

Thặng nữ PK Tổng tài lưu manh

Contents

Thặng nữ PK Tổng tài lưu manh	1
1. Chương 1 - 4	2
2. Chương 5 - 8	7
3. Chương 9 - 12	11
4. Chương 13 - 17	16
5. Chương 17 - 20	21
6. Chương 21 - 24	26
7. Chương 25 - 28	29
8. Chương 29 - 32	33
9. Chương 33 - 36	37
10. Chương 37 - 40	41
11. Chương 41 - 44	44
12. Chương 45 - 48	47
13. Chương 49 - 52	51
14. Chương 53 - 56	55
15. Chương 57 - 60	59
16. Chương 61 - 64	62
17. Chương 65 - 68	65
18. Chương 68 - 72	69
19. Chương 73 - 76	73
20. Chương 77 - 80	76
21. Chương 81 - 84	79
22. Chương 85 - 88	83
23. Chương 89 - 92	86
24. Chương 93 - 96	90
25. Chương 97 - 100	93
26. Chương 101 - 104	97
27. Chương 105 - 108	100
28. Chương 109 - 112	103
29. Chương 113 - 116	110
30. Chương 117 - 120	119
31. Chương 121 - 124	128
32. Chương 125 - End	137

Thặng nữ PK Tổng tài lưu manh

Giới thiệu

Edit Beta: tieumanulk Nguồn: voanhlasathongnhi. wordpress. com Nhân vật: Nam chính: Lam Dạ Ẩn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thang-nu-pk-tong-tai-luu-manh>

1. Chương 1 - 4

Chap 1 : Ô! Không tệ lắm?

Nguyễn Miên Miên kéo thân thể mệt mỏi vào thang máy trở về nhà trọ, lấy trong túi ra cái chìa khóa mở cửa, rắng rắc...mở ra....nhưng không khí trong phòng thật quý dị, nhiều âm thanh ái muội và mùi vị kì lạ kia chui vào tai và mũi của Nguyễn Miên Miên.

Tim nàng trùng xuống, thần kinh bị kích thích nên khẩn trương.

“Ừ, a..... a..... Kiến Trữ, tiếp tục thêm dùng lực..... thêm chút nữa..... A, mạnh quá.....” Cô ta thở gấp âm thanh xuyên qua không khí truyền đến màng nhĩ của nàng.

Một loại không khí sức kéo trong lòng nàng dần mở rộng.

Nguyễn Miên Miên run rẩy đi mãi về phía phòng ngủ, sắc mặt biến thành trắng bệch đẩy cửa ra, cô kia còn kêu lớn hơn nữa, Nguyễn Miên Miên vẫn xông vào thần kinh căng thẳng.

Cô mở to hai mắt nhìn chăm chăm cảnh trước mắt, cười quái lạ một tiếng, hình ảnh không tệ rất rõ ràng chỉ là....Cô ta kêu rất lớn tiếng còn hấn ra sức lấy lòng .....

Không tệ, rất tốt....

Phản bội hai chữ này thật là châm chọc.

Nhưng Dương Kiến Trữ và nàng cũng chưa từng có....

Cô bình tĩnh rất nhanh, lấy điện thoại di động ra mở camera hướng về phía hai người, để bọn họ ra sức chiến đấu nàng lưu lại sau đó thu hồi điện thoại đi động, cô mới từ từ mở miệng, “Ô! không tệ lắm.....?”

“A.....” Cô nàng đó không ngờ còn người khác trong phòng, lập tức sợ hãi nhảy ra, vẻ mặt nhếch nhát nhìn nàng, cảm xúc trong lúc kích tình đều không còn, tiếp theo đẩy Dương Kiến Trữ ra, làm bộ bất đắc dĩ ngượng ngùng nói: “Trong nhà anh....tại sao có thêm người khác.....”

Nàng không kịp phản ứng nhất thời sửng sờ, dè nén tức giận trong lòng.

Dương Kiến Trữ cũng giật mình, không ngờ nàng trở về lúc này.

Ánh mắt hiện lên tia hoang mang bất quá nhanh chóng che dấu đi.

Hắn không thể tránh né, liền thoải mái dùng sức với cô nàng bên cạnh.

“A....” Nàng đó hoảng sợ kêu lên thành tiếng, ngượng ngùng nói: “Dương Kiến Trữ, mau ngừng lại...không thấy có người đứng đó nhìn sao?”

“Bảo bối, mặc kệ nàng.....” Dương Kiến Trữ một chút cũng không dừng lại, càng đánh càng hăng.

Loại dưng khí này không thể không khiến Nguyễn Miên Miên bội phục vạn phần, cô giơ ngón tay lên khoa trương nói: “Không ngờ Dương Kiến Trữ lực chiến đấu của anh lại mạnh mẽ như thế, thật không ngờ nha, không lẽ do ăn vi cá sao?”

Cô cố tình nói giọng châm chọc để cô nàng dưới thân hần không thuận theo buông ra, cô ta cảm giận đầy Dương Kiến Trữ ra: “Kiến Trữ, cô ta là ai?”

Cô ta dùng giọng chất vấn để Nguyễn Miên Miên cũng giật mình, hai người không phải đang trộm tình sao? Còn dám hỏi cô là ai? Cô không phải đang là bạn gái Dương Kiến Trữ sao....

“Chỉ là một người không liên quan, ta chỉ thuê phòng ở đây.....” Dương Kiến Trữ vẻ mặt bình tĩnh, nhìn về phía cô ta dụ dỗ nói: “Bảo bối, đừng để cô ấy làm ảnh hưởng việc của chúng ta.....”

Nguyễn Miên Miên khóe miệng co quắp, cô không thể không bội phục người họ Dương này, loại lý do như vậy cũng có thể thêu dệt ra, còn có vẻ mặt như là đương nhiên...Thật làm cho nàng hết chỗ nói.

“A.....” Cô nàng ấy kịp phản ứng, không nghe theo cho hần một cái tát, tức giận nói: “Người là đàn ông hự, nói đi mượn phòng anh lại không chịu, để loại người ấy nhìn bộ dáng chúng ta bộ rất vui vẻ sao? Mau mặc quần áo tử tế vào, ta đi trước.”

Cô nàng đó tức giận mặc quần áo, cầm túi xách lên vỗ vai hần hai cái sau đó quay đầu đi, khi đi đến bên cạnh Nguyễn Miên Miên chanh chua nói: “Hừ! Dương Kiến Trữ, cô ta thật là không có vẻ thù mị.....”

Dương Kiến Trữ vội vàng nói: “Bảo bối, nàng xinh đẹp hơn cô ta! Hơn nữa, ta và cô ta nửa điểm quan hệ cũng không có.....”

Cô nàng hừ một tiếng, tức giận bỏ đi.

Nguyễn Miên Miên cũng hừ một tiếng, lạnh lùng nhìn Dương Kiến Trữ.

Hần cũng đem quan hệ phát tiết không chứa một mống, Nguyễn Miên Miên cười lạnh, không chừng hần muốn lấy lòng cô nàng giàu có đó, quả nhiên đàn ông trên đời đều không thể tin tưởng được.

Chương 2: Nhặt được một con mèo

edit: Tieumanulk

Kiến Trữ, quả nhiên là người đàn ông bỉ ổi! Không Trách được gọi là Dương Kiến Trữ!

Ánh mắt của Nguyễn Miên Miên không khỏi lộ vẻ khinh bỉ giọng nói có chút mỉa mai, một người đàn ông bị bắt trong tình huống đó lại có thể bình tĩnh đối xử với dịu dàng tình nhân như thế ....

Cuối cùng hần muốn lấy lòng cô ta đến tình trạng nào, nàng cười lạnh lùng, trong trường hợp này, cô quả thực đối với hần không còn gì để nói.....

Thường ngày là người đàn ông yếu đuối, mà cũng có một mặt như vậy sao?! Thật sự là buồn cười.....

Ánh mắt Dương Kiến Trữ bình tĩnh, đặc biệt tỉnh táo.

Nguyễn Miên Miên lạnh lùng cười “Xem ra cô ta không biết chúng ta là người yêu?!” Cô nhú lông mày, lạnh lùng nói: “A, phải nói sau này chúng ta không còn..... Về sau chỉ là người xa lạ.....”

“Nguyễn Miên Miên.....” Dương Kiến Trữ bối rối gọi tên cô, ánh mắt lại có chút lưu luyến nói: “Cô nên biết, nữ nhân quá rụt rè, đối với đàn ông mà nói.....”

Cô lạnh lùng cười cắt đứt câu chuyện của hần: “Anh không cần phải nói .....”

Không phải là chưa lên giường cùng hần sao? May là không có, nếu không Nguyễn Miên Miên này sẽ rất thiệt thòi nha !

“Miên Miên.....” Dương Kiến Trữ cũng không tính toán đáng về giận dỗi của cô “Cô có biết ta chỉ vì dục vọng mới ở chung một chỗ với cô ấy.....”

“Vậy sao?” Nguyễn Miên Miên nhú lông mày, cười lạnh “Cho nên ở nhà của ta cùng người khác lên giường sao?!”

Dương Kiến Trữ tuy cứng họng nhưng vẫn muốn vẫn hỏi,Nguyễn Miên Miên thật sự không thể nhin được nữa hét lên,“Mẹ nó, người có chơi hay không có chơi? Muốn chơi thì ra chỗ khác mà chơi,đừng xem ta trở thành kẻ ngốc để lừa gạt,chúng ta hôn cũng đã hôn xong rồi,cũng không cần kết hôn,ta sẽ nói chuyện với mẹ, người lập tức, lập tức..... thu dọn đồ của người cút khỏi nhà ta,mặc quần áo đi,nhìn thật buồn nôn.....”

“Miên Miên.....”Vẻ mặt Dương Kiến Trữ có chút khó khăn.

Nguyễn Miên Miên nổi giận“Anh có đi hay không?! Nếu không đi sau này không có mặt mũi gặp mặt.....”

“Được,tôi đi là được.....” Dương Kiến Trữ bất đắc dĩ nói:“VẬY cô..... nếu cô ở nhà một mình thấy sợ thì có thể tìm ta.....”

“Hừ.....” Nguyễn Miên Miên lạnh lùng nói:“Cái đó thì không cần,ta sẽ đem đổi chìa khóa.....”

Đỡ phải thấy người chán ghét đó nữa.

Dương Kiến Trữ vẻ mặt có chút cứng ngắc,bất đắc dĩ mặc quần áo và thu thập vật dụng thật chậm.

Nguyễn Miên Miên không thể nhin được nữa“Ta đi ra cửa trước,chờ người đi rồi ta rồi trở về, cho người 20 phút..... Ta đỡ phải buồn nôn!”

Cô một phút cũng không muốn nhìn người đàn ông này .

“A.....” Nàng buồn bực đóng mạnh cửa lại,tên Dương Kiến Trữ thật sự là làm người ta chán ghét!

Loại đàn ông muốn ăn chùa,cô sớm không thể nhin được nữa,trong lòng cô lúc này cực không tốt, thể nhưng cô đi đến đây một mình,coi như là cho chính mình một công đạo, không cần buộc chính mình cùng hắn đi xuống.

Mẹ ơi! Làm sao khai báo đây?

Nguyễn Miên Miên lấy điện thoại di động ra, nhìn bên trong màn ảnh, lạnh lùng hừ nói:“Có cái này còn sợ mẹ nói gì nữa sao.....”

Cô còn có chút oan ức nha,lại để đàn ông lòng lang dạ sói ở trong nhà còn nuôi không hẳn mười ngày qua,thật sự là ngu ngốc mà..... Nhưng may mắn là chỉ mới thử hôn chứ nhất định không có lên giường...Đây là chuyện duy nhất mà Nguyễn Miên Miên thấy may mắn.....tuy có chút khó chịu.

“A..... Mẹ ơi, lão nương lại thành người dư thừa,có phải cả đời lão nương này nhất định không có ai thèm lấy a?!” Nguyễn Miên Miên nhìn về phía bầu trời hét to,cả người đau nhức!

Nguyễn Miên Miên buồn bực hét lên hai tiếng, cũng không thèm chú ý đến hình tượng nữa, mông ngồi bịch xuống mặt đất,buồn bực thở dài.

3-Lão nương muốn gả đi ra ngoài a!!

Trên đường nhiều xe chạy qua lại,không có ai chú ý đến cô.

Miên Miên ngồi ngơ ngác đếm thời gian, chán đến chết a,chẳng qua là thất tình thôi mà cô sớm thành thói quen .

Hơn hai mươi năm nay cô chỉ dựa vào bản thân,tuyệt đối không vì gã đàn ông đáng ghét ấy mà khóc,đó là chuyện thường gặp ở những cô gái khác mà cô tuyệt đối không như vậy!!

Chẳng qua cô chỉ thầm than“Lão thiên gia a,lão nương thật sự rất muốn gả ra ngoài , vì sao..... Lão nương lại không có giá ?! Thật là không có thiên lý .....”

Dương Kiến Trữ chết tiệt kia lại có cô nàng giàu có coi trọng hắn? Rất không có thiên lý,vì sao cô lại không có người để ý?!

“Ô.....” Đột nhiên có một con mèo toàn thân màu trắng đi đến trước mặt cô,cô ngăn người ngơ ngác nhìn vào cặp mắt xanh biếc có chút ngu ngơ kia.

Chồn bặc hừ lạnh một tiếng,đúng là cô nàng ngu ngốc !! con người Xanh biếc hàm chứa châm chọc.

“Con mèo xinh đẹp như vậy.....” Nguyễn Miên Miên móng vuốt có chút ngứa,nhìn xung quanh phát hiện không chừng có chủ nhân của nó,thấy không có ai nàng duỗi hai tay ôm con mèo vào trong ngực,cười gian xảo như kẻ trộm: “ Bán được,bán được,mất một gã đàn ông xấu lại nhặt được một con mèo tốt...”

Cô nhìn theo thứ tự từ trên đến sống lưng, cười tủm tỉm nói,“Mèo con! nói cho chị biết, người giá trị bao nhiêu tiền a? Đem người bán đi ta kiếm được một mớ lại có thể khỏi phải đi công tác, ha ha.....”

Trên trán Miêu miêu chảy xuống một giọt hắc tuyến.....

Cô nàng ngốc này.... hẳn là chồn bạc tôn quý, chứ không phải là mèo ngốc đâu nha!!

“Ha ha, kiếm được rồi ..... tên Lam Dạ Hiên ấy, con bà nó,lão nương đem con mèo này bán xong liền đi từ chức,sau này không bao giờ bị anh áp bức nữa .....” Nguyễn Miên Miên tâm tình đột nhiên thoải mái cực kỳ,ngắm trái rồi lại ngắm phải,sau đó ẵm mèo con chạy như điên về nhà,về mặt y như kẻ trộm.....

Cô chạy một hơi về nhà, thở hổn hển, một giống cún con,bạch miêu lại an nhàn nhìn nàng ,dáng vẻ tự nhiên khuôn mặt còn có chút tự đắc.

Con mắt xanh biếc kia nhưng lại hàm chứa một tia châm chọc.

Nguyễn Miên Miên giật mình, cũng không biết có phải hay không chính mình cảm thấy thân thiết với con mèo này?

Vỗ móng vuốt mập mập trên người con mèo, nói:“Được lắm mèo con nhỏ,hãy ở bên cạnh chị thật tốt,chờ ngày mai chị hỏi kỹ giá rồi bán sau, ha ha.....”

Bạch miêu một giọt hắc tuyến rơi xuống,cô nàng này.....

Nguyễn Miên Miên cười đắc ý giống như có mỹ nam ở bên mình,bộ dáng như khí thế lên hẳn nhưng mà sự thật lập tức cắt đứt suy nghĩ của cô ,Dương Kiến Trữ theo kéo thùng đồ đi ra cửa thang máy quay sang nhìn nàng đang ôm mèo con ngẩn người“Nguyễn Miên Miên.....”

Hắn nghĩ mình còn có chút hy vọng trong con người có ngọn lửa nhỏ từ từ bốc cháy, nghĩ đến Nguyễn Miên Miên còn nhớ đến hắn.

Nguyễn Miên Miên ôm chặt con mèo đi vào thang máy,hít một hơi định thần rồi tung một cước đá hắn ra, hừ lạnh nói:“Đồ xấu xa, về sau đừng xuất hiện trước mắt ta nữa.....”

Cửa thang máy nháy mắt đóng lại,cô thấy vẻ mặt Dương Kiến Trữ có chút bối rối đối mặt với mình đột nhiên cảm thấy vui vẻ vô cùng.

Về đến nhà,Nguyễn Miên Miên đem mèo con thả xuống mặt đất,đem tất cả chăn trên giường với gối giật ra hung hăng ném mạnh vào thùng rác.Hắn không thể đem giường nệm ném xuống luôn,bạch miêu đứng xem đầu đổ mồ hôi lạnh.

Cô nàng này..... không phải là người quyết đoán!!

“Đồ xấu xa,dám ở trong nhà lão nương quen người khác, mẹ ơi.....” Nguyễn Miên Miên oán hận cắn răng không thể tránh khỏi có chút đau thương.

Nàng buồn bực bắt đầu dọn dẹp vệ sinh trong phòng,sắc đem bàn chải đánh răng của hắn ném xuống,ở ban công còn có quần trong của hắn quên lấy đi nàng giựt lấy...ném xuống.....

Cho đến khi dọn sạch sẽ trong nhà,Nguyễn Miên Miên giống như chú cún con nằm co lại trên mặt đất.

Bạch miêu biết điều thoải mái đi đến bên nàng, nói là biết điều nhưng thật ra là tò mò.

Nguyễn Miên Miên đem bạch miêu ôm chặt trong tay,tàn bạo chà đạp một phen, thở dài nói:“Ây ya, trên đời này sao không còn đàn ông tốt? Vì sao lão nương sống đến tuổi này một người cũng chưa gặp được? Mẹ a..... thật là không công bằng .....”

4.Cô nàng lỏa thân

Hừ.....

Bạch miêu lỗ mũi lạnh lùng hừ một tiếng nhìn nàng cười nhạt, thăm mắng một tiếng cô ngốc!

Nguyễn Miên Miên nhớ tới cả ngày nay mình không có ăn cái gì, bất đắc dĩ đứng lên chạy đến tại phòng bếp thật lâu, mới mang ra một chén mì tôm không để ý liền ăn.

Thật lâu sau mới nhớ trong nhà còn có một sinh vật khác, nàng thấy bạch miêu rất đáng thương, đúng thật không có lương tâm nàng đành đem tô mì chỉ đành còn lại canh và dín nước bọt của mình đến trước mặt hần nói: “Trong nhà này chỉ còn lại một chén mì, người húp chút nước canh đi dù sao người cũng nhỏ như vậy.....”

Bạch miêu lông mày nhíu chặt lại, lạnh lùng hừ một tiếng, khó chịu xoay cái mông về phía nàng.

Nguyễn Miên Miên có chút ngượng ngùng, con mèo này thông minh giống như người, tính tình cao ngạo, vênh váo tự đắc, cũng khó trách không ăn loại này, tâm tình của nàng giờ tốt lắm đứng lên, quả nhiên là con mèo quý báu, ha ha, có thể giúp người ta phát đạt.....

Nàng không để ý tới nó chính mình húp hết nước canh, sau đó cong người cởi quần áo đi tắm, từ đầu đã không lo lắng có người trong nhà dù có cũng chỉ là một sinh vật, nàng căn bản không để ý đến con mèo ấy.....

Bạch miêu trong lòng căm giận, cô nàng này thật sự là không tim không phổi, nó cũng không thèm nhìn tới bát canh mì ăn liền buồn chán nhảy lên trên giường, nhìn bụi phấn trên tay có chút kinh ngạc, móng vuốt có chút ngứa, thật muốn gọi điện thoại nhưng mà nó lập tức nghĩ đến hình dáng mèo trắng của mình thì ừ ừ.

Nó nhàm chán đi bấm di động của nàng ra coi, nhìn các ảnh chụp bên trong nó toát mồ hôi lạnh, cô nàng này... thật là không ngờ, nàng lại dấu nhiều hình mỹ nam như vậy....

Trung Quốc, ngoại quốc..... loại nào cũng có..... đủ các nước luôn...

Bạch miêu lạnh lùng hừ một tiếng, khó chịu vỗ vỗ móng vuốt.

Tiếp tục bấm xem.....

Tiếng ngân nga bên trong máy vang ra ngoài.....

“U..... A a.....” Âm thanh ở trong máy vang lên, nó định thần nhìn lại, kinh ngạc nhảy dựng, cô nàng này..... Thật sự là không nghĩ tới, hần cảm thấy buồn bực nơi đây lại sao lại có âm thanh này....

Nhưng mà..... trong tình huống có nhiều âm treu chọc, nó bắt đầu cong tai, máu trong người sôi sục.....

Nó nhìn chăm chú vào màn ảnh không dời tầm mắt..... Nó đột nhiên nhíu nhíu mày nhìn người đàn ông trong màn hình, nhìn quen mắt quá.....

A?

Nó không kịp phản ứng liền thấy Nguyễn Miên Miên thân thể trần truồng từ trong phòng tắm đi ra, nàng đã quên lấy khăn tắm, vừa rồi nàng đem tất cả đồ trong phòng tắm ra ngoài rửa sạch, chắc để quên khăn tắm ở đó.

Bạch miêu thần thờ ngẩn gương mặt mình lên, ánh mắt kinh ngạc nhìn thân thể trơn bóng của nàng. [o] a!

Dáng người rất bốc lửa nha, không nghĩ tới cô nàng chỗ cần lời thì lời, chỗ cần lôm thì lôm.... hần cảm thấy thực xinh đẹp.....

Miên Miên giật mình có chút ngây ngốc nghe được âm thanh quen thuộc, nàng nhất thời nổi trận lôi đình chạy đến bên giường, vỗ một cái lên đầu bạch miêu, giọng nói đầy mùi thuốc súng: “Không ngờ mèo ngốc cũng rất thông minh ghen, lại có thể mở ra cái này..... Sắc miêu!”

Nàng mở lướt qua rồi tức giận đặt sang một bên.

Rồi hung hăng trừng mắt nhìn bạch miêu, sau đó chậm rãi đi tìm áo ngủ mặc vào.

Đợi nàng mặc xong áo ngủ lại quay đầu lại, phát hiện nàng đẹp lộng lẫy, dưới mũi bạch miêu chảy hai hàng máu xinh đẹp..... Nàng giật mình một cái.

2. Chương 5 - 8

5. Mỹ nam phải làm chuyện xấu.....

Nguyễn Miên Miên khoe miệng giật giật, một giọt hắc tuyến rơi xuống

—|||

“A..... Không thể nào, mèo cũng chảy máu mũi sao.....” Nguyễn Miên Miên trợn tròn hai mắt, vội vàng chạy đến lấy giấy lau mũi cho nó, trong giây lát phát hiện ánh mắt của nó không giống con mèo bình thường ....

Cô ngẩn ngơ kinh ngạc nói: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Trong con mắt xanh biếc kia đều là hình dáng mềm mại của cô, Nguyễn Miên Miên nghĩ mãi vẫn không thể giải thích đành bất đắc dĩ: “Đúng là sắc miêu, ngày mai liền đem người đi bán!”

Giọng nói kia vừa tà ác vừa tàn bạo.

Bạch miêu phát giác mình thực không chí khí kêu một tiếng lấy lòng “Meo meo.....” Sau đó cọ trong lòng nàng, cố ý vô tình cọ sát lưng tung lên điểm mẫn cảm trên ngực nàng.....

“Ha ha.....” Nguyễn Miên Miên ngây ngốc cười, hoàn toàn không biết mình bị sắc miêu theo dõi, cười tủm tỉm vỗ nhẹ lên đầu bạch miêu, oán trách nói: “Sắc miêu, lúc này lại biết lấy lòng ta, hừ.....”

Có trời mới biết.....

Nó nơi nào đó đang dần hồi phục.....

Bạch miêu thở dài, vừa rồi đột nhiên đối với cô ta có tính thú, bộ dáng hiện tại của hần là một con mèo..... Còn cô ta là đại sắc nữ với một cái đại sắc miêu dù ở chung cũng bình an vô sự, chỉ là bạch miêu tâm sự nặng nề.....

Buổi tối trước khi ngủ, bạch miêu vẫn đứng ở bên giường không chịu rời đi, đến khi Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ thỏa hiệp, đành phải bắt nó ôm vào lòng, nó cũng khéo vô cùng trực tiếp đưa hai móng vuốt trắng mập mạp đặt trên ngực nàng, đầu nó thì núp giữa khe ngực của nàng.....

Nguyễn Miên Miên oán trách một tiếng, đỏ mặt, giận giữ nói: “Không biết học tướng ngữ như thế ở đâu, thật sắc miêu.....”

Nhưng mà trong lòng của thì... nàng là gái ế chồng a..... Không có đàn ông tốt thưởng thức cũng không sao, có một con mèo giúp đỡ cũng không tồi nha.....

Nhất thời Nguyễn Miên Miên cảm thấy chính mình bị đá cũng không phải là chuyện xấu, sau đó tâm tình tốt lên rất nhiều!

Ánh trăng ngoài cửa sổ lên cao những vì sao nhỏ đều bị che giấu đi, ánh sáng long lanh xuyên thấu qua rèm cửa sổ chậm rãi chiếu lên giường khiến ột mảnh gọn sóng.....

Nguyễn Miên Miên thực không có khả năng nằm mộng xuân.

Nàng cần ngón trỏ, bốn phía yy chàng trai tuần tú.....

Bạch miêu vành tai giật giật, vỗ vỗ hần không công có móng vuốt, ánh mắt xanh biếc nổi lên một cổ kỳ quái quang mang, từ trong chân nhô đầu ra, vừa gặp ánh trăng đêm khuya rơi vào một cổ lục quang lóe lên, bạch miêu thì không thấy, chỉ thấy Nguyễn Miên Miên nằm trên một chàng trai tuần mỹ.

Hần nhú nhú mày cực kỳ không vui, cô nàng này dụ dỗ hần ngay thời điểm hần là mèo thật khó chịu a, hần không có một con mèo cái nằm ngủ kế bên.....

Hần vội vã loại bỏ suy nghĩ vớ vẩn của mình ra, vì cô nàng này hần kêu tiếng mèo hần thật sự có loại ảo giác mình là tộc mèo thấp hèn, con bà nó.....

Lông mày xinh đẹp cau lên,hắn cúi xuống thân không tự chủ ngửi hương vị trên người nàng,mùi thơm ngát của xứ nữ rất dễ chịu.....

Thật ra bây giờ hắn có thể lập tức rời đi nhưng mà ...không biết vì sao đêm nay hắn muốn ở lại....

Có lẽ,cô nàng xinh đẹp này đang nằm thoải mái trước mắt,lúc đó thật ra hắn muốn ăn nàng,ngẫm đến đây ngón trở to lớn vẫn không tự chủ tàn sát bữa bãi trên ngực của nàng.....

Nhìn thấy cô nàng này vẻ mặt dường như chảy nước miếng,một đầu hắc tuyến nhưng lại không thể kìm lòng kéo tay nàng ra cuối đầu thăm dò hôn phớt qua môi....

Màu sắc ban đêm thật đẹp,ban đêm quá yên tĩnh mà cô nàng này rất mê người,thân thể hắn cần dập tắt lửa,nhưng hắn cũng không biết chỉ là cảm thấy cơ thể mình có yêu cầu,liền lập tức hành động .

Đối với hắn mà nói như thế thật đơn giản.....

6. Đúng là xứ nữ!! (18)

“A.....” Nguyễn Miên Miên nhú nhú mày cảm giác hít thở có chút khó khăn,hai tay theo bản năng đẩy hắn ra, ngang nhiên kháng cự làm cho dục vọng của hắn càng lên cao không thể vãn hồi,tay hắn không kiên nhẫn đưa về phía nàng,dứt khoát nâng cái ót của nàng về phía môi mình,thành thạo tách hai đùi nàng,tay kia thì tà ác đưa vào áo ngủ của nàng nhẹ nhàng lôi kéo áo ngủ liền mở rộng,thân thể mềm mại của nàng lộ ra trước mắt hắn nhìn không sót một cái gì, đẹp không sao tả xiết.....

Hắn hít một hơi lạnh sau đó ánh mắt hiện lên một tia lửa.

Rời khỏi môi của cô hắn thở hổn hển ,hai người chỉ mới quần quýt năm phút mà hắn chưa bao ngủ với đàn bà loài người...cho nên trong lúc quần quýt,chỉ biết hôn nàng cảm thấy mùi vị cũng không tệ lắm...

Nguyễn Miên Miên có chút động tình, cúi đầu á lên hai tiếng ý chí dần dần thanh tỉnh.....

Cô nằm mơ cả thân thể bất ngờ uốn éo nghênh đón hắn,đôi gò bồng đảo làm cho hắn thở hốc vì kinh ngạc,có chút không kiềm chế được...

Hắn tự dè nén chính mình nhưng bàn tay to lớn của hắn kìm lòng không nổi xoa đôi chân thon dài của nàng, đầu ngón tay thô ráp xoa nhẹ trên da thịt non mịn,từ bắp chân đến bụng thon thả rồi chậm rãi đi lên,tiếp tục xoa hai đầu gối run rẩy của cô ,sau đó lại lần nữa đi lên trên,thong thả âu yếm hai đùi cân xứng,hắn có ý tránh đi mặt địa mềm mại giữa hai chân.

“Hừ.....”ngực nàng dựng thẳng hô hấp khó khăn, nàng cắn môi, thân thể không tự chủ được giãy dụa,hai tay bắt lực trèo lên bờ vai của hắn ôm chặt khao khát được nhiều hơn,khuôn mặt đã sớm nhuộm thành màu đỏ của hoa hồng.

Có lẽ chỉ là theo bản năng hành động nhưng đầu ngón tay tà ác của hắn lại xông khu rừng rậm chạm vào nơi nữ tính của nàng,một dòng nước ấm trào ra làm ôi bạc lạnh lẽo cao hứng nở nụ cười, thì ra nàng trong mộng đã ở động dục.....

“Mỹ nhân,vậy chúng ta gặp gỡ trong mộng đi.....” Hắn không hề dè nén chính mình nữa ,nhắc hông của nàng lên,giơ vũ khí của hắn hung hăng đi vào...

“A.....” Nguyễn Miên Miên hoàn toàn thức tỉnh,cảm giác đau đớn làm cho nàng hít thở không thông, nàng ngây ngốc nhìn lên người bên trên cũng giống nàng,hắn kinh ngạc ngây ngẩn cả người.

“Cô..... là xứ nữ.....” Vẻ mặt hắn khó xử như là gặp không chuyện không thể tưởng tượng được,hắn dẫn lại quan sát từ đầu đến chân cô một lần nữa.....

Nguyễn Miên Miên đau đớn cổ nâng cao giọng nói của mình:“Lão nương là hàng thật giá thật nha, mẹ ơi, đau chết mất.....”

Hắn chỉ là kinh ngạc một chút, nghe được cô còn dám trả lời mình,hắn biết cô không ngại cũng không để ý,hắn duỗi thẳng lưng hung hăng đi vào lần nữa ....

“A, đau quá..... Giết người a.....” Nguyễn Miên Miên đau đến mặt cũng biến dạng,vật bèn nhón làm cho đầu nàng đau đớn căng lên nhất thời không biết phản ứng,người đàn ông đó tại sao lại ở đây?

“Một hồi sẽ không đau .....” Môi mỏng của hắn nói lời dụ dỗ làm cho Nguyễn Miên Miên chỉ muốn cắn răng. Nàng nói không nên lời chỉ cảm thấy khó chịu cực kỳ.

Thật lâu sau cảm giác đau đớn dần dần biến mất,nàng chậm nửa nhịp mới phản ứng lại,thở nhẹ nói“Anh..... Anh là ai?!”

Nụ cười của hắn trầm lắng,cúi xuống ở bên tai nàng nỉ non“Cô đang trong giấc mơ xuân mà.....”

A?

“Giấc mộng xuân?!” Nguyễn Miên Miên như lọt vào trong sương mù,nằm mơ cũng có cảm giác chân thật và đau đớn được sao? lúc này đầu óc nàng phản ứng chậm, trong lòng suy đoán chắc là mình quá muốn cùng một mỹ nam lên giường,quá muốn có một người đàn ông phá thân nàng....

Hắn cúi xuống hôn lên thân thể nàng,động tác dưới thân không hề thả lỏng, hung hăng va chạm nàng đến chết đi sống lại,tiếng rên rỉ đều bị hắn nuốt vào trong miệng.

Nguyễn Miên Miên có chút mơ màng, mặc kệ ..... Ở trong mộng lại có một mỹ nam như vậy, nàng coi như là được lợi rồi .....

7. Tối hôm qua đã xảy ra việc gì?

Mộng xuân thực sự a...hắn rất hung mãnh va chạm vào cô đến chết đi sống lại.....

Nguyễn Miên Miên cảm giác thỏa mãn nên ngủ say cả một đêm,cô nhìn không rõ khuôn mặt người đàn ông ấy ,chẳng qua tay vẫn quấn trên người,chân vẫn vòng qua eo người đó..... cả hai quần lại cùng nhau.....-

—|||

Rốt cuộc thì cô đã quá thiếu đàn ông...

Cho nên buổi sáng tỉnh lại đã xảy ra một màn vui nhộn.....

Cô trợn mắt há hốc mồm nhìn chằm chằm người đàn ông nằm cạnh trên giường,khuôn mặt đẹp như điêu khắc,cánh tay rộng lớn rất có sức,cơ ngực rộng lớn,chân thon dài,còn có nơi nào đó đang phồng lên dưới mền.....

Làm cho đầu Nguyễn Miên Miên đều tê liệt...

“A.....>___<...” cô sợ=“” hãi=“” kêu=“” lên,nhìn=“” lòng=“” mà=“” mỹ=“” nam=“” đang=“” nhú=“” lại,sau=“” đó=“” đột=“” nhiên=“” mở=“” ra=“” nhìn=“” ,đúng=“” lúc=“” cô=“” cũng=“” đang=“” trợn=“” tròn=“”>

Mắt to trừng đôi mắt nhỏ....

[o] a!

Nguyễn Miên Miên có cảm giác mình đang ngồi trên lửa,mà ánh mắt của hắn thì giống như mồi lửa,từ từ thiêu đốt nàng,ngoài ra ánh mắt của hắn cũng là một cây đao,làm cho nàng nhớ đến mộng xuân đêm qua....

Thì ra..... Là thật !!

Đại não của nàng có chút cứng đờ,đặc biệt đối với một mỹ nam đẹp trai như hắn...cô phản ứng lại kêu lên một tiếng: “Anh....anh vào bằng cách nào ?”

—|||

Lam Dạ Ảnh cúi đầu do dự nở một nụ cười thả ra một hơi chậm rãi để Nguyễn Miên Miên cả người cứng ngắc,hắn ngay cả thở dài cũng đẹp như vậy....

Giống hệt tên yêu nghiệt Lam Dạ Hiên kia,đều mê hoặc lòng người!

“Cô nói đi?” Lam Dạ Ảnh lại cười vẻ mặt mệt mỏi ánh mắt nheo lại nhìn Nguyễn Miên Miên,xem ra phản ứng của cô cho biết cô hoàn toàn không nhớ chuyện tối qua,cô nàng này...nói thật là thần kinh có một chút...

Nguyễn Miên Miên thấy hắn cười tươi hoàn toàn mất đi chống cự,trí khôn cũng lập tức hóa thành số không...

Nàng ngơ ngác một hồi rồi giật mình nhìn đôi môi hé mở của Lam Dạ Ảnh rồi lạnh lùng nói: “Cô ngốc,tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì cô cũng không nhớ sao?”

Nguyễn Miên Miên có chút đau đầu

Ngày hôm qua, ngày hôm qua.....là ngày cô bị bỏ.....

Ngày hôm qua.....ban đêm....

A,là ngày cô nằm mơ.... xuân...

Cả người nàng kích động lên vén mền lên,đầu óc hoàn toàn yên tĩnh...

Gào khóc.....

Thân thể cô...hu ...hu..Thân thể cô bị phá trình...gào khóc tiếp ....hu..hu..

Cô không biết mình nên vui vẻ hay là cảm thấy mất mát...

Cô bảo vệ thân thể mình hơn hai mươi năm nha,cuối cùng cũng phá....nhưng người này cô hoàn toàn không biết!Hắc tuyến ing.....

Rốt cuộc phá thân là vui vẻ hay là khổ sở?

Nguyễn Miên Miên suy nghĩ một chút,cuối cùng suy nghĩ cẩn thận hơn,phá trong tay một người không quen biết sau này cũng không phiền toái,cũng thấy đây không phải là chuyện xấu....

Nàng tìm thêm một chút manh mối rồi sửa lại giọng nói của mình: “Khụ...khụ...”

Ánh mắt nàng lúng túng hấn lại...lại.. ngang nhiên để cho vật đó nổi lên,hắc tuyến nhất thời chảy xuống,nàng vội vàng kéo chăn lên che mắt đột nhiên chăn che nửa người dưới của hấn bị kéo lên,cho nên.....xuất hiện một màn .....

Khụ khụ....

Nguyễn Miên Miên bị sặc suýt chút nữa phun máu,mặt trong nháy mắt đỏ hồng....

Nàng là lần đầu tiên,trong khoảng cách gần như thế nhìn thấy vật lớn ấy của đàn ông...a...a

Mặc dù nàng đã xem qua hình nhưng cũng không giống như vậy....a...a...gần quá....

8-Tên tôi là Lam Dạ Ảnh,cô có thể gọi tôi là Ảnh.....

Lam Dạ Ảnh nhú mày nhìn lướt vết máu trên ra giường,lông mày nhỏ nhí nhếch lên,xem ra cô ta là hàng thật giá thật là một xử nữ.....con người nhìn gương mặt đỏ bừng đầy oan ức,mắtcô không dám nhìn thẳng,hấn cười nhẹ nói:“Sao thế? Lần đầu tiên..... Cũng không cần thiết xấu hổ vậy? Ta nhìn thấy trong điện thoại của cô có nhiều hình ảnh mỹ nam như vậy, đối đàn ông mà nói.....”

Hấn nhú mày cười xấu xa nói chuyện vô cùng kêu ngoạo“Cô không phải lần đầu tiên thấy nha?! Thế nhưng biểu hiện của cô so với tuổi tác của mình thì không hợp lắm?”

Hắc tuyến.....

Xem ảnh với xem cảnh thật giống nhau sao?Hơn nữa,tại sao lại nhắc đến tuổi của nàng?

Giống như một gáo nước lạnh tạt lên đầu Nguyễn Miên Miên.

Tuổi là tử huyệt của cô a,nhiều nam nữ,trưởng bối,hậu bối,tất cả đều biết tuổi của cô....

Cô tuy rằng hơi lớn tuổi gần thành lão bà, tuy cô là ..... Thừa nữ..... Tuổi mơ mộng cũng qua nhưng mà nàng rất coi trọng lần đầu tiên,vẫn như cũ rất thuần khiết,hay là chưa có chuyện gì xảy ra nghĩ thế cô liền nhìn sang vật lớn của người đàn ông có nhiều kinh nghiệm kia!

Nguyễn Miên Miên lạnh lùng im lặng,cô là thực nữ tuy có lớn tuổi một chút nhưng không cần mất mặt như vậy....

Nguyễn Miên Miên đỏ mặt nhanh chóng dời đi tầm mắt,tuy rằng bọn họ đã xảy ra quan hệ trước nhưng mà trong đầu nàng không hề nhớ một chút chuyện cùng người đàn ông này lên giường?

Cho dù là rượu sau loạn tính nhưng một chút ấn tượng cũng không có...

Hơn nữa ở chỗ này là nhà cô,tối hôm qua chỉ có một mình cô ở nhà,tuyệt đối là....

Chẳng lẽ là cô mộng du đi ra ngoài tìm đàn ông trở về?

—|||

Vừa nghĩ tới Nguyễn Miên Miên toàn thân toát mồ hôi lạnh,may mắn bây giờ là ban ngày,bằng không nàng cho rằng người đàn ông trên giường là yêu quái...

Nàng lén nhìn mặt hấn liền bị hấn mê hoặc,tên đàn ông này...Ngay cả nụ cười châm chọc nàng xem ra cũng rất quyến rũ,chỉ sợ bình thường cũng đủ để mê hoặc ý chí người khác....

Thật sự là yêu nghiệt a.....

Nàng ổn định tinh thần ,mất chốt việc này là hấn làm sao vô nhà mình.

Mặc dù còn tuổi nhưng mà vẫn cảm thấy quái lạ,cô thật sự nghĩ không ra hoặc là nói một chút ấn tượng cũng không có,rất cuộc....người đàn ông này vào nhà bằng cách nào?Hơn nữa lại cùng cô lên giường,thế nhưng cô chỉ nhớ ánh trắng mê hoặc trong mơ....

“Anh rốt cuộc vào nhà bằng cách nào?Vì sao một chút ấn tượng ta cũng không có.....”Nguyễn Miên Miên không dám quay lại nhìn mặt hấn,sau khi đặt ra câu hỏi đó cơ thể cô mềm nhũn,một chút hoảng sợ cũng không có....

Bên tai truyền đến cười nhẹ, cảm cô đột nhiên bị nâng lên ép phải nhìn vào mắt hấn,Lam Dạ Ảnh cười xấu xa: “Tôi tên là Lam Dạ Ảnh,cô có thể gọi tôi là Ảnh,hãy nhớ kỹ.....”

—|||

Hắc tuyến nhất thời dọc theo trán của cô rơi xuống,cô nói đông còn hấn thì nói tây mà cô thấy tên của hấn rất giống tên tổng giám đốc phúc hắc Lam Dạ Hiền ....

Môi cô giật giật tỉnh hời hấn nhưng thấy không đúng lúc bèn vội vàng đẩy hấn ra,luống cuống nói: “Tôi hỏi anh vào nhà bằng cách nào?Tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì?”

Người đàn ông đó cúi đầu thở dốc hơi thở thổi đến mặt cô,làm cho đầu Nguyễn Miên Miên choáng váng,ánh mắt của hấn sắc sảo lấp lánh,thu hút ánh mắt của cô.....Đột nhiên tim cô không theo quy luật nhảy loạn lên.....

3. Chương 9 - 12

9. Tổng giám đốc Lam Dạ Hiền

“Như thế nào? Sợ hãi rồi sao?!”Hấn cúi đầu cười xấu xa làm cả người Nguyễn Miên Miên mềm nhũn ra.

Trong lòng cô ngẫm cảnh giác không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?Sao lại thành thế này?

Cô không có khả năng cho nên chỉ cần hấn nhích lại gần cô không thể chống đỡ,thật sự là cảm thấy thẹn.....

Cô mặc dù cùng hấn lên giường nhưng mà cô đối với hấn hoàn toàn không biết gì cả,giờ nhớ đến cũng sờn tóc gáy,thế nhưng không hấn làm sao xuất hiện trong nhà cô,trên giường của cô....

Nên Giải thích thế nào đây ?

Nguyễn Miên Miên chịu đựng tim đang đập thành thịch,đè nén sợ hãi cố gắng mở miệng “Vì sao không trả lời vấn đề tôi hỏi?”

Nếu hấn vẫn không nói,bệnh tim của nàng chắc tái phát a!!

Lam Dạ Ảnh nghiêng người ép về phía cô mang theo nụ cười tà ác làm cho Nguyễn Miên Miên sồn tóc gáy,nửa thân người mềm nhũn theo, vì sao a?

Đây rõ ràng là yêu nghiệt,chỉ một động tác nho nhỏ lại có thể mê hoặc người khác?

Nguyễn Miên Miên thật sự là muốn điên mất rồi.....

Hơi thở nóng của hấn thản nhiên phun lên cổ cô làm tê tê ngứa ngáy làm đầu Nguyễn Miên Miên muôn phát mộng,hấn trầm thấp nói: “Thay vì hỏi tôi,tại sao cô không thể một mình nhớ lại?”

Nguyễn Miên Miên kịp thời phản ứng,cả người cứng ngắc,gương mặt nhỏ nhắn nhú lại nếu nàng nhớ thì nàng hỏi hấn làm gì?

Lam Dạ Ảnh vốn muốn trêu chọc cô thêm nữa nhưng nhìn lại thời gian,lông mày xinh đẹp hơi nhíu,hấn buông cầm nàng ra vội vàng mặc quần áo vào....

Nguyễn Miên Miên khuôn mặt nhỏ nhắn than khổ,nhìn theo dáng người cao lớn của hấn chán nản gãi đầu,cô một chút cũng không nhớ ra....không nhớ ra a !!! TT_TT ??

Rối rắm chỉ thêm đau khổ!!!

Lúc này hấn quần áo chỉnh tề xuất hiện trước mặt nàng,Nguyễn Miên Miên ngẩn người phản ứng không kịp.

Lam Dạ Ảnh buồn cười sờ đầu của nàng cười tủm tỉm,khóe miệng câu dẫn: “Nghỉ ngơi thật tốt,tôi đi trước.....”

“A.....”Nguyễn Miên Miên giật mình kêu lên một tiếng,Lam Dạ Ảnh quay đầu lại nhìn nàng chằm chằm cảm thấy buồn cười hỏi “Có chuyện gì?Muốn hôn sáng sớm sao?”

“ ... ”

“Không có việc gì.....” Nàng cuối cùng thở dài một hơi bất đắc dĩ cực kỳ.

Lam Dạ Ảnh nhíu mày hai tay lạnh lùng xen vào túi quần,cười xấu xa nói : “Phải nhớ kỹ, tên tôi là Lam Dạ Ảnh.....không được quên đấy.”

“Răng rắc.....” Cửa rốt cục đóng lại.

Nguyễn Miên Miên hoàn toàn giống búp bê vải ngã xuống giường, có chút ngơ ngác rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Vì sao trong nhà cô xuất hiện một yêu nghiệt? Nàng còn cùng hấn lên giường.....

Cô chán nản gãi gãi đầu,hận không thể hét to một tiếng.....

Điện thoại di động chợt vang lên, cô mở ra tới đón nghe,quả nhiên nghe được tiếng rống của Lam Dạ Hiên giống như là tích tụ tức giận lâu ngày giờ mới bùng phát “Nguyễn Miên Miên,cô đã quên buổi sáng hôm nay phải theo ta làm báo cáo sao? Tài liệu của cô đâu?!”

[o] a!

“A a.....” Nguyễn Miên Miên khẽ gọi một tiếng, sợ hãi mở to hai mắt, cô..... Hoàn toàn quên rồi .

“Tài liệu..... Tổng giám đốc.....” Nguyễn Miên Miên lắp bắp nói:“Tôi, tôi lập tức tới liền.....”

“Được!Đến ngay lập tức.....” Lam Dạ Hiên dùng một tiếng cắt đứt điện thoại, Nguyễn Miên Miên có thể nghe được người bên đầu dây kia, người đó chắc rất tức giận đây.

Một trận đau đầu ập đến cô chán nản đứng lên bắt đầu mặc quần áo,cô đột nhiên nhớ tới,sắc miêu của cô đâu? ^___^?????

10. Bi kịch đời người

Nguyễn Miên Miên vẽ mặt khăn trương thay quần áo,tóc nối lỏng mặt chưa rửa liền chạy nhanh ra ngoài gọi hai tiếng“Sắc miêu.....”

Nhưng mà hoàn toàn không có ai trả lời.

Cô ngẩn người không biết nên làm sao,sắc miêu không biết chạy đến chỗ nào ngủ rồi ?

Nguyễn Miên Miên cũng không kịp nghĩ đến những việc khác,chỉ là vọt vào phòng vệ sinh rửa mặt sạch sẽ,nếu lại đi muộn Lam Dạ Hiền nhất định đem cô lên tầng cao nhất ném xuống.....

A a.....

Mạng cô thật là khổ a.....

Rửa mặt,đánh răng và chọn một ít trang sức trang nhă sau đó sửa sang lại quần áo,nàng nhanh chóng chạy đến bàn ôm xấp tài liệu chạy ra cửa nhanh như điên,cả việc hôm qua nhất được một con mèo nàng cũng quên mất hơn nữa cô còn thể hùng hồn là bán nó xong liền từ chức.....

Hơn nữa cô cũng không thể dựa vào một con mèo đắt giá mà sống qua ngày được.

A.....

Ngồi trên xe buýt điện thoại của mẹ cô vừa lúc gọi đến,Nguyễn Miên Miên lập tức thấy nhức đầu.....

Hy vọng có kỳ tích.....

Cô khó khăn nhận điện thoại,hơi nhức đầu nói:“Mẹ.....”

Mẹ cô lập tức dừng dừng dường như điên cuồng hét lên: “Nha đầu chết tiết kia,mới kiếm được một người đàn ông tốt con lại phá rồi là sao?Con tại sao lại đuổi Dương Kiến Trữ ra khỏi nhà?Chẳng lẽ con không muốn kết hôn sao?”

Mẹ cô thở phì phì,Nguyễn Miên Miên có thể tưởng tượng nếu mẹ thật sự xuất hiện trước mặt cô chắc nước miếng văng khắp nơi,cộng thêm đầu ngón tay liên tục gõ vào đầu,cô ấn huyết thái dương đang đau buốt....

“Mẹ.....” Nguyễn Miên Miên không muốn sáng sớm lại nghe mẹ nói lải nhải“Con đang trên đường đi công tác, buổi tối trở về nói sau a.....”

“Nha đầu chết tiết kia.....”Mẹ cô không buông tha tiếp tục than thở,giọng nói cực sắc nhọn giống như cô đã bỏ lỡ một người đàn ông hoàn hảo,Nguyễn Miên Miên quyết định cắt đứt điện thoại không nghe nữa.

Ở trên xe buýt tiếng mẹ cô rất lớn lên đa số hành khách trên xe đều có thể nghe được,đúng là rất mất mặt nha.

Nguyễn Miên Miên da đầu ngứa rang,nàng có thể tưởng tượng được bộ dáng phát điên của mẹ cô bên kia đầu dây...

A..... Cái tên đàn ông xấu xa kia không biết đã nói với mẹ cô điều gì?

Thật là bi kịch..... Nhưng may là cô còn có một thứ muốn mẹ cô xem,đến lúc đó mẹ sẽ không có lý do gì trách cứ cô nữa nha!

Nguyễn Miên Miên cảm thấy mới hai mươi sáu tuổi lại bị mẹ thúc giục kết hôn,thê thảm hơn là mẹ cô lại miêu tả cô như phụ nữ lớn tuổi có chồng...

Bi kịch quá.....

Cô thử chuyển động thân thể nửa người dưới rất đau nha,chắc tối qua rất kịch liệt a,chân của cô thật sự đẹp lắm sao...

Kết quả..... Là cô quá thiếu đàn ông nên mới có thể dùng cảm quên mình hiến thân còn ôm chặt cái gã đàn ông kia...

Nguyễn Miên Miên cảm thấy cuộc sống của cô toàn là bi kịch nhất là hiện tại..... Cô còn phải đi đối mặt với người phúc hắc tàn bạo giống diêm vương là tổng giám đốc của cô.

Chẳng qua là cô thấy người đàn ông kia rất giống Lam Dạ Hiên, không những thế tên hắn ta là Lam Dạ Ảnh...sao trùng hợp thế?

Không biết giữa hai người bọn họ có quan hệ gì a? Chẳng lẽ là anh em sao? Hoặc là chỉ trùng hợp ngẫu nhiên?!

Mồ hôi tuôn rơi, cô thật là suy nghĩ quá nhiều.....-

—|||

Nếu hai người bọn họ là anh em?

Vậy tên Lam Dạ Ảnh cũng không tốt hơn bao nhiêu, con bà nó, chắc chắn cũng phức tạp vô địch.

Nguyễn Miên Miên vui mừng thở dài ra, tuy tổn thất đêm đầu cũng không có gì may là tên Lam Dạ Ảnh đó bỏ đi, sau này không xuất hiện nữa là tốt nhất...

Đỡ phải phiền phức, chẳng qua cô không ngờ tới về sau phiền phức vô tận...

11. Tôi tuyệt đối không thấy mệt

Nguyễn Miên Miên vừa vào cao ốc, nhanh như tên lửa cô chạy về phía thang máy, ấn nút đi đến tầng cao nhất của tòa nhà.

Nhưng mà cô chạy nhanh cỡ nào vẫn không cản nổi cơn giận dữ của Lam Dạ Hiên, cơn bực tức tích góp mấy giờ liền cho nên khi cô đẩy cửa văn phòng tổng giám đốc ra thì cơn giận lập tức bùng nổ.

“Nguyễn Miên Miên.....” Tiếng gầm giận dữ đình tai nhức óc, Nguyễn Miên Miên run rẩy một chút, đầu có chút đau sau đó trốn to mắt nhìn về phía bàn làm việc Lam Dạ Hiên đang ngồi đó mặt rất giận giữ nha...

Không thể không thừa nhận Lam Dạ Hiên nóng giận thật là khủng bố, nhưng mà môi mỏng nhếch lên xem qua hắn cũng là một mỹ nam

Đôi lông mày ấy với dáng vẻ của hắn làm cho Nguyễn Miên Miên cảm thấy có chút giống Lam Dạ Ảnh...

Cô lắc đầu cho rằng mình lầm rồi nhất định nhìn lầm, tuyệt đối không phải...

“Tổng, tổng giám đốc.....” Nguyễn Miên Miên gọi khẽ một tiếng: “Tài liệu.....tôi đã mang đến.....”

Ngài lão nhân gia dừng nóng giận được không? Nàng cố gắng cẩn thận không để hắn giận thêm.

Lam Dạ Hiên lạnh lùng liếc mắt trừng cô, gầm nhẹ: “Còn không mau đem tài liệu trên tay cô đến đây.....”

“Dạ.....” Nguyễn Miên Miên vội vàng đưa tài liệu trên tay đến, Lam Dạ Hiên nhận lấy nhưng huyện thái dương lại nhin không được tức giận nhức nhích làm cho cả người Nguyễn Miên Miên run rẩy, lão nhân gia a...

Cô không nên bỏ gà chọn xương a..

Nàng thử nhích chân về sau chuẩn bị chuồn ra ngoài.

Đúng lúc đó Lam Dạ Hiên vừa ngẩng đầu lên, ánh mắt sắc bén như chim ưng ngó nàng chằm chằm “Ở chỗ này đợi ta....”

Nói xong, liền cầm tài liệu đi ra ngoài cửa văn phòng.

Nguyễn Miên Miên hít sâu một hơi, sau khi Lam Dạ Hiên ra khỏi đây nàng mới thở phào nhẹ nhõm, xem ra tài liệu không có vấn đề gì..

Cuối cùng cũng tránh được một trận mắng nha !

Nhưng mà, bảo cô ở lại....A a, còn muốn mắng cô nữa sao?

Cô lau mồ hôi lạnh trên trán, đành chịu thôi ai biểu cô là cấp dưới, nhất là có một tổng giám đốc âm tình bất định nàng chắc chắn khó sống rồi.

Đặc biệt hắn có thân hình cao lớn như sói, mắt sáng như đuốc, Nguyễn Miên Miên mỗi lần nghĩ đến đều sợ hãi, liệu có một ngày nào đó sói xám xé con cừu nhỏ như nàng không .

Mặc dù cô cũng không tốt hơn bao nhiêu nhưng so với Lam Dạ Hiên cô chỉ là con cừu nhỏ thôi.

“Răng rắc...” Cửa phòng mở ra, ngay sau đó Lam Dạ Hiên giẫm lên sàn nhà có quy luật bước vào, Nguyễn Miên Miên sống lưng cứng đờ, thân thể đứng thẳng, quay đầu lại: “Tổng....tổng giám đốc có gì cần dặn dò không?”

Lam Dạ Hiên đột nhiên nhú mày, sâu trong con ngươi hiện lên vẻ lạnh nhạt hỏi nàng “Vì sao đến muộn?”

Nguyễn Miên Miên ngẩn ra trốn tránh ánh mắt của hắn nói: “Ngày qua hôm, có thể là do ngủ trễ....”

Mồ hôi tuôn rơi không phải là cô ngủ trễ mà dường như là không có ngủ, chiến đấu hăng hái cả đêm...

Lam Dạ Hiên đột nhiên cười, tiếng cười này dường như làm cho Nguyễn Miên Miên sồn tóc gáy, giọng người này và Lam Dạ Ảnh rất giống nhau a....

Còn nữa, còn nữa, vì sao tổng giám đốc cười? Vì sao muốn cười?

Thật là không đúng lúc gì hết! Hừ!

Lam Dạ Hiên nhìn chăm chăm vào đôi mắt đen của cô, khóe miệng lại nhếch lên nở nụ cười “Là như vậy sao? Xem ra cô công tác quá mệt mỏi rồi phải không? Có muốn nghỉ ngơi vài ngày để đi thư giãn không?”

Nguyễn Miên Miên đang ngẩn người lập tức giật mình nói: “Không cần nghỉ, không cần, tổng giám đốc tôi tuyệt đối không mệt....”

Lam Dạ Hiên cười mà như không nhìn cô đang sợ hãi, mắt hắn càng sáng hơn.

Nguyễn Miên Miên mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nếu cô thừa nhận mình không thể đảm nhiệm công việc này, cô nhất định sẽ bị thất nghiệp?

Ông trời ơi, nếu thất nghiệp cô phải làm sao? Chắc sau này cô sẽ bị mẹ bắt chọn ba nhật bốn, bị thúc giục.... đi xem mắt cho coi...

12. Không ngại nói cho cô biết “Tôi và cô đều là thân tính của tổng giám đốc”

Lam Dạ Hiên không truy cứu nữa xoay người thoải mái đi đến chỗ ngồi chậm rãi nói: “Buổi trưa theo tôi tham gia một bữa tiệc rượu, cô nhớ xem lại trang phục của mình nhất là đôi mắt ....”

Ách.....

Lời nói này làm cho cô thật sự là..... không khỏi tự ti .

Đôi mắt quần thâm của cô nghiêm trọng lắm sao?

Như vậy cũng có thể thông cảm nhưng cũng làm cho Nguyễn Miên Miên kìm lại không dám mở miệng to, không lẽ Lam Dạ Hiên thật sự thấy vẻ mặt cô mệt mỏi nên mới không truy cứu việc cô đến muộn....

Coi như tổng giám đốc vẫn còn nhân tính.

Nguyễn Miên Miên nước mắt chảy đầy mặt.

Hắn cúi đầu xuống xử lý văn kiện còn Nguyễn Miên Miên ngẩn ngơ một lúc lâu mới nói “Được...”

Cô cứng ngắc rút lui, có chút chán ngán, tổng giám đốc vui buồn thất thường ngay cả nói chuyện cũng không đầu không đuôi, luôn hỉ nộ vô thường, thật là bị kịch đời người.

Nhưng tâm tình hôm nay của tổng giám đốc coi như được rồi?

Cô đến muộn nhưng hắn không có thét tuy rằng sắc mặt là rất khó coi.

Nguyễn Miên Miên thấy may mắn, có lẽ là thấy đáng về mình đáng thương, hắn vẫn còn có chút kích thích giống đực thúc đẩy nên hắn mới buông tha mình đi?

Cô thản nhiên cười một tiếng lau mồ hôi lạnh, có lẽ cô thật sự suy nghĩ lung tung. Từ buổi sáng xảy ra đều kỳ quái kia đến giờ nàng vẫn bản thân...

Đến phòng rửa tay, quả nhiên đôi mắt quần thâm rất nặng, đen sẫm.....O__O

—|||

Nguyễn Miên Miên hắc tuyến chảy không ngừng, rốt cuộc tối hôm qua cô chiến đấu hăng hái bao lâu mà đôi mắt lại như vậy?

Từ trong phòng vệ sinh đi ra ngoài, vừa ngồi vào xuống ghế Doãn thư ký đã đi tới nghiêm túc nhìn nàng nói:“Tổng giám đốc cho cô chuẩn bị một chút,buổi chiều còn muốn cùng cô đi công tác.....”

Ách?

“Không phải nói không đi sao?” Nguyễn Miên Miên ngại ngần hỏi Doãn thư ký, Doãn thư ký lắc đầu nhún nhún vai nói:“Đột nhiên lại muốn đi.....”

Hắn nhìn chung quanh một lát rồi thấp giọng nói:“ Tôi và cô đều là thân tính của tổng giám đốc, không ngại nói cho cô biết tổng giám đốc hiện đang rất nhứt đầu, nghe nói chủ tịch muốn đưa người con lớn nhất của mình tới đây thay tổng giám đốc,cho nên tổng giám đốc rất sốt ruột a.....”

—|||

Câu nói kế tiếp cô không có nghe,ngược lại là Doãn thư ký đem hai chữ thân tính đến trấn an nàng, nàng cái gì..... là thân tính của tổng giám đốc rồi sao ?

Cô chỉ nhớ có một lần bị tổng giám đốc mắng chết đi sống lại mà thôi.....

“Cho nên,tổng giám đốc muốn mau chóng ký vài nét bút trong danh sách để tăng thêm lòng tin của chủ tịch, còn chúng ta ta đúng là kiếp trâu ngựa.....” Doãn thư ký cúi đầu nói xong,sau đó mặt lại giống kẻ trộm thoắt mái rời đi.

Nguyễn Miên Miên hóa đá,cả ngày hôm qua tăng ca hơn nửa đêm hôm nay lại đi công tác, kết quả trên đường đi lại trở về, giờ lại muốn đi công tác.....

Quả nhiên là có chuyện xảy ra...

Rủi ro ngày hôm qua cũng làm cho cô và Dương Kiến Trữ hoàn toàn cắt đứt,nhưng mà cô cũng có nhiều thắc mắc nhất là đối với cái tên Lam Dạ Ảnh .....

Tuy rằng, cô một chút cũng không hy vọng hắn xuất hiện .....

Cùng Dương Kiến Trữ cắt đứt quan hệ..... Là chuyện tốt nha.....

Ô ô, chỉ là cô không thể thiếu một buổi sáng của mẹ a....

Mẹ nhất định sẽ sắp xếp cho cô xem mắt,Nguyễn Miên Miên đau khổ nghĩ tới,cô không thể trốn thoát cuộc xem mắt đó sao?Không thì nghĩ biện pháp để mẹ cô bỏ đi ý niệm này trong đầu là tốt nhất...

Nàng lắc đầu,không biết vì sao công ty..... lại muốn thay đổi tổng giám đốc,cho nên mấy ngày nay tâm tình Lam tổng nhất định không tốt,vẫn là không nên động đến hắn.

4. Chương 13 - 17

13. Mẹ kiếp, thật sự là oan gia ngõ hẹp!!

Tiệc rượu được cử hành tại một khách sạn cao nhất,đơn giản là nơi gặp gỡ giữa các nhân vật nổi tiếng nhưng mà Lam Dạ Hiên tham gia tiệc rượu này với mục đích gì thì Nguyễn Miên Miên không biết...

Cô chỉ là có chút ngỡ nàng nhìn những cô nàng khác trên người đủ loại quần áo sặc sỡ,mùi nước hoa,trang sức quý giá,mồ hôi lạnh lập tức rơi xuống....

Rõ ràng tổng giám đốc đến đây vì các cô nàng này mà thôi..

Nhưng vì sao phải kéo cô đến?

Cô thật sự không muốn đến đâu nha !

Tất cả các cô nàng ở đây đều cùng một màu sắc,căn bản là rất ít đàn ông,mỹ nam còn ít hơn,Nguyễn Miên Miên thận trọng nói: “Tổng giám đốc,tôi qua bên kia ăn một chút nha...”

Cô thật là rất đói bụng,ánh mắt cực đáng thương.

Bởi vì cô không thể hòa nhập với những cuộc gặp gỡ như thế này..

Lam Dạ Hiên gật đầu,ánh mắt âm thầm nhìn cô một cái,trong đó có một tia muốn cưng chiều nhưng mà hần còn phải hẹn ước với một cô nàng khác.

Bởi vì hần phải nhường bộ mới giữ được vị trí hiện tại cho nên hần phải cười một thiên kim tiểu thư.

Vừa nghĩ đến đây lòng của hần không biết bay tới đâu.

Nguyễn Miên Miên nhận được lệnh đặc xá giống như mũi tên bắn khỏi dây cung bay đi ăn cơm trưa,cô thật là đói nha,cả bữa sáng không ăn nhin đến lúc này,đầu đã sớm choáng váng hoa mắt.

Cô mới đưa một thức ăn vào miệng đột nhiên có một người đi đếncản đường.

Nguyễn Miên Miên ngẩn người ngược đầu lên liền thấy một người mà cô thấy tối qua,mà cô ta hiện tại đứng trước mặt nàng,còn cô vừa để miếng bánh ngọt vào trong miệng,không lên không xuống....

Mẹ kiếp!Thật là oan gia ngõ hẹp nha!

Cô đã quá ngán gặp cô nàng này...

Cô nàng kia dĩ nhiên cũng nhìn cô cũng chán ghét không kém,nhưng mà cô ta cũng hiểu kỳ,vì sao Nguyễn Miên Miên lại đến được nơi như thế này.

Cô ta chán ghét nhìn nàng,cau mày nói : “Cô có biết nơi đây là chỗ nào không?Cô làm sao có thể tới đây?”

Nguyễn Miên Miên hơi cau mày,tay thì đâm mạnh vào ngực để cho thức ăn nghẹn trong cổ họng trôi xuống,bình tĩnh nói: “Những lời này tôi cũng muốn hỏi cô trước nữa kia...”

“Cô.....”Cô ta rõ ràng muốn khiêu khích làm cô thẹn quá hóa giận : “Cô biết tôi là ai sao?chỉ dựa vào người như cô mà dám chất vấn tôi sao?”

Mí mắt Nguyễn Miên Miên không động đậy,ánh mắt chỉ chú ý đến những món ăn đẹp mắt để trên bàn.

Cô thản nhiên nói: “Cô là ai đâu liên quan gì đến tôi,dù cho cô có là nhân vật chính đi nữa cũng không cần gióng bình hoa dán mác lên mình,làm như sợ người khác không biết mình hay sao ấy.....”

Giọng nói của cô nhỏ và lãnh đạm làm người nghe thấy tức giận phát điên.

Cô ta hít một luồng khí lạnh,sắc mặt lúc đỏ lúc trắng,quả nhiên đã bị chọc tức đến cực hạn, tay giơ lên muốn tát vào mặt người đối diện.

Nguyễn Miên Miên không để ý,cô cũng không để người chủ đánh nhất là một cô nàng vừa khiêu khích vừa nằm lên giường cô.

Buồn nôn !!!

Tay còn chưa rơi xuống,thì có một bàn tay giữ chặt cánh tay thon nhỏ đó,Nguyễn Miên Miên cùng cô nàng đó đồng thời đều kinh ngạc,quay đầu lại,thấy Lam Dạ Hiên mặt không biến sắc đứng ở phía sau,vẻ mặt thản thờ....

Nguyễn Miên Miên trong lòng chợt lạnh,nghĩ thầm “tiêu rồi!”,nàng bắt tổng giám đốc phải thu nhập tàn cuộc ỉnh....

Cô nàng kia ánh mắt vui mừng,giống như người không xương áp lên người hần: “ Hiên!Anh biết không ,cô nàng này không biết tốt xấu,dám quả trách em....:

Một trận gió lạnh thổi lên người Nguyễn Miên Miên....

14. Phát hiện gian tình

Tiêu rồi,tiêu rồi...

Cô ta cũng là tình nhân của Lam tổng?A!Cô nàng này dám một chân đạp hai thuyền,xem ra rất có can đảm....

Lam tổng cũng thích cô ta sao?Trời ơi!Thì ra tổng giám đốc thích những cô nàng có ngực to...hic hic..

Gào khóc hu hu,y mà hiện giờ không phải là lúc lo lắng vấn đề này,vấn đề chính là cô đã chọc giận bạn gái của Lam tổng.

Nguyễn Miên Miên lập tức sồn gai óc..

Cô chỉ là một nhân viên nhỏ bé giờ lại chửi bạn gái của hần,Lam tổng nhất định sẽ giết nàng nha...

Khi hần đứng trước mặt cô ta đáng lý cô ta phải nhận ra mới phải..

Lông mày xinh đẹp của Lam Dạ Hiên rung động một chút,nhìn vẻ mặt Nguyễn Miên Miên ủ rũ,khóe miệng chụm lại,vẻ mặt cô ta rất hợp với thời điểm lúc này,xem ra rất sợ mình...

“Sao?”Hần nhíu mày hỏi cô nàng ngực lớn ấy: “Trợ lý của anh tại sao quả trách em?”

[o] a!

Cô nàng ấy định nói thêm nhưng mà cô ta lập tức hít một ngụm khí lạnh,cô ta là trợ lý của Hiên sao?

Nhất thời chán nản và ghen tị tất cả đều dâng lên,cô cảm giác chuyện này rất nghiêm trọng nên lập tức nữa cười nữa không nói : “Thì ra là trợ lý của Hiên sao, ha ha không có việc gì,chỉ là hiểu lầm,hiểu lầm thôi.....”

Đồng thời ánh mắt liếc về phía Nguyễn Miên Miên hàm ý cảnh cáo.

Nguyễn Miên Miên ngẩn người thì ra cô ta sợ mình nói chuyện của cô ấy và Dương Kiến Trữ cho Lam tổng nghe?

Cô bĩu môi,cô sẽ không nhảm chán như vậy,chuyện vợ tương lai của Lam tổng ngoại tình là chuyện của hần,cô không hơi đâu mà quan tâm.Cô không nhiều chuyện đến nỗi quản cả sinh hoạt cá nhân của tổng giám đốc....

Nhưng mà trong ánh kia cô không đọc được một tia hờn giận cũng không ghen tị,điều này Nguyễn Miên Miên hoàn toàn không hiểu nhưng bản thân nàng phát hiện mình không có chỗ nào không ổn.....

Nàng làm việc bên bộ phận khác rồi bị điều đến làm trợ lý cho Lam Dạ Hiên,sau đó theo Lam tổng đi dự tiệc rượu...

Đãi ngộ như vậy,cả công ty không có người thứ hai,mọi người trong công ty đều đoán cô và Lam tổng có quan hệ chỉ có cô là không hay biết gì...

Hiện tại cảm thấy cô cũng giống như trước ánh mắt của cô ta quả thật không xem ai ra gì..

Vừa ngốc vừa khô khan thế mà cô ta hoàn toàn không biết ..

Đây là đánh giá của Lam Dạ Hiên...

Hần đi lướt qua Nguyễn Miên Miên,nhìn cô chu miệng bĩu môi,trong lòng muốn cười nhưng đối với biểu hiện của cô nàng ngực lớn kia,hần có chút tò mò.

Chẳng lẽ giữa hai cô có chuyện không nói ra được?

“Không có việc gì là tốt rồi.....” Hần trầm thấp cười ôm cô ta đi về phía đám người kia, khi đi qua bên người Nguyễn Miên Miên,cô cùng lúc thấy ánh mắt sáng ngời của Lam Dạ Hiên và ánh mắt cảnh cáo của cô nàng kia...

Nàng bĩu môi nhún vai,nàng chỉ chú ý đến buổi cơm trưa trên bàn nên vội vàng đi đến...

Chuyện yêu đương,gian tình của hai người bọn họ không liên quan đến cô, chỉ cần...ha ha,tổng giám đốc đừng đến làm phiền nàng là được...

Lam Dạ Hiền và cô nàng kia vừa cười vừa nói,khóe mắt hấn lại lướt qua đám người chiếu đến trên người cô nhưng tiếc rằng cô không chú ý đến biểu hiện của hấn,chỉ có biết ăn thôi?

Điều này làm cho Lam Dạ Hiền có chút vô lực...

Nguyễn Miên Miên sau khi ăn uống no sề cái bụng tròn vo của mình ,đi về phía cái cột,cô muốn đi đến phòng vệ sinh,ai ngờ đi quá vội vàng cô đụng phải một người,cô kinh ngạc cho rằng mình sắp ngã nhào lại được đối phương ôm trong lòng...

Nguyễn Miên Miên đỏ mặt,vội vàng nói: “Cám ơn....”

Cô muốn bỏ chạy thì lại bị người đó giữ chặt,người đó cúi đầu nở nụ cười: “Làm sao đây?Đụng trúng người khác còn muốn bỏ trốn?”

Nguyễn Miên Miên kích động,gọng nói này...sao quen tai thế ?

Cả người cô cứng ngắc...từ từ quay đầu lại....giật mình.....

15. Thành thật khai báo, tự nhiên tôi sẽ bỏ qua cô

[o] a!

Lam Dạ Ảnh?!!

Cả người Nguyễn Miên miên lập tức đổ mồ hôi lạnh.....

Vì sao hấn ở đây?Đúng là Oan gia ngõ hẹp?

Nhưng mà cô tuyệt đối không muốn đụng đến hấn nha!

Khóe miệng cô giật giật ánh mắt.....lập tức nhìn về phía phòng vệ sinh chạy như điên, nhưng mà đột nhiên cả người cô bay lên trên không,Lam Dạ Ảnh đem cô kéo vào lòng mình,cười mà như không:“Chạy cái gì? Nhìn thấy tôi cũng không cần khẩn trương như vậy?”

Nguyễn Miên Miên hai chân run rẩy,cô không phải sợ hấn,cô chỉ là muốn không bao giờ gặp thấy hấn nữa.....

Người đàn ông này thật đáng sợ.

Nguyễn Miên Miên đành mở miệng “Anh tại sao lại đến đây?!”

Quả thực chỉ là âm hồn bất tán sao.....

Lam Dạ Ảnh khóe môi thu lại, cười nói:“Cô không muốn nhìn thấy tôi sao? Bất quá chỉ sợ sau này mỗi ngày đều nhìn thấy tôi....”

“Cái gì?!” Nguyễn Miên Miên ngẩn ngơ, hoàn toàn nghe không hiểu hấn đang nói cái gì.

Lam Dạ Ảnh tay hơi dùng sức ôm chặt eo nàng,chớp mắt một cái“Còn cô,tại sao cô lại ở đây?!”

Không nên nói với hấn là cô theo em trai của hấn đến đây?

Ánh mắt nguy hiểm kia nhìn chằm vào Nguyễn Miên Miên,nàng có chút mù mờ nói “Tôi và Lam tổng cùng đến đây....”

“Thật không?!” Lam Dạ Ảnh đột nhiên hừ lạnh một tiếng,cả người hấn tỏa ra khí lực vô cùng nguy hiểm,điều này làm cho Nguyễn Miên Miên hoàn toàn không hiểu, hấn rốt cuộc gặp chuyện gì vậy?!

Nàng ngơ ngậy một chút,khuôn mặt nhỏ nhắn nói:“Anh buông tôi ra trước ..tôi cần vào phòng vệ sinh....”

Lam Dạ Ảnh đang ôm chặt nàng lập tức thả lỏng,cười nhẹ một tiếng buông nàng ra.

Nguyễn Miên Miên cũng không quay đầu lại chạy nhanh vào vệ sinh,lúc ngồi xổm xuống bồn cầu,cô ngơ ngác nghĩ,rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, cô gần đây có chọc ai sao ?

Vì sao người đàn ông đó xuất quỷ nhập thần ? Làm cho cô hoàn toàn không hiểu .....

Cô cúi đầu thở dài một tiếng đi ra khỏi toilet, lại phát hiện Lam Dạ Ảnh không biết đã đi đâu mất tiêu,Nguyễn Miên Miên nói thầm một câu:“Giống như quỷ thật mới đây đã không thấy tăm hơi.....”

Làm cho nàng cảm thấy không yên .

“Nguyễn Miên Miên.....” Một giọng nói khó chịu vang lên, làm cho lưng cô cứng ngắc, không cần quay đầu lại cũng biết là tổng giám đốc của nàng, nàng thần thờ quay đầu lại “Tổng giám đốc, có gì cần dặn dò không.....?!”

Lam Dạ Hiền hừ lạnh một tiếng, “Tại sao đi vệ sinh cũng chậm như vậy? Nhanh một chút, còn phải về công ty nữa .....”

“..... A” Nguyễn Miên Miên nhanh chóng chạy đến, ánh mắt nhìn Lam Dạ Hiền có chút kỳ quái có chút ngu ngơ, tổng giám đốc của cô gần đây ánh mắt thật kỳ quái....

Ngọn lửa nguy hiểm ấy làm cho cô sợ.

Lam Dạ Hiền kéo nàng ra khỏi khách sạn, ngồi vào trong xe hắt đột nhiên hỏi nàng “Cô và người đàn bà kia có chuyện gì sao?”

“A?!” Nguyễn Miên Miên kinh ngạc, mồ hôi lạnh rơi xuống dưới ,bây giờ tổng giám đốc muốn tính sổ với nàng sao?!

Cô và người đàn bà kia có chuyện nhưng thật ra cũng không phải là chuyện lớn, chủ yếu là chuyện của cô và tên Dương Kiến Trữ xấu xa kia....

Lam Dạ Hiền thấy nàng ngẩn người, khó chịu gõ nhẹ một cái lên đầu cô ,gầm nhẹ hỏi “Tôi hỏi cô cùng người đàn bà ấy có chuyện gì? Cô ngây ngốc cái gì?!”

Nguyễn Miên Miên cười gượng hai tiếng “Thật ra cũng không có gì đâu.....” Nàng hừ nhẹ ,sau đó nhỏ giọng “Tổng giám đốc, cổ tôi đau, có thể buông ta tôi được không?”

“Cô thành thật khai báo, tự nhiên tôi sẽ tha cô.....” Lam Dạ Hiền rõ ràng là không có ý định bỏ qua cho nàng.

16:Cũ không đi mới làm sao đến

Lam Dạ Hiền nhíu mày im lặng không lên tiếng.

Nguyễn Miên Miên sắc mặt lập tức khó coi ,lâm vào hoàn cảnh tiến thoái lưỡng nan .

Nói như thế nào đây?

Nói cho hắn? Nhưng mà, nói cho tổng giám đốc, tổng giám đốc có thể nào giận lấy sang cô không a? Cô thật sự không muốn thất nghiệp nha.....

Không nói cho hắn? Nhưng mà không nói cho tổng giám đốc, tổng giám đốc đáng vẻ lúc này dường như muốn lập tức lột da cô ý, ánh mắt khiếp sợ cực kỳ.....

Nguyễn Miên Miên nuốt nước miếng, đành phải ra vẻ thật đáng thương, nhằm để giảm bớt tội nói: “Cô ấy..... Cô ấy còn có ..... Đàn ông.....khác.”

Lam Dạ Hiền đầu tiên sững sốt sau đó lập tức cười nhẹ “Có chuyện hư hỏng như vậy sao?”

“..... Ừ.” Nguyễn Miên Miên gật gật đầu, do dự nhìn vẻ mặt của hắn, giống như muốn xem hắn rốt cuộc có tức giận hay không.....

“Tôi vốn cũng biết.....” Lam Dạ Hiền cười lạnh một tiếng “Một món hàng như cô ấy, tôi làm sao không biết?!”

Nguyễn Miên Miên ngẩn ngơ nhưng theo bản năng vẫn hỏi hắn, “Vậy sao anh còn muốn quen với cô ấy?!”

Sau đó..... mồ hôi lạnh của nàng lập tức chảy ròng ròng, cô dám hỏi tổng giám đốc những việc riêng tư đến thế..

Lam Dạ Hiền thần nhiên liếc mắt sang cô một cái “Cô không biết, ta và cô tôi..... thỉnh thoảng gặp dịp mua vui mà thôi.....”

Nguyễn Miên Miên bĩu môi, không muốn chịu trách nhiệm thì cứ việc nói thẳng đi, người đàn ông nào cũng muốn dùng những lời này để kết thúc...Haizzzz

Xem ra tổng giám đốc và loại đàn ông này cũng không giống nhau..

Lam Dạ Hiên không chú ý tới cô đang khinh thường mình, chỉ là khởi động xe, cười nhạt bỗng nhiên hỏi nàng, “Cô ta sợ tôi biết, cho nên uy hiếp cô đừng cho tôi biết sao?!”

“..... Ừ.” Nguyễn Miên Miên gật gật đầu.

“Còn cô? Làm sao mà biết được? Tại sao biết cô ta? Hai người có quan hệ như thế nào?.....” Lam Dạ Hiên đương nhiên là rất tò mò.....

Nguyễn Miên Miên tiếp tục bĩu môi “Thực không may là người đàn ông kia vừa vặn là bạn trai trước kia của tôi.....”

Lam Dạ Hiên kinh ngạc nghiêng đầu nhìn cô.

Nguyễn Miên Miên cảm giác rất không vui, “Ngày hôm qua vừa chia tay.....”

Lam Dạ Hiên ngẩn người, đột nhiên dừng xe, nhìn nàng hỏi, “Bắt gian tại giường?!”

Nguyễn Miên Miên thấy hấn đột nhiên dừng xe hoảng sợ, cũng bị lời nói của hấn làm cho ngẩn người, một hồi lâu mới kịp phản ứng, gật đầu nói: “Ừm.....”

Thật ra rất đau khổ nha .....

Lam Dạ Hiên không nói, nhìn nàng chăm chú một lát cũng không biết suy nghĩ cái gì, sau đó khởi động xe chạy về hướng công ty, một lúc lâu mới nói: “Cũ không đi mới làm sao đến, đừng nghĩ nhiều quá.....”-

—|||

Nguyễn Miên Miên lập tức đổ mồ hôi lạnh xuống, lời này xem như an ủi nàng sao?

Thì ra Lam tổng cũng có một mặt khác, nhưng cô không đau buồn chuyện đó, đều mà cô lo là tuổi tác mà mẹ cô thường nhắc tới, cô sợ bị thất nghiệp không thể cùng Lam tổng ngang hàng.

Càng khó khăn hơn là cái tên Lam Dạ Ảnh kia rất giống yêu quái nha thường xuất quỷ nhập thần, làm cô luôn trong cảm giác lo sợ không biết giải quyết chuyện hôm qua như thế nào với hấn....

Kết quả là cô đã trêu chọc ai? Đột nhiên mất đi đêm đầu tiên hơn nửa cô hoàn toàn không nhớ rõ tình huống, quả thật là không giải thích được nha....

5. Chương 17 - 20

17. Tổng giám đốc mới nhậm chức

Trong xe bốn bề yên tĩnh, Lam Dạ Hiên thỉnh thoảng nhìn sang khuôn mặt nhỏ nhắn của cô một chút, đột nhiên cảm thấy cừu con cũng rất đáng thương.....

Hai người cũng không nói chuyện, Nguyễn Miên Miên đột nhiên có cảm giác mình rất giống cô đáng thương vợ bị bỏ rơi.

Tất cả chỉ do mẹ cô hối thúc, ông trời có thể thấy được cô đối với Dương Kiến Trữ nửa điểm lưu luyến cũng không có đâu nha....

Lam Dạ Hiên đang muốn nói gì đó để xem như an ủi cô, nhưng mà lúc này di động lại đột nhiên vang lên, hấn nhíu mi nhận cuộc gọi, sau đó trong nháy mắt gương mặt trở nên nghiêm túc....

“Vâng.....” Lam Dạ Hiên hừ nhẹ một tiếng, trên mặt có chút khinh thường và phẫn nộ nhưng mà giọng nói hình như bị đè nén đi.

Lam Thiên lãnh khốc vô tình nhưng cũng hiểu rõ tình hình nên nói lời xin lỗi: “Dạ Hiên! Cha lập tức đưa anh con đến trước, con cũng chuẩn bị một chút rồi đến công ty....”

Sắc mặt Lam Dạ Hiên lập tức thay đổi u ám hẳn lên, hừ lạnh một tiếng, nói: “Cha, cha thật đúng là bất công.....”

Lam Thiên lãnh đạm thở dài một tiếng, không có hé răng cũng không giải thích gì.

Hắn “bộp” một tiếng tắt điện thoại, gân xanh trên trán đột nhiên nổi lên, sau đó lấy di động quý giá chính tay đập vào cửa kính xe.....

“A.....” Nguyễn Miên Miên hô to một tiếng, kinh ngạc quay đầu lại nói: “Tổng giám đốc.....”

Lam Dạ Hiên sắc mặt rõ ràng biến thành rất khó coi, hần đờ nén lửa giận, các đốt trên ngón tay tất cả đều nổi lên gân xanh “Đừng gọi tôi là tổng giám đốc, qua một giờ nữa sẽ không phải.....”

Ách!?

Nguyễn Miên Miên căn bản không dám cãi lại.....

Có trời mới biết đã xảy ra sự tình gì?! Cô chỉ là một nhân vật nhỏ căn bản không hiểu nhân vật lớn buồn vui thế nào, cho nên, cô tạm thời ngậm miệng làm như người vô hình, trên mặt lại lộ ra vẻ lo lắng.....

Lam tổng a, dù sao cô cũng nghĩ không ra có chuyện gì tại sao lại chạy xe nhanh như vậy a a a.....

Cuối cùng cũng dừng xe trước cửa công ty, Nguyễn Miên Miên cuối cùng có thể thả lỏng, cơ thể cô run rẩy vội vàng xuống xe đi theo Lam Dạ Hiên lên tầng cao nhất của tòa nhà.

Vừa ngồi vào chỗ trợ lý của mình thì Lam Dạ Hiên cũng vừa đi vào văn phòng.

Đoàn người vừa đi vào làm thần kinh của Nguyễn Miên Miên chán nản..... Bởi vì trong đó có cả ..... Lam Dạ Ảnh.....

Cả người cô hóa đá, trợn mắt há hốc mồm, khóe miệng bé nhỏ giật giật.

Theo lời hắn nói, về sau mỗi ngày đều có thể nhìn thấy, chính là ý này sao ?

Lam Dạ Ảnh đứng ở bên cạnh Lam Thiên, ánh mắt xâm lược nhìn qua mọi người trong phòng, sau đó dừng đúng chỗ ngồi của cô, khóe miệng hắn nhếch lên nói: “Cha, con muốn cô ta... làm thư ký của con.....”

Tất cả người trong phòng đều hóa đá.

Mà Lam Dạ Ảnh đích thân yêu cầu nên làm ọi người bắt đầu ghen tị với Nguyễn Miên Miên.

Lam Dạ Hiên cũng chọn cô, tổng giám đốc mới đến cũng chọn cô ấy, cô nàng này rốt cuộc có ma lực gì?

Nguyễn Miên Miên từ đầu đã không biết nói gì, cô vô tình đắc tội với người lãnh đạo lớn nhất ở đây...

Đại não của cô có chút không khống chế được, rốt cuộc là vì sao a? Vì sao cô bị hối thúc... còn nữa người đàn ông đem qua là tổng giám đốc của cô?

Tổng giám đốc mới ?

Quả nhiên.....

Không thể trách được... hai người đúng là anh em..

Lam Thiên gật đầu, không chút để ý.

Vài người đi qua bên người Nguyễn Miên Miên rồi vào văn phòng của Lam Dạ Hiên, Lam Dạ Ảnh nháy mắt với cô, đắc ý cười, những lời hắn nói buổi chiều đều ứng nghiệm.

Cả người Nguyễn Miên Miên cứng ngắc ngồi trên ghế, cuối cùng là có chuyện gì a...

18. Yêu tinh sinh con

Lam Thiên và Lam Dạ Ảnh đi vào văn phòng dành cho tổng giám đốc, tất cả mọi người trong văn phòng lập tức sôi nổi thảo luận chuyện của tổng giám đốc mới...

Doãn thư ký mệt mỏi chạy tới, đối diện với Nguyễn Miên Miên đang hóa đá nói: “Cô có phải biết anh em nhà Lam tổng không? Vì sao bọn họ không chọn ai chỉ chọn cô?!”

Nguyễn Miên Miên chau miệng nhìn Doãn thư ký nói“Vấn đề này tôi cũng muốn hỏi .....”

Cô không có sức nằm úp sấp trên bàn, mệt mỏi cực kỳ, chẳng lẽ trời sinh cô đáng về dễ bị ức hiếp sao?

Cô ở trong này bộ có đắc tội với ai sao?

Cô đã kiềm nén thu hồi cá tính hay nói tọc ra của mình,vì sao mọi người lại không buông tha cho cô chứ?

Cô thật ra là một con mèo hoang lại muốn giả dạng làm tiểu bạch thỏ, nhưng mà bị người khác phát hiện còn đỡ hơn chịu khi dễ, sự thật..... Cô không thể nhịn được nữa!!

Doãn thư ký hai chân run rẩy đứng lên,cảm thấy buồn nôn.

Vẻ mặt như vậy của Nguyễn Miên Miên là sao đây?

Được sủng ái còn tỏ vẻ đáng thương, thật sự là.....

Hắn giận giữ bỏ đi, vốn định nói móc thêm chút nữa nhưng nhìn thấy vẻ mặt quái dị cùng với tính tình kỳ quặc của cô ấy,hắn hoàn toàn không nói nên lời....

Nguyễn Miên Miên chỉ cảm thấy mình còn như vậy nhất định sẽ điên mất, mấy ngày nay Thượng Đế đã cho cô vui đùa quá nhiều rồi....

.....

Lam Dạ Hiền nén lại phần nộ,gương mặt u ám trong lòng thì căng thẳng,hai tròng mắt hần sắc bén như ưng nhìn chăm chăm Lam Dạ Ảnh,hắn chính là người do Lam Thiên và ả đàn bà bên ngoài sinh ra...

A, thật sự là buồn cười, làm ẹ để của hắn rõ ràng là phụ nhân chính thất, lại nghiêm nhiên trở thành người nhỏ bé.

Trong lòng Lam Dạ Hiền rất bất bình,tức giận đối với an bài của Lam Thiên.

Không ngừng bị khiêu khích địa vị của mẹ còn có địa vị của hắn,về địa vị người thừa kế Lam thị,Lam Dạ Hiền cảm thấy giống như bị người ngoài xâm phạm lãnh địa,chỉ còn cuồng nộ đang bốc lên,hắn tuy rằng không nói gì nhưng mà ai cũng có thể cảm nhận được một chút cảm giác khẩn trương.....

Khác với Lam Dạ Hiền,về mặt Lam Dạ Ảnh lại có vẻ bình tĩnh mơ hồ mang theo nụ cười nữa cười nữa không nhìn sang Lam Dạ Hiền.

Một đôi lông mày khiêu khích,đương nhiên thành công trong việc đánh bại địch thủ .

Lam Thiên nhìn Lam Dạ Hiền nói:“Hiên nhi, con sau này làm phó tổng,Ảnh nhi làm tổng giám đốc,cứ quyết định như vậy .....”

Da thịt trên mặt Lam Dạ Hiền co rúm lại, cười lạnh nhìn chăm chăm Lam Thiên nói:“Cha , tại sao cha không đón người đàn bà kia về?Rồi đuổi mẹ và con đi là được cần gì buộc con ở trong công ty từ chức?”

Lam Thiên thở dài một tiếng, bất đắc dĩ nói:“Hiên nhi,con và Ảnh nhi cùng là anh em,tại sao không sống với nhau thật tốt.....”Lam Thiên dừng một chút rồi nói:“Về phần mẹ của con,cô ấy vĩnh viễn là nữ chủ nhân của Lam gia,đều này sẽ không bao giờ thay đổi.....”

“Hừ.....” Lam Dạ Hiền cười lạnh một tiếng,“ Nữ chủ nhân hữu danh vô thực, có cũng không ích gì!”

Lam Thiên không nói còn Lam Dạ Ảnh lại cười như mở cờ trong bụng“Nếu quả thực không cần, không bằng tặng ẹ tôi,mẹ của tôi vẫn hy vọng cùng cha chính thức kết hôn.....”

Lam Dạ Hiền sắc mặt lập tức trở nên khó coi, hắn nhìn chăm chăm gương mặt hoa đào của Lam Dạ Ảnh, về mặt phần nộ“Yêu tinh sinh con,người cũng có đáng về yêu tinh...Yêu tinh mà cũng muốn làm nữ chủ nhân của chúng ta sao?Đừng mơ tới!!”

“Hiên nhi.....” Lam Thiên tức giận nhìn biểu hiện của Lam Dạ Hiền cảm thấy không hài lòng.

19. Tiết mục hai nam tranh giành một nữ

“Không được nói anh trai và mẹ nhỏ của con như vậy.....” Gương mặt Lam Thiên u ám trừng mắt liếc sang Lam Dạ Hiền.

Không ngờ hôm nay không tránh khỏi đi đến nước này.

Lam Thiên biết nếu muốn dần xếp ổn thỏa là chuyện không thể nào.....

Lam Dạ Hiền ghen cả bụng khí,sắc mặt đỏ lên , hai tay nắm chặt thành nắm đấm,cả người chống đỡ cơn phẫn nộ.

Dáng vẻ Lam Dạ Ảnh vẫn ung dung nhẹ nhàng,chỉ là nhíu mày,thản nhiên nói:“Xem ra, ý em là không muốn nhường văn phòng làm việc của mình, nhưng nếu anh làm tổng giám đốc thì phòng làm việc vẫn phải có,phòng của em thì em vẫn dùng.....”

Việc này xem như là ân huệ cuối cùng đối với hắn.

Sau này,hắn còn muốn thay mẹ mình đoạt lấy tất cả....

Lam Thiên dĩ nhiên cảm thấy áy náy.Hắn thật sự muốn bồi thường đối với Lam Dạ Ảnh,còn đối với Lam Dạ Hiền việc duy nhất hắn có thể làm cũng chỉ có duy trì địa vị nữ chủ nhân của cô ấy .....

Bởi vì đối với mẹ của Lam Dạ Ảnh ông không có cách nào bồi thường,chỉ có thể thêm một chén canh ở công ty....

Lam Thiên thở dài một tiếng,ông mơ hồ nhìn ra ngoài,chỉ sợ Lam Dạ Ảnh tính cách ham tranh đoạt háo thắng,cộng với Lam Dạ Hiền thế nào cũng có tranh chấp.....

Nhưng mà ngoài cái ông đã cho,nếu muốn tranh cái khác nữa ông thật không có cách nào nhúng tay.

Con người Lam Dạ Ảnh hiện ra khinh bỉ nhìn sang Lam Dạ Hiền, tràn ngập khiêu khích.

Lam Dạ Hiền quả nhiên bị khuấy động,quả đấm càng nắm chặt hơn,suýt chút nữa đánh ra.

Hắn lạnh lùng cười,“Chẳng qua một phòng làm việc mà thôi,nếu anh muốn giành,em chỉ cho là....” Hắn lạnh lùng hừ một tiếng,tức giận chạy ra khỏi văn phòng.

Gương mặt u ám ấy đột nhiên xuất hiện trước mặt Nguyễn Miên Miên,bất ngờ bắt lấy tay cô, trong tình huống này cô không có phòng bị tay và cả người bị hắn kéo ra khỏi bàn làm việc “Đi theo tôi.....”

Nguyễn Miên Miên ngẩn ngơ giống như lọt vào trong sương mù bị hắn kéo đi.

Một bàn tay khác đột nhiên nắm lại tay trái của cô, lạnh lùng nói:“Cô ta vừa mới..... là của thư ký tôi.....”

Nguyễn Miên Miên lập tức mở to hai mắt nhìn hoàn toàn không rõ đã xảy ra chuyện gì?

Cô nhìn bên trái rồi lại nhìn bên phải,bị kéo tới kéo lui,miệng méo xệch,tay nàng đau quá...>0

Tư thế này thật kỳ quái nha,cô cũng không phải đồ vật,tại sao bị hai anh em này mỗi người nắm một tay,nếu vẫn còn tiếp tục như vậy,cô sẽ thành gấu bông rách nát a.....

[o] a!

Tất cả người trong văn phòng sợ đến ngây người,nhưng về mặt lại giống như đang xem chuyện vui.

Mà Lam Thiên cũng hiển nhiên không dự đoán được,hai người bọn họ lại giành một cô gái.....

20.Nguyễn trang tiểu cừ,cũng có tâm quyết đó nha!

Lam Dạ Hiền và Lam Dạ Ảnh giằng co,một chút cũng không nhượng bộ,khói lửa chiến tranh nhanh chóng lan tràn khắp văn phòng .

Phòng làm việc biến thành chiến trường khắp nơi đều là mùi thuốc súng.

Khí thể hùng hực gân xanh trong mắt cả hai nổi cả lên,bầu không khí trong văn phòng chấn động biến thành cứng ngắt.

Lam Thiên đã đi đến, ông kinh ngạc liếc mắt nhìn sang Nguyễn Miên Miên đang ngượng ngùng, mặt u ám giận dữ nói: “Hai con đang ở đây làm cái gì? Nơi này là phòng làm việc.....”

Lam Thiên đã bị chọc tức nhưng cũng không thể làm gì. Đối mặt với hai đứa con, ông thật khó xử.

Lam Dạ Ảnh cười lạnh nhạt: “Cha, cha vừa mới chấp nhận cho cô ấy làm thư ký của con mà....”

Lam Dạ Hiền sắc mặt trầm xuống thì ra hẳn muốn cướp đi tất cả người xung quanh hẳn, ngay cả trợ lý cũng không ngoại lệ?

Lam Dạ Hiền nhìn sang Lam Dạ Ảnh khẽ nhếch miệng lên cười xấu xa “Chẳng qua chỉ là một trợ lý, không cần tổng giám đốc mới nhậm chức như anh bận tâm? Thật đúng là người mới thì có quyền.....nhưng muốn sử dụng người của tôi, cũng phải tôi một chút....

Lam Dạ Ảnh cười hờ hững, dường như gương mặt hút hồn ấy có một chút kích động nhắm vào Nguyễn Miên Miên.

Nguyễn Miên Miên đỏ mặt lạnh, lửa giận hừng hực lập tức tiến tới.

Cô cuối cùng cũng hiểu được đã xảy ra chuyện gì, hai anh em này muốn tranh thì cứ tranh, hà tất phải lấy cô là bia ngắm, cô không muốn thế ....

Cô lập tức từ cừu con thằng cấp thành sói con.

Mẹ ơi, con cừu nhỏ cũng có tâm huyết....Huống chi nàng vốn không phải cừu mà là một sói con bùng nổ...

Cô nhướn mày vùng vẫy một chút, trừng mắt nhìn Lam Dạ Ảnh nói : “Anh buông ra, nếu hai người muốn tranh không cần lấy tôi làm cớ, tôi chịu đủ rồi, tôi không làm nữa, buông ra...”

Cô thật sự rất sợ Lam Dạ Ảnh ở trước mặt nhiều người như vậy nói ra gian tình của bọn họ.

Nói chính xác hơn, cô là bị ép buộc thẹn quá hóa giận nên phát ra tia lửa giận...

Cả mặt cô đỏ lên, hất tay Lam Dạ Ảnh nhìn sang Lam Dạ Hiền không chịu buông tay giận dữ nói “Còn có anh nữa, một ngày trở về mắng tôi bảy tám lần, tôi không phải là một trợ lý của anh sao? Lão nương thật đúng là.....tôi từ chức, không làm nữa.....”

Nguyễn Miên Miên giận dữ hất tay hai người bọn họ ra, cầm lấy túi chạy nhanh ra ngoài.

Cô không tin nổi rời khỏi công ty này, nàng sẽ không có cơm ăn a.....

[o] a!

Lam Dạ Hiền ngăn người đối với phản ứng quật cường như thế của Nguyễn Miên Miên cảm thấy kinh ngạc, cô ở trước mặt hẳn chưa từng có phản ứng như vậy nha? Cô nàng này.....

Tất cả mọi người trong phòng làm việc đông tai nghe lén cũng không đoán được sự việc lại phát triển theo hướng này, trong lúc nhất thời đối với phản ứng kích động của Nguyễn Miên Miên không thể lý giải được, chẳng qua chuyện ngày hôm nay thật là quái lạ cực kỳ...

Ánh mắt Lam Dạ Ảnh hiện lên ánh sáng quang mang, ngượng ngùng sờ mũi, thì ra cô nàng này...cũng có khí chất lắm, không sai không sai...

Hắn thích.....

“Tốt lắm, hai con đừng cãi nhau nữa.....” Lam Thiên có chút đau đầu “Các con tự mình sắp xếp công việc đi, ta về nghỉ ngơi...”

Nếu cả hai đứa còn cãi nữa, đầu ông chắc vỡ ra...

Lam Thiên dẫn theo vài người vội vàng ra khỏi văn phòng, đây là thời đại của người trẻ tuổi, cho nên, dù ông muốn xen vào cũng không có cách..

Lam Dạ Hiền và Lam Dạ Ảnh đứng đối diện với nhau, ánh mắt ánh lửa bốn phía, thật sự là muốn đốt chết người ...

[ ]

6. Chương 21 - 24

21- Thất nghiệp,đời gã,cô là người lỗ vốn

Nguyễn Miên Miên giận điên lên,trong lòng vô cùng bực mình cô chạy nhanh đi.....

“Lam Dạ Hiền đáng ghét a...mỗi ngày đều mắng ta,đáng ghét,ta sau này không hầu hạ người nữa.....”Cô vừa chạy nhanh trên đường vừa nhớ lại chữ thăm,sau đó đột nhiên nghĩ lại cảm thấy nhục chí...

“Thất nghiệp cô ăn gì a ?Xong đời, về nhà thế nào cũng bị mẹ cô ăn tại chỗ.....”Nguyễn Miên Miên lớn tiếng gào thét lớn,mẹ cô lửa giận rất lớn a....

Nếu biết cô thất nghiệp,đời gã,lỗ vốn ban đầu.....Mẹ cô nhất định tức phát điên !!

Nghĩ tới đây Nguyễn Miên Miên lập tức sợ run cả người,sau đó lại hối hận tại sao cô ngốc thế chỉ nổi giận chút xíu lại đánh mất công việc của mình ?

A.....

Điện thoại vang lên,cô cảnh giác liếc mắt một cái thấy trên màn hình ghi tên An Tiểu Mễ mới dám nghe..

Cô không muốn nghe điện thoại của mẹ và Lam Dạ Hiền,còn có tên Lam Dạ Ảnh xuất quỷ nhập thần kiêm biến thái nữa ?

“Tiểu Mễ.....”Nguyễn Miên Miên nghiêm mặt hô lên một tiếng.

Nghe thấy giọng nói không còn khí lực,sửng sốt một chút, sau đó nở nụ cười nói “ Làm sao vậy? Lại bị mẹ của cô mắng nữa sao?Tại sao đáng về lại thế này?”

“Tiểu Mễ hu hu hu.....” Nguyễn Miên Miên khóc to,đau khổ khóc lóc kể : “Hôm nay đã xảy ra rất nhiều việc a, thất nghiệp rồi thất thân,giờ chỉ có hai bàn tay trắng.....”

—|||

An Tiểu Mễ cắn một miếng táo thiếu chút nữa nghẹn ở cổ họng,cô vội vàng ho khan hai tiếng,kinh ngạc nói: “Bạn nói cái gì?”

Nguyễn Miên Miên thở dài nói “Chuyện xảy ra đêm qua...hu hu...”

An Tiểu Mễ sững sốt, lập tức cười nghiêng ngửa “Rốt cuộc là thần thánh phương nào cường bạo bạn a?Nhưng,bạn cũng nên nếm thử mùi vị đàn ông rồi, ha ha.....”

“An Tiểu Mễ,bạn cũng cười cợt mình a.....”Nguyễn Miên Miên chán nản gầm nhẹ.

An Tiểu Mễ cười đủ rồi,muốn nhin lại nhin không được chế nhạo cô “ Thời đại bị bỏ rơi của Miên Miên đã qua.....mọi chuyện rất tốt nha.....”

Cô nàng cười khanh khách,Nguyễn Miên Miên một đầu hắc tuyến, thậm chí có thể tưởng tượng dáng vẻ cô ta cười run rẩy cả người ngửa tới ngửa lui.

“Nhưng thôi....”An Tiểu Mễ cười hơ hớ,định ngừng một chút lại không nhin được nở nụ cười nói “Bất quá thì,khi mở cửa lập tức liền tiến vào nơi hổ sói nha, ha ha Miên Miên hưởng thụ tốt nha...cố lên.....”

“An Tiểu Mễ.....”Nguyễn Miên Miên nghiêng răng nghiêng lợi.

Mẹ ơi, tuổi nàng cách năm hổ còn rất xa nha?Nha đầu chết tiệt kia,chỉ biết trêu ghẹo nàng.....

22- Bạn vậy mà....dụ dỗ cấp trên,còn gào khóc nữa sao?

“Sắp đến năm hổ rồi mà bạn còn muốn đùa giỡn nữa sao.....”

Nguyễn Miên Miên cắn răng nói: “Mình già như vậy sao?! Nếu mà mình mà đến năm hổ, thì cậu cũng vậy.....”

An Tiểu Mễ nhíu lông mày, hít lỗ mũi không dám lại ăn tiếp quả táo, vội vàng đem quả táo quăng qua một bên, cười nhẹ nói: “Đừng nóng giận nha, nói giỡn, nói giỡn thôi..... Hi hi.....”

An Tiểu Mễ cười xấu xa “Nhưng mà người đàn ông kia là ai? Đáng người thế nào? Nguyễn Miên Miên! Cậu tốt nhất tỉnh táo hơn tranh thủ đem gã đàn ông đó lại bên mình, nhân lúc coi như còn trẻ hưởng thụ một chút bằng không già đi.....có thể bị .....hắc...hắc.....”

“An Tiểu Mễ.....” Nguyễn Miên Miên một giọt hắc tuyến rơi xuống dưới, cô chỉ là một con sói con làm sao có thể.. “A! Chuyện đó nói sau giờ mình gác điện thoại a.....”

Nha đầu chết tiệt, cô đang rất thương tâm vậy mà nha đầu chết tiệt kia còn thêm mắm thêm muối kích thích cô.

“Đừng, đừng a.....” An Tiểu Mễ hắng cổ họng một cái, nhỏ giọng nói: “Tốt lắm, không đùa nữa, nói đi, bạn còn chưa nói tại sao mình thất nghiệp nha?”

Về mặt cô cười thật xấu xa, đương nhiên đối với chuyện thất thân của Nguyễn Miên Miên cũng rất hứng thú, cô hỏi chuyện nàng vì sao thất nghiệp là xuất phát từ lòng quan tâm một người bạn mà thôi.

Tích cách đặc biệt của đàn bà là tò mò mà...

Cho nên, về mặt cô lóe lên ánh sáng chói lóa muốn thăm dò mọi chuyện để tiêu khiển một chút.

Nguyễn Miên Miên thở dài nói: “Người đàn ông xuất quỷ nhập thần kia..... Là tổng giám đốc mới của công ty chúng ta.....” Cô dừng một chút, về mặt đau khổ nói: “Mình bỏ chạy một mạch..... từ chức.....”

“.....”

An Tiểu Mễ không nói gì, đầu toàn mồ hôi lạnh rơi xuống.

“Bạn vậy mà..... dụ dỗ cấp trên, rồi còn gào khóc .....” An Tiểu Mễ đầu đầy hắc tuyến “Bạn có biết hay không tình cảm lưu luyến trong văn phòng rất đau thương a, hơn nữa còn là cấp trên? Bạn muốn làm người thứ ba sao? Dù có cô đơn đi nữa cũng không được đi dụ dỗ cấp trên a....”

“.....” Lần này đến phiên Nguyễn Miên Miên hết chỗ nói.

Hoặc là, Tiểu Mễ nghĩ đến tổng giám đốc mới đã có vợ rồi a?

Cô đột nhiên hoảng sợ, cô sẽ không làm người thứ ba đâu nha, cái tên Lam Dạ Ảnh không phải là kết hôn rồi đó chứ?”

Nếu đúng là như vậy! Thì ông trời ơi, cho nàng chết đi....

Cô toát ra một trận mồ hôi lạnh, An Tiểu Mễ dĩ nhiên cũng nóng nảy không kém: “Miên Miên! Bạn phải nhớ kỹ, dù sao đi nữa cũng không làm người thứ ba, bạn không cần lấy tuổi thanh xuân của mình đi đánh cược... đến lúc đó trả giá rất lớn a..... Miên Miên, bạn trăm ngàn lần phải nhớ đấy....”

Lời nói đầy ẩn ý của cô ta làm cho Nguyễn Miên Miên vốn đang vui vẻ bị dọa đến người run rẩy.

Đang muốn nói cái gì, đột nhiên trên vai của cô xuất hiện một bàn tay, Nguyễn Miên Miên bị bàn tay đó hù dọa mở mắt to nhìn chằm chằm người đàn ông đứng phía sau, đầu óc trống rỗng.....

“Anh, anh... anh.....” Nguyễn Miên Miên cứng họng nhìn thấy Lam Dạ Ảnh đột nhiên xuất hiện phía sau cô, không thể nào, không thể nào, ban ngày mà thấy ma a....

23-Anh...anh muốn làm gì?

Đầu bên kia điện thoại An Tiểu Mễ còn nói lời khuyên giải, bên đây Nguyễn Miên Miên cái gì cũng không nghe lọt tai chỉ là trên trán toát mồ hôi lạnh, trong lúc bối rối cúp điện thoại, cô nhìn về phía Lam Dạ Ảnh đang cười xấu xa nói “Anh tại sao lại xuất hiện ở đây ?!”

Một ngày xuất hiện bốn lần, tần số rất cao a ?

Cô ngẩn cổ lên, theo ánh mặt trời nhìn từ đỉnh đầu hấn rơi xuống dưới chỉ cảm thấy không cách nào hình dung người đàn ông đẹp trai này..... Rối tinh rối mù..a....

Anh sao lại cao như thế? Cổ cô đau quá.....TT_TT

Máu chốt không phải thời điểm này mà là hấn vì sao lại đột nhiên xuất hiện ?! A a..... Gặp quý a.....

Mặt của cô trắng bệch, lại lộ ra một hai điểm ngượng ngùng đỏ hồng.

Lam Dạ Ảnh cười nhẹ “Bởi vì chơi rất vui.....”

[o] a!

Rất vui sao?Chơi cô rất vui a?!vui cái gì mà vui?

Nguyễn Miên Miên trong lòng lập tức cảnh giác, hấn sẽ không nghĩ là kết hợp rồi muốn kết hôn luôn hay là ngoại tình kích thích hơn?

Cô lập tức hỏi hấn “Anh không phải là muốn kết hôn chứ ? Mau thành thật khai báo.....”

Lam Dạ Ảnh sững sốt,khuôn mặt dễ nhìn lập tức nở nụ cười,nhíu mày hỏi “Cô cảm thấy thế nào? Tôi còn chưa tính đến như vậy.....”

Nguyễn Miên Miên lập tức nhẹ nhàng thở ra, làm cho Lam Dạ Ảnh cảm thấy buồn cười.

Hấn nắm tay cô nói: “Đi.....”

Nguyễn Miên Miên ngẩn ngơ, không cam lòng bị hấn kéo lên xe, bắt giác hỏi: “Đi chỗ nào?!”

Lam Dạ Ảnh ném cho cô một cái nháy mắt phong tình vạn chủng, làm cho cả người như Nguyễn Miên Miên bị điện giật, gã đàn ông này..... rất nguy hiểm, rất nguy hiểm .....

“Đi đến nơi cần đến.....” Lam Dạ Ảnh ít lời mà nhiều ý, đạp lên chân ga chạy thẳng đến bờ biển.

Gió thổi đến mang theo ẩm áp cùng mùi tanh của biển thổi đến tóc của cô, tim nàng đập mạnh, quay đầu lại nhìn thấy Lam Dạ Ảnh hai mắt sáng ngời nhìn cô, tim nàng tiếp tục đập mạnh hơn....

“Việc đó.....” Cô nuốt nước miếng nói: “Đúng lúc tôi muốn nói chuyện hôm qua của chúng ta.....”

Lam Dạ Ảnh nhíu mày, không trả lời chỉ là nhìn cô.

“Ngày hôm qua là chuyện ngoài ý muốn thôi..... Hơn nữa, tôi không biết anh là tổng giám đốc mới nhậm chức.....” Nguyễn Miên Miên yếu ớt nói: “Tôi đã từ chức , cho nên..... Ngày hôm qua xem như không có xảy ra chuyện gì, sau này nước sông không phạm nước giếng được không?! Ách.....”

Thần kinh yếu ớt của cô nhảy dựng, sau lưng truyền đến ngứa ngứa làm cho cả người cô run rẩy, thì ra là bàn tay tà ác của hấn dọc theo sống lưng của cô nhẹ nhàng trêu chọc, chậm rãi đi lên trên, đi xuống, lại luồn vào quần áo đi đến phía sau lưng cô....

“Anh.....” Cô quay đầu lại, nhìn Lam Dạ Ảnh đang thích thú nhìn cô, rồi thần nhiên đưa tay vào thân thể cô miệng hấn còn hừ nhẹ “Ừ!”

Ngay cả một tiếng hừ nhẹ đều cảm thấy mị hoặc, có cảm giác dục vọng dâng trào làm người khác bối rối .....

Thần kinh của Nguyễn Miên Miên “phịch” một tiếng nứt ra rồi.....

Cơ thể cô run rẩy co lại, yếu ớt nói: “Anh, anh muốn làm gì.....”

24 – Xe chấn, đã chiến đều giống nhau a !

Lam Dạ Ảnh truyền giọng nói khô ráp đến tai cô “Không có gì, xe chấn, đã chiến..... cô cũng biết chơi thật nha, chọn một loại đi.....”

“Anh.....” Nguyễn Miên Miên mặt ửng hồng, hấn có ý gì đây?

Rõ ràng nếu ở đây xảy ra chuyện giống tối hôm qua, như vậy thì xe chấn, đã chiến..... Tuy khác nhau nhưng cũng là chiếm tất cả thôi.....

Cô không cần a.....

“A.....” Nguyễn Miên Miên co lại thân thể nói:“Anh bình tĩnh một chút mà..... Vù vù..... Tôi vừa mới nói,cả đời không qua lại với nhau .....”

“Ừ!” Lam Dạ Ảnh cười nhẹ,bàn tay xấu xa vòng qua lưng nàng,sau đó úp lên trước ngực nàng “Tôi cũng không bằng lòng.....”

[o] a!

Điều này làm cho Nguyễn Miên Miên trợn mắt mở to miệng,sói con trong cơ thể nhanh chóng nổi lên.....

“Nói.....” Lam Dạ Ảnh trầm lắng cười xấu xa“Không phải cô nói là không nhớ chuyện hôm qua sao,không bằng hôm nay chúng ta ôn lại một chút....biết đâu sẽ nhớ lại nhiều hơn.....”

“Không cần.....” Nguyễn Miên Miên bắt đầu giãy dụa,gương mặt đỏ hồng hơn,cô phản ứng kịch liệt làm cho Lam Dạ Ảnh phát ra tiếng cười nguy hiểm“Cô làm cái gì? Muốn phản kháng ư?Cô cho rằng dưới sức lực của cô có thể kháng cự được tôi sao?!”

Nguyễn Miên Miên theo dõi ánh mắt và nụ cười xấu xa của hắn,còn có dáng người cao lớn cường tráng nữa,cô cắn môi thở dài,đúng vậy, nàng không muốn như thế..

Nhưng mà,cô vẫn muốn tranh luận,cô không thể cứ mãi làm cừu con ....

Lam Dạ Ảnh đột nhiên nghiêng người ép lên người cô, ghé dựa không hiểu tại sao lại ngã xuống cũng không biết hắn đã gài cơ quan nào,Nguyễn Miên Miên lòng lay động cảm giác được vật nam tính của hắn trên người mình làm tim cô đập loạn nhịp.

Ngón tay xấu xa của hắn đột nhiên bấm một cái lên đầu dây tủy của cô, làm cô phát ra một tiếng xấu hổ muốn chết luôn a.

Con mẹ nó,ngón trỏ của tên đàn ông khốn kiếp này đột nhiên đi đến bên trong ngực nàng....

“Buông!Khốn kiếp.....” Nguyễn Miên Miên cắn môi,thẹn quá thành giận cô càng giãy dụa giống như một con cá nằm trên thớt...

“Cô không biết.....” Lam Dạ Ảnh nhún mày cười xấu xa “Cô càng giãy dụa thì đàn ông càng muốn chinh phục sao? Hử?!”

Tiếng nói của hắn thật thô ráp làm Nguyễn Miên Miên hoảng sợ đến hồn cũng mất một nửa...

Xong rồi, xong rồi,nếu còn đi xuống như vậy,cô nhất định sẽ bị hắn ăn hết một chút cũng không thừa,cô tuyệt đối không muốn trêu chọc người hay xuất hiện đột ngột như vậy,rất nguy hiểm a.....

Cô thở hổn hển,tròng mắt quay tròn chuyển động ,trong đầu nghĩ trăm phương ngàn kế bỏ trốn....

“Làm tình nhân của ta đi.....”Lam Dạ Ảnh cười nhẹ ra tiếng “Tôi cũng không phải là người không chịu trách nhiệm nha,nếu hôm qua muốn cô,tôi sẽ không để cô chịu thiệt...”

Hắn cười dụ dỗ “Đi theo tôi,vừa có hoa lại có tiền và quần áo,cô muốn cái gì thì được cái đó?Không phải rất tốt lắm sao!Vì sao còn muốn giãy dụa?Hử?”

7. Chương 25 - 28

25.Làm tình nhân của tôi

Cô cảm thấy vô cùng mê hoặc ...

Người đàn ông này có một đôi mắt hoa đào đúng là làm cho người ta rối loạn..... dáng người cao lớn,trong mắt của các cô gái khác tuyệt đối là bạch mã hoàng tử.....

Nhưng mà Nguyễn Miên Miên thật sự sợ hãi hơn nữa còn rợn tóc gáy.

Trực giác nói cho nàng biết,người đàn ông này căn bản cô không thể trêu vào,lai lịch không rõ lại xuất quỷ nhập thần, nguy hiểm đến cực điểm!!

Chỉ bằng việc ngày hôm qua hắn đột nhiên xuất hiện ở trên giường của cô, điểm này cũng đã chứng minh tất cả vấn đề,người đàn ông này..... Là không thể chọc .

Nguyễn Miên Miên tỉnh táo hẳn nhưng cũng bị giọng nói của hắn ngữ làm cho lòng hô lên “tiêu rồi”, cơn bực tức của cô đang nổi lên, hắn nói vậy là có ý gì?

Nuôi cô sao?

Mẹ nó,cô không có khiến cho đàn ông ham muốn,cũng không muốn nhờ đàn ông nuôi dưỡng,con mẹ nó.....

Cơn tức giống như hỏa tiễn chạy thoát đi lên,cô giơ bàn tay để trống ra,sau đó nhanh nhẹn quăng hắn một tạt tai “Bốp!”...âm thanh vang dội....

“Con mẹ nó,lão nương không cần,tránh xa một chút.....”Nguyễn Miên Miên tức giận thở hổn hển,khuôn mặt nhỏ nhắn cũng biến hồng,quần áo xốc xếch giận dữ nói : “Lão nương không cần anh chịu trách nhiệm,ngược lại,tránh xa tôi một chút.....”

[o] a!

Lam Dạ Ảnh che mặt, đầu tiên là ngẩn ngơ sau đó cơn tức ùng đến,ánh mắt lập tức trở nên nham hiểm,hắn không đoán được cô ta lại đánh mình..

Mẹ kiếp,cô gái này..thì ra cũng có lúc nóng nảy...

Dáng vẻ cừu non là giả vờ sao?

Ánh mắt nguy hiểm của hắn hiện lên ngọn lửa hùng hùng,hắn nhanh chóng nắm chặt cổ tay nàng,đặt trên ghế ngồi “Cô dám kêu bốn thiếu gia tránh ra nhưng tôi lại muốn cô cầu xin tôi.....”

Chưa từng có người chống đối với hắn,vậy mà cô nàng này ngoại lệ....

Thật là muốn khiêu chiến với giới hạn của hắn..

“Buông ra,khốn kiếp...”Nguyễn Miên Miên nhanh chóng vùng vẫy,nổi trận đùng đùng,cô tiếp tục giãy giụa giống như gã đàn ông trên người là mãnh thú hay dòng nước lũ...

Lam Dạ Ảnh bị chọc tức,dám xem thường hắn?Cô có cần thiết sợ hãi như vậy không?Biểu hiện tối hôm qua của cô ấy không phải là như vậy, hiện tại và hôm qua quả thực là hai người.....

Hắn thật sự bị tổn thương,ánh mắt hơi nheo lại,nhìn miệng cô không ngừng kêu gào không chỉ có vậy nước miếng còn văng khắp nơi,hắn không nhịn được nữa,trong một giây nhìn qua môi mấp máy,hắn cuối xuống hung hãn ngậm lấy môi của cô ,đến cả gặm hắn còn cắn lên, mùi máu tươi rất nhanh tràn ra....

“A..”Nguyễn Miên Miên đau đến hít khí vào,mặt hơi nhúu lại,gã đàn ông này là gấu sao?Còn cắn người....người nên cắn là cô mới đúng.

“Tình nhân....”Lam Dạ Ảnh thở dồn dập,ánh mắt phóng ra lửa và dục vọng đến gần nàng “Cô phải....là tình nhân của tôi...”

Thân thể bá đạo đè lên ngăn chặn cử động của cô,Nguyễn Miên Miên lo sợ cả người run rẩy,bởi vì hiện tại ngay cả năng lực phản kháng cũng không có....

26-Ông nội người a !!!

“Ông nội người a.....”

Cô nhanh chóng thốt ra lời thô tục,thật là chỉ trong tình thế cấp bách thôi nha,bởi vì so về sức lực cô không thể chống lại hắn chỉ còn cách chửi mà thôi....

[o] a!

Chỉ một câu này thôi mà khiến cho Lam Dạ Ảnh nở nụ cười, hân phát ra tiếng kêu rên có cả tiếng cười, cơn tức giận vừa rồi hoàn toàn tan biến, xem ra cô ta bị mình chọc tức mới nóng nảy như vậy...

Hắn nhìn cô gái dưới thân khuôn mặt nhỏ nhắn, mặt đỏ hồng đến lỗ tai cũng vậy, hân đột nhiên nở nụ cười “Cô...thật là thú vị.....”

Hắn thề rằng chỉ có cô nàng này mới dám mắng hắn như vậy...

Tiếng cười thẳng thắn của hắn chọc giận Nguyễn Miên Miên, cô tiếp tục giãy giụa kịch liệt nhưng không có kết quả lại tiếp tục nói thêm lần nữa “Cả nhà người.....đều là yêu quái chết tiệt, đáng vẽ của anh cũng là hồ ky, đáng ghét a, không được tới gần tôi...”

Cả gương mặt nhỏ nhắn của cô do kiềm nén nên đỏ hồng lên, đôi môi sưng đỏ không ngừng nói tiếp nhưng mà Lam Dạ Ảnh nghe sao cũng không thấy tức giận, hân thật sự bị cô gái này bám chặt..

Hân thật vất vả nén cười để nói : “Cô thật đúng là cực phẩm, tôi còn chưa hỏi cô, cô liền ân cần hỏi thăm mười tám đời tổ tông của tôi, đã quen lâu như vậy mà còn nói không quen, thật sự là buồn quá nha.....”

Lam Dạ Ảnh lắc đầu cười xấu xa, giống như cô vừa làm chuyện không đúng vậy..

Hân vốn không có ý giễu cợt nhưng làm cho Nguyễn Miên Miên càng thêm tức giận, cô lớn tuổi thì sao? Cô là người dư thừa thì sao?

Cô nổi giận quát: “Tôi đúng là lớn tuổi nhưng cũng không đến phiên yêu quái như anh đến cười tôi, cút ngay.....”

Cô nhanh chóng đỏ mặt tía tai, vẻ mặt vô cùng đáng yêu.....

Lam Dạ Ảnh lại nở nụ cười, hân nhíu mày hỏi nàng, “Cô năm nay bao nhiêu tuổi ?hử?!”

Nguyễn Miên Miên thật sự là bị chọc giận đến điên rồi, người đàn ông này bản lãnh thật lớn dám châm dầu vào lửa, đáng ghét.....Hân rõ ràng có ý hỏi như vậy là muốn chọc giận cô mà thôi.....

“Liên quan gì đến anh!” Nguyễn Miên Miên liếc hân một cái, vì sao? Rốt cuộc là vì sao? Cô tại sao lại bị một người đàn ông nhỏ tuổi hơn giễu cợt?”

Mẹ ơi, có phải kiếp trước cô đã tạo nghiệt gì rồi không?

“A?!” Lam Dạ Ảnh vẽ mặt kinh ngạc chợt lóe lên, hân trêu chọc cô đến nguyền rủa, cười trộm một tiếng, “Cô là tình nhân của tôi, làm sao có chuyện lại không liên quan đến tôi chứ? Phải không? Nói thật, tôi đoán cô khoảng ba mươi? Không giống....hai mươi chín? Cũng không giống...” Hân cố ý trêu chọc nàng, khóe môi nở nụ cười xấu xa: “A? Không phải là bốn mươi chứ?”

Vẻ mặt kinh ngạc của hân quả nhiên chọc giận Nguyễn Miên Miên rồi.

Khóe miệng cô co rút lại, ánh mắt cũng nhìn không được giật giật, cô cắn răng bị hân chẹn họng cô một câu nói không được, hiện tại cô thậm chí nghĩ nên đem gã đàn ông này ném xuống biển cho cá mập xơi...

27- Tôi không chê cô

Không những bị hân khống chế còn bị hân cười nhạo làm cho cô thật sự sợ bản thân ế, lại không có sức lực để phản kháng chỉ có thể liếc mắt bắt đầu nói tục “Con mẹ nó, anh mới bốn mươi đó! Lão nương chỉ mới hai mươi sáu, hai mươi sáu.....”

Lam Dạ Ảnh vui mừng khi nhìn thấy khuôn mặt nổi điên của cô, mắt cô đang liếc hân còn ngực không ngừng phập phồng, con người hơi co lại.... Hân vẫn thản nhiên như cũ dùng lời nói để dè dặt người : ‘Hai mươi sáu.....cũng không nhỏ đâu?’

Cô gái này...vừa rồi không nói bất kỳ lời nào, mặt cũng không cau có, cô chỉ phản ứng theo bản năng vừa mở miệng là nói lời thô tục, lại thành công hấp dẫn đàn ông.....

Cô gái này trời sinh để mê hoặc người.

Chẳng lẽ cô gái này chỉ có hân phát hiện ra? A.....Lam Dạ Ảnh cười nhật rất tốt nha, sau này có thể từ từ ăn cô, sau này thừa ruộng sẽ càng màu mỡ.

Đàn ông là trâu thì đàn bà dĩ nhiên là ruộng,càng cày càng dễ chịu,cô gái này mỗi lần cử động tay chân,tất cả phong thái đều mê hoặc người khác...

[o] a!

Nguyễn Miên Miên hoàn toàn cứng đờ, mặt đỏ bừng hét to “Yêu tinh chết tiệt,tôi muốn giết anh....a....a....”

Hai mươi sáu thì làm sao? Hai mươi sáu thì làm sao?

Nguyễn Miên Miên quá tội nghiệp lòng tự trọng bị tổn thương nghiêm trọng,không thể giãi dụa,cô nổi giận trừng mắt nhìn mà Lam Dạ Ảnh vẫn nở nụ cười giống như muốn trêu chọc cô,Nguyễn Miên Miên càng nghĩ càng giận.

Cô thở gấp hỏi hần : “Còn Anh? Anh bao nhiêu tuổi?”

Cô liếc xéo hần “Anh xem ra cũng không nhỏ.....”

Cô cũng không tin hần còn trẻ?Con mẹ nó,trong lòng Nguyễn Miên Miên càng nghĩ càng thấy không công bằng.

Lam Dạ Ảnh nhú mày cười lạnh nhạt,tuổi của hần.....cũng không nhỏ.....Nhưng ở giới hồ ly mà nói,ba mươi năm tu luyện thật sự là quá ít,cho nên tối hôm qua mới không ổn định biến thành nguyên thân....

“Tôi ba mươi.....” Con người của Lam Dạ Ảnh thản nhiên phát ra ánh sáng nhạt nhìn về phía cô,chậm rãi nói : “Nhưng đàn ông ba mươi với đàn bà hai mươi sáu có thể giống nhau sao?Đàn ông.....đến bốn mươi vẫn là hoa còn đàn bà thì...”

“Anh.....”Khóe miệng Nguyễn Miên Miên co rút,bị ế chết thì chết thôi.Hừ!

Cô nhìn từ trên xuống tay hần.Con mẹ nó, bảo dưỡng tốt quá,cô còn tưởng hần nhỏ hơn cô nhưng mà,nhưng mà....tuy biết là hần lớn hơn cô nhưng lại bị hần nói bản thân “ế chồng” một câu cũng nói không nên lời...

Lam Dạ Ảnh nhìn thấy cô không nói gì nữa,thản nhiên cười trộm một cái,bàn tay tà ác lại sờ lên làn da rồi xuyên qua nội y hung hăng sờ nắn ngực cô,vừa đẩy dấn vừa căng tròn mềm mại rơi vào lòng bàn tay hần,hần nhú mày cười ra tiếng: “Nhưng mà ....nơi này không tệ nha....thật sự hấp dẫn,hai mươi sáu thì hai mươi sáu đi,tôi không chê cô.....”

28.Cắn rách da,căm giận phát tiết

“A.....” Nguyễn Miên Miên kìm lòng không được phát ra một tiếng rên rỉ nhưng mà nhìn thấy hần không có ý cười,trong con người có phần hứng thú,làm cho Nguyễn Miên Miên muốn hét lên vài câu....

Nhưng mà cô mềm mại non nớt dưới tay hần,thế nhưng cô.....chỉ có thể cắn chặt môi,không cho hần tiến thêm một bước mà thôi.....

Đáng ghét,đáng ghét a!

Tên đàn ông đáng giận này, dựa vào cái gì mà hần dám giễu cợt ghét bỏ cô?

Tức chết người đi được,muốn chọc cô giận chết đây mà .....

Tay cô bị khống chế,chân cũng bị một chân của hần đè lên,gióng như là sức nặng ngàn cân làm cho nàng căn bản không có năng lực xoay người, chỗ mềm mại lại ở trong tay hần,cô giống như con cừu bị chặt đứt tay chân chờ người đến giết a....

Nguyễn Miên Miên càng nghĩ càng xót xa,càng nghĩ càng khổ sở,cảm giác bị áp bức làm trong nháy mắt nước mắt của cô ào ào chảy ra,dựa vào cái gì bị hần ghét bỏ?

Cô bảo vệ mình hai mươi sáu năm quý báu cuối cùng lại đem cho hần,còn bị hần trêu về tuổi của cô,tên đàn ông xấu xa này cô chỉ muốn cách xa hần càng xa càng tốt,sau này cũng không bao giờ muốn gặp hần...

Đây rõ ràng là nghiệt duyên nha!

Nếu không cô tại sao lại gặp phải gã đàn ông cực phẩm xấu xa này....

Nhất định là kiếp trước cô tạo nghiệt mới gặp được người có gương mặt thiên sứ nhưng bên trong lại là ma quỷ a, đàn ông xấu xa nhất a...

“Oa..... a.....” Nguyễn Miên Miên hít mấy hơi thở, đau lòng vô cùng. Hôm nay cô vừa thất nghiệp vừa thất thân lại bị lãng nhục, bị ghét bỏ, tất cả phần nộ đều theo nước mắt trào hết ra.....

Á?

Lam Dạ Ảnh giật mình, bối rối một chút, cô nàng này..... đã xảy ra chuyện gì?! Vì sao khóc?!

“Này.....” Hấn có chút buồn bực rứt tay lại, nâng cằm cô lên nhìn hấn nói: “Tôi không phải vừa nói không chê cô, vì sao cô lại muốn khóc.....”

“Hu hu..... Anh nhục nhã tôi.....” Nguyễn Miên Miên bị chọc tức, tay cô đột nhiên buông ra, cô không kịp kéo quần áo liền nghĩ cách trả thù bèn kéo ngón tay Lam Dạ Ảnh đến miệng mình, “phập”, một hơi cắn nhanh xuống, con người nhìn chằm chằm gương mặt đang biến đổi của Lam Dạ Ảnh, ha ha biết sói con lợi hại thể nào chưa.....

“A.....” Lam Dạ Ảnh thật sự đau đến biến dạng, móng vuốt xinh đẹp của hấn a, xướt da rồi ..... “Đau, đau chết a.....”

Cô nàng xuong miệng thật độc ác nha hấn mới có ba mươi năm đạo hạnh, da còn rất non nha, răng nanh của cô lại sắc bén, làm sao có thể là cừu con?!

Nguyễn Miên Miên nhìn hấn với dáng vẻ cầu xin tha thứ, sau đó mới chậm rãi buông lỏng tay hấn ra, ngực phập phồng cao thấp thở hổn hển theo dõi hấn, trả thù xong cô thấy vui vẻ sảng khoái hơn, tâm lý cuối cùng cân bằng một ít, nước mắt cũng ngừng rồi....

Nước mắt của đàn bà quả nhiên là vũ khí lợi hại nhất .....

Nguyễn Miên Miên đắc ý nhếch lông mi lên, cảm giác trong lòng rất là vui sướng.....

“Cô muốn cắn tôi, tôi cũng muốn cắn cô..... Hừ.....”

Lam Dạ Ảnh đang cầm tay mình không ngừng trỉ trích, tâm tình đang khó chịu đến cực điểm, vừa thấy dáng vẻ của cô có vẻ đắc ý, tất cả ý đồ xấu xa trong lòng hấn đều bùng lên.....

Hấn nghiêm mặt lại lập tức bắt đầu đè ép, nắm cằm của cô, nâng mặt của cô lên, lưỡi giống như rắn xông vào miệng, không ngừng mút lấy lưỡi hút hết không khí trong miệng cô.

8. Chương 29 - 32

29-Bờ biển xe chấn a a....

Hấn nghiêm mặt lại lập tức bắt đầu đè ép, nắm cằm của cô, nâng mặt của cô lên, lưỡi giống như rắn xông vào miệng, không ngừng mút lấy lưỡi hút hết không khí trong miệng cô.

“A.....” Nguyễn Miên Miên vừa mới yên tĩnh thần kinh lại lập tức khấn trương, cô vùng vẫy nhưng mà làm sao cũng không đẩy được người đàn ông trên người.....

Không được rồi.....

Cô lập tức có dự cảm không tốt nhưng mà, đã không còn kịp rồi, tay cô rất nhanh bị hấn chế trụ, hấn đặt hai tay cô lên đỉnh đầu, tay tách hai chân cô ra, rồi nhanh chóng nắm váy cô kéo lên, hấn cứ như vậy đè lên giữa hai chân cô....

“A.....” Nguyễn Miên Miên mặt đỏ lên, đối với người đàn ông có động tác xâm lược như thế, cô có phần rụt rè sợ hãi, vừa giận vừa xấu hổ lại không biết làm sao...

Hơi thở trong miệng cô sắp bị hút hết, a a, cô muốn dương khí, muốn hít thở a.....

Đáng ghét nhất là kỹ xảo của hắn rất cao,hắn dường như rất giận nên động tác rất thô bạo cộng với kỹ xảo cao làm cho thần kinh não của cô trở nên càng ngày càng yếu ớt,lý trí dần muốn bay đi....

Tiêu rồi,không lẽ cô phải thua trong tay tên đàn ông này.....

Hắn cười giễu cợt...áo của cô đã bị vén lên,bàn tay quỷ quái của hắn rất nhanh đẩy áo ngực của cô ra nắm lấy vật mềm mại bên trong,hung hăng véo một cái lên đó,hắn buông tha cho đôi môi bị hôn đến sưng đỏ của cô,cười lạnh nói:“Đối với cô không nên dịu dàng,trực tiếp mạnh bạo vẫn tốt hơn có bản lĩnh cô cần nữa cho tôi xem,tôi sẽ cho cô ba ngày không xuống giường được.....”

Nguyễn Miên Miên phát ra một tiếng kêu rên, mặt đỏ lên,tên đàn ông chết tiệt này..... Lại nhéo nơi đó của cô,a a.....mắc cỡ chết người nha.....

Hắn còn khủng bố uy hiếp làm cho cô cắn chặt môi,cô gắng làm cho chính mình không được bối rối, nhưng mà, nhưng mà,dường như Lam Dạ Ảnh không muốn buông tha cô ,uy hiếp nói:“Trừ khi làm tình của tôi,ngoài điều đó không còn lựa chọn nào nữa.....”

Cô đang muốn phản bác,hắn biết liền ép chặt người,hôn môi của cô, quần áo đáng thương của cô đã bị lột sạch sẽ .....

“Đừng a...a.....” Nguyễn Miên Miên cảm thấy chính mình bị hối thúc, vì sao a?!

Dựa vào cái gì cô bị người đàn ông này nhục nhã, còn ở nơi này xe chấn, dã chiến.....

Đáng ghét quá,nhưng mà, thân thể của cô lại nóng lên làm một chút lý trí của nàng hầu như không còn,Lam Dạ Ảnh..... kỹ xảo quá mức hoàn hảo, hắn hoàn toàn biết nên thế nào lấy lòng phái nữ,làm cho các cô gái nằm dưới thân hắn không có năng lực chống đỡ.....

“A..... A.....” Nguyễn Miên Miên bị một vật cứng đột nhiên xông vào làm cho cô thiếu chút nữa bị nghẹt thở chết khiếp,tên vô lại, tên vô lại..... Thế nhưng..... Liền như vậy xông vào.....

“Thật chặt a.....” Lam Dạ Ảnh trên trán nổi đầy gân xanh vội vàng rút ra,nơi đó không giống với....quá chặt..quá khít..còn chảy ít nước mật,hắn căn bản luyện tiếc không muốn cô cứ như vậy chạy trốn....

“Cô.....” Hắn thở hổn hển nhìn cô gái phía dưới ngượng đến khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng,hít sâu một hơi nói:“Tôi cho cô phản kháng đây..... phản kháng thử cho tôi xem.....” Hắn nhất định sẽ dốc lòng trừng phạt nàng,cho đến nàng cầu xin tha thứ mới thôi.....

30- Nóng quá !

“Cô.....” Hắn thở hổn hển nhìn dưới cô gái ngượng đến khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng,hít sâu một hơi nói:“Tôi cho cô phản kháng đây..... phản kháng thử cho tôi xem.....” Hắn nhất định sẽ dốc lòng trừng phạt cô,cho đến cô cầu xin tha thứ mới thôi.....

Nguyễn Miên Miên mở miệng hít một hơi,dáng vẻ cực kỳ oan ức.

Cô sợ hãi nhìn thoáng qua ánh mắt tối sầm của người đàn ông trên người,cả người run rẩy.

Nơi đó cực lớn a,cô thật sự có chút không thích ứng được,ba ngày không xuống giường sao,nếu phải làm việc này ba ngày,cô thật sự sẽ chết ở giường a a..... Hu hu.....

Nhưng mà “quỷ tha ma bắt” cô lại muốn thoải mái.....

Mẹ,chẳng lẽ không không còn cách nào khác sao?

Lam Dạ Ảnh nhìn dưới cô ở dưới thân mình không có cái lại chỉ là lộ ra một chút thẹn thùng,Lúc này làm hắn phát ra một tiếng kêu rên, không kiềm được liền mạnh mẽ đâm vào,làm Nguyễn Miên Miên chống đỡ muốn chết đi,không còn cách nào khác đành phải chuyển động theo hắn,lúc đầu cô có chút trốn tránh,nhưng mà, nhưng mà..... dần dần lại có chút chờ mong hắn đưa cô đến khoái cảm.....

Cô cắn môi, không muốn bản thân phát ra âm thanh ngượng ngùng đó,thế nhưng ....trong lúc cô không khống chế được,miệng đột nhiên bật ra một tiếng mà cô không ngờ tới.....

Cô thật sự..... chìm đắm dưới thân tên đàn ông này...

“Ách..... A a..... a.....”

Lam Dạ Ảnh rút cục cũng thỏa mãn mỉm cười,mắt hấn nheo lại nhìn cô gái dưới thân bị hấn ăn đến chết đi sống lại,trong lòng cười thầm như vậy mới ngoan nha, như vậy cô mới biết hành vi của mình...

Cô gái này coi như biết điều, không làm cho hấn tức giận.....

Đôi môi sưng đỏ không ngừng hít không khí,cái miệng nhỏ nhắn không ngừng phát ra tiếng, hấn nhìn đến nhiệt huyết sôi trào,cả thân mình to lớn của hấn cuối xuống gờ hai tay ra ôm cô vào trong ngực,lưỡi không tốn chút sức nào luồn vào trong miệng rồi hút hết tất cả rên rỉ của cô vào....

Tốc độ của hấn càng nhanh hơn,càng dùng sức đưa đẩy ,con người không che giấu được dục vọng.....

Cánh tay của hấn rộng lớn,các cơ bắp trên thân thể toàn bộ nổi lên, giống như một chú báo đang truy đuổi con mồi,nhanh chóng và hoang dã,người đàn ông này..... Vô luận là đứng,nằm,đi tới,dừng lại, đều rất đẹp làm tâm hồn người ta lay động..... cùng với vẻ đẹp hoang dã đây đích thực là vẻ đẹp của hồ ly....

Giữa trưa trên bãi biển thật sự không có ai,bởi vì bên ngoài thật sự quá nóng,ánh nắng buổi trưa rất độc cho nên không ai lại đây vui chơi...

Mọi người luôn chọn chạng vạng hoặc sáng sớm để đi chơi vì thời điểm này gió biển thổi đến rất mát.

Còn bây giờ thì xung quanh xe thì kịch liệt run lên,đàn ông thì kêu rên,cô gái cũng không ngừng phát ra tiếng rên rỉ,vang vọng khắp nơi...

Kích tình vốn không thể ngăn cản,hơn nữa bên ngoài ánh mặt trời rất nóng..

Bên trong xe mặc dù có mở điều hòa,cũng khó có thể chống lại cái nóng do va chạm,mồ hôi vẫn dọc theo thân thể hai người chậm rãi chảy xuống dưới.... không một tiếng động rơi xuống trên ghế.....

31-Da dày đến không thể đo được !!!

Nguyễn Miên Miên trở nên mềm nhũn, ý thức của cô lần lượt bị rút đi cả người như là đang nằm trên mây,chậm rãi bay,thật thoải mái, thật thoải mái.....

Lam Dạ Ảnh nở nụ cười nhạt nằm ở trên người cô,hấn muốn cô nhiều lần hơn nữa,đến giờ hấn vẫn chưa thấy no nha?

Nhìn cô vô cùng thẹn thùng lộ vẻ mặt phong tình ,toàn thân đều nhuộm màu cánh hoa hồng,hấn lại cười một tiếng,kim lòng không được hôn lên phong cảnh trước ngực...

Cô gái này..... Thật sự rất đẹp nha,tuy có chút rụt rè và hay nói chuyện không thuận theo hấn nhưng không ngờ chen giấu bên trong cô là vẻ đẹp duyên dáng đến thế....

Hấn rất may mắn mới có thể phát hiện ra một bảo bối như vậy,hơn nữa..... nơi đó rất thơm nha,thật sự là thấm vào ruột gan,thật sự làm cho hấn không nỡ buông tay ra .....

Bất luận là thân thể, hay là của đầu óc ngây ngô của cô đều sinh ra mê luyến...

Tự nhiên lúc này hấn lại mê thân thể của cô nhìn lên đôi môi đỏ giống như dụ người phạm tội....

Nguyễn Miên Miên thét lớn một tiếng,cảm giác trước ngực mình thật ảm ướt,cô mê mang mở to mắt nhìn thấy Lam Dạ Ảnh nằm trước ngực cô đang mút chặt điểm nhạy cảm,mặt cô lập tức đỏ hồng,cần môi hỏi hấn,“Anh,anh đang làm gì?!”

Có phải bị đàn ông muốn thân thể mình,cô gái sẽ có cảm giác làm nũng và e thẹn không?!

Nguyễn Miên Miên cảm thấy mình hiện tại là như vậy,đêm qua,cô chỉ có một chút ấn tượng, nhưng mà, vừa mới..... ôn lại một lần, hoặc là nói trong đầu cô đang rối loạn,cô có cảm giác với người đàn ông này....

Người đàn ông đầu tiên..

Nhất định là..... Không phải tình cảm như vậy.

A,mặc dù lúc này vô cùng chán ghét hấn, nhưng mà, hiện tại,cô thật sự không biết làm sao.....

Lam Dạ Ảnh tà ác nâng ngực của cô vừa xoa nắn vừa hôn lên, Nguyễn Miên Miên chấn động kêu lên, tim đập loạn nhịp, người đàn ông này..... sao có thể đẹp như vậy, đẹp đến cô cảm thấy không công bằng.....

Con mẹ nó!

Mặt của cô đỏ hồng, giọng nói khàn khàn:“Anh đang làm cái gì?!”

Lam Dạ Ảnh cúi đầu cười xấu xa,“Cô nói đi? Đương nhiên là chiến đấu hăng hái.....”

Nguyễn Miên Miên liếc hắt, cô của cô có chút đau, nếu nếu làm nữa, cô sẽ mất tiếng a... ..

Cô vội vàng đẩy hắt,“Không cần,tôi quá mệt mỏi .....”

Lam Dạ Ảnh cười nhẹ cúi lên thân thể cô, đỡ môi của cô hướng về phía hắt,sau đó thản nhiên phun hơi thở đến cổ cô,đôi môi xấu xa khê nhếch lên,“Ý của cô là..... dời lại tối mới tiếp tục sao?Hay là trước thiếu ....?!”

Nguyễn Miên Miên một đầu hắc tuyến,người đàn ông này..... Da dày đến không cách nào đo được!

Nhưng mà,cô cũng chỉ có bất chấp liều mạng gập đầu,thở hổn hển nói:“Trước thiếu a.....”

Nếu cô lắc đầu,nhất định sẽ bị hắt ăn đến xương cốt cũng không chừa .....

32.Hai mươi sáu năm thì có sao đâu?

Lam Dạ Ảnh vui vẻ nở nụ cười nói:“Được, vậy trước thiếu .....” Cái bẫy đã thiết lập thành công, Nguyễn Miên Miên lại không thể làm gì.....

Nguyễn Miên Miên cảm thấy bản thân mệt mỏi cực kỳ,nhất là đối mặt với tên đàn ông đáng sợ này, nếu về sau hắt muốn nhiều như vậy,cô thật là mệt chết a, âm thanh nũng nịu ngay cả chính cô cũng không phát giác.....

Lam Dạ Ảnh con người buồn bã,nằm trên người cô đã lâu nhưng không rời đi.

Cô gái này, thật ra có thể phong tình hơn nữa.....

Làm cho hắt có chút si mê, vốn là ở văn phòng cô toàn diện đồ đen,cô lại không hề hấp dẫn mấy người xung quanh nhưng mà không ngờ thân thể của cô mềm mại như vậy....

Lam Dạ Ảnh quả thật là nhạt được một bảo bối hai mươi sáu tuổi nha..... Ngay cả chính hắt cũng không hiểu được, một cô gái mười sáu tuổi sống như thế nào trong ngần ấy năm mà không có đàn ông?

Quả là không tưởng tượng được...

Lam Dạ Ảnh bĩu môi,các ô gái ở nơi hắt có người hơn mười tuổi đã phá thân....

Nếu tính như vậy,chẳng lẽ đây là lần đầu tiên hắt và con gái loài người làm như vậy sao?

Lam Dạ Ảnh một đầu hắc tuyến,đồng thời lại có chút thích thú thật may mắn nha,dĩ nhiên là cô gái hai mươi sáu tuổi này không có gì ảnh hưởng đến hắt,ngược lại cảm thấy Nguyễn Miên Miên giữ mình trong sạch ,thật là thuần khiết a.....

Hai mươi sáu tuổi thì có sao đâu, loại hồ ly như hắt, nếu có thể vượt qua năm trăm năm thì sống đến vạn năm cũng không phải không có khả năng,đương nhiên là muốn thành tiên hoặc thành ma điều kiện trước tiên là.....

Nhưng mà,khiến cho không thể thành tiên hoặc thành ma, mà ít nhất có thể sống năm trăm năm, đương nhiên điều kiện đầu tiên là không thể ra ngoài theo ý muốn của mình được.

Lam Dạ Ảnh cười nhạt, không biết cô gái này sau khi biết hắt là hồ ly, lại có thể sống lâu như vậy có phải sẽ kinh ngạc đến chết không?

Hắt..... Nhưng lại có chút mong đợi.....

Thời điểm hắt dán chặt trên người cô không chịu rời đi, Nguyễn Miên Miên bĩu môi, bắt đắc dĩ ngửa đầu thở dài,tên đàn ông chết tiệt này có phải chưa gặp qua đàn bà không a?

Cứ nhất quyết ở trên ngực cô hôn rồi lại hôn,nước miếng bắn muốn chết a, chán ghét.....

Cô đang chuẩn bị giấy dựa đứng lên, di động lại đột nhiên vang,cô cả kinh vội vàng tiếp nhận, nhìn thoáng qua thấy tên mẹ cô trên điện thoại, hồn vía cô mất đi một nửa, vội vàng nhận lấy, nuốt một ngụm nước miếng, nói:“Mẹ,con đang làm việc.....”

Ánh mắt Lam Dạ Ảnh đột nhiên tỏa sáng miệng nở nụ cười, một đôi mắt hoa đào nháy mắt nhìn cô .

Nguyễn Miên Miên cả người đỏ mề hôi lạnh,đột nhiên lấy tay bịt miệng hắt lại, lắc lắc đầu,ra hiệu cho hắt dừng lên tiếng.....

Lam Dạ Ảnh lại bá đạo trực tiếp kéo ngón tay của cô vào trong miệng vừa mút vừa liếm, một mặt lại khiêu khích dục vọng lan tràn trong cô, Nguyễn Miên Miên mề hôi lạnh như mưa lập tức chảy xuống...

Tên đàn ông chết tiệt, thế nhưng lại chọn ngay thời điểm này dụ dỗ người khác sao?

9. Chương 33 - 36

33-Mẹ ơi,mẹ lo lắng con không thể gả ra ngoài sao?

Cô cần môi trường mát liếc hắt một cái, lại nghe được đầu bên kia điện thoại mẹ cô hét toát lên,“Nha đầu chết tiệt kia,con tại sao đổi chìa khóa thế kia? Cũng không cần tuyệt tình như vậy?!”

Nguyễn Miên Miên kinh ngạc“Mẹ,mẹ đang ở nơi nào?!”

“Ở trước cửa nhà con đây!.....” Mẹ Nguyễn tức giận quát lên.

“A.....” Nguyễn Miên Miên yếu ớt đáp một tiếng, mới nhớ tới buổi sáng hôm nay vừa ra khỏi cửa liền gọi cho người đến đổi ổ khóa,còn chìa khóa mới thì.....

“Mẹ,mẹ đừng tức giận nữa.....” Nguyễn Miên Miên cười gượng hai tiếng nói:“Con không muốn gặp Dương Kiến Trữ mới đổi ổ khóa chứ không phải nhắm vào mẹ.....”

“Hừ.....” Mẹ Nguyễn hiển nhiên không hơi đầu hờn giận chỉ nhún mày “Con đối với hắt có đều không hài lòng cũng không cần tuyệt tình như vậy?”

Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ nói“Mẹ,tại sao lúc nào mẹ cũng chỉ biết là con không đúng,còn hắt có đúng hay không sao mẹ không hỏi hắt đi.....”

Mẹ Nguyễn không nói lời nào hừ hừ,bà lo cho con gái lớn tuổi của bà sẽ không ai thèm lấy là sai sao.

“Mẹ.....” Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ nói:“Chìa khóa mới nằm ở công ty dưới lầu,mẹ đi xuống lấy,được không?!”

Mẹ Nguyễn căm giận nói:“Con mau trở về nhanh chút, ta nấu cơm chờ con trở về ăn, ta còn có chuyện cần xét hỏi con.....”

Cả người Nguyễn Miên Miên run rẩy, mẹ thế nào cũng không buông tha mình a,cứ tưởng mình nói linh tinh mẹ cô sẽ quên ai ngờ.....,cô thật muốn điên rồi....

Mẹ ơi,mẹ lo lắng con không thể ra ngoài sao? Không bằng gả con ông lão bán rau đầu đường cho rồi hu ...hu hu...

Nguyễn Miên Miên trong lòng buồn bã,tiếp nữa thì tức giận cúp điện thoại.

Tuy rằng mẹ Nguyễn quả thật rất tức giận, nhưng mà lại đến đây mua đồ nấu cho cô ăn,bà biết Nguyễn Miên Miên không thích tranh đoạt, về sau này sẽ không ai lấy.....

Nguyễn Miên Miên run rẩy một chút,không lâu sau lại nhẹ nhàng thở phào,nhưng nghĩ đến chút nữa về nhà sẽ bị mẹ giáo huấn một trận,lòng cô rơi xuống đáy cốc,chau mày lên vừa vặn nhìn thấy gương mặt Lam Dạ Ảnh kẻ sát mình,cô chán ghét hắt liếm ngón tay mình,cô chán ghét đến cơm cũng không muốn ăn,rút ngón

tay về, rồi nắm ngón tay hướng về phía má hấn in lại năm dấu “Tránh ra, thích liếm người khác như vậy anh là chó sao?”

[o] a!

Hấn thề, đây là lần đầu tiên hấn bị một nữ nhân ghét bỏ như vậy, còn lấy phương thức này.....

Lòng hấn đột nhiên cảm thấy khó chịu, bĩu môi nói: “Nghe điện thoại xong liền giận như vậy, mẹ cô đáng sợ vậy sao? Còn run rẩy nữa? Có phải đang phiền về chuyện không ai thèm lấy cô không? A.....” Hấn nhủ mày “Có muốn tôi giúp một chút không..... Tôi có thể giả mạo bạn trai của cô, giúp cô giải quyết bớt phiền toái.....”

34- Không thu chi phí nha !

Nguyễn Miên Miên liếc mắt xem thường, im lặng đến cực điểm “Không cần, cảm ơn ý tốt của anh.....”

Hấn muốn giúp cô giải quyết chuyện phiền toái sao? Hừ! Tăng thêm phiền toái thì có....

Người đàn ông này chỉ biết làm rối tung mọi chuyện, đến cuối cùng không biết giải quyết như thế nào cho xong.....

Lam Dạ Ảnh nhíu mày, “Tôi tuyệt đối không phiền toái, tôi chỉ lo lắng cho cô một chút thôi, dù sao lại không thu chi phí nha.....”

“Tôi ngại phiền toái được không?!” Nguyễn Miên Miên thật sự là tức giận đến điên rồi hét lớn trước mặt hấn. Còn thu chi phí sao? Miệng cô bắt giặc co rút lại....

Nếu là hấn thật sự thu chi phí, cô liền cảm thấy người đàn ông này tuyệt đối là có vấn đề, chỉ có tiểu mỹ nam trong quán bar mới muốn thu chi phí....

Lam Dạ Ảnh cười nhẹ có một chút tà khí hiện lên trong con ngươi.

Thu phục cô gái này xem ra tốn chút thời gian, nhưng, hấn có thời gian chinh phục cô.....

Nguyễn Miên Miên đẩy hấn ra nói: “Tránh ra, tôi muốn đứng lên về nhà .....”

“Tôi đưa cô.....” Lam Dạ Ảnh thản nhiên nói.

“Không cần.....” Cả người Nguyễn Miên Miên kích động, cảm thấy tên này đàn tuyệt đối không có lòng tốt như thế.

“Dĩ nhiên là phải đưa cô về, nếu không với quần áo như thế cô làm sao có thể đi trên đường?” Lam Dạ Ảnh đắc ý nhìn cô cười xấu xa.

“Anh.....” Nguyễn Miên Miên đỏ mặt cắn môi có chút bất đắc dĩ, cô bị người đàn ông này nắm đuôi rồi!

Nhưng mà lỡ như đến trước cửa nhà hấn muốn đi lên phải làm sao đây?!

Cô chẳng phải sẽ bị kẹp giữa mẹ và hấn ở trong tình trạng khó xử sao?

Lam Dạ Ảnh nhíu mày, cười xấu xa nói: “Chỉ cần cô chấp nhận yêu cầu của tôi, ngày mai đi đi làm thì tôi sẽ không cùng cô lên nhà, cũng không phiền mẹ cô.....”

Nguyễn Miên Miên sửng sốt, một đầu hắc tuyến rơi xuống dưới, hấn..... Quả nhiên không có lòng tốt nha.

“Vì sao kêu tôi đi làm trở lại? Anh có lòng tốt gì nữa sao?!” Nguyễn kéo dài cảm giận quát.

Lam Dạ Ảnh nhíu mày cười xấu xa, “Cô dù sao cũng phải đi làm? Tôi cho là? Tôi sợ cô sẽ chết đói..... Không bằng như vậy, tôi tăng tiền lương cô lên gấp hai lần, mặt khác, tôi có thể cho cô tùy ý nghỉ phép thứ giãn, cô còn có yêu cầu gì cứ việc nói ra.....”

Mẹ ơi! Tên đàn ông chết tiệt này đem việc đi làm biến thành việc nuôi cô sao...

Cô cắn răng, “Tôi không bị đói chết đâu anh yên tâm đi, còn lòng tốt của anh tôi sẽ ghi nhận.....”

Ánh mắt tên đàn ông này như có ý xấu a...

Lam Dạ Ảnh cười nhạt ,ngại hấn phiền toái cô sao?Chỉ sợ về sau càng có nhiều chuyện phiền toái hơn...

“Cô xác định..... Không quay về sao?Vậy? Tôi có thể..... lên nhà gặp mẹ cô một lần .....” Lam Dạ Ảnh thần nhiên uy hiếp, làm cho Nguyễn Miên Miên dường như nghiêng răng nghiêng lợi không thôi.....

35.Về mặt lo lắng

Cô hung hăng trừng mắt hấn,con ngươi của hấn rõ ràng có ý trêu chọc,cô hận đến nỗi muốn nhe răng cắn hấn..

Hấn cố ý .....

Cô không ngờ mình bị hấn nắm đuôi, tức chết người ta a a.....

Nhưng mà,hiện tại cô phải về nhà gấp....

“..... Được,tôi chấp nhận là được chứ gì, nhưng mà anh không được đến trước nhà tôi” Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ thỏa hiệp với hấn.

Lam Dạ Ảnh được như ý nên nở nụ cười,thân thể nhích đến gần cúi xuống hôn lên môi của cô nói..... nói:“Thế này mới ngoan .....” Giọng nói nuông chiều cực điểm,con mẹ nó,làm cho cả người Nguyễn Miên Miên không thoải mái.

Trong lòng nàng thầm tính toán,hôm nay đồng ý là một chuyện,ngày mai lại là một chuyện,cô cứ không đi làm đây để xem hấn có thể làm gì cô chứ ?

Hừ, Nguyễn Miên Miên quyết định chiều hấn một chút.....

“Tránh ra,tôi muốn mặc quần áo .....” Nguyễn Miên Miên thật sự muốn về nhà nhanh .....

Lam Dạ Ảnh tốt bụng đem quần áo đưa cho cô, Nguyễn Miên Miên lại trợn tròn mắt,quần áo rách như thế này làm sao mặc TT_TT?Váy bị xé làm hai,áo thì cũng rách te tua,nội y thì.... Cô nhìn quần áo mình rồi trừng mắt sang người đã làm nên việc này,hôm nay thật là một ngày xui xẻo quá đi a.....

Lam Dạ Ảnh đột nhiên nở nụ cười,đưa cho cô một cái khăn, ngấm sơ qua ngực cô,cười tủm tỉm nói:“36C, được rồi,đợi lát nữa tôi mua quần áo cho cô, giờ tạm thời lấy cái khăn đó che đỡ.....”

Nguyễn Miên Miên xấu hổ mặt đỏ bừng trừng liếc hấn một cái.Mẹ ơi!Hấn chỉ là sờ qua một chút mà biết số đo ngực cô, chán ghét a.....

Lam Dạ Ảnh càng vui vẻ hơn nở nụ cười tươi rói, nheo mắt lại:“Trước tiên che lại,tôi cũng không muốn tình nhân của tôi đi trên đường bị người ta nhìn trộm.....”

—|||

Nguyễn Miên Miên đỏ mặt hơi lạnh,cô thật sự là không biết khi nào cô thành tình nhân của hấn rồi ????

=_=_

Đối với người đàn ông này, cô thật là không biết nói gì nên quyết định..... Không để ý tới hấn.....

Nàng cảm giận nhìn cái khăn,bĩu môi, đầu chuyển hướng ngoài cửa sổ, nàng cau mày,về mặt khó khăn a, tuyệt không muốn nhìn hấn khuôn mặt đắc ý của hấn.

Gió biển thổi đến tóc cô, trong xe tràn đầy mùi dục vọng giờ theo gió bay ra ,làm cho Nguyễn Miên Miên đột nhiên mặt đỏ tai hồng....

Buổi chiều chết tiệt này, thế nhưng cô thật sự cùng hấn đã chiến...

Cô cắn răng, thật muốn cách tên đàn ông này càng xa càng tốt.....

Lam Dạ Ảnh vui vẻ bận lại quần áo,a quần áo của hấn vẫn hoàn hảo như cũ,hầnhiếu mảy,phát động xe rời khỏi bờ biển, chạy về đường chính.....

Mặt trời chiều ngã về phía tây, phong cảnh đẹp. vô cùng.....

Nhưng mà,Nguyễn Miên miên mặt có chút khó hăn, khóe miệng co rút..... Thế nhưng..... Suốt một buổi chiều, ngay cả cơm trưa cũng chưa ăn, đói chết cô a.....

36-Mẹ cô cầm cái nôi gỗ chết cô a....

Nguyễn Miên Miên kinh ngạc nhìn hăn vào cửa hàng mua quần áo,cô nói không nên lời,tên đàn ông xấu xa này mua quần áo thật sự là vừa người a, chết tiệt.....

Chính cô cũng không biết những việc vặt vãnh đó,thế nhưng tất cả hăn đều biết ,điều này làm cho Nguyễn Miên Miên cảm thấy tức giận cô nhìn sang hăn cau mày lên.....

Nguy hiểm,tên đàn ông này quá nguy hiểm!Nếu còn như vậy đi nữa,lòng của cô sẽ không phải là của mình nữa nha! .

Đàn ông quá mức ưu tú..... sẽ làm phụ nữ vui lòng.....

Nguyễn Miên Miên cau mày,cởi chiếc khăn quăn quanh người ra,cô quay lưng lại bắt đầu mặc quần áo,gài xong nút áo,kéo váy lên,cô quay đầu lại nhìn thấy ánh mắt của Lam Dạ Ảnh như phóng ra lửa nhìn chăm chăm vào cô,cô kinh ngạc vội vàng kéo khóa váy lên: “Đi thôi...”

Hô hấp của cô có chút loạn,vẻ mặt có chút kích động,sắc mặt hồng hào,đôi môi sưng đỏ hé ra nhấp nháy,cô thật sự sợ tên hạo sắc đó lại tiếp tục.....

Mắt Lam Dạ Ảnh nheo lại cười xấu xa“Không sai,rất vừa người.....”

Vẻ mặt của hăn như lang sói nhìn chăm chăm ngực của cô,dường như muốn nhìn thấu thân thể của cô

Nguyễn Miên Miên cực thẹn nhìn hăn quát to “Mau lái xe,tôi muốn về nhà gặp mẹ muốn chết nha!.....”

Nếu còn không trở về,mẹ cô sẽ cầm cái nôi gỗ chết cô a...

Lam Dạ Ảnh thấy thế mới thu hồi nụ cười và ánh mắt mê hoặc của mình,chuyên tâm ngồi lên xe.....

Mãi cho đến dưới lầu,cô không hề quay đầu lại mở cửa xe liền chạy thoát như điên,được vài bước liền bị hăn kéo trở về nói:“Khoan đã,còn hôn từ biệt thì sao?”

“Anh.....” Nguyễn Miên Miên tức giận thở gấp lấy hơi,sau đó vất vả cúi xuống hôn phớt qua môi hăn ,không ngờ lại bị hăn ngồi trong ghế đưa tay giữ chặt đầu môi hăn như ngấu nghiến môi cô,hôn một cách mãnh liệt....

Nguyễn Miên Miên mặt đỏ hồng thở gấp lấy hơi,cố gắng mãi mới đẩy được hăn ra,đang chuẩn bị chạy tiếp thì nghe Lam Dạ Ảnh lo lắng nói:“Ngày mai..... Cô phải đi làm đấy.....”

Ánh mắt hăn tràn đầy uy hiếp a...

“Ừ.....” Nguyễn Miên Miên trả lời đại một tiếng vội vàng chạy đi.

Tốc độ rất nhanh giống như một con sói đang di chuyển .....

Lam Dạ Ảnh bật cười,bàn tay thật to che đôi môi đỏ tươi,nơi đó còn rất rát,hôn..... Thật sự vẫn muốn hôn tiếp a.....

Nguyễn Miên Miên bối rối chạy lên lầu đang muốn giải thích với mẹ thuận tiện ăn cơm chiều, kết quả lại phát hiện mẹ cô thật sự cầm cái nôi đứng phía sau cửa chờ cô, thấy cô vừa đi đến cái nôi liền ập lên người cô.....

“Mẹ.....” Nguyễn Miên Miên chạy lòng vòng,khó khăn đến cực điểm.

Hu Hu..... Cô rốt cuộc có phải do mẹ sinh ra không a, đánh thật ác liệt a..... Cô hai mươi sáu không phải sáu tuổi nha? Vì còn đánh, vì sao a?

10. Chương 37 - 40

37.Mẹ đi phé hần!

Mẹ Nguyễn dĩ nhiên là phần nộ đến cực điểm quát to:“Nha đầu chết tiết kia,trên giường tại sao có vết máu?Con nói chỉ thử hôn? Thử hôn,thử xong rồi lên giường luôn.....giờ lại muốn chia tay,nha đầu chết tiết này trong đầu nghĩ gì thế ? Bây giờ Con tốt nhất nên tìm đường chết a.....”

Mẹ Nguyễn vừa thở vừa đuổi theo Nguyễn Miên Miên đánh.

Mẹ cô hùng dũng oai vệ cầm cái nồi thật sự là có chút dọa người nha.....

Nguyễn Miên Miên chạy đến bàn ăn,cùng mẹ Nguyễn đứng đối đầu chạy vòng quanh cái bàn, một bên trốn một bên nói:“Mẹ, mẹ..... mẹ dừng lại trước nghe con giải thích.....”

Cô thật muốn khóc nha,chân của cô đến bây giờ vẫn còn mệt mỏi,lại phải chạy trốn khỏi bị mẹ cô dùng nồi đánh,mạng của cô sao khổ thế hu hu...hu...

Quả thật là thở không ra hơi,cô rất mệt nhưng hai chân một khắc cũng không ngừng a ....

Mẹ Nguyễn tức giận,đôi mắt liền đỏ lên ngồi xuống ghế quát:“Nha đầu chết tiết kia,con không phải bị hần quăng?Có phải bị hần đùa giỡn xong mới quăng, tức chết ta,tức chết ta,con muốn mẹ tức chết sao.....”

Nguyễn Miên Miên giật mình đôi mắt cũng đỏ lên, ngồi xổm xuống bên cạnh mẹ nhỏ nhẹ nói:“Mẹ,con không có.....”

“Còn nói không có?”Mẹ Nguyễn khó thở quát:“Con để ẹ kiểm tra một chút?Con không phải bị đùa bỡn thì là cái gì?Giường đó là giường của con,vết máu trên giường không phải của con thì còn của ai nữa,còn muốn cãi nữa sao.....”

Mẹ Nguyễn nói xong đi đến bới tung quần áo,Nguyễn Miên Miên sốt ruột chạy đến ngăn ngăn cản mẹ nói:“Mẹ, mẹ dừng vội, nghe con giải thích, nghe con giải thích một chút.....”

Nguyễn Miên Miên đỏ mặt tía tai nói:“Mẹ xem xong cái này mẹ sẽ biết..... Mẹ ~”

Giọng nói của Nguyễn Miên Miên cực kỳ ai oán

Mẹ Nguyễn cũng không có ý buông tha đến kéo quần áo của cô, giận giữ nói:“Cho ta kiểm tra ....kiểm tra, nếu con thật sự bị chiếm tiện nghi lại bị hần đá,mẹ nhất định đánh phé tiểu đệ của Dương Kiến Trữ.....”

“Mẹ.....” Nguyễn Miên Miên im lặng đột nhiên rống to,vội vàng rút điện thoại trong túi ra,mở loa hết cỡ đưa đến trước mặt mẹ nói:“Mẹ xem đi,xem sẽ biết,Dương Kiến Trữ dẫn một cô gái khác về lều lộng..... vết máu trên giường là do bọn họ để lại,con ngày hôm qua tức giận đánh bọn họ xong thì bỏ chạy,rồi căn dặn mọi người thay đổi ổ khóa đến giờ mới trở về.....”

Nguyễn Miên Miên giọng nói bình tĩnh trình bày hợp tình hợp lý, nhưng mà chỉ có chính cô biết trong lòng cực lo lắng,hai tay bầu chặt vào nhau....

Mẹ Nguyễn nhìn thoáng qua màn hình,cắn răng sắc mặt biến đổi thành phần nộ đứng lên nói:“Mẹ nó,Dương Kiến Trữ này nói muốn thử hôn rồi cuộc lại dám dẫn người con gái khác về nhà lều lộng, hần tốt nhất đi tìm đường chết,mẹ đi phé hần.....”

38 Mèo con của cô.....chết đói sao?

“Mẹ ~” Nguyễn Miên Miên vội vàng kéo mẹ lại nói:“Dù sao con cũng đuổi hần đi rồi, đàn ông như vậy không đáng để mẹ làm thế!Mẹ thử đổi góc độ suy nghĩ một chút xem,may mắn là con đã phát hiện trước khi kết hôn chứ nếu là sau khi kết hôn lại có phát hiện hần có con với người đàn bà bên ngoài về sau..... Không phải càng khó khăn hơn,mẹ đừng nóng giận nữa.....”

“Miên Miên a.....” Mẹ Nguyễn nói nhẹ “Mẹ hiểu lầm con,đều do mẹ muốn đem con nhanh chóng gả ra ngoài mới gặp chuyện như vậy.....”

Đang lúc nói chuyện,con người có chút hồng hồng .....

Bà thật sự không phải cố ý muốn đứng về phe Dương Kiến Trữ kia trách móc con gái mình, bà do sốt ruột nên mới làm như vậy....

Bà và ba của Miên Miên ở nhà, lại có duy nhất một đứa con là Miên Miên nhưng mà con bé đến bây giờ vẫn chưa tìm ra ý trung nhân để kết hôn, hai người bọn họ đã ôm kế hoạch này nhiều năm nay.....

Còn không biết muốn lùi lại tới khi nào, cho nên, mẹ Nguyễn vừa mới nghe tin tức hai người chia tay bà kích động vội chạy tới....

Mẹ Nguyễn nghĩ bà càng ngày càng lớn tuổi, Nguyễn Miên Miên cũng trưởng thành nếu còn như vậy thì đến khi nào con bà mới có thể gả đi?

Càng muốn lại càng có chút khổ sở.....

“Mẹ.....” Nguyễn Miên Miên thấy dáng vẻ của mẹ như tức cảnh sinh tình, cũng có chút sợ hãi vội vàng nói: “Con đói bụng, thật sự đã rất đói nha.....”

Cô thật sự sợ mẹ càng nói càng nhiều, cho nên, mới chuyển đề tài than đói, nhưng quả thật cô đang đói lắm....

Nguyễn Miên Miên có chút đau đầu, nếu như về sau mẹ còn muốn cô đi xem mắt cô phải làm sao đây?

Mẹ Nguyễn trừng mắt sang Nguyễn Miên Miên khoe miệng giật giật, lại không đành lòng đi trách móc cô, cuối cùng cái gì cũng chưa nói bà đi vào bếp nấu cơm.....

Nguyễn Miên Miên nhẹ nhàng thở ra, tạm thời thoát hiểm..... ^O^

Cô lau mồ hôi trên trán, may mắn là hôm qua cô có quay lại bằng không thì thật là....

Nhưng cô nhìn thấy mẹ mình đang bận rộn trong nhà bếp, vừa thấy đây không phải cách hay.....

Mẹ cô nhất định sẽ thay đổi kế hoạch bắt mình đi xem mắt cho coi ..... Nghĩ đến cô bị buộc đi xem mắt quá nhiều lần lỡ như có ngày vô tình gặp người đàn ông ấy..... Nguyễn Miên Miên cả người cứng ngắc.....

Cô thở dài một hơi, không được, phải nghĩ biện pháp mới được .....

Nhưng hiện tại cô phải lập tức ăn xong cơm nước rồi lên giường nằm một chút.....

Cô đứng dậy đổi ra giường khác, nhìn vết máu của mình trên giường cô thở dài một tiếng sau đó lại hít vào..... Đúng là bị kích, thế là mình có thể tạm biệt vai diễn người phụ nữ còn sót lại..... nhưng nếu... nếu mẹ cô biết thì.....

Nguyễn Miên Miên cả người từ trên xuống đều đổ mồ hôi lạnh, cô nhất định sẽ bị lột da không hơn không kém, mẹ cô là người rất truyền thống a.....

Cô dừng một chút sững sờ đột nhiên cảm thấy..... mèo của cô..... Sẽ không bị chết đói chứ?!

39- Ngày mai đi xem mắt

“Meo meo.....” Cô thử học tiếng mèo kêu không biết mèo con trốn đi đâu nên cô muốn nhanh chóng tìm ra, bằng không mèo cô sẽ chết đói a.....

Nhưng mà hồi lâu không có phản ứng, cô cúi xuống dưới đất ngay cả cang sà nhà cũng không tha nhưng hoàn toàn tìm không được....

Nguyễn Miên Miên nóng nảy, cô không đến nỗi mang một con mèo về để làm giàu sau đó làm cho nó chết đói, cô sẽ áy náy lắm....

Cô vội vàng chạy đến hỏi mẹ nói: “Mẹ! Mẹ có thấy một con mèo trong nhà không? Ngày hôm qua con có đem một con mèo về nhà, hôm nay tìm như thế nào không thấy .....”

Mẹ cô đang gấp đồ ăn, nghe được cô nói chuyện có chút sững sốt nói: “Không có a..... Con nhặt được mèo con sao? Con có thời gian nuôi nó sao?!”

Nguyễn Miên Miên nhăn mặt, bất đắc dĩ nói: “Muốn nuôi cũng không nuôi được, nó chạy đâu không thấy .....”

Mẹ cô cũng không để ý, vì chuyện chung thân đại sự của Nguyễn Miên Miên thử dài một hơi đem đồ đi giặt sạch...

Nguyễn Miên Miên đau khổ nhìn bóng dáng xa dần của mẹ cô, cô thật sự rất muốn nói: Mẹ ơi, mẹ muốn con nhanh chóng gả ra ngoài thế sao?!

Tuy mẹ cô không nói lời nào nhưng cô cảm giác được mẹ rất lo lắng cho cô nha!

Cô cúi đầu đi vào phòng, cả người nằm trên giường, miệng không ngừng lẩm bẩm, vì sao a, vì sao? Cô vì sao có cảm giác tội lỗi như vậy ?!

Nếu là bị mẹ biết cô đã..... Cùng một người đàn ông..... quái lạ..... làm chuyện ấy .....

Cô chỉ có nước chờ chết thôi.....

Nguyễn Miên Miên mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, quyết định cái gì cũng không nói..... Hơn nữa là đánh chết cũng không nói.....

Cô chán nản bò dậy lấy chăn giường ra, đem nó nhét vào máy giặt giống như muốn khủng bố ai đó, cô bắt đầu nhủ thầm nói: “Lam Dạ Anh đáng ghét, đem hần giặt, về sau cách cô càng xa càng tốt.....”

Cô bủn rủn, sau này hần sẽ đến tìm cô, chẳng lẽ cô không thể trốn sao....

Giặt xong ra giường cô đi ra ngoài, mẹ cô đã bày biện sẵn cơm nước, cô ngồi vào bàn ăn cơm vừa đưa một ít vào miệng. Mẹ cô nói một câu làm đồ ăn trong miệng cô chưa nuốt thiếu chút nữa phun ra....

Mẹ cô chậm rãi nói: “Mẹ vừa mới gọi cho dì, ngày mai con đi xem mắt đi. Người này là con của bạn dì con nghe nói đang làm bác sĩ đó.”

“Phụt.....” Nguyễn Miên Miên vẻ mặt đau khổ, cơm ăn không nổi nữa cô bỏ chén cơm xuống, u oán nói: “Mẹ, mẹ ...cho dù hần là ai làm nghề gì cũng đâu liên quan đến con .”

40-Sắc miêu đột nhiên xuất hiện trên giường.

Hơn nữa vừa rồi tại sao cô không phát hiện mẹ gọi với dì nhỉ? Mẹ cô thần tốc như vậy sao? Cả thần không biết quỷ không hay tốc độ quá nhanh đi?!

Nguyễn Miên Miên cảm thấy vô lực đành cam chịu, cô hiện tại..... đang bị mẹ khủng bố a.....

Mẹ Nguyễn liếc cô một cái sa sầm nét mặt, vẻ mềm lòng vừa rồi hoàn toàn không thấy mà thay vào đó là vẻ mặt dữ tợn, cực kỳ giống bà mẹ sói bá đạo...hung hăng quát: “Chớ giở thủ đoạn với mẹ, con không muốn đi cũng phải đi.....”

Nguyễn Miên Miên ánh mắt rụt rè nhìn vẻ mặt của mẹ cô khủng bố như vậy, cô thực sự không nói được gì.....

“Người đó tốt lắm dì con đã chọn chắc không sai đâu, trưa ngày mai con nhất định phải đi.....” Mẹ Nguyễn cảnh cáo bằng ánh mắt, bà sợ con bé lại giống như lần trước chạy trốn mất, bèn lo lắng bổ sung thêm nói: “Mẹ sẽ đưa con đi đến, không thành vấn đề chứ?!”

“Mẹ ~” Nguyễn Miên Miên quả thực muốn chạy trốn, mẹ cô quá bá đạo rồi.

Vì sao lại như vậy? Cô liếc mắt sang thấy mẹ cô đau khổ như thế, cô không thể nào chống cự bắt đầu đồng ý...

Điều quan trọng là trong lòng của nàng cảm thấy áy náy, Nguyễn Miên Miên cảm thấy mình đã làm ẹ cô rất thương tâm, cho nên cô không chống cự cũng không phản kháng.

Mẹ Nguyễn hừ lạnh một tiếng, đem chén cơm đẩy đến tay của cô nói: “Mau ăn cơm đi những món này mẹ cố ý làm cho con đầy, đừng để lạnh.....”

Nguyễn Miên Miên cúi đầu xúông tay nắm chặt chén cơm ăn thật nhanh, cô hiện tại chỉ hận không thể lập tức ăn cơm xong nhảy lên giường ngủ, sáng mai tỉnh dậy thì bệnh nặng thế là cô khỏi phải xuống giường cũng không cần đi xem mắt...ha ha...

Nhưng.....

Nguyễn Miên Miên đổ mồ hôi lạnh nếu mẹ biết cô thất nghiệp, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào không chừng sẽ càng muốn đem cô gả đi ra ngoài.....

Trời ơi!Còtuyệt đối không thể nói ra.....

Nhưng mà ngày mai phải đi xem mắt rồi,phải làm sao đây???

Không được, nhất định phải nghĩ cái biện pháp giải quyết chuyện này.....

Cơm nước xong,cô ngủ thẳng trên giường,lỡ tai khó tránh được việc lại nghe mẹ cô cãi nhai một hồi mới miễn cưỡng đi ngủ,Nguyễn Miên Miên loáng thoáng nghe được mẹ cô nằm bên cạnh lo lắng lên tiếng thở dài,cô càng thêm dần vật.....

Mơ mơ màng màng cô đột nhiên cảm giác trước ngực lạnh lạnh,cô theo bản năng lấy tay sờ lại phát hiện có cái gì đó xù lông. Nguyễn Miên Miên kinh ngạc cả người đang nằm trên giường bật mình ngồi dậy, sau đó..... có một con mèo chồm lên, tròn mắt xanh lục sâu kín nhìn chăm chăm cô,hai móng vuốt xoa đi xoa lại trên ngực của cô,kêu một tiếng lấy lòng :“Meo meo.....” Một tiếng mà.....

11. Chương 41 - 44

41-Trêu chọc Nguyễn Miên Miên

Nguyễn Miên Miên thấp giọng rên rỉ,ánh trắng rơi vào cô phát hiện áo ngực của mình không biết lúc nào mở rộng ra,hai gò ngực cô dường như lộ hết ra ngoài.... Cô sửng sốt, vừa tức giận vừa buồn cười gõ nhẹ một cái lên đầu sắc miêu,cũng không biết tại sao nó lại thích vị trí này?!

Sắc miêu thật sự là thích chiếm tiện nghi nha.....

Vậy mà..... nó lại linh hoạt né tránh,con người như hiểu được ý người .....

“Sắc miêu.....” Nguyễn Miên Miên mặc dù có chút ngại ngùng nhưng cũng cao hứng“Người chạy đi nơi đâu !Hôm nay ta tìm đủ chỗ mà không tìm được người.....”

“Meo meo ~” Miêu miêu lại chọc ghẹo lên hai điểm nhạy cảm trước ngực cô,con người xanh biết lóe ra ánh sáng tà mị chọc ghẹo đến Nguyễn Miên Miên đỏ khóc đỏ cười ôm lấy hân vào trong lòng,sờ sờ lông của hân nở nụ cười khanh khách.

Lại không dám cười quá lớn tiếng,mẹ cô nằm bên cạnh đang ngủ rất ngon.

Thật ra là Lam Dạ Ảnh ở nhà quá nhàm chán, buổi tối lại ngủ không được lại lo lắng cô gái này ở nhà có gặp chuyện gì không, lại sợ cô ngày mai cô không đi làm, nói rõ hơn là hân chưa suy nghĩ liền lén lút đi vào....

Nhưng mà,lại phát hiện bên cạnh cô còn có thêm một người,cho nên hân không thể làm gì khác hơn là biến thành mèo con chui vào trong ngực của cô ...

Ai, thật sự là khó chịu a.....

Hai tay của hân nắm chặt hai điểm trước ngực cô rất thích thú nha!Lam Dạ Ảnh nheo mắt nghĩ xấu xa,hai móng vuốt không tự chủ được ấn mạnh lên hai điểm đó rồi sờ soạn chung quanh,mềm mại quá...

Lam Dạ Ảnh phát giác bản thân thật sự chưa thỏa mãn dục vọng .....

Nguyễn Miên Miên cũng không để ý, chỉ là vuốt nhẹ lông nhẹ giọng hỏi hân,“Đói bụng không? Người cuối cùng là trốn đi đâu hả? Có phải cả ngày nay chưa ăn gì không ?!”

Cô tự động xuống giường,sợ đánh thức lão mẹ cho nên nhẹ nhả,sau đó men theo cánh cửa đi đến phòng bếp đi tìm đồ ăn iêu miêu.....

Mở ra tủ lạnh cô lấy một ít bánh bích quy đi ra, cúi đầu xuống mới phát hiện không chỉ riêng hai móng vuốt của sắc miêu này, ngay cả đầu cũng hện không thể vùi vào bên trong ngực cô.....

Cô cũng không nén được mặt đỏ lên, gõ một cái lên đầu miêu miêu oán hận nói: “Sắc miêu, cũng biết đùa giỡn ta .....” Cô kéo lại quần áo, đem nó ôm ở trên đùi tay cầm bánh bích quy đưa đến miệng hân.....-

—|||

Lam Dạ Ảnh một đầu hắc tuyến, xem ra, cô ta thật sự xem đem hân trở thành mèo nhưng mà hân vẫn hé miệng ăn một chút, giòn giòn, ngọt lịm, mùi vị xem như không tệ.....

Nhưng mà hân càng muốn ngắm vị trí xinh đẹp của cô, ví như, hiện tại móng vuốt của hân không an phận thăm dò giữa hai chân của cô ..càng lúc càng sâu....

42-Ngày mai phải ăn sạch cô

Hô hấp không ổn định, hân thật muốn biến thành hình người đem cô ôm đến trên giường ấn xuống, hân lại muốn cô.....

Lam Dạ Ảnh vẫn tiếp tục động tác, cả bản thân cũng không biết vì sao mình lại như vậy? Từ trước cho tới bây giờ bản thân hân không bao giờ nhớ nhưng thân thể đàn bà quá...

Lam Dạ Ảnh thâm khinh bỉ chính mình, đúng là không khá lên chút nào!

Nguyễn Miên Miên chân cảm giác có lông sờ lên, ngứa ngứa tê tê .....

Cô liếc mắt nắm lấy hai móng vuốt kéo ra, khó chịu mở to hai mắt trừng sắc miêu nói: “Sắc miêu tại sao đùa giỡn với người khác như vậy? Người là mèo, là mèo, hiểu không?!”

Mèo không thể đối với người sinh ra tà niệm nha, Nguyễn Miên Miên cảm thấy mệt mỏi bởi vì cô cảm nhận được hô hấp của sắc miêu ngày càng gấp gáp, nhất là tròng mắt xanh mượt làm cho Nguyễn Miên Miên cảm giác đúng là quý dị cực kỳ.....

“Người rốt cuộc là mèo gì a? Mèo Ba Tư?” Nguyễn Miên Miên nhú mày, bất đắc dĩ nói: “Đã vậy còn quá thông minh nha?!”

Thật ra là con mèo này đang đùa giỡn cô....

—|||

Nguyễn Miên Miên cảm thấy chính mình thật sự là mộng du mới có thể nghĩ như vậy.....

Cô vuốt lại lông nó, có chút buồn rầu, buổi tối ngủ như thế nào đây?! Đành ôm đến ngủ trên giường?!

Miêu miêu nhắm mắt lại có chút ảo não cực kỳ, nhất là hiện tại hân đang nóng lòng muốn thử nhưng cũng cảm thấy lo lắng bồn chồn...

Đạo hạnh của hân mới ba mươi năm còn không cũng đủ để hân nông nổi? Ngay cả mở kết giới, hân còn có điểm khó khăn.....

Hân ngoại trừ biến thành nguyên hình ra còn linh lực hân trên cơ bản chỉ có một nửa, hân còn không có tu luyện tốt cho nên thường xuyên biến thành nguyên hình, cũng là bởi vì hân do người và hồ kết hợp sinh ra nên ghen vô cùng không ổn định....

Hân đau đớn hít thở cảm thấy thật sự thực khó khăn.

Nguyễn Miên Miên ngáp một cái có chút mệt mỏi, cô đáng lý muốn tắm cho nó nhưng trên người nó sạch sẽ mà cô cũng lười tắm rửa, cho nên trực tiếp ôm mèo con lên giường ngủ....

Lam Dạ Ảnh đang gặp khó khăn còn Nguyễn Miên Miên lập tức chìm vào mộng đẹp, hân đành chui trong ngực cô, muốn ăn lại ăn không được.....

Thật sự là dày vò!!

Hân vù vù thở hổn hển, đã lâu đã lâu.....

Âm thầm cắn chặt răng, ngày mai..... Chờ cô đi đến công ty, hẳn nhất định ăn cô sạch sẽ.....

Cô gái này.....phải là của hắn.

43-Đi mua vài bộ quần áo

“Miên Miên..... rời giường mau.....”

Nguyễn Miên Miên mơ mơ màng màng nghe thấy tiếng của mẹ kêu to,Nguyễn Miên Miên vừa mở to mắt liền nhìn thấy mẹ nổi giận đùng đùng đem chăn của cô xốc lên,Tay chống ngay hông mở to mắt nhìn chăm chăm Nguyễn Miên Miên nói:“Con còn không đứng lên? Muộn rồi .....”

Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ bĩu môi nói:“Mẹ,con hôm nay không đi làm,ngủ phép.....”

“Ngủ phép?Ngủ phép gì hả? Hôm nay cũng không phải cuối tuần.....” Mẹ Nguyễn giọng nói cực sắc nhọn làm cho Nguyễn Miên Miên đau đầu kịch liệt .

Mẹ đang làm cái gì? Vì sao a vì sao?!

“Con hôm nay xin phép rồi .....” Nguyễn Miên Miên kẹp lại chăn muốn tiếp tục ngủ..

Mẹ Nguyễn hầm hầm lại đem chăn xốc lên giận dữ nói:“Thất tình có cần thiết không cần đi làm không? Đứng lên, đi làm đi không nên để bộ dạng ồm ỹ như thế này.....”

Nguyễn Miên Miên khó khăn cực kỳ,ngáp một cái nói:“Mẹ,con không vì thất tình mà thương tâm,chẳng lẽ các cô gái trên đời này nên vì một người đàn ông không ra gì khóc hết nước mắt sao?Không cần như thế đâu con chỉ muốn ngủ,con xin phép rồi.....”

[o] a!

Mẹ Nguyễn nổi giận,“Nha đầu chết tiệt kia,con không có ai lấy thì coi như xong,bây giờ còn bày đặt xin phép nghỉ ngơi?Thật sự là hoang đường.....”

“Mẹ ~” Nguyễn Miên Miên một đầu hắc tuyến,chẳng lẽ không yêu sẽ bị mẹ cô bức thành như vậy sao?Đáng sợ hơn là ngay cả ngủ một giấc cũng là sai.....

Hu...hu.....

Thật ra là trong lòng mẹ Nguyễn lo sợ nhất là thấy được bộ dáng không sao cả của Nguyễn Miên Miên,con bé không lo cho chuyện chung thân đại sự của mình nhưng mẹ Nguyễn lại sốt ruột,cơn tức cứ đi lên.....

Ghét nhất là không ai thèm lấy coi như xong,ít nhất trong công việc phải có thành tựu nha nhưng mà nha đầu chết tiệt này..... lại muốn trốn việc.....

Người cùng khu với bà nói ra nói vào thì như thế nào,con gái của bà đàn ông không ai muốn,chuyện quan trọng là sự nghiệp cũng không có,rất mất mặt nha.....

Sau này già nua không biết mặt mày để ở đâu.

Mẹ Nguyễn càng nghĩ càng hoảng,nhanh tay cầm cổ áo của con gái lên nói:“Cho dù đã xinh phép,dù sao hôm nay buổi trưa cũng đi xem mắt,bây giờ ngồi dậy rửa mặt chải đầu,ăn điểm tâm, sau đó đi ra ngoài mua mấy bộ quần áo,dáng vẻ của con như vậy làm sao gặp người ta nha?”

Mẹ Nguyễn nhìn đầu tóc rối loạn của cô,chỉ tiếc rên sát không thành thếp.....-

—|||

Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ đứng lên,cô biết cãi lại là không có khả năng .....

Không ai thèm lấy, tại sao mẹ có thể ghét cô như vậy,Hu hu..... Ngay con của mình sinh ra cũng ghét bỏ ....hu hu.....

Cô đi vào phòng vệ sinh rửa soạn một chút,lại ý thức được buổi sáng không có nhìn thấy mèo con.....

Nguyễn Miên Miên tìm chung quanh, lại là không tìm được,cô một đầu mồ hôi lạnh,mèo con chết tiệt kia chỉ xuất hiện lúc nửa đêm sao? Biến Thái a !!!!!

44.Không bằng trực tiếp cởi hết

Bị mẹ cô ấn xuống bàn cơm ăn điểm tâm,sau đó cô mặt mày xám xịt cầm chiếc túi đi theo mẹ ra cửa....

Vừa đến nơi,mẹ cô thật sự là hăng hái, lúc này đây càng hăng hái hơn.....

Nhưng mà Nguyễn Miên miên bị mẹ cô chọn quần áo hù một trận,toàn thân toát mồ hôi lạnh,cô dậm chân nói: “Mẹ!Đây là quần áo gì a ?Mặc cái này không bằng trực tiếp cởi sạch đi.....”

Mẹ Nguyễn liếc cô một cái ,bầu môi nhìn quần áo, cảm giác quả thật là rất lộ liễu,phía trước là một rãnh sâu phía sau lộ ra một mảnh da thịt tuyết trắng....

Mẹ Nguyễn xoa mồ hôi lạnh trán nhưng vẫn cố chấp nói:“Hừ,con hiện tại là gái ế chồng, nếu không lộ da thịt sẽ nhão.. ..”

Tuy rằng trong nội tâm bà xác định quả thật là rất lộ liễu,nhưng mà mẹ Nguyễn có chết cũng không thừa nhận là quá lộ nhưng mà bà quay lại nói với người bán hàng : “Đổi cái khác thử xem....”

Người bán hàng lại thay đổi một bộ bảo thủ hơn đưa cho Nguyễn Miên Miên.

Nguyễn Miên Miên dậm chân cắn môi,một đầu hắc tuyến,cô già như vậy sao sao? Có sao? Có sao?! Đáng ghét .....

Cô bất đắc dĩ nhìn mẹ Nguyễn nói:“Mẹ,mẹ đang chào hàng con hay là bán con đây?”

Mẹ Nguyễn cầm quần áo nhét vào trong lòng cô, không hờn giận nói:“Kêu con mặc thì chạy nhanh vào mặc đi,có nghe thấy không? Mẹ nói sai rồi sao? Nếu không gả, liền thật sự không ai muốn .....”

Nguyễn Miên Miên oán hận cắn răng,ngay lúc đó người bán hàng nhìn chăm chú nhìn,cô mất mặt vào phòng thay quần áo nhìn không được cô liếc mắt xem thường,cô thật sự, thật sự có chỗ chịu không nổi a.....

Cô mặc xong quần áo chạy nhanh ra,thấy mẹ cô ngấm thật kỹ mới quyết định,cô vội thanh toán tiền vội vàng chạy ra khỏi cửa hàng....

Mất mặt, mất mặt,mất mặt quá đi.....

Nguyễn Miên Miên quả thực không thể nhịn được nữa,nếu còn tiếp tục như vậy cô chắc chắn mắc chứng uất ức,mặc kệ thế nào cô nhất định phải thoát khỏi sự khống chế của lão mẹ,cô không thể tiếp tục như vậy.....

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?!

Nguyễn Miên Miên con người đột nhiên sáng ngời, nghĩ tới lần trước An Tiểu Mễ có nói qua có thể thuê một bạn trai mà.....

Như vậy là có thể ứng phó mẹ cô .....

Trong lòng cô có một kế, tâm tình phức tạp vô cùng.....

Mẹ Nguyễn đi bên cạnh không ngừng cằn nhằn,đều trở thành dễ nghe hơn nhiều vì cô đang nghĩ tới chút tiền muốn một người đàn ông đối phó với mẹ ,mẹ sẽ không phiền cô nữa.....

Ha ha.....

Nguyễn Miên Miên len lén nở nụ cười trong lòng.....

12. Chương 45 - 48

45.Bây giờ còn tới kịp sao?

Nguyễn Miên Miên một đầu mồ hôi lạnh rơi xuống dưới nhìn thấy dì nhỏ của cô đến, cô khó chịu dậm chân, “Mẹ, dì nhỏ, các người..... quá khoa trương đi? Tức chết con a, các người muốn đem con bán đi có phải hay không?!”

Mẹ Nguyễn khó chịu liếc cô một cái, không để ý lời của cô, chán nản nói: “Bản thân mẹ thật sự muốn bán con ra ngoài nhưng bỏ tiền ra không nhất định người ta chịu mua....”

Nguyễn Miên Miên nổi trận lôi đình, “Đem con bán rồi mua một con mèo là tốt nhất, đúng là không có gì tốt hơn ngoài cách đó, đỡ phải bị các người ghét bỏ.....”

Dì nhỏ trừng mắt nhìn cô, “Nha đầu chết tiệt kia con nói lung tung cái gì đó?! Đợi lát nữa con xem rõ ràng điều kiện nhà trai tốt lắm, ngoại trừ lớn hơn con mười tuổi.....”

“Mười tuổi thì mười tuổi đi, chỉ cần không phải hơn hai mươi tuổi là tốt rồi.....” Mẹ Nguyễn gật đầu chấp nhận nói rất vui mừng.

Nguyễn Miên Miên chán nản cực kỳ, lòng vừa mới tốt liền bị quét sạch, cuối cùng có thể tưởng tượng một chút nữa đến giờ xem mắt, không chừng cả nhà trai đều đến.....

Trời! Chẳng lẽ sáu người cùng nhau xem mắt sao?..

Nguyễn Miên Miên thật là nhịn không được muốn nói tục, cuối cùng là hai người đi xem mắt hay là gặp cha mẹ đây? Hẳn là đại gia... cha mẹ hẳn cũng tới, hic hic ... bữa cơm này ăn thế nào mới tốt TT_TT?

Nguyễn Miên Miên càng tưởng tượng càng muốn ói cả buổi sáng ra, còn buổi trưa này cô càng ăn không nổi nữa....

Con mẹ nó.....

Cô vội vàng chạy đến phòng vệ sinh nhanh chóng tìm số điện thoại của An Tiểu Mễ, “Tiểu Mễ, mau tới cứu mình, mẹ đang buộc mình đi xem mắt, lúc này thực rất là nghiêm trọng nha, cả nhà trai đều đi hết.....”

[o] a!

An Tiểu Mễ cười khanh khách lên, “Không thể nào?! Miên Miên, mình không thể giúp bạn được, bạn cũng biết mẹ bạn thật nhanh nhẹn dũng mãnh. Mình mà nhúng tay phá hoại chuyện của bạn, mẹ bạn nhất định sẽ giết mình a.....”

“An Tiểu Mễ.....” Nguyễn Miên Miên nghiêng răng nghiêng lợi, “Hiện tại người có thể giúp mình, chỉ có mình cậu.....”

An Tiểu Mễ nhún vai nói: “Mình cũng không có biện pháp a, thật sự, nhưng tổng giám đốc của bạn đâu? Để cho hắn giúp bạn cũng tốt lắm.....”

—|||

“An Tiểu Mễ, không cho phép đùa giỡn nha.....” Nguyễn Miên Miên mặt mày cực kỳ.

An Tiểu Mễ thở dài một tiếng nói: “Mình đã sớm nói qua, bạn thuê đại một người đàn ông để ứng phó với mẹ mình, bạn lại sợ mẹ bạn tổn thương kết quả thì gieo quẻ nào gặp quẻ đó.....”

Nguyễn Miên Miên cắn răng, vồ nhẹ lên trán, “Bây giờ tới còn kịp sao?!”

46. Dụ một tiểu bạn trai

An Tiểu Mễ nở nụ cười khanh khách, “Bạn hiện tại làm sao có thể đến chỗ nào tìm đàn ông nha? Huống hồ cũng không còn kịp rồi?!”

Nguyễn Miên Miên chán nản ngồi xuống bồn cầu, đầu đụng phải cửa nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Chẳng lẽ mình thật bị mẹ ép đi vào khuôn khổ sao? Nhìn mẹ và dì giống như muốn cô lập tức kết hôn.....”

“Vậy bạn khiến cho gã đàn ông đó đối với cậu bất mãn là được chứ gì.....” An Tiểu Mễ ra chủ ý.

“Không được, nếu mình nói đều không nên nói, mẹ nhất định sẽ giết mình nha.....” Nguyễn Miên Miên đau khổ không có nước mắt.

Về mặt An Tiểu Mễ đau khổ nói:“Cũng không phải không có biện pháp,chỉ cần ứng phó trước sau đó mới mang một người đàn ông về gặp mẹ cậu là được chứ gì,nói cậu có bạn trai rồi không cần đi xem mắt rồi rút lui là được!”

Nguyễn Miên Miên đỏ mồ hôi lạnh,“Xem ra chỉ còn biện pháp này .....”

An Tiểu Mễ đột nhiên cười xấu xa lên, trêu ghẹo nói:“Không bằng để mình gọi tổng giám đốc của cậu đến,không phải hấn phá thân cậu sao,mình tinh tưởng cậu mà nhờ chắc chắn hấn sẽ giúp.....”

Nguyễn Miên Miên nổi cáu lên,“An Tiểu Mễ, đừng đưa ra những chủ ý kinh như thế,còn chê mình không đủ phiền toái sao >_<, còn=”” có=”” cậu=”” nữa=”” bình=”” thường=”” cậu=”” thích=”” phá=”” hư=”” nhiều=”” chuyện=”” sao=”” hôm=”” nay=”” lại=”” rút=””>

An Tiểu Mễ chậm rãi nheo mắt,“Không có biện pháp, mẹ cậu thật sự quá lợi hại mình không phải đối thủ.....”

Nguyễn Miên Miên hắc tuyến, mẹ cô có tiếng nhanh nhẹn dũng mãnh, An Tiểu Mễ biệt danh trái ớt nhỏ cũng sợ phải chết.....

“Buổi tối cùng nhau ăn cơm chiều nha, tìm đại một cái cơ đi ra ngoài thật lâu sẵn tiện dụ một tiểu bạn trai về để lừa mẹ cậu.....”An Tiểu Mễ đề nghị nói.

“Thôi đi mình dù sao cũng ...Còn cậu một tiểu bạn trai? Nhỏ đến cỡ nào thà nằm mộng còn nhanh hơn.....” Nguyễn Miên Miên gào thét lên.

An Tiểu Mễ nhú mày,“Nói nhảm,cậu có thể dụ dỗ tổng giám đốc đẹp trai như thế,có thể thấy mị lực của cậu rất cao nha,chuyện dụ một đàn ông nhỏ tuổi thì có sao đâu?Đàn ông nhỏ tuổi bây giờ cũng có nhiều người thích người lớn tuổi hơn mà,hừ.....”

Nguyễn Miên Miên hắc tuyến,lau mồ hôi lạnh trên trán,“Không nói với cậu nữa, buổi tối gặp lại,mình đến quán đêm thuê đại một người dù sao bọn họ đều đòi tiền,cũng tốt đỡ phiền toái.....”

An Tiểu Mễ lông mày nhướng lên cười khanh khách không ngừng,“Chỉ cần cậu đừng cùng hấn lên giường sẽ không có phiền toái thôi, tiểu bạn trai không sai a, có lẽ mẹ ngươi cũng bị hấn làm mê luôn về sau sẽ không phiền cậu nữa.....”

Nguyễn Miên Miên cắn răng cắt đứt điện thoại, An Tiểu Mễ này đến lúc này còn sợ chưa đủ loạn hay sao ý....

Cô ngồi trên bồn cầu có chút rối rắm,cô không muốn đi ra ngoài.....xem mắt....đâu a.....TT_TT

47.Lam phó tổng hôm nay không có đi làm nha !!

Lam Dạ Ảnh nhú lại lông mày tuần tú,các đốt ngón tay từng cái từng cái gõ lên mặt bàn công tác lo lắng xoay chuyển ghế dựa, con người không ngừng nhìn lên mặt đồng hồ,một lần lại một lần nhìn lên.....

Mẹ kiếp,cô gái kia tại sao lại đến đây chậm như vậy?

Ngủ quên?

Hiện tại đã hơn một nửa thời gian,cô gái này chẳng lẽ không muốn đi làm sao? Rõ ràng là muốn khiêu khích hấn.....

Lam Dạ Ảnh nheo lại con ngươi yêu nghiệt,trong lòng càng nghi lại càng giận,hiện tại hấn muốn xông tới, Nguyễn Miên Miên..... Nguyễn Miên Miên..... Hấn hiện tại muốn đem cô gái mềm mại đó nắm trong tay.....

Con mẹ nó,hôm nay là ngày đầu tiên hấn đi làm,là ngày đầu tiên hấn nhậm chức..... Cô lại dám trốn việc!!

Buổi sáng lúc hấn đi cô còn đang ngủ,không ngờ tới giờ cô lại dám không đi làm? Ngày hôm qua hấn còn cố ý đã cảnh cáo cô, yêu cầu cô nhất định phải tới đi làm.....

Cô gái đó dám xem như gió thoảng bên tai,con mẹ nó.....

Lam Dạ Ảnh chỉ cảm thấy trong lòng mình có một ngọn lửa đang xông tới,đêm hôm qua hấn cố đè nén đau đớn cực khổ như vậy,hấn trông cậy vào hôm nay có thể nhìn thấy cô gái này để giảm nhiệt.....

Hắn căng thẳng hàm dưới, “Kẹt” một tiếng từ ghế trên đứng lên, neho lại con người nguy hiểm. Được, Nguyễn Miên Miên cô chờ xem tôi trừng phạt cô như thế nào...

Hắn vừa đi ra Doãn thư ký vội vàng chạy tiến lên thấp giọng thật cẩn thận hỏi: “Lam tổng, có gì cần cần dặn không?!”

“Gọi điện cho Nguyễn Miên Miên hỏi cô ấy tại sao đến giờ này vẫn chưa đi làm?” Lam Dạ Ảnh trong lòng rất khó chịu rùng to.

“Vâng.....” Doãn thư ký vội vàng đi gọi điện thoại nhưng mà sau một lúc lâu không có người nghe.

“Lam tổng.....” Doãn thư ký khó xử nhìn hắn, vẻ mặt áy náy “Không có người tiếp.....”

Lam Dạ Ảnh cảm thấy huyết Thái Dương không ngừng nhảy lên lửa giận, toàn bộ gân xanh đều nổi lên liền xoay người vội vàng đi ra ngoài.

Doãn thư ký buông điện thoại, kinh ngạc nói thầm nói: “Hôm nay thật là kỳ quái, Lam..... Phó tổng cũng không có tới đi làm.....”

Trong lòng thầm nghĩ thật bất công nha?! Trong vòng một ngày từ tổng giám đốc biến thành phó tổng, bị ca ca áp bức cho nên không có mặt mũi giận quá mức nên không đi.....

Doãn thư ký thở dài một tiếng vì lam Dạ Hiền, muốn trách cũng chỉ có thể trách chủ tịch rất thiên vị con lớn nha.....

Đối với Lam Dạ Hiền..... có chút có tàn nhẫn.....

Thật đáng thương a.....

Lam Dạ Ảnh bước chân chậm lại, lông mày nhíu chặt trong lòng lo lắng Lam Dạ Hiền cũng không có đi làm?!

Hắn đột nhiên cảm giác được bất an, mẹ kiếp, đừng nói với hắn là tên nhóc Lam Dạ Hiền kia đi tìm cô gái kia ..... Xem ra, Lam Dạ Hiền đối với Nguyễn Miên Miên tuy rằng hô to gọi nhỏ nhưng mà không lạnh nhạt quá, mặt trái của việc đó là quan tâm.....

48. Ngửi mùi lợi hại là giác quan thứ sáu của đàn ông

Trán của hắn đột nhiên nhảy lên bất an và tức giận, dường như là chạy xuống lầu, lái xe chạy về phía nhà của Nguyễn Miên Miên..... kết quả điều tra hắn biết được Lam Dạ Hiền nhiều khi có mắng Nguyễn Miên Miên nhưng mà ánh mắt của hắn lại chú ý dừng lại trên người cô.....

Các hành động kỳ lạ như vậy nói cho hắn biết, Lam Dạ Hiền rất quan tâm Nguyễn Miên Miên tuy là không có biểu hiện rõ ra ngoài, chỉ sợ là Nguyễn Miên Miên một chút cũng không cảm nhận được nhưng mà trong lòng Lam Dạ Ảnh khó chịu, ghen đến cực điểm.....

Đàn bà của hắn tuyệt đối không để cho Lam Dạ Hiền đoạt mất, rất mất mặt nha.....

Ngoài ý muốn tiếp xúc đến phái nữ nhưng lại hắn lại muốn cô, cho đến ngày hôm qua hắn mới biết được cô đúng là người trong lòng của Lam Dạ Hiền, đây không phải là ý trời sao?

Lam Thiên để cho hắn cướp tất cả của Lam Dạ Hiền mới có thể để anh có thể sống yên ổn nhà họ Lam, hoặc là nói ẹ hắn sống yên ổn ở nhà họ Lam, Mẹ hắn cần một danh phận bởi vì bà yêu Lam Thiên, bởi vì yêu cho nên mới cần gấp một danh phận như vậy.....

Hắn có thể thay mẹ mình tranh đoạt tất cả nhưng mà tình nhân của hắn, hắn cũng không thể tặng cho Lam Dạ Hiền.....

Nguyễn Miên Miên là một cô gái đặc biệt không giống với các cô gái khác, hắn chỉ sợ Lam Dạ Hiền cũng thấy như vậy?

Lam Dạ Ảnh nhanh chóng chạy vào thang máy, nhưng mà trong phòng không ai, hắn dừng lại một chút trong lòng có vị đắng chua, mẹ kiếp, trùng hợp như vậy sao hai người đều không có đi làm?!

Hẹn hò? Nên không chẳng lẽ hai người cùng nhau trốn việc làm chuyện không muốn người ta thấy sao?!

Lam Dạ Ảnh vừa nghĩ như vậy nhưng trong lòng lại bối rối , hấn giận giữ cắn răng lóe ra ý nghĩ ác độc nói:“Nguyễn Miên Miên cô dám lén tôi đi trộm tình,tôi nhất định, nhất định.....”

Nhất định phải thế nào? Hấn nói không nên lời, hấn không phát giác chính mình ăn đang ăn dấm chua.....

Một mạch đi xuống lầu tìm người hỏi thăm dò nơi cô đi đến.

Có vẻ bối rối và khẩn trương .....

.....

Nguyễn Miên Miên chán nản đi từ phòng vệ sinh ra,cô ráng kéo thời gian dài ra một chút tốt nhất làm cho nhà trai cho rằng cô là người không tuân thủ giờ giấc, vừa già vừa xấu lại không xinh đẹp, lại không tôn trọng người lớn,tốt hơn nữa là bỏ đi về nhà.....

Hu....hu..

Cô tốt nhất vẫn không để mẹ cô tức giận cho nên chắc mình phải cùng nhà trai một mình gặp mặt vài phút,mẹ ơi.....

Cô cúi đầu đi tới đột nhiên đụng phải lòng ngực rắn chắc của một người đàn ông,“Chết thật, xin lỗi nha.....” Nguyễn Miên Miên cúi đầu, vội vàng xoa cái mũi đang đau cũng không ngẩng đầu lên nói một tiếng, liền xoay người rời đi.....

Cổ tay lại bị người đó giữ chặt,“Cô ở đây làm cái gì?!”

13. Chương 49 - 52

49. Mặt nhanh chóng biến sắc

Giọng rất nam tính quen thuộc này rất trầm thấp,rất êm dịu..... Lại có chút xa lạ.....

Nguyễn Miên Miên kinh ngạc nâng khuôn mặt nhỏ nhắn lên liền kinh hãi ...Lam,Lam tổng giám đốc..... Không nên là Lam phó tổng..... Trời ơi đây là giọng Lam tổng sao?

Nguyễn Miên Miên dám lấy nhân cách để thề Lam Dạ Hiền chưa từng dùng lời dịu như vậy nói chuyện với cô,mặt trời hôm nay mọc từ phía Tây sao.....

Hơn nữa hơn nữa hấn tại sao lại ở đây? Giọng nói dịu dàng và bình thường hay mắng cô cũng không giống nhau,ngay cả ánh mắt cũng trở nên mềm mại,đau buồn.....

Ơ?Đau buồn?

Nguyễn Miên Miên đỏ mồ hôi lạnh,thật đáng sợ đại boss làm sao có thể đau buồn?!Cô nhất định là điên rồi mới có thể nghĩ như vậy.....

Cô lau mồ hôi lạnh nhìn thẳng ánh mắt “dịu dàng” của hấn,yếu ớt nói:“Tổng, tổng giám đốc..... anh tại sao ở nơi này?!”

Không đi làm sao?

“Cô cũng không đi làm?” Lam Dạ Hiền đột nhiên khẽ cười một tiếng con người đen bóng tỏa ra ánh sáng, phát hiện cô gái này không muốn đi làm trợ lý của Lam Dạ Ảnh, hấn lại cảm thấy vui vẻ.....

Nguyễn Miên Miên khóe miệng co rút cười gượng hai tiếng,Lam tổng cười cái gì a? Thoạt nhìn đáng vẻ âm hiểm như vậy, thật sự là..... không giải thích được.....

Lam Dạ Hiền đột nhiên ôm cô đi về phía trước,đem cô bắt cóc đến hành lang bên cạnh nở nụ cười nhàn nhạt,“Không muốn làm trợ lý của tổng giám đốc mới sao? Yên tâm đi,tôi sẽ giữ cô ở văn phòng của tôi sẽ không cho cô chịu tủi thân.....”

Nguyễn Miên Miên nhin không được khoe miệng co rút,hắn cũng tự kỷ quá nha? Nhớ tới lúc cô còn làm cấp dưới của hắn,sắc mặt hắn chưa từng hòa nhã làm cô sợ bị cưỡng ngược nha?Cô không chịu được khuy nh hướng đó nữa đâu.....

Nhưng mà cô lại không dám cãi lại,Lam Dạ Hiên đang ở vị trí tổng giám đốc bây giờ xuống phó tổng,qua nhiều năm làm chung cô biết trong lòng hắn bây giờ rất khó chịu,Lúc này cô có chết cũng không dám nói là từ chức không làm .....

Lam Dạ Hiên căn bản hoàn toàn không biết Nguyễn Miên Miên và Lam Dạ Ảnh có quan hệ thế nào,ngược lại thấy cô không hé răng nên nghĩ cô đang cam chịu,trong lòng hắn có chút biến chuyển,cô gái này lúc đáng yêu như vậy.....

Cô nuốt nuốt nước miếng không sợ chết hỏi hắn,“Tổng giám đốc,anh..... tại sao lại ở đây?!”

Đáng lý ra.....

Vốn là muốn hỏi hắn vì sao không đi làm nhưng mà lại sợ đụng đến chỗ đau của hắn cho nên cố gắng uyển chuyển thay đổi câu hỏi.

Lam Dạ Hiên nhíu mày hỏi ngược lại cô,“Thế còn cô thì sao? Tại sao lại ở đây?!”

Ấ?!

Nguyễn Miên Miên nghẹn lời cổ họng yếu ớt nói:“Mẹ của tôi..... dẫn tôi đi xem mắt.....”

Cô thấy vẻ mặt Lam Dạ Hiên đột nhiên suy sụp xúông,trở nên lạnh lùng vô cùng.....

50.Cô không già,tuyệt đối không già,còn rất tốt nha!

Nguyễn Miên Miên âm thầm kêu khổ,tổng giám đốc đến thời kỳ mãn kinh sao? Thế nhưng nói biến sắc liền biến sắc, con mẹ nó, sợ hắn sau này sống như thế nào a..... cô lại như thế nào chọc tới hắn .....

Con gái thời mãn kinh cũng không khủng bố như vậy nha ?! Mẹ ơi.....

“Xem mắt?!” Con người Lam Dạ Hiên chuyển động không hiểu sao càng u tối, giọng nói lạnh lẽo nhìn chằm chằm mắt của cô cười lạnh một tiếng.

Nguyễn Miên Miên sợ run cả người, tuyệt không biết mình làm sao chọc giận hắn , nói biến sắc liền biến sắc mặt đáng sợ quá đi a...

Cô cảm thấy vô lực, gần đây mỗi lần ra cửa cô đều gặp xui chắc về nhà phải cúng tổ tiên thôi.....

“..... A.” Nguyễn Miên Miên kiên trì đáp lại :“Mẹ của tôi..... Nói tôi tuổi đã lớn nên kết hôn,cho nên buộc tôi đến đây.....”

Lam Dạ Hiên cả người cứng lại,cảm thấy lòng không được vui ,nhìn lại cô nói,“Xem mắt rồi kết hôn sao? Bây giờ là thời đại nào rồi ?!”

Nguyễn Miên Miên không hé răng,cô thật ra rất muốn mặt tròn trĩnh nói nhưng mà đối mặt với áp bức của vài năm trước,mặc dù Lam Dạ Hiên đã không còn là đại boss của cô nhưng mà quả thật không dám cãi lại nha.

Cô nghĩ cô gần bị khủng bố rồi...

Thấy cô sau một lúc lâu cũng không trả lời,Lam Dạ Hiên sắc mặt càng trầm vài phần,“Còn có?Cô quyết định kết hôn sao ?!”

Nguyễn Miên Miên nuốt nuốt nước miếng, chán nản nói nói:“Tôi nghe theo ý mẹ.....”

Cô không dám ngẩng mặt nhìn sắc mặt kỳ lạ của Lam Dạ Hiên, lại nhin không được bổ sung nói:“Không có cách nào a,tất cả chuyện của tôi đều do bố mẹ định đoạt nhưng mà quả thật tôi cũng lớn tuổi cho nên bị mẹ ghét bỏ muốn đem tôi gả ra ngoài càng nhanh càng tốt....hu....hu...”

Lời của nàng còn chưa nói xong ,đôi môi của cô đều một hơi thở nam tính bao phủ toàn bộ,Nguyễn Miên Miên hai mắt mở to không thể tin nhìn khuôn mặt tuần tú kia lại đỏ ửng hôn chặt môi cô,đầu lưỡi thừa dịp cô chưa chuẩn bị hoà nhập vấp khoan miệng khuấy động....

Chân của Nguyễn Miên Miên bủn rủn căn bản phản ứng không kịp.....

Lam Dạ Hiên mừng như điên khi nghe cô nói không muốn, tình của anh lại tăng cao như là nhảy dây,cô gái này lại có bản lĩnh để tim hần phập phồng,thấp thỏm bất an.....

Hần hận không thể điên cuồng hét lên vài tiếng,Cô không có già, tuyệt đối không già,còn rất tốt nha.....-

—|||

Cả người cô mềm mại xụi lơ trong lòng hần,vòng eo bị hần ôm chặt,cô lộ vẻ mặt phong tình và mùi vị thơm ngát không khỏi kích thích hần hôn cuồng nhiệt hơn,cả người trong trạng thái sốt cao.....

Cô gái này..... So với hần tưởng đều giống nhau,đáng yêu, mềm mại,thật ngon nha..... hần hiện tại lập tức áp đảo cô.....

Hỗn hển..... Hô hấp hoàn toàn rối loạn.....

“Các người đang làm cái gì đó?!” Một tiếng nói sắc nhọn làm Nguyễn Miên Miên đang mông lung trên mây giật mình tỉnh lại, cô đỏ cả mặt, ý thức được chính mình đang làm cái gì nên đẩy Lam Dạ Hiên ra.....

51.Bị cưỡng hôn

[o] a!

Mẹ Nguyễn và dì nhỏ cùng với một người đàn ông mang kính mắt đi tới,đi theo sau còn có hai ông bà lão,tất cả đều mở to hai con mắt nhìn bọn họ...

.....

Nguyễn Miên Miên sắc mặt đỏ hồng.Trời ơi,chẳng lẽ cô bị cưỡng hôn trong trạng thái chân bủn rủn,tất cả đều bị mọi người nhìn thấy hết .....

Nhưng mà cô phản ứng đầu tiên là..... Nhìn sắc mặt của mẹ, xong rồi, xong rồi,nhất định sẽ bị mẹ đánh chết a.....

Mẹ Nguyễn nghiêm mặt nhìn chằm chằm vào cô và Lam Dạ Hiên, nhìn hai người đang hỗn hển, ngực phập phồng tức giận..... Dì nhỏ cũng kinh ngạc mở miệng to đến có thể nuốt một cái trứng gà.....

Người đàn ông đứng cùng cha mẹ hần rốt cục nói chuyện ,“Xem ra, buổi xem mắt này thật không đúng lúc .....”

Ba người quay đầu bước đi,tên đàn ông kia còn nói thêm ,“Con gái mà phóng đảng như vậy! Mẹ, về sau mẹ hãy tìm hiểu kỹ một chút.....”

Mẹ Nguyễn nghe được các người đó nói chuyện,sắc mặt đen thêm một phần.

“Mẹ ~” Nguyễn Miên Miên sợ hãi,đỏ mặt,tính đẩy Lam Dạ Hiên ra chạy đến giải thích, nhưng mà Lam Dạ Hiên căn bản không buông tay ngược lại mặt không đỏ tim không đập,cứ như bình thường nhìn mẹ Nguyễn nói:“Cháu tên là Lam Dạ Hiên lần đầu tiên tới gặp bá mẫu,mong bác tha lỗi,Miên Miên là bạn gái của cháu, bá mẫu về sau không cần sắp xếp cho cô ấy đi xem mắt,cháu vốn muốn chính thức ra mắt bá mẫu,lúc này thật có lỗi.....”

Bạn gái của hần,bạn gái của hần?!-

—|||

Trên đỉnh đầu của Nguyễn Miên Miên có một đám quạ đen bay qua, hoàn toàn không nói gì, sấm sét a.....

Oan uổng a,cô khi nào thì trở thành bạn gái của hầna .....

Về mặt cô đau khổ,dở khóc dở cười.....

Mẹ Nguyễn và dì nhỏ hai mặt nhìn nhau cũng không biết đã xảy ra chuyện gì?! Hơn nữa người đàn ông này cũng là tuấn tú lịch sự vừa đẹp trai lại cao lớn, nhìn qua cách ăn mặc cũng biết là rất có phẩm vị.....

Thật sự là bạn trai của Nguyễn Miên Miên sao?! Nhưng mà chẳng phải vừa rồi bọn họ vừa mới hôn môi.....

Mẹ Nguyễn có chút hoài nghi, sợ chính mình bị con gái lừa dối, cho nên thật cẩn thận hỏi: “VẬY CHÁU CÓ Ý GÌ, LẤY ĐIỀU KIỆN KẾT HÔN VỚI MIÊN MIÊN ĐỂ TIẾP TỤC GẶP GỠ SAO?!”

“Đương nhiên, bá mẫu yên tâm, cháu không phải là người không chịu trách nhiệm.....” Lam Dạ Hiên nói đương nhiên, Nguyễn Miên Miên nghe được mà khóc không ra nước mắt, a a a..... Càng nói càng thái quá.....

Không chịu trách nhiệm?! Cách nói đó giống như là hấn cùng với cô có quan hệ gì đó, còn nói đến trách nhiệm này thì ..... Dựa vào.....

Kế hoạch của cô hoàn toàn bị phá hỏng, nếu tiếp tục như vậy không biết sẽ kết thúc như thế nào a.....

Cô làm sao dám kêu đại boss giả mạo làm bạn trai cô chứ?!

Hơn nữa hơn nữa kế hoạch buổi tối đi mượn đàn ông cũng hỏng, xong rồi, Hu hu..... Lại mang một đàn ông khác trở về, cô nhất định bị mẹ quát chết a, nói cô hoa tâm, cô dù có nhảy vào sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch .....

Nói không chừng còn nói cô và tên đàn ông này làm loạn.....

o___o”... Nước mắt chảy dài.....

52. Nhảy vào sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch

Quả nhiên, ánh mắt mẹ Nguyễn như dao găm nháy mắt phóng lên người Nguyễn Miên Miên, ở trong lòng âm thầm mắng nha đầu chết tiệt kia quả nhiên một chân đạp hai thuyền, rõ ràng tối hôm qua mới cùng Dương Kiến Trữ chia tay.....

Nguyễn Miên Miên khóe miệng co rút, oan uổng a, cô tuyệt đối không có một chân đạp hai thuyền.....

Cô quay đầu lại nhìn Lam Dạ Hiên đang làm vẻ mặt đương nhiên, cô nhú mày vừa vặn cùng hấn đối diện, khóe miệng hấn đột nhiên gợi lên cười xấu xa.....

Nguyễn Miên Miên sợ run cả người, con hồ ly này ại muốn làm gì đây?!

Cô rút lui muốn chạy thoát khỏi bàn tay to đang ôm chặt eo mình.

Lam Dạ Hiên làm sao dễ dàng để cô thoát đi, hấn thật vất vả chính thức cùng cô gái này quen nhau, trước kia luôn e ngại mặt mũi chuyện tổng giám đốc và cấp dưới có quan hệ nên hấn vẫn chưa hành động.....

Mẹ Nguyễn và dì nhỏ có chút không tin lại cẩn thận hỏi tiếp: “Hai con..... quen nào khi nào?!”

“Ngày hôm qua.....”

“Thật lâu .....”

.....

Nguyễn Miên Miên và Lam Dạ Hiên nhìn nhau liếc mắt một cái, Lam Dạ Hiên nhú mày cười xấu xa, Nguyễn Miên Miên cắn môi cảm tức, ý của hấn giống như bọn họ sớm có gian tình...

Quả nhiên, mẹ Nguyễn và dì nhỏ liếc nhau, hai mặt nhìn nhau..... Thật lâu không nói gì.

Nhưng mà ánh mắt mẹ Nguyễn càng sắc như dao không ngừng đi qua ở trên người Nguyễn Miên Miên.....

Nguyễn Miên Miên khóc không ra nước mắt hận sự là nhảy vào sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch.....

Cô về mặt ai oán, mẹ ơi, mẹ rốt cuộc tin tưởng con gái của mình hay là tin tưởng một tên đàn ông khác a? Hơn nữa còn không nhận ra?!

Nhưng mà, quả nhiên mẹ Nguyễn rõ ràng đối với những lời của Lam Dạ Hiên tin tưởng hơn một chút, bởi vì bọn họ mới thấy hai người ôm hôn, còn khó khăn như vậy cho nên họ nghĩ là có gian tình

Oan uổng a,cô là bị cường hôn .....nhaaaaaaaaa! TT_TT

Ở trong khách sạn cao cấp,bữa tiệc thịnh soạn bày trên bàn tròn,hình thành một hình ảnh kỳ lạ, mẹ nguyên và dì nhỏ ngồi đối diện với Lam Dạ Hiền....

Chỉ có Nguyễn Miên Miên là chán nản cúi đầu,bây giờ tốt nhất là không nên nói thêm lời nào bằng không sẽ càng phức tạp.....

Hoặc là nói cô muốn kháng cự bởi vì cô không muốn đi xem mắt,cho nên chấp nhận cho hấn làm bạn trai,nếu giải thích không chừng mẹ cô không muốn nghe hoặc mẹ cô sẽ bị tức chết mặc kệ dù nói thật hay nói giả....

Cô cúi đầu mãnh liệt ăn nhưng không biết mùi vị..... không khí trong phòng bị đè nén ngay cả chính cô cũng không biết rốt cuộc mình ăn cái gì trong miệng.

Mẹ nguyên thật ra rất muốn hỏi nhưng mà lại cảm thấy không biết nên mở miệng như thế nào cho thích hợp.....

Ngược lại Lam Dạ Hiền thấy Miên Miên rất đói bụng cho nên không ngừng cấp đồ ăn cho cô, Nguyễn Miên Miên cứng người, bất đắc dĩ cực kỳ.....

14. Chương 53 - 56

53.Chúng cháu ngày mai kết hôn...

Mẹ nguyên bình tĩnh đẩy tay dì nhỏ dì nhỏ biết điều nở nụ cười,cúi đầu cũng phá vỡ cảnh lúng túng ban nãy,đã tới lúc tìm tòi nghiên cứu .

“Xin hỏi cậu họ gì?!” Dì nhỏ ở bên cạnh mẹ nguyên được ám chỉ nên hỏi hấn,mẹ nguyên thật sự không thể giải thích,Miên Miên khi nào quen được một bạn trai đẹp trai như vậy còn có nhiều tiền mà nha đầu đó không hề nói với bà....

Mẹ nguyên dù sao cũng nhìn thấu nghĩ đến Nguyễn Miên Miên cố ý lừa gạt mình nhưng mà cũng không muốn dừng chủ ý,dù sao người đàn ông này không phải do Miên Miên kêu đến,mà bị bà phát hiện ở trước phòng vệ sinh như vậy, xem ra sự việc này tám chín phần là sự thật.....

Nhưng mà không biết tên nhóc đó có thật tình hay không? Miên Miên không biết nghĩ cái gì? Hấn không phải là chơi một chút rồi bỏ chứ, còn có bối cảnh gia đình,không biết có thói xấu gì không..... Bà muốn thay Miên Miên biết rõ tất cả, bằng không..... bà thật sự là an không an tâm.....

“Cháu họ Lam.....” Lam Dạ Hiền cười tao nhã một tiếng,mỗi động tác đều tỏ ra là người cao quý, thản nhiên cười nói:“Đây là dì nhỏ sao?Cháu tên là Lam Dạ Hiền,sau này bác gái và dì nhỏ có thể gọi cháu là Dạ Hiền.....”

Tay Nguyễn Miên Miên run rẩy,khóe miệng nhin không đồng loạt run rẩy.

Mẹ nó,cô chẳng qua là tương kế tựu kế mà thôi,Lam tổng cũng làm thật giống nha.....

Dì nhỏ lập tức thoải mái cười một tiếng nói:“Nói cũng đúng,nếu cháu và Miên Miên kết hôn,chúng a sau này là người một nhà nhưng cậu thật lòng sao?”

“Đương nhiên rồi,dì nhỏ cứ yên tâm nếu Miên Miên hiện tại chấp nhận,chúng cháu ngày mai có thể đăng ký kết hôn.....” Lam Dạ Hiền nói mặt không đỏ tim không đập, nửa thật nửa giả.

“Khụ khụ.....” Nguyễn Miên Miên nghẹn một đồng thức ăn ngay cổ họng,dùng sức ho lên,cô đưa tay ngắt tay tay Lam Dạ Hiền một cái,còn mắt thì trừng liếc hấn,Lam Dạ Hiền cười thâm,cô càng tức hơn...

Dì nhỏ và mẹ nguyên thoát nhìn thấy hai người thật là mờ ám.

Hai người nhìn nhau, dì nhỏ nhíu mày thấp giọng nói: “Chị hai, hai người đó rất xứng đôi, Miên Miên đã chọn được một người đàn ông tốt, chị cũng nên yên tâm....”

Mẹ Nguyễn nhíu mày nói ra băn khoăn trong lòng, “Chỉ sợ Miên Miên không khống chế được đàn ông như vậy.....”

Dì nhỏ cười xấu xa, “Chị ,chị quá lo xa rồi, có thể khống chế được người đàn ông như vậy cũng phải xem vận mệnh.....Chị xem, Miên Miên của chúng ta cũng rất bản lĩnh mà....”

—|||

Mẹ Nguyễn đỏ mặt hơi lạnh, nhìn Miên Miên, quả nhiên đang nói chuyện với Lam Dạ Hiên lòng cũng nhẹ nhõm, nói cũng đúng người đàn ông tốt như vậy chỉ sợ là gia thế hiển hách hoặc năng lực rất giỏi, Miên Miên có thể lấy thằng nhóc đó cũng không tệ....

Nhưng mà, mẹ Nguyễn hiểu lầm, bà và dì nhỏ hoàn toàn không cảm nhận được bên kia Nguyễn Miên Miên và Lam Dạ Hiên bắt đầu nổi sóng.

54. Ngày mai liền kết hôn, em có dám không?

“Lam tổng.....” Nguyễn Miên Miên ở trong lòng hấn, giọng nhỏ đến nỗi giống như tiếng muỗi kêu, “Đừng nói thái quá nha Lam tổng ,lỡ như mẹ tôi bắt thành thân thì không hay cho nên đừng diễn quá .....”

“Ai đang diễn ?!” Lam Dạ Hiên cười xấu xa nhíu mày, ôm lấy eo của cô chặt hơn, cười xấu xa, “Những lời tôi vừa mới nói ..... Đều là thật sự, ngày mai liền kết hôn, em có dám không?!”

Nguyễn Miên Miên cảm nhận được hơi thở của hắn gần sát làm mặt cô đỏ lên, nhìn mặt hắn gần trong gang tấc cô giật mình, cần bản muốn đẩy ra lại đẩy không được, cô vội vàng cúi đầu, tránh đi loại ái muội này, đỏ mặt nói: “Bệnh thần kinh.....”

Tim đập mạnh bị cô đè nén lại không cho nhảy, mẹ nó, làm như cô chưa từng thấy đàn ông bao giờ vậy....

Nguyễn Miên Miên vội vàng cười nhạo chính mình, trăm ngàn không nên ngây thơ như vậy hắn đang nói giỡn .....

Tuy hắn rất đẹp trai..... Hu hu ,nhưng cô hay bị đại boss ngược đãi cho nên trong tiềm thức vẫn còn có chút sợ .....

Lam Dạ Hiên nhìn bộ dáng nhỏ nhắn của cô, trong lòng như lửa đốt ôm càng chặt hơn.

Nguyễn Miên Miên vùng vẫy như thế nào cũng không ra, đành phải làm bộ như không có việc gì cắn răng cùng mọi người ăn cơm như bình thường, ánh mắt của ba người thật quái lại làm cô không được tự nhiên còn cảm thấy khó khăn.....

Mẹ Nguyễn lại hỏi thêm một chút mới buông tha bọn họ, cho đến khi Lam Dạ Hiên cười nói: “Bác gái, cháu buổi chiều có thể cùng với Miên Miên đi dạo phố không?”

Mẹ Nguyễn và dì nhỏ tâm tình thả lỏng hơn một chút đang chuẩn bị gạt đầu, Nguyễn Miên Miên khẩn trương đập tay lên mặt bàn nói : “Không được đâu mẹ, buổi chiều con còn đưa mẹ đi mà?”

Ách?!

Mẹ Nguyễn và dì nhỏ ngây ngẩn cả người, đây là tình huống gì? Miên Miên đang thẹn thùng hay là không muốn cùng cậu ta đi dạo phố!!!

Lam Dạ Hiên nhíu mày liếc xéo Nguyễn Miên Miên, nheo lại con người nguy hiểm, nha đầu này xem ra là có ý nghĩ gì không tốt.....

“Miên Miên.....” Mẹ Nguyễn có chút không hài lòng .

Vẫn là dì nhỏ phản ứng nhanh nói nói: “Không bằng buổi chiều Miên Miên đi với chúng tôi một chút, buổi tối hai con mới đi chơi được không ?”

Nguyễn Miên Miên thở phào nhẹ nhõm một hơi,Lam Dạ Hiền nhú mày cười xấu xa, nha đầu này..... sợ ở chung một chỗ với hấn vậy sao?! Nhưng..... hẹn hò buổi tối càng có lợi cho hấn làm một ít chuyện xấu, ha ha.....

Hấn cả người cười run đứng lên nói:“Cũng tốt..... Buổi chiều Miên Miên nên đi với bác gái và dì nhỏ.....”

Hấn biết mẹ nguyên và dì nhỏ nhất định là muốn hỏi tình cảm của Nguyễn Miên Miên và hấn ,Lam Dạ Hiền nhin không được có ý xấu,nếu Miên Miên mà biết ...chắc khuôn mặt rất thú vị nha ..ha ha...

Mẹ nguyên và dì nhỏ gật đầu.

55-Lam Dạ Ảnh tức giận

Lam Dạ Hiền đưa mọi người ra khỏi khách sạn lưu luyến một hồi mới rời xe đi,anh nhìn mặt của Miên Miên trong kính chiếu hậu trong lòng vui mừng cực kỳ,trải qua cuộc gặp mặt chính đáng lúc này và buổi tối đi hẹn hò tối say,sau này thì gần gũi....

Hấn và Miên Miên sẽ có kết quả nha?!

Cô gái này rõ ràng nhẹ nhõm thở phào một hơi thật sự rất đáng yêu, tuy rằng cô hai mươi sáu tuổi dùng từ đáng yêu để hình dung có chút quá đáng nhưng mà hấn thật sự thực thích Nguyễn Miên Miên như vậy.....

Ngay cả chính hấn cũng không biết lúc nào bắt đầu chú ý đến Nguyễn Miên Miên, luôn muốn mắng cô để xem đáng về cừu con chịu đựng của cô,thật đáng yêu.....

Sau này còn có nhiều thời gian để ăn hiếp cô, muốn cô.....

Vừa nghĩ tới như thế Lam Dạ Hiền trong lòng vô cùng vui vẻ.....

Nhìn xe của hấn đi xa Nguyễn Miên Miên mới nhẹ nhàng thở ra, nhưng câu hỏi kế tiếp làm cho cô cực đau đầu không thôi, bởi vì mẹ và dì nhỏ mỗi người một vấn đề làm đầu cô choáng váng...

A a gào thét.....

Cô căn bản không biết hấn,chỉ biết là hấn từng là tổng giám đốc khó chịu giờ lại biến thành một ông chủ xấu xa,hu hu....

Mẹ nguyên thấy cô hỏi gì cũng không biết khó tránh có chút tức giận,cùng với dì nhỏ vẫn như cũ không thuận theo ý cô vẫn tiếp tục đặt câu hỏi,Nguyễn Miên Miên đành ứng phó đại hai câu,dáng vẻ như không muốn nói chuyện....

Thật ra Nguyễn Miên Miên lo lắng không biết về sau giải thích với mẹ như thế nào,không chừng mẹ cô tức đến điên mất....

Ngồi trên xe tắc xi đến khi dừng lại ở dưới lầu, Nguyễn Miên Miên lập tức hóa đá bởi vì có một phiền toái càng lớn hơn nữa đang chờ cô,cô xuống xe nhìn thấy..... Lam Dạ Ảnh ở trước cơ xá chờ cô.....

Vừa tiếp xúc với ánh mắt híp sâu hàm chứa tức giận vạn năm không thay đổi của hấn, Nguyễn Miên Miên đau đầu lẩm bẩm, xong rồi, người kia sẽ không nói gì chứ?!

Trong vòng một ngày gặp mặt hai người..... mẹ cô không chừng điên mất.

Mẹ nhất định oán hận cô..... Đồng thời có được hai người đàn ông, một chân đạp hai thuyền, không, không, mẹ cô còn gộp chuyện hôm qua mới chia tay với Dương Kiến Trữ,là một chân đạp ba thuyền....

Oh !my god!

Nguyễn Miên Miên chân làm như nhũn ra,đối phó như thế nào,đối phó như thế nào?! Đầu đau quá a.....

Nhưng mà Lam Dạ Ảnh đã nổi giận bùng bùng đi nhanh đến cô, Nguyễn Miên Miên không thể làm gì khác hơn là kiên trì,cô vội vàng nói:“Dì nhỏ,dì và mẹ mang đồ lên trước,tổng giám đốc của công ty đến tìm con, xong rồi, nhất định là án tử hình..... chẳng lẽ con làm sai chuyện gì sao?!”

Cô cố gắng bịa ra lời nói dối, mẹ nguyên và dì nhỏ có chút sững sờ,hai người đều nghe Miên Miên nói tổng giám đốc của nó là một người tính tình thất thường, không phải dễ đối phó nhưng mà nhìn người đàn ông

đang đi tới, hai bà ngây ngẩn cả người, đã vậy còn quá đẹp trai..... Nhưng mà, gương mặt tức giận kia lại thật đáng sợ.....

Nguyễn Miên Miên diên rồi, mẹ và dì nhỏ chưa kịp nói gì, cô đã bị cánh tay cuồng nộ của Lam Dạ Ảnh kéo lại, “Nguyễn Miên Miên.....”

Một tiếng nói diên cuồng hét lên, làm đau hai lỗ tai của Nguyễn Miên Miên.....

56. Trả đũa

Lam Dạ Ảnh nghiêng răng nghiêng lợi tức giận nhìn chăm chăm cô, hấn cắn bản từ đầu đã không chú ý đến hai người lớn tuổi đứng bên cạnh, con người của hấn mang theo lửa giận...

Mẹ Nguyễn và dì nhỏ đều ngây ngẩn cả người, cơn tức của tổng giám đốc thật lớn, hai bà có chút lo lắng muốn nói gì lại bị Nguyễn Miên Miên gấp giọng nói: “Mẹ đây là chuyện công tác của con, hai người lên lầu trước chút nữa con đi lên sau.....”

Dì nhỏ lo lắng kéo tay mẹ Nguyễn nói: “Chị hai, chúng ta trước đi lên đi.....”

“Nhưng mà.....” vẻ mặt mẹ Nguyễn lo lắng lại bị dì nhỏ kéo đi lên nói: “Chuyện công tác của Miên Miên chẳng lẽ chị cũng muốn quan tâm.....”

Mẹ Nguyễn đi thật xa nhưng nhin không được quay đầu nói: “Miên Miên có muốn đổi công việc khác hay không, tổng giám đốc của con giống như con hổ vậy, rất dọa người a.....”-

—|||

Dì nhỏ đỏ mồ hôi lạnh cũng nhin không được quay đầu nhìn thoáng qua, mặt có chút lo lắng cùng với mẹ Nguyễn lên lầu trước.

“Lam tổng.....” Nguyễn Miên Miên vểnh môi, nhìn mẹ Nguyễn lên rồi, mới hất tay hấn ra nói: “Anh chạy đến nơi đây tới làm cái gì?! Đây là nhà của tôi.....”

Lam Dạ Ảnh đè nén tức giận hét to, “Cô tại sao lại không đi làm?!”

“Tôi từ chức.....” Nguyễn Miên Miên kiên quyết nói một cách hợp lý hợp tình làm cho Lam Dạ Ảnh tức nghẹn một bụng, hấn quát to lên: “Ai cho phép? Tôi cũng không có cho phép.....”

Nguyễn Miên Miên không phục giận giữ nói: “Không cần anh cho phép dù sao tôi cũng từ chức.....”

“Cô.....” Tay Lam Dạ Ảnh càng siết chặt, hấn giận giữ cười lạnh nói: “Nếu tôi nhớ không lầm, buổi sáng tôi nhìn thấy cô ký quy định với công ty làm ở đây năm năm, nếu không làm thì cô muốn bồi thường tổn thất cho công ty sao, còn nữa cô là trợ lý của tổng giám đốc nên biết nhiều chuyện cơ mật của công ty, cô quả thật sẽ không tiết lộ ra ngoài à?!”

“Anh.....” Nguyễn Miên Miên mặt lập tức đỏ bừng, “Nói hươu nói vượn, tôi chỉ là một trợ lý nhỏ làm sao biết được chuyện gì cơ mật chứ?!”

“Tôi tuyệt đối không nói bậy, mọi việc đều phải xem chứng cứ hay không đã, Nguyễn Miên Miên cô nhất định muốn gặp nhau trên tòa sao?!” Lam Dạ Ảnh buồn bực quát: “Chuyện này cực kỳ quan trọng, chuyện cô tiết lộ cơ mật công ty, tôi nghĩ hơn phân nửa nhân viên trong công ty có thể làm chứng.....”

[o] a!

Nguyễn Miên Miên trợn mắt há hốc mồm theo dõi hấn, khuôn mặt nhỏ nhắn tức đến đỏ bừng, Cô tin tưởng, cô tin tưởng..... Những người trong văn phòng đó, chỉ cần có một chút lợi sẽ đồng ý hại người a, cô chỉ là không dự đoán được Lam Dạ Ảnh dùng đến chiêu này.....

Làm cho cô hoảng sợ..... để cô chịu đi làm trở lại sao?!

Hay là đang trả đũa?!

15. Chương 57 - 60

57- Chính là cô thiếu tôi

“Lam Dạ Ảnh.....” Nguyễn Miên Miên nổi giận, “Anh rốt cuộc có ý gì hả? Vì sao lại hại tôi? Tôi lại không có thiếu gì anh.....”

Nguyễn Miên Miên tức đến máu dồn lên mặt, tên đàn ông chết bầm này, cô chỉ là một trợ lý nhỏ nhỏ còn bắt cô bồi thường là sao? Cô rõ ràng không có gây sự gì với hắn hết....

Lam Dạ Ảnh cũng lộ vẻ mặt tức giận hết, hắn đột nhiên siết chặt hai cánh tay của cô nói: “Chính là cô thiếu của tôi, thiếu của rồi.....”

Hỗn hển.....

[o] a!

Nguyễn Miên Miên trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn hết chỗ nói rồi.

Cô có chút tủi thân, cô làm sao thiếu hắn được, cô rõ ràng là bị hắn chiếm tiện nghi.....

Nhìn của viên mắt của cô có chút ửng đỏ, lòng Lam Dạ Ảnh mềm nhũn, tay thả lỏng một chút nhưng mà giọng nói vẫn không thay đổi: “Mặc kệ thế nào? Sau này không cho phép đi muộn, cô về sau là trợ lý của tôi.....”

Nguyễn Miên Miên chau miệng, trong lòng cực khó chịu, cô vốn xuất thân là nghiệp vụ lại bị Lam Dạ Ảnh cố tình kéo qua làm trợ lý của hắn, hiện tại, lại bị một ác ma tổng giám đốc kéo qua đi làm trợ lý.....

Cô chu môi nói: “Tôi không thích làm trợ lý, tôi thích làm nghiệp vụ, rõ ràng là thành tích cô tốt lắm còn muốn thăng chức quản lý, lại bị kéo qua đi làm trợ lý, đem tôi điều đến bộ phận nghiệp vụ.....”

Lam Dạ Ảnh khước miệng co rút, khinh thường nói: “Cô không được quyền lựa chọn, cô cho là đang chọn món ăn sao?!”

Nguyễn Miên Miên nổi giận trừng mắt to theo dõi hắn, giận giữ nói: “Anh và Lam Dạ Hiền đều là biến thái, cả hai đều là anh em biến thái!!”

Ánh mắt Lam Dạ Ảnh lập tức hiện màu đỏ đậm, tức giận tràn đầy .....

Nguyễn Miên Miên hoảng sợ, không biết tại sao lui về phía sau từng bước..... Con người có chút kinh hoàng, cô không phải ngốc nha, nhớ tới tình huống ngày hôm qua, xem ra anh em này giống như đối địch với nhau.....

Cô hiện tại nói như vậy, có tính là đâm trúng chỗ đau của hắn không?!

Xong rồi, xong rồi.....

“Sau này..... Không cho phép ở trước mặt tôi nói đến hắn.....” Ánh mắt Lam Dạ Ảnh tràn đầy phẫn nộ, “Cô lại càng không được tới gần hắn, biết chưa?!”

“Ừ..... ừ.....” Nguyễn Miên Miên nhìn ánh mắt đỏ đậm của hắn làm sao có thể dám nói không.

Cô đau khổ nhưng không có nước mắt, vội vã muốn tránh hắn.....

Lam Dạ Ảnh thấy cô có vẻ sợ hãi mình, sắc mặt hơi bình phục, dịu dàng hỏi cô, “Đi ăn cơm trưa với tôi.....”

“A?!” Nguyễn Miên Miên nuốt nước miếng, “Nhưng mà, tôi ăn rồi .....”

Lam Dạ Ảnh nhíu mày, không cần thanh minh đem cô nhét vào trong xe, bá đạo nói: “Ăn xong không thể cùng tôi đi ăn nữa sao?!”

58-Phiền cô chú ý hình tượng của mình một chút

Lam Dạ Ảnh một chân giẫm lên chân ga lái xe giống như bay, sắc mặt vẫn như cũ không có chút dịu xuống, giọng nói hơi cứng nhắc: “Bữa trưa ăn cơm ở nơi nào? Đã làm gì?!”

Sắc mặt hần tối tăm, đặc biệt nhìn thấy cô đang mặc quần áo có rãnh quá sâu lộ cả ngực ra, sắc mặt càng thêm xanh.

Đừng nói với hần cô đi ra ngoài gặp đàn ông.....

Đáng ghét nhất là ai đã cho phép cô ấy mặc như thế đi ra cửa ?! Giọng nói của hần lúc này có phần giận dữ không thôi.....

Nguyễn Miên Miên liếc mắt xem thường, thật sự là không muốn để ý tới hần.....

Hần chỉ là tổng giám đốc của cô mà thôi, dựa vào cái gì quản nhiều như vậy?!

Nhưng mà cô không biết, Lam Dạ Ảnh đã muốn đem cô trở thành tình nhân của mình nhưng mà Nguyễn Miên miên không có cho hần một vị trí, hoặc là nói cô cũng không có hy vọng xa vời thứ không thuộc về mình.....

Huống chi Lam Dạ Ảnh và cô hoàn toàn không phải là người của cùng một thế giới.....

“..... Thì với mẹ và dì nhỏ đi ra ngoài đi dạo phố ăn cơm trưa .....” Nguyễn Miên Miên lâu sau mới trả lời hần.

Lam Dạ Ảnh nhú mày, “Đi ra ngoài đi dạo phố cần ăn mặc như vậy sao? Không phải là đi gặp đàn ông chứ.....”

[o] a!

Nguyễn Miên Miên nhìn hần nửa cười nửa không ánh mắt và khóe miệng ngậm lại, không biết vì sao đột nhiên không dám cãi lại, Trời ơi..... Cô thật sự không dám nói buổi trưa cô có gặp Lam Dạ Hiên còn cùng với hần ăn trưa..... hu hu.. cho dù đánh chết cô cũng không nói ....

Sẽ chết người a, Nguyễn Miên Miên biết Lam Dạ Hiên là người có tích cách thất thường, Lam Dạ Ảnh tuy nửa cười nửa không nhưng rất nguy hiểm a, hai anh em này tuyệt đối không phải là người tốt.....

Cô khóc không ra nước mắt, cô thật sự không muốn tham gia vào cuộc chiến của hai anh em nhà này.....

Lam Dạ Ảnh thấy cô không hé răng, sắc mặt càng thêm căng thẳng uy hiếp nói: “Cô hiện tại..... Là trợ lý của tôi, phiền cô chú ý hình tượng của mình một chút.....”

Hần thật ra muốn nói, cô là tình nhân của hần nhưng mà lời nói đó không thể thốt ra miệng..... Nhưng mà trong lòng hần thật ra là đang kìm nén.....

Nguyễn Miên Miên bĩu môi, nói thầm nói: “Hình tượng cái gì, thời gian riêng của rồi, tôi tự mình sắp xếp.....”

Còn chưa nói xong liền nhìn thấy ánh mắt sắc như dao của Lam Dạ Ảnh, Nguyễn Miên Miên lập tức rút cổ cũng không dám nói chuyện nữa.....

“Đừng quên, cô hiện tại đang làm việc.....” Lam Dạ Ảnh thật sự bị cô gái này làm điên rồi, khó chịu kéo caravat ra, hần thật sự là cảm thấy cô gái này quả thực là làm cho hần hoảng sợ.....

Nguyễn Miên Miên bĩu môi, khó chịu âm thầm rửa xéo: Cô rõ ràng ngày hôm qua nói từ chức là hần muốn cô trở về đi làm, thời gian riêng tư này vốn là của cô nha.....

59-Tôi muốn đi làm công

Bạo quân!!

“Tôi muốn đi làm công!!” Nguyễn Miên Miên khó chịu gầm nhẹ..... Chỉ muốn phát tiết cảm xúc .

—|||

Lam Dạ Ảnh đầu đầy hắc tuyến, làm sao hần có thể để tình nhân của khôn khó như thế? Cô gái này muốn làm công, cũng không nghĩ đến sau này..... Hần cũng không nói gì, trực tiếp đưa thẻ vàng cho cô, thoải mái mà lạnh lùng nói: “Cầm lấy xài đi.....”

[o] a!

Nguyễn Miên Miên trừng thẳng mắt hắt ánh mắt trước đó sáng giờ thì âm u nhưng sau đó miệng cong lên giận giữ nói:“Cho tôi cái này làm gì? Tôi cũng không cần anh nuôi, hừ, không cần.....”

Cô đem thẻ vàng ném tới lòng hắt, quay mặt sang nơi khác. Thật ra lòng cô hơi đau một chút, ai có thể muốn gây sự với nhân dân tệ ánh vàng rực rỡ này chứ.....

Nhưng mà dáng vẻ của hắt cũng quá kiêu ngạo, nếu cô lấy thì thành cái gì ?!

Lam Dạ Ảnh hơi có chút kinh ngạc, như thế nào..... Cô gái này có thể chê tiền sao ?! Hắt thấy Nguyễn Miên Miên hoàn toàn không có phản ứng, đành phải thu lại lời nói, không nói.....

Cùng lắm thì hắt thay thẻ vàng thành tiền lương cho cô, hắt không thể để tình nhân của mình chịu oan ức.....

Nhưng Nguyễn Miên Miên cũng chỉ thuần túy phát tiết cảm xúc bất mãn mà thôi, cũng không phải là thật sự muốn bao nhiêu tiền, không chừng chờ cô nhận được tiền thì .....

Xe chạy về phía vùng ngoại thành, Nguyễn Miên Miên càng nhìn càng thấy không thích hợp, vội vàng hỏi hắt, “Sao lại thế này? Anh dẫn tôi đi chỗ nào?!”

Mặt Lam Dạ Ảnh không chút thay đổi nói:“Nhà của tôi.....”-

—|||

Nguyễn Miên Miên nóng nảy, giận giữ nói:“Anh dẫn tôi đi đến nhà anh làm cái gì?! Điên à, tôi không đi đâu?!”

Lam Dạ Ảnh cũng không để ý tới cô, giẫm nhanh lên chân ga, một đường hướng thẳng về phía nhà mình.....

Có Trời biết, bụng của hắt nén một ngọn lửa khí, còn bị cô gái này chọc đến đường như muốn học máu, làm sao có thể không dập tắt lửa được.....

“A.....” Nguyễn Miên Miên bị hắt dọa đến sắc mặt tái nhợt, nắm chặt tay vịn, nhìn xe chạy gần như tốc độ ánh sáng, trước mắt chỉ còn một đạo bạch quang hiện lên, bộ cô đang đi du lịch sao?!

“Két.....” Một tiếng, xe rớt cục ngừng ở phía trước một nhà xây dựng theo kiến trúc châu âu.....

Nguyễn Miên Miên nôn khan một tiếng, hai chân nhũn ra bước xuống xe, lại thêm một trận nôn khan, sắc mặt cô tái nhợt, mẹ ơi, bộ tên Lam Dạ Ảnh này mới ăn hỏa dược sao?!

Trời ơi! Hừ chết cô a, hắt không sợ chết phải không?! Chạy nhanh như vậy làm cái gì?!

Lam Dạ Ảnh mặt không chút thay đổi túm lấy áo của cô đi vào trong nhà.....

60-Đi thì đi, cần gì hung dữ như vậy ?

“Thiếu gia.....” Quần gia vội vàng đi ra nghênh đón, nhìn dáng vẻ thân mật của bọn họ, quần gia đầu tiên là mở to hai mắt rồi sau đó lập tức cúi đầu xuống.

Sắc mặt của Lam Dạ Ảnh vẫn như cũ cứng nhắc kéo Nguyễn Miên Miên đi vào đại sảnh, lạnh nhạt nói:“Bởi vì đi tìm cô, tôi ngay cả cơm trưa cũng không có ăn, đều là lỗi của cô, bây giờ..... Cô đi vào bếp làm phần ăn cho tôi.....”

[o] a!

Quần gia ngây ngẩn cả người, thiếu gia đây là đang làm cái gì?! Trời a.....

Lam Dạ Ảnh liếc mắt hắt một cái, mặt đen, rất mất mặt a, lập tức có ý bảo hắt đi xuống, quần gia lập tức mặt mày xám xịt đi khỏi .....

Sắc mặt Nguyễn Miên Miên còn trắng bệch, vừa nghe lời hắt nói dường như muốn tức chết, đây là lời nói của người sao?! Quá độc ác, cô bị dọa thành như vậy, hắt còn có thể nói lời tàn nhẫn như thế, rất đáng giận nha.....

Biến thái!!

Ác ma.....

Nguyễn Miên Miên chau miệng, nói:“Không cần, là chính anh tự nguyện tới tìm tôi ,tôi lại không ép anh hơn nữa anh lái xe nhanh như vậy,đem toàn bộ cơm trưa của tôi ới ra hết tôi còn chưa tìm anh tính sổ.....”

Lam Dạ Ảnh đen cả mặt,tiến đến gần mặt cô, uy hiếp nói:“Cô đi hay không đi!”

Ánh mắt ác ma tràn ngập sát khí của hắn,còn phun hơi thở lên trên mặt cô,có một mùi tanh giống như muốn ăn thịt người,như là dã thú muốn cắn lên cổ của cô....

Nguyễn Miên Miên cả người run rẩy, yếu ớt rút lại cổ,chán nản thầm nói:“Đi thì đi,cần gì dữ như vậy?”

Cô run rẩy đứng lên,có chút vô lực,con mẹ nó, ăn cơm xong thì đi?!

Hắn không thể nào mang cô tới nơi này chỉ có thể làm cơm trưa cho hắn?! Nguyễn Miên Miên không rõ cảm xúc lúc này, theo bản năng cô liếc nhìn sang ánh mắt hắn,trong lòng sợ hãi,con người đồ ngẫu a, rất dọa người a.....

Hai chân Nguyễn Miên Miên mềm nhũn, mặt màyxám xịt đi vào nhà bếp .

Đầu bếp thấy nàng đi vào,có chút phát mộng, Nguyễn Miên Miên được bọn họ chỉ dẫn cuối cùng bưng ra một phần mì ý.....

Nhưng mà người đó đã không thấy trong đại sảnh .

Quản gia vội vàng đi lên nói:“Thiếu gia vào trong phòng ngủ,thiếu gia kêu cô đưa cơm trưa đến phòng ngủ.....”

Nguyễn Miên Miên trong lòng hoảng hốt, đem đĩa mì ý đưa cho quản gia nói:“Ông mang đi tốt hơn.....”

Quản gia lui về phía sau từng bước, trấn định nói:“Thiếu gia chỉ muốn cô đem tới.....” Quản gia im lặng xem xét khắp người cô, âm thầm cảm thấy không đơn giản,chỉ sợ thiếu gia và cô ấy..... Có quan hệ gì?!

Thiếu gia là từ trước đến giờ không dẫn con gái về nhà .....

16. Chương 61 - 64

61.Sẽ không hạ độc sao?

“Nhất định phải đi sao?!” Về mặt Nguyễn Miên Miên đau khổ, đáng vẻ vô cùng thâm trầm.....

Quản gia im lặng.....

Nguyễn Miên Miên đành phải cẩn thận mỗi bước cân khi đi lên lầu, theo tay quản gia chỉ cô đi vào phòng, lên lầu rồi,cô thật cẩn thận đẩy ra cửa phòng.....

Vốn định lén lút bỏ đồ ăn trên bàn rồi chạy ra ngoài nhưng không biết Lam Dạ Ảnh lại thoải mái khi tắm cũng mở ra phòng tắm, lộ ra tất cả hình dáng của lưng, thân hình thon dài, tràn đầy sức lực,cơ bắp cường tráng.....

Nguyễn Miên Miên nhìn đến ngây ngốc,âm thầm nuốt nước miếng,cô không có ý dời ánh mắt sang nơi khác, hẳn thật sự là đủ tiêu chuẩn mỹ nam nha, sắc mặt như đào nhon,thân hình to lớn,cơ bắp đường cong rõ ràng.....

Còn chưa kịp dời ánh mắt, Lam Dạ Ảnh đột nhiên xoay người lại giống như là biết cô đứng sau lưng mình vậy, Nguyễn Miên Miên bị ánh mắt hắn làm cho hoảng sợ,bất giác lui về phía sau từng bước, run rẩy nói:“Không phải tôi muốn nhìn ,tại anh không đóng cửa.....”

Ngụ ý là hắn muốn khoe hàng.....

Lam Dạ Ảnh lập tức một đầu hắc tuyến, thoải mái đi đến, cau mày nhìn đồ ăn trên bàn nói: “Là cô làm sao? Sẽ không hạ độc chứ?!”

Nguyễn Miên Miên vốn nhìn hắc trần trụi đi tới, hô hấp có chút khấn trương muốn chết nhưng mà nghe xong câu nói của hắc cô chỉ muốn tức chết a, cô liền phản ứng “Hạ độc sao?”

Đột nhiên con người Lam Dạ Ảnh chuyển động, môi nở nụ cười, tùy tay cầm nĩa lấy một cọng mì sợi ngửa đầu bỏ vào miệng ăn một chút, gật gật đầu nói: “Cũng không tệ lắm.....”

“Anh không phải vừa mới nói hạ độc sao?!” Nguyễn Miên Miên hắc tuyến nói.

“Tôi bách độc bất xâm!” Lam Dạ Ảnh cười tủm tỉm nói, “Còn thất thần làm cái gì? Mặt cô làm sao thế còn trợn mắt há hốc mồm nhìn tôi làm cái gì?! Cho dù bốn thiếu gia có đáng người hoàn mỹ, cũng không cần say mê như vậy?”

Nguyễn Miên Miên hắc tuyến không thôi cô mắc cỡ đỏ mặt, cắn môi, hừ một tiếng, sau đó quay đầu đi đến cái bàn để đĩa mì sợi xùông, đáng giận rõ ràng là hắc kêu cô mang lên .....

Vừa định quay đầu đi ra ngoài, lại đụng đến khuôn ngực cứng ngắc của hắc, Nguyễn Miên Miên giật mình, vừa ngẩng đầu nhú mày muốn nói cái gì lại bị đôi môi ấm áp của hắc nhanh chóng ngăn chặn.....

“A...a.....” Nguyễn Miên Miên từ chối, đồ trứng thối.

Chuyện cô lo lắng cuối cùng đã xảy ra, đáng giận tên.. tên vô lại.....

Cô đỏ bừng mặt có chút chán nản, hắc quả nhiên là không có ý tốt, cô lại đưa mình đến cửa cho hắc ăn, chán ghét, a...a.....

62. Cô chỉ có thể là tình nhân của tôi

Cái lưỡi ấm áp lưỡi một chút sau liền chui vào trong miệng cô, đem không khí trong miệng cô hấp thu sạch sẽ, Nguyễn Miên Miên căng thẳng cả người, cô càng giãy dụa hắc lại ôm càng chặt..... Một chút cũng không thả nổi .....

Tay Lam Dạ Ảnh ôm chặt cô, chặt chẽ đem cô vào trong ngực, ấn mạnh mẽ lên môi cô bá đạo mà cuồng dã.....

Cả thân người khổng lồ hắc hướng về phía cô dường như đem cô áp đảo ở trên bàn, dã thú rít gào, thân thể của Nguyễn Miên Miên bị hắc bao trùm dường như không tìm ra một kẽ hở, trong miệng hắc đang chờ đợi ăn sạch cô.....

Hỗn hển, hỗn hển.....

Tất cả đều rối loạn chập vào, Lam Dạ Ảnh cảm giác khuôn mặt do dè nén nên đỏ bừng của cô, mới buông tha môi của cô, nhìn cô dường như mở mắt to để thở vừa tức giận vừa buồn cười nói: “Cô gái ngốc, cô không muốn thở sao?!”

Nguyễn Miên Miên nằm ở trên vai hắc thở gấp, bộ cô muốn giống như vậy lắm sao? Hắc đã man dùng sức hút hết không khí trong miệng cô, cô làm sao còn có thể thở được.....

Còn mắng cô, tên đàn ông chết tiệt này, đáng giận nha.....

Lam Dạ Ảnh rốt cục cười nhẹ, đồ ngốc..... Cô gái này rõ ràng rất ngốc nha, không có trải qua hôn môi cùng với đàn ông khác cho nên không có kinh nghiệm, nghĩ đến đây trong lòng Lam Dạ Ảnh lập tức thay đổi.....

Hai tay hắc nâng eo của cô lên, đem hai đùi thon dài của cô quàng lên lưng hắc, cả hai đi về phía giường lớn.....

Nguyễn Miên Miên kinh ngạc hét lên, giận giữ nói: “Anh, anh muốn làm gì? Buổi chiều còn phải đi làm a?!”

“Ngốc quá..... Lúc này đừng làm mất hứng!” Lam Dạ Ảnh trầm thấp nói: “Đừng quên, cô không chỉ là cấp dưới của tôi, nói theo ý khác cô còn là tình nhân của tôi.....”

“Ai nói, tôi không phải.....” Nguyễn Miên Miên đỏ mặt, xấu hổ và giận dữ giãy dụa, ý đồ muốn cho hắc sửa lại lời nói.....

Nhưng mà Lam Dạ Ảnh quyết tâm muốn cô.....

Cả đêm qua hần đã cố đè nén đau khổ muốn chết.....

Mặt Lam Dạ Ảnh lập tức biến thành lạnh lẽo nhìn xuống dưới, “Ai nói sao? Tôi nói cô thì chính là cô.....”

Nguyễn Miên Miên còn muốn ngăn cản hần nhưng mà cô còn chưa kịp nói chuyện, cả người đã bị tay hần khống chế, thậm chí tay hần còn tà ác nắm lấy phần mềm mại trước ngực cô, bá đạo cuồng dã hôn lên nơi đó.....

Chỗ bụng cô có cái gì đó.....đang đè lên rốn cô.....

Đầu Nguyễn Miên Miên lập tức nổ tung .....

A a..... Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đỏ hồng lên, cô cố gắng chống cự nhưng mà không có chút tác dụng a..... A ...a.....

63. không khống chế được người bên cạnh

Lam Dạ Ảnh không khống chế được, con người hần mở to tự giễu chính mình, ước chừng đây là lần đầu tiên hần mê luyến thân thể của một cô gái như vậy, ăn no – thỏa mãn – tròn đầy, tràn ngập co dãn, lớn nhỏ vừa phải vừa vặn phù hợp với lòng bàn tay của hần, nắm trong tay mềm mại cực kỳ nha.....

Eo của cô thon nhỏ quả thực ôm hoài không chán.....

Nhưng nghĩ đến cô mặt quần áo lộ ra nhũ hoa rất có khả năng đi gặp đàn ông, trong lòng Lam Dạ Ảnh không khỏi chua xót, trên tay, trên môi, tất cả thân thể hần không ngừng tăng thêm lực đạo mang hương vị trừng phạt.....

Nhưng mà ánh mắt hần nhìn khuôn mặt nhẵn nhụi do hô hấp không xong, lòng lại mềm nhũn khe buông lỏng môi cô, để cô có thể hít thêm không khí vào....

Hần đột nhiên đem quần áo của cô từng cái lột xuống dưới, chuẩn bị hưởng dụng cô.....

Đầu Nguyễn Miên Miên vù vù à, cô dùng ý chí còn sót lại giọng nói run rẩy: “Lam Dạ Ảnh..... đồ xấu xa..... Tôi nói rồi không cần lại..... A.....”

Lam Dạ Ảnh căn bản không muốn cô tiếp tục can ngăn nói chuyện, môi không chút do dự hôn lên cái miệng nhỏ nhắn, đem cả người cô đặt ở trên giường lớn.....

Hồn hển, hồn hển.....

Hô hấp trong nháy mắt rối loạn chụp vào, “Cô gái hư.....”

Lam Dạ Ảnh vẫn nghĩ đến cô mặc như thế ra cửa, trong lòng khó chịu vô cùng, hần tăng thêm lực, quần áo trong nháy mắt bị hần cởi rồi ném ra xa....

Hai tay tham lam nắm lên đôi nhũ hoa của cô, hần nhin không được cúi người mút chặt đỉnh một bên khe cắn, tay còn lại thì cầm bên kia thưởng thức, tràn ngập mê luyến.....

“A..... a.....” Nguyễn Miên Miên cảm giác cả người đều đang nằm trên mây, nhẹ nhàng rên rỉ, cả người dường như không khống chế được, miệng phát ra tiếng ngâm thổi mái.

Đang mê mang đột nhiên một dị vật lớn xông vào.....

“A.....” Nguyễn Miên Miên mở to hai mắt nhìn tên đàn ông trên người có chút phát điên.....

“A.....” Lam Dạ Ảnh trầm mê đi vào, nằm ở trên người cô căn loạn khắp nơi, “Thật chặt..... Thật nhỏ..... Thật thoải mái.....” Một cổ chặt chẽ, hần đưa đẩy gắt gao, rất thoải mái, cả hai chặt chẽ kề sát nhau.....

Hần với cô..... Đúng là trời sinh một đôi.....

Nguyễn Miên Miên để mặt hần làm loạn, cả người cũng nhanh chóng mềm nhũn, trong miệng tất cả đều là hơi nóng thổi gấp nhưng mà cô nén xuống ngưỡng ngừng, Cô cắn lên vai hần mấy cái, tức giận nói: “Tên vô lại.....”

Lam Dạ Ảnh cười nhẹ một tiếng giống như tiểu hồ ly không, hần vốn là hồ ly..... Còn bộ dáng như phát điên của cô gái này lại giống như một con mèo nhỏ đáng yêu.....

64-Không giống với người khác

Nguyễn Miên Miên bị hần đưa đẩy dường như muốn chết ngất.....

Vũ khí hung hãn như vậy, chỉ nhìn thôi đã dọa người hơn nữa là đưa vào thân thể của cô? Cả người cô đều chóng đờ, có một khó chịu nhưng cũng cảm giác thoải mái chết tiệt.....

Cô nhịn không được than nhẹ ra tiếng, khuôn mặt xấu hổ đỏ bừng, tên vô lại này nói cái gì chính mình chưa ăn cơm trưa, nói cái gì muốn cô bồi thường buổi cơm trưa của hần, nói cái gì muốn cô tự mình nấu cơm, còn muốn cô tự mình đưa lên, căn bản là không có ý tốt, chán ghét a.....

Tên đàn ông này bụng dạ thật nham hiểm, rõ ràng là ý vào dáng người cao lớn của mình ức hiếp cô....bạo quân a.....

“Đừng..... a ...a.....” Nguyễn Miên Miên vừa kích thích vừa khó chịu, cả người cô giống như đang nằm lên lò nướng, khó chịu cực kỳ.....tên đàn ông chết tiệt này kỹ xảo, thật sự là..... Thật cao a ....

“Ừ..... a.....” Lam Dạ Ảnh hung hăng, hung hãn đưa đẩy thân thể cao lớn, từng chút một chiếm lấy cô..... Chính chỗ này hần cảm giác thật thoải mái, cảm giác thật vui, thật là vui sướng nha.....

Cô gái này..... Rốt cuộc làm sao có mị lực như vậy, ngay cả chính hần cũng biết không rõ ràng lắm, luôn luôn nhớ thương cô, tối hôm qua hần ngủ ở bên cạnh cô cho nên tích tụ rất nhiều dục vọng...

Thật ra Lam Dạ Ảnh cũng không rõ vì sao, rõ ràng lần đầu tiên có lẽ chỉ là một hiểu lầm và sai lầm, mà hần lại muốn tiếp tục nữa, còn làm bộ như trùng hợp .....

Hần chỉ là rất thương cô, rất nhớ, hần dùng tất cả sức lực tiến vào người Miên Miên, hần muốn từng tắc như tằm ăn, tiến đến cơ thể và lý trí của cô.....

Hần muốn cho cô yêu thương hần.....

Giọng gầm nhẹ của hần, âm thanh kiềm nén này giờ bùng ra, thân thể âm dương dung hợp cùng một chỗ, âm thanh ái muội tràn ngập trong phòng ngủ.....

Lam Dạ Ảnh ở trên người cô khoan khoái luật động, thỏa mãn hưởng thụ một luồng sóng thoải mái.....

“A..... hư..... Tên vô lại.....” Mặt Nguyễn Miên Miên đột nhiên nhuộm màu đỏ hoa hồng, thân thể từng đợt co giật, bị hần xúc tiến, thế nhưng cô ..... đang hướng đến độ cao 0 .....

Ô ô.....

Nhưng bây giờ ban ngày ban mặt, nhưng cô lại ở nhà của hần, trên giường của hần, cô thẹn thùng nhìn thân thể của mình hiện ra ở trước mắt hần, Nguyễn Miên Miên cảm thấy mắc cỡ chết người.....

“A.....” Lam Dạ Ảnh gầm một tiếng, trên trán nổi đầy gân xanh thân thể của hần tiết ra .....

Hần nằm trên ngực của cô, cùng cô mở miệng thở hổn hển, rất thỏa mãn a, hần chính là muốn cảm giác như vậy, ở trên thân thể của cô không giống với người khác...

17. Chương 65 - 68

65-Đây là chuyện tình nhân nên làm

Hần bắt đầu có một chút thắc mắc, có phải chỉ có cô mới có thể hay không?!

Lam Dạ Ảnh khép hờ ánh mắt, thỏa mãn thở dài thật lâu, mới lưu luyến trườn khỏi người cô ra.....

Nguyễn Miên Miên đỏ mặt,kéo chăn qua che lại chính mình,mắt mặt quá đi rõ ràng đưa cơm trưa,chính mình lại biến thành cơm trưa của hắn,thật là không cam lòng a.....

Bạo quân.....

Lam Dạ Ảnh đột nhiên thấy cô suy nghĩ miên man,móng vuốt liền ôm chặt vòng eo của cô,đến gần lỗ tai cô thở khí nói:“Làm tình nhân của tôi đi!”

Hắn có chút bối rối,lúc này hắn đang trưng cầu ý kiến của cô,cùng với bá đạo ngày trước không giống nhau,Nguyễn Miên Miên ngẩn người, thật lâu sau không có hé răng.....

Nguyễn Miên Miên im lặng thật lâu mới chuyển đề tài, nói:“Có muốn ăn mỳ Ý hay không? Buổi chiều anh còn đi làm mà phải không?!”

Tay đột nhiên dùng sức siết chặt vòng eo của cô,Lam Dạ Ảnh đột nhiên ngồi dậy phản ứng có chút kịch liệt,trong lòng Nguyễn Miên Miên khê động,thân thể run rẩy có chút sợ hãi, hắn..... Sẽ không muốn phát hỏa nữa chứ ?

Cô thật ra không phải sợ hắn phát hỏa,chủ yếu là sợ hắn trừng phạt,đây là giường của hắn nếu hắn muốn...nhớ đến lúc đó,chân của Nguyễn Miên Miên có chút nhũn ra....

Cô là thật rất sợ hắn, bị hắn đè nặng hai chân mở ra,loại cảm nhận này..... Làm cho cô cảm thấy xấu hổ ..>_____

Cô run rẩy quay đầu lại, quả nhiên thấy được hắn nửa cười nửa không sắc mặt nguy hiểm, thoát nhìn..... Làm cho người ta cảm giác sợ hãi..... Giống như có một bàn tay vô hình đè lại trái tim của cô, hô hấp có chút khó khăn.....

Thân thể Nguyễn Miên Miên run rẩy,miệng cũng run, ánh mắt trở nên đáng thương hu..hu.....

Nhìn con người cô giống như con mèo nhỏ bình thường đáng thương, sắc mặt Lam Dạ Ảnh đột nhiên như trầm đi,cô gái này..... Rõ ràng hắn thật sự muốn cùng cô duy trì mối quan hệ trong lúc đó, vì sao cô vẫn không ngừng dằn dẩy?!

Là có ý gì chứ?!

Lam Dạ Ảnh nheo mày, cười lạnh nói:“Cô nghĩ rằng tôi đang hỏi ý kiến cô sao? Đây là quyết định của tôi hiểu chưa? Cô sẽ phải dựa theo quyết định của tôi mà làm.....”

Nguyễn Miên Miên sững sốt, nhìn khuôn mặt anh tuấn của hắn hoàn toàn nghiêm túc không có ý đùa giỡn, cảm giác có một ngọn gió lạnh thổi lên mặt.....

Cô chau miêng vốn muốn nói lại, cuối cùng cái gì cũng không dám nói,cô bất lực cảm thấy tủi thân,cô rõ ràng là kẻ yếu chỉ có thể trốn tránh,hiện tại cô muốn phản kháng nhưng không có móng vuốt....

Lam Dạ Ảnh nhìn sắc mặt của cô,sắc mặt hắn càng u ám,cười lạnh một tiếng,sau đó xoay mình đi xuống giường,hắn lấy mỳ ý trên bàn đưa đến trong tay cô, không giận chỉ là nhứ mày nói “Bây giờ cô giúp tôi ăn, đây chuyện tình nhân nên làm.....”

65-Đây là chuyện tình nhân nên làm

Hắn bắt đầu có một chút thắc mắc,có phải chỉ có cô mới có thể hay không?!

Lam Dạ Ảnh khép hờ ánh mắt,thỏa mãn thở dài thật lâu,mới lưu luyến trườn khỏi người cô ra.....

Nguyễn Miên Miên đỏ mặt,kéo chăn qua che lại chính mình,mắt mặt quá đi rõ ràng đưa cơm trưa,chính mình lại biến thành cơm trưa của hắn,thật là không cam lòng a.....

Bạo quân.....

Lam Dạ Ảnh đột nhiên thấy cô suy nghĩ miên man,móng vuốt liền ôm chặt vòng eo của cô,đến gần lỗ tai cô thở khí nói:“Làm tình nhân của tôi đi!”

Hắn có chút bối rối,lúc này hắn đang trưng cầu ý kiến của cô,cùng với bá đạo ngày trước không giống nhau,Nguyễn Miên Miên ngẩn người, thật lâu sau không có hé răng.....

Nguyễn Miên Miên im lặng thật lâu mới chuyển đề tài, nói: “Có muốn ăn mỳ Ý hay không? Buổi chiều anh còn đi làm mà phải không?!”

Tay đột nhiên dùng sức siết chặt vòng eo của cô, Lam Dạ Ảnh đột nhiên ngồi dậy phản ứng có chút kịch liệt, trong lòng Nguyễn Miên Miên khê động, thân thể run rẩy có chút sợ hãi, hần..... Sẽ không muốn phát hỏa nữa chứ?

Cô thật ra không phải sợ hần phát hỏa, chủ yếu là sợ hần trừng phạt, đây là giường của hần nếu hần muốn... nhớ đến lúc đó, chân của Nguyễn Miên Miên có chút nhũn ra....

Cô là thật rất sợ hần, bị hần đè nặng hai chân mở ra, loại cảm nhận này..... Làm cho cô cảm thấy xấu hổ ..>_____

Cô run rẩy quay đầu lại, quả nhiên thấy được hần nửa cười nửa không sắc mặt nguy hiểm, thoát nhìn..... Làm cho người ta cảm giác sợ hãi..... Giống như có một bàn tay vô hình đè lại trái tim của cô, hô hấp có chút khó khăn.....

Thân thể Nguyễn Miên Miên run rẩy, miệng cũng run, ánh mắt trở nên đáng thương hu..hu.....

Nhìn con người cô giống như con mèo nhỏ bình thường đáng thương, sắc mặt Lam Dạ Ảnh đột nhiên như trầm đi, cô gái này..... Rõ ràng hần thật sự muốn cùng cô duy trì mối quan hệ trong lúc đó, vì sao cô vẫn không ngừng dằn dẩy?!

Là có ý gì chứ?!

Lam Dạ Ảnh nheo mày, cười lạnh nói: “Cô nghĩ rằng tôi đang hỏi ý kiến cô sao? Đây là quyết định của tôi hiểu chưa? Cô sẽ phải dựa theo quyết định của tôi mà làm.....”

Nguyễn Miên Miên sửng sốt, nhìn khuôn mặt anh tuấn của hần hoàn toàn nghiêm túc không có ý đùa giỡn, cảm giác có một ngọn gió lạnh thổi lên mặt.....

Cô chau miệng vốn muốn nói lại, cuối cùng cái gì cũng không dám nói, cô bất lực cảm thấy tủi thân, cô rõ ràng là kẻ yếu chỉ có thể trốn tránh, hiện tại cô muốn phản kháng nhưng không có móng vuốt....

Lam Dạ Ảnh nhìn sắc mặt của cô, sắc mặt hần càng u ám, cười lạnh một tiếng, sau đó xoay mình đi xuống giường, hần lấy mỳ ý trên bàn đưa đến trong tay cô, không giận chỉ là nhũn mày nói “Bây giờ cô giúp tôi ăn, đây chuyện tình nhân nên làm.....”

67. Nhất định sẽ không bỏ qua cho cô

“Nguyễn Miên Miên, không cần dùng vẻ mặt vô tội như vậy nhìn tôi.....” Lam Dạ Ảnh trong đầu có một ngọn lửa không tên đang len lỏi vào tim và thẳng tiến lên đỉnh đầu, hần cảm giác mình tiếp tục như vậy nhất định sẽ bị cô làm tức chết.....

Rõ ràng rất đáng yêu cộng với vẻ mặt oan ức, lại làm cho Lam Dạ Ảnh càng thêm tức giận, ngay cả chính hần cũng không biết, có đôi khi hần cũng không hiểu được mình ra sao.....

Nhưng mà hần chỉ là chịu không nổi dáng vẻ ngây ngốc của cô hay là đáng vẻ giả bộ cái gì cũng không hiểu, quả thật làm cho tim phổi hần đều muốn nổ tung....

Nguyễn Miên Miên, cô gái này này giờ không thèm nhìn hần sao?!

Đáng giận, đáng giận.....

Nguyễn Miên Miên ánh mắt bé nhỏ nghiêng nghiêng, nhìn cái mông tròn trớn và nửa người dưới của hần, ánh mắt giống như bị kim đâm tới, muốn dùng sức chớp mắt.....

Dáng người tỷ lệ hoàn mỹ, cơ ngực lớn không sút mẻ, mỗi một chỗ trên thân thể giống như có một yếu tố hoàn mỹ bao quanh..... Thật sự là Thượng Đế rất thiên vị hần nha .....

Ồ..... tên đàn ông này tuy rằng quỷ dị đa đoan nhưng mà đáng người..... quả thật quá tuyệt vời.....

Luôn làm cho cô nhịn không được..... Bởi vì, trong lòng luôn nhắc nhở chính mình không nên nhìn, nhưng mà chính mình vẫn là nhịn không được muốn xem.....

Hai chữ, bị coi thường nha!!

Chẳng qua là trái tim và lòng dạ của tên đàn ông này thật sự là có chút nhỏ nhen tính tình lại càng không tốt lắm, quả nhiên diện mạo và tính tình hoàn toàn khác nhau....

Lam Dạ Ảnh giận đến hết chỗ nói rồi, một bụng tức giận, đột nhiên giống như muốn trút giận, cả thân thể chán nản đứng lên, có phải muốn cùng cô chăm chỉ, có lẽ chính hắn cũng ngại thơ ?!

Hắn bị chôn không khí sôi sục muốn chết nhưng cô lại tỏ vẻ không sao cả, chắc chắn hơn là vẻ mặt không yên lòng, thật sự là làm cho hắn tức giận hơn...

Sắc mặt hắn vô cùng không tốt, đem cái mâm nhét vào trong tay cô, cúi đầu mắng, “Giúp tôi...nếu không.....
Đừng nghĩ ra khỏi cửa nhà tôi.....”

[o] a!

Nguyễn Miên Miên trợn mắt há hốc mồm, một lúc sau mới hồi phục tinh thần lại nhìn hắn.

Sắc mặt Lam Dạ Ảnh đã sớm biến thành màu xanh, “Còn không làm? Không để tâm lời nói tôi..... Nhất định sẽ không bỏ qua cho cô.....”

Đây là uy hiếp?!

Nguyễn Miên Miên đang buồn bực, di động đột nhiên vang lên, Lam Dạ Ảnh sửng sốt nhanh tay lẹ mắt đoạt đi, vừa thấy ba chữ Lam Dạ Hiền, vẻ mặt của hắn lập tức liền xanh mét, khó coi cực kỳ, ấn mạnh phím nghe, “Ai đấy.....”

68.Cách xa cô ta một chút

Bên kia Lam Dạ Hiền đang vui vẻ đột nhiên ngậm ngẫn cả người, nụ cười cứng ngắc ở trên mặt.

“Anh là ai?!” Lam Dạ Hiền muốn cho giọng nói mình thật bình tĩnh nhưng mà trong lòng hắn đang tức giận, rốt cuộc là người nào đàn ông nào? Giọng nói có chút quen thuộc.....

Nguyễn Miên Miên kinh ngạc vội vàng nhào qua, đỏ mặt gằm nhẹ, “Trả điện thoại lại cho tôi.....”

Lam Dạ Ảnh nổi giận bắt lấy hai tay của cô trực tiếp ép cô ngã lên giường, một đôi con người hung hăng nhìn chăm chăm cô, vừa nghe điện thoại vừa nhìn cô cười lạnh, nói: “Làm sao ngay cả tôi cũng không biết ?!”

Ồ ..âm thanh.....

Lam Dạ Hiền trong đầu hoảng sợ, một trận sấm sét vang dội, hắn dường như từ trong xe nhảy ra ngoài giận giữ nói: “Lam Dạ Ảnh!!” Hắn nghiêng rằng nghiêng lợi trong lòng kinh hãi, Nguyễn Miên Miên..... Làm sao có thể ở bên người hắn.....

Trái tim dường như muốn nhảy khỏi lồng ngực, trong lòng hắn tràn đầy lo lắng và sợ hãi.

Lam Dạ Ảnh nhíu mày cười lạnh, ánh mắt lại hung hăng nhìn chăm chăm Nguyễn Miên Miên, cô thật bản muốn nhanh nhảy ra ngoài lại bị vẻ mặt của hắn dọa chết khiếp.....

“Cô ta hiện tại.....” Lam Dạ Ảnh không có ý tốt cười gằng, lại mang theo mùi vị khoe khoang đả kích với Lam Dạ Hiền “Ồ trên giường của tôi.....”

Hắn biết Lam Dạ Hiền thích Nguyễn Miên Miên, từ lúc vào công ty hắn đã biết..... Cho nên, hắn biết những lời này đối với hắn đả kích nặng cỡ nào.....

Ừm ừm.....

Lam Dạ Hiền đỉnh đầu hiện lên kinh động, tia lửa ở bốn phía, hắn không thể hô hấp đột nhiên kêu lớn lên, ánh mắt đỏ đậm giận giữ nói: “Miên Miên đâu?! Gọi Miên Miên đến nghe điện thoại! Lam Dạ Ảnh, tên súc sinh kia.....”

Lam Dạ Ảnh mặt lạnh như băng hé ra, hắn cũng không dự đoán được Lam Dạ Hiền quan tâm cô gái này đến thế, nhưng không ngờ thét trong điện thoại lớn như vậy.

Súc sinh?!

Hắn cho rằng mình cường bạo với cô ta sao?! A..... Thật sự là buồn cười!

Nhưng mà Lam Dạ Ảnh không thể bỏ qua, hắn vẫn như cũ cảm giác như mình đang ăn giấm chua.....

Sắc mặt lạnh tới cực điểm hướng về phía điện thoại lạnh lùng nói:“Nguyễn Miên Miên muốn là tình nhân của tôi ,cậu..... Cách xa cô ta một chút!”

Công ty là của hắn,tình nhân cũng là của hắn, Lam Dạ Ảnh giống như muốn tuyên bố thắng lợi thuộc về mình.....

Sau khi Lam Dạ Ảnh cắt đứt điện thoại,Lam Dạ Hiền gương mặt liền thay đổi,“Bộp.....” Di động lập tức bị chia năm xẻ bảy,vốn là mong đợi đến buổi hẹn bữa tối nhưng một phần ý muốn đã tan tành.....

Nguyễn Miên Miên,cô đến cuối cùng là nghĩ như thế nào ? Là hắn bắt buộc cô,vậy thì cô.....

Lam Dạ Hiền vẫn là không cam lòng, tra xét địa chỉ nhà của Lam Dạ Ảnh, chịu đựng nỗi đau trong tim nhanh chóng lái xe đi.....

18. Chương 68 - 72

69- Mặt được đắp mì Ý

“Bộp.....” Lam Dạ Ảnh cắt đứt điện thoại, tức giận nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Nguyễn Miên Miên tức đến đỏ hồng,hắn cả một bụng chua chua đến cả tim cũng khó chịu.....

“Nguyễn Miên Miên.....” Lam Dạ Ảnh đột nhiên lo lắng cảnh cáo cô nói:“Về sau, không được cùng với Lam Dạ Hiền gặp mặt riêng, có nghe hay không.....”

Nguyễn Miên Miên dùng sức giãy dụa , chỉ cúi đầu giống con thú nhỏ bị thương gầm rú nói:“Anh dựa vào cái gì nhận điện thoại của tôi? Dựa vào cái gì nhận điện thoại chứ? Chán ghét, chán ghét.....”

“Nguyễn Miên Miên,xem ra tôi nên cho cô đi nhanh một chút .....” Lam Dạ Ảnh vô cùng khó chịu buông tay cô ra, cúi đầu châm chọc:“Không nghe điện thoại chẳng lẽ muốn cô và Lam Dạ Hiền liếc mắt đưa tình sao?! Nguyễn Miên Miên,cô nên nhớ kỹ người đàn ông của cô là tôi,tổng giám đốc của cô cũng là tôi, sau này tất cả người của cô cũng là đặt ở trên người tôi,nếu tôi phát hiện cô và người đàn ông nào đó nói chuyện mờ ám,tôi nhất định.....”

Hắn cắn răng trong ánh mắt hiện lên tia sắc bén, Nguyễn Miên Miên sợ run cả người,tên đàn ông này..... quả thật nguy hiểm cực kỳ.

“Bất luận là Lam Dạ Hiền hay là người đàn ông khác.....” Lam Dạ Ảnh nói nhỏ uy hiếp, lo lắng trong lòng âm thầm càng nghi ngờ hơn.

“Lam Dạ Ảnh.....” Nguyễn Miên Miên hốc mắt có chút ẩm ướt ,“Anh thật đáng ghét!Tôi ghét anh!”

Cô tại sao bị hắn chiếm tiện nghi ,sau đó còn muốn uy hiếp cô?!

Thật sự là đáng giận.....

Dựa vào cái gì phải chịu hắn khống chế? Dựa vào cái gì phải nghe hắn la hét không ngừng?! Dựa vào cái gì muốn quản cô?!

Lam Dạ Ảnh sửng sốt dường như cảm thấy chính mình cũng có chút quá, giống như kẻ điên đối với cô, có thể ngược lại dọa cô chạy mất hay không.....

Nhưng mà hắn vừa rồi mất hết mặt mũi lại cảm thấy không cam lòng, một lúc sau nhìn vẻ mặt tức giận của Nguyễn Miên Miên,trong lòng hơi hơi mềm mại, mở miệng lại bị đông cứng, đành dè dàng nói:“Giúp tôi ăn mì.....”

Nguyễn Miên Miên tức đến muốn điên mất rồi, cô từ trên giường nhảy xuống, đem tất cả đồ ăn trên đĩa hất lên mặt hắn.....“Cảnh cách .....” Mỳ Ý và tương đều ở trên mặt Lam Dạ Ảnh nhất thời giống như một khối đầy đủ màu sắc.

Lam Dạ Ảnh không hề phòng bị, hoàn toàn không có dự đoán được, nhất thời há hốc mồm.....

Nguyễn Miên Miên lại không biết làm sao mình có dũng khí này, tóm lại cô chỉ muốn làm như vậy, ngực vẫn đang khởi phập phồng phức mang theo tức giận.....

Lúc này cô cũng không kịp nghĩ nhiều, vội vàng nhặt quần áo lên, mặc lung tung sau đó chạy như điên đi xuống lầu.

“Chết tiệt!” Lam Dạ Ảnh cũng tức điên rồi, đem mỳ sợi lung tung trên khuôn mặt tuần tú phủ xuống dưới, trên tay tất cả đều dính tương, hất dường như muốn nổ mạnh, cô gái này làm sao có thể có lá gan lớn như vậy, đáng ghét, đáng ghét .....

“Nguyễn Miên Miên.....”

70. Thỏ con nóng nảy muốn cắn người

Lam Dạ Ảnh bị chọc tức, muốn đuổi theo ra ngoài nhưng nhìn thấy mình đang lỏa thể, hướng hồ dăng về hắn như vậy làm sao đuổi theo?! Hắn đành phải chạy như điên về phía phòng tắm.....

Hắn hiện tại muốn đem cô trở về giáo huấn một chút, chính hắn cũng không dự đoán được, cô gái này rõ ràng tính tình rất dịu dàng làm sao có thể có hành động như vậy? Rõ ràng là chỉ là thỏ trắng nhỏ, hiện tại lại giống như tiểu hồ ly nóng nảy lại còn cắn người?!

Câu nói kia đích thật rất chính xác, thỏ con nóng nảy cũng muốn cắn người!!

Nhưng mà hắn lại không cam lòng, đành phải nhìn xuống dưới lầu rống một tiếng to..... Giống nhau tức giận thất thường làm chấn động cả biệt thự.

“Nguyễn Miên Miên!!” Một tiếng rống từ lầu hai truyền xuống, cực kỳ lớn nhưng một từ cũng không lọt vào màng tai của cô, Hai chân của Nguyễn Miên Miên mềm nhũn, vội vàng chạy ra khỏi biệt thự chạy như điên xuống núi..... Giống như có quỷ đuổi theo phía sau.....

A a, quá kích thích nhưng lấy mỳ sợi hất lên mặt hắn thật đúng là vui thích nha.....

Nhưng cô có chút sợ hãi, dũng khí vừa rồi thật có thể khen thưởng.....

Ai ya, không ai có thể đoán được cô lại có một mặt dã tính, ha ha, không sai, không sai, Nguyễn Miên Miên tuy rằng sau đó có chút sợ nhưng mà trong lòng cô lại vô cùng thoải mái, về mặt hắn lúc này thật đúng là hết giận nha ha ha.....

Hì hì.....

Nguyễn Miên Miên một mặt cười trộm, một mặt chạy như điên xuống núi, mặc dù chân không dùng nhiều lực nhưng mà cô cố gắng bằng tốc độ nhanh nhất chạy xuống núi, cô muốn mau chóng rời khỏi nơi này rời khỏi tên biến thái Lam Dạ Ảnh.....

Nhiều chuyện a.....

Lam Dạ Ảnh thật sự là bị chọc giận đến điên mất, một mặt đang tắm, một mặt vừa hận cắn răng.

Chưa từng có cô gái nào dám khiêu khích hắn như vậy?

Nguyễn Miên Miên là người đầu tiên, Lam Dạ Ảnh thề rằng nhất định phải làm cho cô gái này trả giá, ở trước mặt hắn sấm hối, hối hận đi.....

Quản gia cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, lúng ta lúng túng ở dưới lầu, nhìn quần áo không chỉnh tề của Nguyễn Miên Miên chạy như điên đi ra ngoài, lại nghe tiếng thiếu gia trên lầu rống to, nhất thời sững sờ há miệng thật to.....

Thiếu gia không có căn dặn, ông làm sao dám tự tiện chủ trương?! Đành phải mặc kệ.....

Đây là chuyện giữa thiếu gia và cô gái này, ông căn bản không dám quản nhiều.

Lúc này đã gần tới chạng vạng, Nguyễn Miên Miên mới trốn ra khỏi biệt thự, gương mặt rất nhanh suy sụp xuống, ánh mặt trời mùa hè rất độc nha lại nóng nữa, Cô nhìn từ nơi đây xuống đường lớn thật là, không biết nói gì hơn, mẹ ơi, Lam Dạ Ảnh sao lại biến thái như vậy, vì sao lại xây biệt thự ở nơi núi sâu dã ngoại này?!

Về mặt cô đau khổ, cảm giác hơi nóng trên mặt muốn xuyên thấu qua dép lê làm lòng bàn chân của cô bị phỏng.....

71-Hắn ngủ với cô sao?

Đi xuống sao? Trời ơi, sẽ mệt chết ..... sẽ khát chết ..... sẽ nóng chết a .....

Nhưng mà cô lại không muốn trở về, đành phải kiên trì chạy như điên xuống, đầu đầy mồ hôi..... Ô ô, bị kịch quá!!.....

“Két.....” Một chiếc xe nhanh chóng chạy qua bên người Nguyễn Miên Miên sau đó lại lui đến bên người cô, cô vừa mới phản ứng tới được thì Lam Dạ Hiên liền nắm chặt cánh tay của cô, đem cô kéo lên xe.

“A.....” Nguyễn Miên Miên hoàn toàn sửng sốt, giống như ở trên lò nung đột nhiên vào không gian một vô cùng mát mẻ, thực thoải mái, trong xe có mở điều hòa.....mát quá.....

Sau đó, cô liền nhìn thấy khuôn mặt tuần tú của Lam Dạ Hiên càng ngày càng lớn ở trước mắt mình, con người im lặng đau buồn?!

Ồ?! Tại sao đau buồn?!

Nguyễn Miên Miên đổ mồ hôi lạnh không thôi, cô mới thoát khỏi miệng hổ làm sao lại rơi vào hang sói, mới ứng phó xong Lam Dạ Ảnh lại phải ứng một đả thú không kém phần nguy hiểm a, trời ơi.....

Bộ kiếp trước cô có gây thù chuốc oán với cặp anh em nhà này hay sao?!

Con người của Lam Dạ Hiên đổ ngầu nhìn chằm chằm mặt của cô, ánh mắt của cô, lòng của cô, thân thể của cô.....

Đột nhiên, máu đỏ trên người của Nguyễn Miên Miên hoàn toàn kích thích dã tính của hắn, hắn tức giận kéo cánh tay của cô qua, đem cả người kéo đến trên người mình, lôi kéo.....

Quần áo của cô dường như muốn bung hết ra .....

Máu ẩn đỏ hồng trên người hắn nhìn không xót một cái gì.....

Nguyễn Miên Miên nóng nảy, đỏ mặt giẫy dụa, “Không cần dã man như vậy.....”

Lam Dạ Hiên tức đến cắn răng, sắc mặt trở nên xanh mét, con người hắn đổ ngầu giận dữ nói: “Hắn ngủ với cô sao ?!” Hắn đột nhiên cầm cánh tay của cô, dùng hết sức, Nguyễn Miên Miên đau quá nên nhắm mắt nhắm mày, “Đau, đau.....”

Lam Dạ Hiên đã tức đến nổi dường như đã không có lý trí, nhìn máu đỏ trên người cô hắn có thể kết luận đã xảy ra chuyện gì.....

Lam Dạ Hiên tức giận đánh một đấm lên trên tay lái, tức giận quát: “Tên súc sinh này..... Tôi muốn đi giết hắn.....”

Hắn nói xong liền muốn xuống xe, bởi vì hắn kết luận nhất định là Lam Dạ Ảnh bắt buộc cô.....

Nguyễn Miên Miên giật mình, vội vàng kéo lại cánh tay hắn, hoảng hồn nói: “Trước, trước tiên hãy rời khỏi nơi này.....”

Lam Dạ Hiên sửng sốt, cảm giác đau lòng và áy náy đi lên, cô nhất định bị thương rất nặng bằng không làm sao có thể yêu cầu nhanh chóng rời khỏi nơi thương tâm này ?!

Hắn thật sự là hồ đồ, hắn lại tức giận, cũng muốn trước tiên trấn an cảm xúc của cô.....

Hắn đè nén tất cả oán hận, trong lòng cũng dịu bớt, nhìn cô nói: “Được, tôi đưa cô về nhà trước....”

“..... Ừ” Nguyễn Miên Miên cũng không biết ý nghĩ của hấn,cô hiện tại thậm nghĩ nhanh một chút về nhà tìm mẹ, bằng không mẹ cô nhất định đi giết người.....

72-Nóng đến người ta phát điên

Một chút đau lòng nảy lên trong tim của hấn ,hấn đột nhiên đem cô kéo gần trong lòng mình,vỗ về phía sau lưng của cô, nhẹ giọng nói:“Đừng sợ, về sau..... Tôi sẽ bảo vệ cô.....”

Nguyễn Miên Miên trong này không biết nên nói gì.....

Chuyện của Lam Dạ Hiên làm sao đây?! Hai ngày gần đây hấn làm chuyện hơi kỳ lạ.....

Vừa rồi lại kéo quần áo làm cô giật cả mình,sau đó trong lời nói có chút kỳ quái,quả thật so với Lam Dạ Ảnh còn thần bí hơn,dựa vào.....

Cô bừa bãi nhưng không thể làm gì, đành phải cái gì cũng không nói im lặng là tốt nhất.

Thật lâu sau,Lam Dạ Hiên mới nén lại đau lòng,phát động xe nhanh chóng đi khỏi sườn núi.....

Chờ Lam Dạ Ảnh hoàn toàn tắm xong đến khi choàng đại áo ngủ đuổi theo ra, làm sao thấy được dáng vẻ của Nguyễn Miên Miên, hấn tức giận mắng quản gia,“Ông tại sao lại không ngăn cản cô ấy? Một người lớn như vậy làm sao đột nhiên không thấy ? Rác rưởi..... tất cả các người đều là một đám rác rưởi.....”

Quản gia khóc không ra nước mắt..... Oan uổng đến cực điểm.....

Rõ ràng..... Quản gia không nói gì mặt mày cực kỳ xám xịt đi vào khu biệt thự.

Lam Dạ Ảnh vô cùng tức giận, trong lòng buồn bực, một người mới ở đây đột nhiên lại không thấy tăm hơi?!

Thật kỳ quái a.....

Hấn đánh một đấm lên tường,“Nguyễn Miên Miên,cô lại khiêu khích tôi.....”

Thế nhưng không phải là một mà là ba lần, tính nhẫn nại của hấn sắp dùng hết .....

Đám càn quấy chọc giận hấn,hấn phải đem cô giam lại,sau đó nuôi ở bên cạnh mình.....

Lam Dạ Ảnh thở hổn hển đi vào phòng bếp, trong nồi còn có mỳ Ý, hấn lên ăn đại một miếng, hấn bữa trưa còn chưa ăn cơm nha?

Một ngụm vừa mới vừa nhét vào miệng liền phun tất cả ra, hấn hung hăng cau mày, giận giữ nói:“Đây là cái gì a? Khó ăn như vậy? Còn dám.....”

Ngay cả khẩu vị cũng không thuận,tất cả người trong phòng mặt ai mặt nấy đều xám xịt một câu cũng không dám nói.

Lam Dạ Ảnh một chút thêm ăn cũng không có ,tức giận bùng chén xuống ,cả bụng buồn nôn, đáng giận , đáng giận , ngay cả dạ dày cũng tức giận .....

“Thiếu gia.....” Quản gia xám xịt chạy lại,“Có muốn ăn thêm một chén hay không.....”

“Không cần.....” Lam Dạ Ảnh không kiên nhẫn khoát tay áo lên lầu.

Quản gia sờ sờ cái mũi,mặt xám xịt lui xuống, rõ ràng là cô gái làm mỳ Ý kia đi rồi,cho nên thiếu gia ăn không ngon sao?

Lam Dạ Ảnh đi vào thư phòng, đột nhiên cảm thấy nhàm chán..... cô gái kia đột nhiên tiến vào cuộc sống mình ,hấn đột nhiên cảm thấy mình lúc này như một người gốc.

Trên người cô gái kia có một loại cảm giác làm người ta cảm thấy ảm áp, mặc dù hấn thường xuyên bị cô làm phát điên.....

19. Chương 73 - 76

73-Chẳng qua chỉ là tương kế tựu kế mà thôi

“Két.....” Một tiếng thắng xe thật gấp vang lên ở khu nhà nhỏ,Nguyễn Miên Miên quán tính diên một chút, về mặt đau khổ nhìn Lam Dạ Hiên đang trầm mặt, có chút bao la mờ mịt.....

Hoàn cảnh thật đáng sợ a, nhất là ở trên đường Lam Dạ Hiên trên căn bản một câu cũng không nói, làm cho Nguyễn Miên Miên cảm thấy chính mình như là đã làm sai chuyện gì.....

Rõ ràng cô không có gì để xin lỗi hần nha?!

Là tổng giám đốc trước của nàng mà thôi, không hơn.....

Lam Dạ Hiên vừa vặn quay đầu lại, về mặt đau xót nhìn Nguyễn Miên Miên trong lòng chấn động, hơn nữa không biết làm sao nói rõ .....

“Lam tổng.....” Nguyễn Miên Miên đang muốn nói một tiếng tạm biệt rồi trốn đi,cô lại không dự đoán được,Lam Dạ Hiên lập tức chạy đến ôm chặt,còn vuốt lưng cô dường như hơi thở của hần cũng có thể nghe rõ, mang theo một chút thương cảm.....

Nguyễn Miên Miên không biết vì sao,trong lòng đột nhiên có chút áy náy,cô có phải đã làm sai chuyện gì hay không?!Để cho hần hiểu lầm cái gì?

“Lam..... Tổng.....” Nguyễn Miên Miên muốn giải thích một chút,cố gắng giãy dụa thoát ra, không nghĩ tới Lam Dạ Hiên lại ôm chặt hơn nữa,“Miên Miên, là tôi không tốt.....”

Lam Dạ Hiên cảm thấy đau lòng và cam chịu, là hần đến quá muộn.

Lam Dạ Hiên hiểu lầm Miên Miên bị hần ép bức,cũng không nghĩ tới hai người bọn họ lúc trước có thể biết nhau.....

Một đầu hắc tuyến theo trên trán của Nguyễn Miên Miên rơi xuống dưới,“Chuyện này..... Thật ra không có liên quan đến anh.....”

Nguyễn Miên Miên yếu ớt nói xong rồi đẩy hần ra, muốn nói cái gì, lại phát hiện cùng hần giải thích thì có khả năng càng ngày càng hiểu lầm, trong lúc nhất thời có chút đầu nói đại:“Tôi đi về trước , mẹ tôi và dì nhỏ đang đợi tôi.....”

“Miên Miên.....” Lam Dạ Hiên giữ chặt nàng nói:“Nhưng mà chúng ta có buổi hẹn hò ban đêm sao? Nếu cô cứ như vậy trở về,dì nhỏ hỏi thì biết làm sao bây giờ?!”

“Này.....” Nguyễn Miên Miên một đầu mồ hôi lạnh đến rơi xuống, nói:“Lam tổng, thật ra giữa trưa tôi chỉ là tương kế tựu kế, cũng không phải thật sự muốn quen với nhau.....”

Lam Dạ Hiên sắc mặt lập tức lại trầm xuống dưới,“Cô nói là cô gạt tôi?!”

Đầu của Nguyễn Miên Miên muốn nổ tung,việc này căn bản chưa tính là lừa gạt đâu nha?!

“Lam tổng,lúc buổi trưa mẹ tôi bắt tôi đi xem mắt,tôi lúc đó không có cách nào thì gặp anh.....” Nguyễn Miên Miên khó khăn nói:“Chỉ là biện pháp tạm thời mà thôi, thật xin lỗi.....”

74 Không thể tự thoát ra được

Đàn ông nhà họ Lam vì sao luôn bá đạo như vậy?! Huống chi hần cũng không có chịu thiệt nha?!

Cô hơi xin lỗi nói:“Không bằng ngày nào đó tôi mời anh ăn cơm..... Giải thích một chút.....”

“Nguyễn Miên Miên, nhưng tôi thật sự muốn .....” Lam Dạ Hiên giữ chặt tay cô nói:“Cô đang buồn khổ, vì sao không tương kế tựu kế cho tôi làm bạn trai của cô luôn? Như vậy không phải tốt hơn sao? Cô không chỉ có thể giải quyết vấn đề của mẹ mình lại có một người để dựa vào, như vậy không được sao? Mà tôi..... Cũng thực thích cô,cũng không để ý đến quá khứ của cô, chuyện của Lam Dạ Ảnh tôi nhất định sẽ giải quyết cho nên cô không được tránh né vấn đề của tôi?”

[o] a!

Hai con mắt của Nguyễn Miên Miên trừng to, quả thực không thể tin, hỏi hần, “Anh, anh thích tôi sao?!”

Cô quýnh quáng chau mặt, nói: “Việc này không thể đùa đâu?! Lam tổng.....” Cô yếu ớt nhìn hần một cái, cười khổ mà nói: “Tôi đối với yêu đương không có hứng thú.....”

Lam Dạ Hiên nóng nảy, “Tôi hiện tại đã không phải là cấp trên của cô.....”

Nguyễn Miên Miên nhìn hần một cái, cười cười nói: “Nhưng mà, tổng giám đốc không phải còn ở công ty, hay là lại dây dưa không rõ, tôi rất..... Sợ phiền toái a.....”

“Cô.....” Lam Dạ Hiên nổi cáu, “Cô có thể từ chức.....”

Nguyễn Miên Miên cười khổ một tiếng không hề rằng, cô muốn từ chức nhưng cô từ chức vì muốn né tránh hai người đàn ông này, chứ không phải muốn hai người này nuôi đầu nha....

Hồn hể.....

Lam Dạ Hiên bực tức đến muốn ứa ra, “Cô hiện tại không phải cấp dưới của tôi, có thể như vậy cự tuyệt tôi sao?!”

Cái này mà gọi là cự tuyệt sao?!

Nguyễn Miên Miên khó khăn nói: “Công việc là công việc, công việc thì tôi nghe lời anh nhưng mà việc riêng của tôi, xin không nên lẫn lộn với công việc nha.....”

Lam Dạ Hiên dường như muốn nổ tung, hần lại kinh ngạc, cô gái hần biết làm sao có thể bướng bỉnh như vậy? Thật sự là không cam lòng.....

Nguyễn Miên Miên tuyệt đối không tin tưởng Lam Dạ Hiên là thích cô, nhiều lắm xem cô như trò tiêu khiển của hần mà thôi, hần làm sao có thể thích một cô gái cấp dưới? Nói giỡn.....

Khiến cho cô thích hần, để mỗi ngày có thể chửi bới cô sao, có thể mỗi ngày muốn chửi thì chửi sao?!

Cho nên Nguyễn Miên Miên dù có bị đánh chết cũng không tin.....

Nhưng mà cô lại không biết, có một loại người cực kỳ khó chịu, từng dùng phương pháp bài xích ý nghĩ trong lòng,..... Càng như vậy thì càng thích, muốn thoát cũng không xong.....

Cuối cùng không thể tự thoát ra được.....

75. Tại sao còn trở về nhà ăn cơm?

“Nguyễn Miên Miên, cô.....” vẻ mặt của Lam Dạ Hiên như đưa đám, vì sao hần luôn không đến gần được cô?! Cô cũng trăm phương nghìn kế tránh né hần nhưng mà cái tên Lam Dạ Ảnh vừa đến liền chiếm được cô.....

Nhớ tới làm hần càng cảm tức vạn phần.....

Hần còn không nghĩ tới cô và Lam Dạ Ảnh có nhiều vướng mắc..... Chỉ oán Lam Dạ Ảnh sử dụng chiêu cứng rắn chiếm Miên Miên..... Hần lại không nghĩ đến, hoặc là không muốn nghĩ đến có lẽ Nguyễn Miên Miên và Lam Dạ Ảnh tình đầu ý hợp.....

Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ nói: “Tôi còn phải về nhà, đối với buổi hẹn tôi thật sự là không có thích thú, huống chi, nói tóm lại là tôi và Lam tổng..... Là không có khả năng.....”

Cô liếc mắt hần một cái, sau đó xuống xe.

Không thể nào?! Hần cắn chặt môi dưới, trên đời này không có chuyện tuyệt đối không có khả năng.....

Lam Dạ Hiên nắm quả đấm thật chặt, nhìn cô không thèm quay đầu lại thoái mái rời đi, nhưng hần cảm thấy vô cùng mất mát, sau đó nảy lên cơn tức khắc cốt ghi tâm, Lam Dạ Ảnh ..anh như thế nào có thể..... Đối với Miên Miên.....

Hần quay đầu xe chạy trở về.....

Hắn bất luận như thế nào, đều phải tranh thủ theo Miên Miên, Miên Miên không thể đến công ty đi làm, phải tránh xa Lam Dạ Ảnh, mà Lam Dạ Ảnh chỉ có một mình, hắn nhất định có thể hoàn toàn đánh bại hắn.....

Một đứa con riêng dựa vào cái gì đến cướp công ty và đàn bà của hắn.....

Nguyễn Miên Miên kiệt sức đi vào thang máy, cô thật sự là mệt mỏi cực kỳ bị đủ thứ giục, một ngày phải ứng phó với hai anh em nhà họ Lam, ai yaaa.....

Cô sợ run cả người, nếu sau này ở công ty cô hằng ngày phải gặp hai người đàn ông này, cô nghĩ cô sẽ điên mất.....

Nguyễn Miên Miên khóc không ra nước mắt, Ông trời a, ông trời, vì sao không thể cho cô gặp được một người đàn ông bình thường chứ?!

Hết lần này đến lần khác cứ như vậy, cô sẽ chết không có chỗ chôn a.....

Nhất định phải từ chức, tránh xa là cách tốt nhất.....

Lấy cái chìa khóa ra mở cửa, “Mẹ, dì nhỏ con đã trở về.....”

Cô ngửi ngửi cái mũi, ngửi được mùi canh sườn, còn có mùi cá nữa, trên mặt của cô lập tức lộ ra một chút vui sướng, “Mẹ, hai người đã nấu xong cơm rồi à.....”

Cô chạy đến trước bàn cơm, tay muốn lấy một khúc xương lên cắn.

“Bóp.....” Mẹ Nguyễn nhìn cô liếc mắt một cái, nói: “Con bao lớn rồi, đi rửa tay ngay.....”

Dì nhỏ bật cười nhìn miệng Miên Miên nói: “Mẹ con nói rất đúng, con gái phải chú ý lễ nghi, Cùng bạn trai ở bên ngoài cũng không thể như vậy.....”

Nguyễn Miên Miên một đầu hắc tuyến, đành phải đi rửa tay.

Mẹ Nguyễn lập tức nói thêm một câu: “Không phải con còn phải hẹn hò sao? Tại sao còn trở về ăn cơm chiều.....”

76. Vậy con cũng đã chuẩn bị tinh thần bắt cá hai tay

-_-|||

Nguyễn Miên Miên sợ hãi nói, “Mẹ, thì ra những món ăn này mẹ không phải làm cho con ăn sao?!”

Mẹ Nguyễn lập tức nhìn xem thường “Con cho đây là ở đâu hả?!”

“Mẹ và dì nhỏ có thể ăn một đồng đồ ăn này sao?!” Nguyễn Miên Miên khó chịu nói.

“Vậy con gọi điện thoại cho bạn trai con đi, bảo cậu đó cũng đến đây, cậu ấy đến rồi thì cả bốn người sẽ ăn hết.....” Mẹ Nguyễn lạnh nhạt nói.

Nguyễn Miên Miên trút giận, chau miệng nói: “Anh ấy, anh ấy ăn cơm xong đi họp rồi.....”

“Ai lại đi họp buổi tối? Con tính lừa gạt mẹ chứ gì?!” Mẹ Nguyễn không buông tha.

“Vốn chính là thế, anh ấy là lãnh đạo cấp à.....” Làm gì có thời gian đến quan tâm con tôm nhỏ như cô, hơn nữa cô cũng không muốn có quan hệ gì với Lam Dạ Hiền.

“Tốt lắm, tốt lắm.....” Dì nhỏ bận rộn đi hòa giải, “Không thể tối thì có sao đâu, ba người chúng ta cùng ăn, cũng có thể ăn hết, yên tâm đi.....” Bà lại hỏi Miên Miên: “Bạn trai của con có phải bạn quá hay không? Ngay cả thời gian dành cho bạn gái cũng không có.....”

Nguyễn Miên Miên cúi đầu nuốt cơm và đồ ăn, ngay cả hừ cũng không hừ một tiếng, giả người chết.

“Miên Miên, mẹ hỏi con và người đàn ông họ Lam đó bắt đầu khi nào? Vì sao không nói ẹ biết?!” Mẹ Nguyễn giận giữ mắt trợn lên, quả thật là nếu nói cho bà nghe sớm một chút thì bà cũng không cần tát bạt bạn trước mặt sau chuẩn bị cho con mình buổi xem mắt...

Nguyễn Miên Miên một đầu mồ hôi lạnh, muốn ăn thêm một chút cũng không muốn, tuy rằng cô biết bản thân sẽ trốn không thoát, phải đối mặt nhưng mà mẹ cô lại vội vã như vậy, ít nhất phải chờ cô ăn no rồi mới hỏi chứ...

“Mẹ.....” Nguyễn Miên Miên yếu ớt gọi to một tiếng, ít nhất mẹ không nghi ngờ Lam Dạ Hiên là giả, nhưng mà, nhưng mà..... Chuyện này ngày càng thêm phức tạp.

Sau này..... mẹ cô sẽ tiếp tục hỏi, cô sẽ ứng phó không tốt hơn nữa giải thích không tốt, Nguyễn Miên Miên cảm thấy đau đầu.

“Còn nữa con rõ ràng mới chia tay với Dương Kiến Trữ có hai ngày, vì sao lại có thể cùng với một đàn ông khác quen nhau? Rốt cuộc có phải con đã quen cậu ấy trước đó?!” Mẹ Nguyễn từng bước dò hỏi.....

“Mẹ!!” Về mặt Nguyễn Miên Miên đau khổ nói: “Mẹ không phải đã xem cảnh trong điện thoại sao?”

“Vậy con cũng đã chuẩn bị tinh thần bắt cá hai tay, chính là con không đúng.....” Mẹ Nguyễn lời nói sắc bén.

Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ cực kỳ, nhìn sang dì nhỏ cầu cứu, “Dì nhỏ.....”

“Cảnh gì a?! Chị, chị đâu cần làm nghiêm túc như vậy làm cái gì?” Dì nhỏ vội hỏi: “Chúng ta quản nhiều như vậy làm cái gì? Chỉ cần Miên Miên hạnh phúc thì tốt rồi, tìm một người đàn ông tốt là OK?!”

20. Chương 77 - 80

77-Quyết định từ chức rồi

Một câu nói đã thuyết phục nỗi lo trong lòng của mẹ Nguyễn, sắc mặt của bà mềm mại hơn rất nhiều, “Miên Miên, mẹ cũng vì muốn tốt cho con, sau này không nên có chuyện tình kỳ quái làm ẹ lo lắng..... Nhất là đối với phương diện đàn ông thì không cần chần chừ mắc công gặp phải phiền toái..... sau này chuyên tâm đi một chút, mẹ nhìn người đàn ông họ Lam đó không sai đâu nha, rất tuần tú, rất ưu tú, người đó lại toàn tâm toàn ý đối với con, vậy không tốt sao?!”

“Tốt lắm, ăn cơm trước đi chị.....” Dì nhỏ cuối cùng đã giúp mẹ Nguyễn bình phục.

“Con biết rồi, mẹ.....” Nguyễn Miên Miên hắc tuyền, liếc mắt nhìn sang sắc mặt của mẹ, quả nhiên thật sự là đủ đen a, ả, ngay cả mẹ cũng lo lắng cho cô, nhưng lại hoài nghi con gái của mình.....

Khóc ròng

~~Cô có loại năng lực này sao? Đi lượn lờ xung quanh mấy người đàn ông trong một lúc? Cả hai cũng đều rất ưu tú a? Quả thực là lời nói vô căn cứ nha, cô không có tâm trí như vậy, cũng không có năng lực như vậy.....

Mẹ cô đối với con gái mình rất tự tin nha. Quả thực là rất dễ mất đến cô ..... đành chịu.....

Thấy mẹ không nói cái gì nữa chỉ chuyên tâm ăn cơm, Nguyễn Miên Miên mới nhẹ nhàng thở ra, giải thích với mẹ với dì nhỏ cuối cùng cũng trôi qua.

Cô lay chén cơm, miễn cưỡng ăn một ít, sau khi ăn xong tự giác đi dọn chén đĩa, làm cho dì nhỏ cười hớ hớ nói: “Như vậy mới đúng nha, sau này gả cho người ta chắc chắn sẽ là một người mẹ hiền.....”

-_-|||

Nguyễn Miên Miên không dám hé răng, tự động xem nhẹ những lời này, mẹ và dì nhỏ luôn hy vọng có thể gả cô ra ngoài hu hu..... Cô không muốn gả, không muốn gả nha hu hu.....

Tắm rửa xong cô ngã lên giường liền muốn ngủ, cô thật sự là quá mệt mỏi, cả buổi chiều đều cuộn ở dưới thân hần thân mặt, thật sự là mệt quá mức.....

Cô ngủ thẳng đến hừng đông cảm giác cả người thoải mái,cô rời giường đi ra, mẹ và dì nhỏ vừa làm xong bữa sáng, nói:“Miên Miên mau ăn bữa sáng rồi đi làm, mẹ và dì nhỏ con ăn xong bữa sáng cũng trở về.....”

“Ách.....” Nguyễn Miên Miên lập tức nói:“Con đưa hai người đi,ông chủ nói hôm nay có thể cho con nghỉ ngơi nửa ngày, buổi chiều là có thể đi làm.....”

Mẹ Nguyễn lạnh lùng nhìn cơ một cái, Nguyễn Miên Miên lập tức chột dạ nhưng ánh mắt vẫn kiên định.

Ánh mắt của mẹ giống như con dao nhỏ thật lưu loát,rất dọa người a.

Thật lâu sau, mẹ Nguyễn cũng lên tiếng ,“Cũng tốt.....” Lại nói lời thăm thía:“Con gái, công việc và hôn nhân đều quan trọng như nhau a,con cũng không thể chần chừ .....”

“Con biết mà mẹ.....” Nguyễn Miên Miên lập tức đau đầu .

Thật vất vả đưa mẹ và dì nhỏ đi,từ nhà ga trở về,cô vui đầu chui vào trong phòng ngủ, mở máy tính lên, bắt đầu đả khởi vông du, mặc kệ ,cô quyết định từ chức rồi.....

78- Hấn đến vì muốn báo thù sao?!

Buổi chiều đi nơi nào đây?!

Tìm việc?! Không, trước đó phải đi du lịch cái đã, buổi chiều đi tìm công tu du lịch để đăng ký, sau khi trở về sẽ tìm công việc..... Coi như là trốn Lam Dạ Ảnh và Lam Dạ Hiên.....

Nhưng mà chuyện không giống như người tính.....

Cô rất nhanh bị hối thúc....

Nguyễn Miên Miên khóa cửa lại, ở trong phòng một mình, dù sao cô cũng không muốn đi làm, ô ô..... Cùng tổng giám đốc đại nhân xảy ra chuyện tình như vậy, còn có thể đi làm sao?!

Chẳng lẽ còn muốn dây dưa không rõ?! Không cần.....

Cô đem nhạc mở đến số lớn nhất, các loại trò chơi đánh nhau vang lên trong phòng, Nguyễn Miên Miên miệng cười toe toét, cười không tim không phổi,“Đánh chết người, đánh chết..... Ha ha.....”

Đánh chết tên Lam Dạ Ảnh.....

“Răng rắc.....” Một tiếng mở cửa ,trong phòng tràn đầy âm thanh trò chơi, Nguyễn Miên Miên không có chú ý tới,cửa đã bị mở ra,ngay sau đó có tiếng giày da vang lên ở trong phòng,chạm rãi thoải mái tới gần cô.....

Lam Dạ Ảnh xiết chặt quả đấm, khóe miệng hơi run rẩy, không thể tin cô gái này ngồi đây chơi trò chơi?Cô này là mấy tuổi rồi?

Nguyễn Miên Miên cảm giác sau lưng hơi u ám , rốt cục cô cảm giác có cái gì không đúng, nghiêng đầu,nụ cười hớn hở biến thành cứng ngắc....

[o] a!

Ai có thể nói cho cô biết tên Lam Dạ Ảnh này vào nhà bằng cách nào không? Ban ngày ban mặt lại xuất quỷ nhập thần ,thật sự là muốn giết người a.....

“Lam..... Lam Dạ Ảnh.....” Nguyễn Miên Miên cười gượng hai tiếng, chậm nửa nhịp mới nói,cảm thấy hít thở có chút không thông..... Âm thanh trò chơi trong máy tính còn tiếp tục,và vẻ mặt cứng ngắc của hai người đang nhìn nhau.

Lam Dạ Ảnh lạnh như băng đang đứng ở bên cạnh cô,cô nhìn lên hấn, thấy bộ mặt dày đặc như là khối băng lớn.....

“Anh..... anh vào nhà bằng cách nào?!” Nguyễn Miên Miên theo bản năng hỏi, cảm thấy sờn tóc gáy.

Lam Dạ Ảnh khóe miệng run rẩy cười lạnh hai tiếng,“Cô không đi làm vì ở nhà đánh trò chơi sao? Nguyễn Miên Miên,cô càng ngày càng giỏi khiêu khích người, ngày hôm qua cô hát mỳ Ý lên mặt tôi,tôi còn chưa đến tìm cô tính sổ.....”

-_-|||

Hắn đến vì muốn báo thù sao?!

Ồ ô, lại bị hối thúc.

“Di động vì sao tắt máy? Cả ngày hôm qua gọi cho cô đều không được.....” Con người của Lam Dạ Ảnh mang theo ánh lửa, cô gái này đúng là rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, nếu là như thế này thì hắn cũng không cần thiết phải khách khí .

79-Rõ ràng là uy hiếp nha !!!! >__

Bảo cô là tình nhân của hắn khiến cho cô khó xử như vậy sao?! Nếu mềm không được vậy thì dùng phương pháp mạnh bạo.....

“Ack,điện di động..... hết pin.....”Giọng nói của Nguyễn Miên Miên thật ra có chút yếu ớt,cả ngày hôm qua cô sợ hắn gọi đến tìm cô cho nên dứt khóa khóa máy di động.....

“Hừ.....” Lam Dạ Ảnh lạnh lùng hừ một tiếng, rõ ràng không tin.

Nguyễn Miên Miên lại nghi ngờ hỏi,“Anh vào nhà bằng cách nào?!” Cô cười gượng xác định người mình nhìn thấy không phải là ảo giác,chính xác là cửa nhà cô đã khóa rồi nha.

Trên mặt Lam Dạ Ảnh lạnh như băng, lạnh lùng ngó chừng cô,“Cô nghĩ rằng tôi tìm người nào, muốn tìm người phải nhờ người khác chẳng phải phiền toái quá sao?!”

Hắn từ sau lưng lấy ra một xâu chìa khóa, Nguyễn Miên Miên kinh ngạc, cái chìa khóa nhà cô khi nào đến trên tay hắn? Hắn đã lấy ở đâu thế ?!

Khóe miệng của cô có chút run rẩy, vẻ mặt có chút cứng ngắc,trong con người có ngọn lửa nhỏ đang thào chạy,một chút tức giận theo trái tim hướng hướng lên đầu, cô bất đắc dĩ nói:“Anh tại sao có chìa khóa nhà tôi?!”

Rõ ràng chỉ có tối hôm đó, buổi sáng không giải thích được, hắn mới ở a.....

Lam Dạ Ảnh hỏi một đằng trả lời một nẻo,hắn nở nụ cười quỷ dị nói,“Theo tôi về công ty đi làm?!”

Nói xong liền tiến đến kéo tay cô.

Nguyễn Miên Miên nóng nảy, vội hỏi:“Tôi đã từ chức .....”

“Tôi có phê chuẩn sao?!Cô và công ty ký kết năm năm, cô nếu hiện tại muốn từ chức thì chờ lệnh gọi từ tòa án đi?”Lam Dạ Ảnh không có ý tốt nhìn chăm chăm cô, trong lòng có chút tức giận.

“Cái gì?! lệnh truyền cái gì? Tôi không phạm pháp, chẳng qua là nói từ chức trước mà thôi.....” Nguyễn Miên Miên vừa vội vừa tức , dường như muốn giơ chân.

“Cô dù sao làm ở Lam thị lâu như vậy,Lam Dạ Hiền lại rất tín nhiệm cô,cơ mật công ty cô lại biết không ít, nếu khởi tố cô tiết lộ cơ mật công ty cô cho rằng cô phải bồi thường bao nhiêu tiền,ngồi ở trong tù bao lâu?! Lam Dạ Ảnh cố ý thờ ơ nói xong, một mặt quan sát đến sắc mặt của cô.

Nguyễn Miên Miên dường như tức nhảy dựng lên, giận dữ nói:“Anh nói bậy! Tôi là một thư ký nho nhỏ làm sao biết được cái gì cơ mật? Anh thật sự là quá đề cao tôi .....”

Hắn rõ ràng muốn uy hiếp.....

Lam Dạ Ảnh nhíu mày nhìn đáng vẻ cô giơ chân, trong lòng cực kỳ vui mừng, cũng không nói chuyện chỉ là ung dung nhìn cô.

Nguyễn Miên Miên thật là bị chọc tức, ngực cao thấp phập phồng , suy nghĩ thật lâu sau mới ngoài cười nhưng trong không cười nói:“Tổng giám đốc nói quá lời,tôi làm sao có thể từ chức chứ,tôi từ chức làm sao có cơm ăn .....”

Cô nhìn Lam Dạ Ảnh một chút áy náy cũng không còn sót lại nha.....

80-Cô sợ cái gì?

Cô tin tưởng hẳn thật là có thể làm ra chuyện này, loại người máu lạnh như ma cà rồng có chuyện gì mà làm không được?! Nhưng mà trong lòng khó tránh khỏi tức giận bất bình.....

Cô thật ghét bị hấn gây khó dễ giống như nắm mì vắt bị hấn đùa bỡn,cô tên là Nguyễn Miên Miên nhưng mà cũng không phải loại người ta vuốt ve như đóa hoa.....

Lam Dạ Ảnh đắc ý nhíu mày,cô gái này..... Coi như là biết điều nhưng về mặt bất mãn của cô thật đúng là thú vị, xem ra trong lòng rất là khó chịu đây.....

Việc của hôm nay coi như là trả lại việc ngày hôm qua cô hất mì lên mặt hấn.....

Cô gái này quả nhiên là cần phải cho biết tay, bằng không cô ta thật là có thể giẫm trên đầu người khác..... Hấn nhíu mày xấu xa đi đến ôm bả vai của cô nói:“Đi thôi.....”

Nguyễn Miên Miên tức giận bất bình trừng mắt liếc hấn một cái, tắt máy tính, yếu ớt nói:“Đi làm thì được nhưng tôi không muốn cùng Lam tổng có quan hệ mờ ám,cũng không muốn làm trợ lý hay thư ký,tôi muốn làm ở bộ phận nghiệp vụ thôi.....”

Lam Dạ Ảnh nhíu nhíu mày,“Bộ phận nghiệp vụ?”

Cô gái này..... Hay là không muốn ở bên cạnh mình?! Nhưng cô cũng không đồng ý đứng bên cạnh Lam Dạ Hiên,.....Trong lòng cô không thiên vị ai...

Nhưng nếu hấn và cô thật có quan hệ, còn không muốn cạnh chừng cô sao?! Hấn làm sao có thể thất bại dưới tay Lam Dạ Hiên.

“A,bằng không tôi sẽ không trở về, anh muốn kiện thì kiện đi,ngồi tù tôi cũng không sợ.....” Nguyễn Miên Miên hiên ngang lẫm liệt nói xong.

Mẹ ơi.....

Lam Dạ Ảnh đột nhiên nở nụ cười,cô gái này đối với mình thật sự là mạnh dạn nha, cũng không hài lòng cách sắp xếp của hấn, như vậy rất tốt.....

Tính cách của cô ,ngoài mặt có chút yếu ớt thoát nhìn dễ ăn hiếp, nhưng mà, cô rất biết trả giá nha,thú vị.....

“Được, tôi sẽ điều cô về bộ phận nghiệp vụ, nhưng.....” Lam Dạ Ảnh cũng không muốn cô ra rời tầm mắt của mình xa quá,“Nếu cô không thể làm tốt, một tháng sau, phải về bên người tôi.....”

Nguyễn Miên Miên do dự một chút, cuối cùng gật gật đầu.

Làm việc bên đó, vốn là xem về thành tích .....

Lam Dạ Ảnh đột nhiên kéo cô vào trong lòng mình, trầm thấp hỏi:“Cô đang sợ cái gì? Sợ cùng tôi ở chung một chỗ lâu quá sẽ phát sinh tình cảm sao?Cho nên mới muốn trốn chạy khỏi tôi sao?”

Giọng nói dịu dàng mang theo từ tính còn rất êm tai.

Nguyễn Miên Miên bừng tỉnh sau đó lập tức giãy, sắc mặt có chút mất tự nhiên đỏ hồng.

21. Chương 81 - 84

81. Bã đậu

Cô thật ra có chút sợ hãi ..... Nói không sợ là giả .

Bởi vì Lam Dạ Ảnh là một người đàn ông vô cùng nguy hiểm..... Nguyễn Miên Miên vừa nghe nói lời của hấn, không khỏi có chút chán ghét,đỏ mặt nhưng quật cường nói:“Sẽ không có chuyện đó,tôi mới không

thích người đàn ông như anh nhưng thật ra có phải anh thích tôi hay không?! Cho nên một lần lại một lần muốn chứng minh tôi thích anh, để bù lại tự tôn của anh.....”

Lam Dạ Ảnh cứng lại, bị cô nói làm cho cả người có chút mất tự nhiên, ai nói, hẳn mới không thích cô gái này nhưng mà vì sao bị cô ta nói trong lòng có chút chột dạ nha?

Thật sự là không giải thích được .....

Hắn bấu môi lập tức phủ nhận nói:“Cô cho là cô chỉ có mười sáu tuổi sao?! Tôi mới là người không cảm thấy hứng thú đối với cô.....”

Nguyễn Miên Miên giận đến đỏ mặt tía tai,“Tên khốn kiếp này!Đó là chuyện của tôi, không tới phiên anh tới giễu cợt tôi,anh cũng không tốt hơn tôi bao nhiêu, một người đàn ông già ba mươi tuổi còn muốn ăn cô bé mười sáu tuổi, anh thật sự là đáng ghét a.....”

Hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ, tất cả đều giận đến nổi thở hổn hển, trừng mắt nhìn đối phương không ai chịu nhường cho đối phương.

Hai người đều bị chạm đến tự tôn, trong lúc nhất thời khó có thể thu xếp xong .

Lam Dạ Ảnh rõ ràng không thoải mái, giận dữ hét:“Đàn ông ba mươi tuổi tuyệt không già nhưng cô thì là bà đậu .....”

Sau khi nói xong, hắn mới phát giác chính mình nói cái gì, vội vàng ngậm miệng, ánh mắt lóe ra nhìn chăm chăm Nguyễn Miên Miên trợn mắt há hốc mồm, trong lúc nhất thời sắc mặt sững sờ tái mét.....

Hắn tại sao lại giống như đứa trẻ nói ra những lời này, thật sự là thất sách.....

Nguyễn Miên Miên không nói, mặt không thay đổi xoay đầu cười lạnh một tiếng, bà đậu, Nguyễn Miên Miên mệt mỏi trong lòng có chút đau đớn...

Vì sao đau thì cô không biết?!

Ngay cả chính cô cũng không biết, loại cảm giác chán ghét này.....

Xem hắn như người đàn ông qua đường không được sao?! Lúc trước cũng giễu cợt cô là người không ai thèm lấy nhưng mà tại sao hắn lại lấy đi lần đầu tiên của cô,còn đối đã cô như vậy?Cô còn phải chịu lăng nhục như vậy.....

Một chút thương cảm hòa nhập vào trong lòng của Nguyễn Miên Miên,cô chịu đựng đau đớn, mặt không chút thay đổi.

“Miên Miên.....” Lam Dạ Ảnh cũng hiểu được lời nói của mình có chút quá đáng nên vội vàng gọi cô một tiếng.

Nguyễn Miên Miên lại cười lạnh nói,“Lam tổng,tôi đi làm ,anh yên tâm tôi nhất định sẽ làm ở bộ phận nghiệp vụ thật xuất sắc, sẽ không làm Lam tổng lo lắng.....”

82.Có phải chỉ là vì muốn trả thù mà thôi

Lam Dạ Ảnh đột nhiên hóa đá, giống như có một chút lạnh lẽo tràn vào trong lòng hắn.

Nguyễn Miên Miên lạnh lùng,không thể nghi ngờ mình vừa cho hắn một cảm giác chua chát.

Thân thể hắn cứng ngắc,sau một lúc lâu không nói chuyện cho đến khi nhìn thấy Nguyễn Miên Miên ra cửa, hắn mới đi theo đi ra ngoài, Nguyễn Miên Miên vẫn lạnh nhạt không rõ sắc mặt ra sao.....

Điều này làm cho Lam Dạ Ảnh có chút mờ mịt, hắn đem tất cả mọi chuyện làm hỏng hết .....

Rõ ràng có thể nói chuyện mềm mỏng, cuối cùng lại diễn biến thành loại trường hợp này, đều là hắn không tốt..... Giờ phút này, chuyện mà Lam Dạ Ảnh muốn làm nhất là hận không thể lập tức biến thành một con mèo nhỏ chui đến trong ngực cô, kích phát bản tính người mẹ của cô, làm cho cô tha thứ những lời hắn nói ban nãy, nhưng mà nếu thật sự là như thế không chừng Nguyễn Miên miên đầu tiên là bị hù chết .....

Ai ya, hẳn là hồ ly lại bị cô cho là mèo, hẳn lại cam tâm tình nguyện cho cô hiểu lắm, trên đời này cũng chỉ có cô mới có thể khiến cho hẳn làm như vậy .....

Lặng lẽ ra khỏi thang máy,ngồi lên xe, Nguyễn Miên Miên vẫn nghiêng đầu không nhìn tới hẳn, mặt không chút thay đổi nhìn chằm chằm phong cảnh ngoài cửa sổ, không biết đang nhìn cái gì.....

“Khụ khụ.....” Lam Dạ Ảnh thật sự là chịu không nổi loại trường hợp xấu hổ này, đột nhiên giương giọng nói:“Miên Miên,những lời tôi vừa mới nói quả thật là nghiêm trọng ,cô đừng để ý.....”

Nguyễn Miên Miên làm bộ như không có nghe đến, hoàn toàn không có phản ứng.

Lam Dạ Ảnh mấp máy miệng, lòng tự trọng có chút tổn thương, muốn nói cái gì lại tìm không thấy lời nói thích hợp, loại cảm giác này thật là tẻ hết biết nha.....

“Nguyễn Miên Miên.....”Lam Dạ Ảnh không cam lòng lại gọi thêm một tiếng, nhìn chăm chú gương mặt nghiêng của cô, Nguyễn Miên Miên hồi lâu cũng không trả lời, chỉ là lạnh lùng nói:“Lam tổng, anh là cấp trên của tôi, anh nói cái gì tôi đều nghe được.....”

“Cô.....” Sắc mặt Lam Dạ Ảnh lúc trắng lúc xanh, hẳn không ngờ chỉ vì một câu nói của mình mà quan hệ của hẳn và cô biến thành cấp trên và cấp dưới,thật đủ là buồn bực nha....

Thời gian kế tiếp, ai cũng không nói gì.

Cho đến khi tới công ty, xuống xe, một trước một sau đi vào trong công ty, mặt mọi người sôi sùng sục, vừa đi vào liền nhìn thấy Lam Dạ Hiền, sắc mặt hẳn thoáng một chút liền đen lại, đôi mắt nhìn chằm chằm Lam Dạ Ảnh, tay nắm thành quả đấm.....

Hoài nghi trong lòng dâng lên,Lam Dạ Ảnh ngày hôm qua còn đi đến nhà cô ta là sao?!

Vừa vào phòng làm việc,Lam Dạ Hiền đầu tiên chạy vội vào, một phen giữ chặt áo Lam Dạ Ảnh, tức giận nói:“Nói cho tôi biết,anh vì sao đi trêu chọc cô ta?! Có phải chỉ là vì trả thù tôi mà thôi?!”

83-Anh em giăng co

Trong con người của Lam Dạ Hiền tất cả đều là tức giận, trên trán nổi đầy gân xanh,theo dõi ánh mắt của hẳn. Hẳn cướp đi vị trí trong công ty, hẳn gia nhập gia đình của hẳn, hẳn có thể dễ dàng tha thứ, nhưng mà ngay cả cô gái hẳn thích cũng muốn đoạt lấy,quả thật không thể chịu đựng.....

Trong lòng Lam Dạ Ảnh vốn không thoải mái, một đôi mắt giống như bình thường gắt gao theo dõi ,tay lạnh lùng giữ chặt cổ tay hẳn, sức lực rất mạnh kéo xuống.

Hai người lập tức hình thành tình trạng giăng co.

Lam Dạ Ảnh lạnh lùng nói:“Tôi muốn như thế đó? Cậu..... Có thể làm gì nào?!” Con người kia và giọng nói tất cả đều là châm chọc và kích thích, Lam Dạ Ảnh cười lạnh lại mang theo giọng nói mỉa mai,“Cô ta muốn làm tình nhân của tôi, hơn nữa còn cam tâm tình nguyện,cậu có năng lực gì? Lam Dạ Hiền,cậu không chỉ không giữ được công ty của mình, ngay cả tình nhân của mình cũng không giữ được,tôi cảm thấy buồn thay cho cậu.....”

Loại cảm giác bị người ta cướp đi mọi thứ, dễ chịu không?!

Hẳn muốn đem tất cả chuyện mà mẹ hẳn đã chịu trả hết lại cho Lam Dạ Hiền....

Bởi vì mẹ hẳn quá yêu Lam Thiên, nếu không hẳn nhất định..... Ngay cả Lam Thiên cũng muốn trả thù, mẹ yêu quá mức hèn mọn,bà chỉ là..... Nhiều năm trước tới nay đều muốn có một cái danh phận.

Lam Dạ Hiền cắn răng, trong ánh mắt thoáng hiện tia thù hận, có phải hay không bọn họ luôn luôn là không đội trời chung, mỗi hận đoạt vợ, mỗi hận đoạt cha.....

Lam Dạ Ảnh kéo tay hẳn ra, sau đó giật mạnh xuống, miệng gọi lên không có ý tốt nói:“Một ngày nào đó,không chỉ gia đình của cậu bao gồm cả Nguyễn Miên Miên,tất cả những gì cậu sở hữu đều mất đi, Lam Dạ Hiền cậu cần bản không phải đối thủ của tôi.....”

“A.....” Lam Dạ Hiền cắn chặt răng cười lạnh,“Miên Miên, tôi sẽ không tặng cho anh.....”

Nếu tất cả sở hữu của mình hẳn đều có thể đoạt lấy, nếu cha thật sự thiên vị Lam Dạ Ảnh, hẳn cũng biết, chỉ cần mẹ không có chuyện gì sự nghiệp hẳn có thể chính mình tạo ra.....

Ánh mắt của Lam Dạ Ảnh đột nhiên như cuồng phong gào thét, hiện đầy tơ máu, cậu ta nói đem Miên Miên tặng cho hẳn sao?! Không có khả năng, cô gái này nhất định là tình nhân của hẳn.....

“Anh cũng đừng mong lại thương tổn cô ta, tôi sẽ không cho anh có cơ hội.....” Lam Dạ Hiền cười lạnh, sau đó mới nện bước chân xuống sàn ra khỏi văn phòng tổng giám đốc.

“Phanh.....” Cửa Văn phòng đóng lại trong nháy mắt, Lam Dạ Ảnh một cước đạp đến trên tường để phát tiết tức giận. Đối với Lam Dạ Hiền kích thích như vậy còn chưa đủ sao?!

84. về mặt như ánh sáng mặt trời của Lam Dạ Hiền

Nguyễn Miên Miên giữ vững khuôn mặt lạnh lùng không chút thay đổi đối diện với các cô gái tò mò đến hỏi cô, bỏ mặc bất kể các người đó muốn bàn luận thế nào, cô và tổng giám đốc đồng thời vào cửa.....

Dù sao Lam Dạ Ảnh vừa đến nhậm chức tổng giám đốc, liền muốn cô làm thư ký bên người, hôm nay lại cùng nhau vào cửa công ty là ai cũng đều phải bàn luận vài câu?!

Thật lâu sau hẳn mới thản nhiên nói: “Tôi muốn điều cô ấy đến bộ phận nghiệp vụ .....”

[o] a!

Tất cả người trong văn phòng kinh ngạc vạn phần, vốn định hỏi kỹ nhưng nhìn thấy dáng vẻ của Nguyễn Miên Miên không muốn nói chuyện, liền không dám nói chỉ yên lặng nhìn cô thu dọn mọi thứ xong đi đến bộ phận nghiệp vụ.

Nguyễn Miên Miên biết bọn họ sẽ ở sau lưng cô bàn luận gì, nhưng mà ở sau lưng bàn luận là chuyện các cô ấy, cô mặc kệ chỉ cần không ở trước mặt cô bàn luận là được .

Trời sinh cô tính tình hồ hững nhưng cũng không muốn người khác ở trước mặt cô nói chuyện thị phi.

Vào bộ phận nghiệp vụ, cô chỉnh lại bàn làm việc của mình tinh thần phấn chấn hẳn lên, hay là làm vốn ban đầu đi, trên người cô tràn đầy khí lực nhưng mà quản lý bộ phận được mọi người yêu mến nhưng cũng có chút lo sợ, lại không biết đáng về mình làm ra sao thật sự là làm Nguyễn Miên Miên khó khăn...

Cô cũng lười bị người khác quản lý chỉ là An Tiểu Mễ đột nhiên gọi điện thoại đến.

Giọng nói lười biếng của An Tiểu Mễ vang lên, “Á.....”

Áck?!

Nguyễn Miên Miên ngạc nhiên, “Cậu đừng nói đến bây giờ còn chưa rời giường nha? Tối hôm qua làm gì? Không đi làm sao?!”

“Miên Miên.....” An Tiểu Mễ uể oải nói ở bên tai, khó chịu nói: “Tối hôm qua mệt lắm nha, một mình ta đi vào quán, sau đó..... Sau đó, thì dẫn theo một người đàn ông trở về.....”

“Á.....” Nguyễn Miên Miên kêu sợ hãi một tiếng, “Không thể nào?”

An Tiểu Mễ cười khanh khách vang lên, “Nhưng, cũng không hối hận nha, kỹ thuật còn rất cao nha, ha ha.....”

Nguyễn Miên Miên hắc tuyến, cô không dự đoán được An Tiểu Mễ sẽ đến thật, chuyện đã qua thật khó nói tới nói lui còn dám mang đàn ông trở về nhà.

“Vậy cậu hợp ý với hẳn ?!” Nguyễn Miên Miên cười hỏi cô.

“Làm sao có thể.....” An Tiểu Mễ cười nhẹ nói: “Chỉ là tình một đêm mà thôi, hiện tại tình yêu đều giống thức ăn nhanh, một đêm là đủ.....”

An Tiểu Mễ từ trước đến giờ không tin vào tình yêu bền lâu, rất là chán nha....

Nguyễn Miên Miên đang muốn nói cái gì, lại nghe thấy điện thoại truyền đến giọng khó chịu của đàn ông, sau đó nghe được tiếng kêu sợ hãi của An Tiểu Mễ, điện thoại bị cắt đứt.

Nguyễn Miên Miên ngạc nhiên, đổ chút mồ hôi lạnh, không đến mức đi sáng sớm còn muốn tiếp tục chứ.....
Tức giận cắt đứt điện thoại, ngẩng đầu, liền thấy vẻ mặt như ánh sáng mặt trời của Lam Dạ Hiền, cười rục rờ nhìn cô, tim của Nguyễn Miên Miên đập liên hồi, sáng sớm nhìn thấy nụ cười này, uất ức trong lòng cô đều bị xóa sạch....

22. Chương 85 - 88

85. Ngày mai muốn đi công tác

So ra mà nói, tuy rằng sắc mặt của Lam Dạ Hiền đối với cô chưa từng hoà nhã [là cô tự nói đó nha .....] nhưng mà so với Lam Dạ Ảnh không chút tôn trọng và bá đạo mà nói Lam Dạ Hiền có vẻ ôn hòa hơn.....

Nhất là lời nói đả thương người của Lam Dạ Ảnh ngày hôm qua, làm cho Nguyễn Miên Miên trong lòng sầu não.

“Miên Miên, cô điều đến bộ phận nghiệp vụ sao?!” Lam Dạ Hiền và chuyện xảy ra với cô ngày hôm qua dường như có chút thấu hiểu.

Nguyễn Miên Miên nghe thấy có chút không được tự nhiên, nhất là hần gọi tên Miên Miên thân thiết như thế.

“..... A, là tôi xin điều đến.” Nguyễn Miên Miên nói xong, “Lam phó tổng tới nơi này có chuyện gì sao?!”

“Miên Miên.....” Lam Dạ Hiền ôn hòa nói, “Chúng ta trong lúc này không cần phải xa lạ như vậy.....”

Nguyễn Miên Miên cúi đầu, quát cường nói: “Công ty có quy định của công ty.....”

Lam Dạ Hiền không thể nghe thấy tiếng thở dài của cô, một lúc sau mới nói: “Ngày mai tôi muốn đi công tác, cô chuẩn bị một chút, đi sang thành phố khác bàn công việc, nếu cô làm tốt tôi sẽ tăng lương thăng chức.....”

“Ách, Được.....” Nguyễn Miên Miên cũng không nghĩ nhiều, gật đầu đáp ứng, quản lý bộ phận nghiệp vụ ở một bên nghe được, thầm nghĩ không biết Nguyễn Miên Miên rốt cuộc có bản lĩnh gì, làm cho hai anh em Lam tổng đều đối cô có vài phần kính trọng, hơn nữa..... Cái gì thăng chức tăng lương, lại thăng chức, cái vị trí quản lý này hần không muốn cho Nguyễn Miên Miên đâu nha?!

Quản lý trong lúc nhất thời lo lắng đứng lên, lại không thể nói gì... chỉ là đứng im...

Lam Dạ Hiền nhìn thoáng qua thật lâu Nguyễn Miên Miên, mới chậm rãi rời đi, muốn vội cũng không vội được, theo đuổi con gái..... Hần thật ra không có bao nhiêu kinh nghiệm đáng nói.....

Chỉ là, hần với lam Dạ Ảnh trong ở giữa thù hận, càng ngày càng sâu .....

....

An Tiểu Mễ thở hổn hển, có chút khó khăn nhìn thoáng qua người đàn ông sáng sớm đã quần quýt lấy mình, “A, đủ rồi nha, chẳng qua là tình một đêm mà thôi, anh vì sao cứ tóm tôi không tha chứ aaaaaa?!”

Lam Tư Thần cười xấu xa, nghiêng thân ép lên người cô, xấu xa nói: “Ai nói, hiện tại đã không tính là tình một đêm, hay là tính là tình nhiều đêm đi?”

“Anh.....” An Tiểu Mễ mặt đỏ bừng, chán nản nói: “Cho dù tình nhiều đêm thì như thế nào? Anh đem tôi biến thành cái gì?!”

Lam Tư Thần nhú mày, cười xấu xa nói: “Không muốn thế nào? Chỉ là, cần cô chịu trách nhiệm với tôi, hoặc là tôi chịu trách nhiệm với cô.....”

86-An Tiểu Mễ và Lam Tư Thần

“A, Lam Tư Thần, anh đừng có không biết xấu hổ như vậy.....” An Tiểu Mễ giận giữ, “Anh đừng mơ tưởng coi đây là cái cơ muốn cùng tôi dây dưa không ngớt.....”

Lam Tư Thần lưu manh huýt sáo, “Không tệ, bây giờ có thể nhớ rõ tên của tôi, xem như cô có chút lương tâm, tục ngữ có nói một ngày vợ chồng trăm ngày ân huệ, huống chi chúng ta có nhiều ngày như thế..... An Tiểu Mễ, cô không cần ác như vậy..... Cô sẽ hối hận, tôi là..... một báu vật kim cương, nếu bỏ lỡ, cô nhất định sẽ hối hận cả đời.....”

“Cái gì, hối hận còn lâu á!” An Tiểu Mễ thô lỗ đập hất một cước, nhanh chóng đổ mặt tía tai nhảy dựng ở trên giường, đem tất cả quần áo tối hôm qua quăng ở trên mặt đất nhặt lên đến, ném tới mặt hất, nói: “Mau mặc quần áo vào, cút đi!”

Lam Tư Thần bất đắc dĩ thở dài một tiếng, ra vẻ u oán nói: “Ai, ăn xong không chịu nhận nợ, thật sự là cô gái nhẫn tâm.....”

-_-|||

“Mau cút, đừng dong dài.....” An Tiểu Mễ hoàn toàn nóng nảy, cũng vội vàng mặc vào quần áo vào.

Lam Tư Thần chậm rãi mặc quần áo, một mặt nhìn An Tiểu Mễ như hổ rình mồi nhìn chằm chằm mình, hất thật lâu sau mới đứng lên, sau đó lại đứng ở trước mặt cô, “Chụt chụt.....” Nhanh chóng hôn lên mặt cô.

An Tiểu Mễ tức giận chà chà mặt, hung ác trừng mắt liếc mắt hất một cái, đưa tay đẩy hất ra ngoài cửa, muốn đóng cửa thì Lam Tư Thần lại nghiêng người tựa vào cánh cửa, một tay chống cánh cửa chuẩn bị đóng cửa, lông mày nhíu lên nói: “Cô gái, muốn cho tôi số điện thoại không.....”

“Muốn cái rắm!” An Tiểu Mễ thô lỗ cắt đứt lời nói của hất, đẩy tay hất ra, “Rắm.....” Dừng hết sức để đóng cửa lại, sau đó mới nhẹ nhàng thở ra.....

Lam Tư Thần đụng phải lỗ mũi, ngượng ngùng sờ sờ cái mũi, giận giữ rời đi, không dự đoán được này cô gái nóng bỏng này, quả thật là rất khó khó đối phó.....

Nhưng, hất chỉ là thích nóng thôi, ăn rất nghiện.....

An Tiểu Mễ cúi đầu nhìn quần áo tùm lum dưới giường, ly rượu, một đầu mồ hôi lạnh, tối hôm qua uống rất nhiều..... Quả nhiên, rượu không phải là thứ tốt.....

Cô dọn dẹp sạch trong nhà, tắm rửa một cái, đem quần áo bỏ vào máy giặt chỉ có chút xú đã đến giữa trưa, cô vội vàng chọn vài đồ trang sức trang nhã, chuẩn bị ra cửa cùng với Nguyễn Miên Miên đi ăn cơm trưa, liên tục mấy ngày chưa gặp mặt.....

Điện thoại đột nhiên reo lên, người bên kia nói: “Miên Miên, giữa trưa chúng mình cùng nhau ăn cơm nha.....”

“Ừ, Được.....” Nguyễn Miên Miên lập tức liền nở nụ cười, “Người đàn ông kia đi rồi.....”

Mặt An Tiểu Mễ lập tức đen lại, “Miễn bàn tới hất, mình nhanh chóng đến công ty đưa điện thoại cho cậu.....”

“Được.....” Nguyễn Miên Miên trả lời, sau đó cắt đứt điện thoại.

87-Anh em hoạn nạn

Lam Dạ Ảnh chuẩn bị đến rủ Nguyễn Miên Miên đi ăn cơm trưa, lại phát hiện cô đã đi rồi.....

“Chết tiệt.....” Lam Dạ Ảnh cắn răng, đem cô điều đến bộ phận nghiệp vụ chính là không tốt, thoát khỏi tầm mắt của mình thật sự là không thoải mái.....

Xoay người thấy một món đồ thủy tinh rơi xuống đất, khi nhìn ra ngoài cửa sổ dưới lầu, lại phát hiện cô đi theo một cô gái khác lên xe, một chút liền đi thật xa, hất cắn chặt răng mặt u ám đi ra khỏi bộ phận nghiệp vụ, nhìn thấy quản lý bộ phận nghiệp vụ run sợ trong lòng, nhưng mà hất cũng không dám hỏi thêm cái gì, Nguyễn Miên Miên về sớm, tổng giám đốc không có nói cái gì, làm sao một quản lý nhỏ nhỏ như hất dám nói.....

Lam Dạ Ảnh chân trước mới vừa đi, Lam Dạ Hiên lại đi đến.

Chân quản lý bộ phận nghiệp vụ mềm nhũn, vội vàng xoa xoa mồ hôi lạnh, hôm nay là ngày gì a, tại sao ai nấy đều tập hợp lại đây tìm Nguyễn Miên Miên?! Thật sự là kỳ quái .....

Tuy rằng Lam Dạ Hiền đã không phải là tổng giám đốc nhưng mà vẫn còn uy thế.....

Hắn nhú mày, “Nguyễn Miên Miên đi với ai rồi?!” Trăm ngàn đừng nói với hắn là theo Lam Dạ Ảnh đi ăn cơm trưa .....

“Ack, cô ấy về sớm, tôi thấy cô ấy giống có một người bạn gọi điện thoại tới, không chừng là đi ăn cơm, vừa mới.....” Quản lý nuốt nước miếng, không sợ chết nói: “Vừa rồi Lam tổng cũng đến tìm.....”

“Sao?!” Lam Dạ Hiền hứng thú nhú mày, nói như vậy là không đi với Lam Dạ Ảnh.....

Hắn cuối cùng đi lại ra khỏi bộ phận nghiệp vụ .

Quản lý xoa xoa mồ hôi lạnh, lẩm bẩm: “Sau này, bộ phận nghiệp vụ sẽ náo nhiệt lên, các người..... Về sau cố gắng làm việc, bằng không có hậu quả gì các cô cậu chịu .....”

Phía dưới hai mặt nhìn nhau dò xét, cũng hiểu được trong lòng run sợ, đối đãi với Nguyễn Miên Miên không không biết làm như thế nào cho phải .

Lam Dạ Hiền đang định lái xe đi ăn cơm trưa, điện thoại vang lên, hắn tự tay nhận lấy, “A.....”

“Anh..... Em đã về nước .....” Giọng nói nhẹ nhàng của Lam Tư Thần vang ở một đầu khác điện thoại.

Lam Dạ Hiền hết sức nhú mày, “Cái gì?! Em không phải du học ở Anh quốc?! Vì sao đột nhiên trở về? Mẹ có biết hay không? Tên nhóc này, sẽ không lại trốn học chứ?!”

Lam Tư Thần cười hắc hắc, “Anh, anh đừng khẩn trương quá, anh đang ở công ty sao? Em tới tìm anh.....”

Lam Dạ Hiền cắn chặt răng, nói: “Em ở đâu? Anh đến tìm em, vừa vặn chúng ta cùng ăn cơm trưa.....”

“Ừm, Em ở.....” Lam Tư Thần nói sơ một chút nơi của mình .

Lam Dạ Hiền cắt đứt điện thoại, phát động xe hướng thẳng tới nơi hắn chỉ định, gầy đây xảy ra chuyện gì ít nhất cũng phải nói cho Lam Tư Thần biết, hắn đã trưởng thành, có thể cùng với mình chung họa nạn.....

88. Không phải hắn... là một người khác nha !

“Em chừng nào thì trở về ? Ngay cả một chút tin tức cũng không có?!” Lam Dạ Hiền bình tĩnh hỏi hắn.

Lam Tư Thần nở nụ cười sáng khoái, “Trở về vài ngày rồi nhưng em gặp được một cô gái rất thú vị, cho nên tới hôm nay mới nhớ tới vội gọi điện thoại cho anh.....”

-_-|||

“Tiểu tử ngươi thật đúng là có lương tâm nha.....” Lam Dạ Hiền lạnh lùng chế giễu: “Tiểu tử thú vị chỉ biết ở bên ngoài ăn chơi lêu lổng, lại gặp được một yêu tinh cuốn lấy em ? Lớn như rồi ít nhất nên quan tâm chuyện trong nhà một chút.....”

Lam Tư Thần hắc hắc nở nụ cười một chút nói: “Trong nhà không phải có anh sao? Em chỉ phụ trách tiêu tiền giùm anh thôi.....”

Lam Dạ Hiền thở dài một tiếng, “Chỉ mong vẫn như thế này thì tốt rồi, Tư Thần, lúc em không có ở đây trong nhà đã xảy ra một chuyện gì, người đàn bà kia mang theo Lam Dạ Ảnh trở lại.....”

“Cái gì?!” Lam Tư Thần biến sắc, trực tiếp từ trên ghế nhảy dựng lên, “Chuyện này xảy ra khi nào? Bà ta trở về làm cái gì?!”

Ánh mắt Lam Dạ Hiền lo lắng nheo lại, khóe miệng lạnh lùng gợi lên cười, “Hiện tại tổng giám đốc Lam thị đã không phải của anh, sau này..... Có lẽ đều không có hai anh em chúng ta .....”

“Là ai quyết định ? Ba ba đâu? Quá đáng nha, đáng giận.....” Lam Tư Thần cố giữ bình tĩnh không được, nhảy dựng lên muốn chạy trở về nói rõ lý lẽ với Lam Thiên.

Lam Dạ Hiên nhanh tay giữ chặt hân, lạnh lùng nói:“Em đừng làm liều, mẹ bây giờ còn không biết em muốn làm mẹ tức chết sao?!”

Lam Tư Thần nhe nhai cả bụng khí, nói:“Chẳng lẽ để mẹ con bọn họ làm tới sao? Không nên đem chúng ta đuổi ra có phải hay không?!”

Lam Dạ Hiên không nói lời nào, thật lâu sau, mới thản nhiên nói:“Ăn cơm trước, việc này anh từ từ sẽ lên kế hoạch.....”

Lam Tư Thần tức giận đến nỗi thiếu chút nữa đẩy ngã đồ ăn trên bàn xuống.

.....

An Tiểu Mễ để đồ ăn xuống bàn hỏi Nguyễn Miên Miên,“Cậu với tổng giám đốc, hiện đang trong tình huống như thế nào?!”

Chà.....

Sắc mặt Nguyễn Miên Miên lập tức đen xuống, khó chịu nói:“Đừng,ta buồn bực.....”

“Làm sao vậy?!” An Tiểu Mễ cười như không cười, vẻ mặt không vui hân lên.

Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ nói:“Hân là đại vương phúc hắc,mình bị hân bày kế nên phải đi làm lại,cũng không biết hân vì gây khó xử còn nói mình lớn tuổi.....”

An Tiểu Mễ hắc hắc cười không ngừng,“Đàn ông đối con gái mê muội , Nguyễn Miên Miên chịu khó một chút đi mình thấy tổng giám đốc của cậu rất tuần tú a.....”

“Không phải hân.....” Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ nói:“Là một người khác.....” Nói đến đây, vẻ mặt Nguyễn Miên Miên đầy nước mắt.

23. Chương 89 - 92

89-Ai ở bên ngoài tranh cãi ầm ĩ?

An Tiểu Mễ lập tức mở to hai mắt, ánh mắt tròn chuyển động ,“Không thể nào?Cậu rất lợi hại nha,trước kia nhìn không ra a..... Thế nhưng một lần cậu được hai người .....”

An Tiểu Mễ cười cực kỳ dâm dăng.....

Nguyễn Miên Miên lập tức đỏ mặt, xấu hổ giận dữ vỗ lên vai cô một cái, giận giữ nói:“Nói hươu nói vượn cái gì nha?! Có gì đâu? Cũng không phải câu cá, thật là.....”

“Khanh khách..... Không phải câu cá, là câu rùa vàng nha..... Thích thích.....” An Tiểu Mễ cười khanh khách,“Quả nhiên a, phá thân liền giống nhau , hiện tại ngay cả cười cũng lộ lên phong tình vạn chủng, cực vì mê người nha.....”

“An Tiểu Mễ.....” Nguyễn Miên Miên từ xấu hổ biến thành nổi giận, nắm khăn tay ném qua,“Cậu lại nói bậy thì mình đi trước đây.....”

“Tốt lắm, tốt lắm, không trêu chọc cậu nữa .....” An Tiểu Mễ cười thiếu chút nữa trật hông,vừa thấy là biết là một người vô cùng xảo quyệt.....

“Đến đến đến, nói ỉn biết, đã xảy ra chuyện thú vị gì? Nói ỉn biết, nói ỉn biết.....” Vẻ mặt An Tiểu Mễ cực kỳ hứng thú..... Một đôi con người tối đen như mực mở lớn, làm cho Nguyễn Miên Miên đỏ mặt hân lạnh,cái cậu này quả nhiên là bà tám, rất rất rất bà tám .....

“Người ngủ với mình một đêm là tổng giám đốc mới nhậm chức,còn người kia thì xuống phó tổng .....” Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ nói:“Thật ra mình muốn từ chức, nhưng mà..... Từ không xong?!”

[o] a!

“Sao? Hai anh em tranh một cô gái? Rất có kịch tính, quả thật chỉ có trên phim truyền hình thôi.....” An Tiểu Mễ xấu xa cười khanh khách hỏi: “Vì sao muốn từ chức a? Nếu là mình thì tuyệt đối không từ chức đâu?! Cấp trên của cậu đẹp trai như vậy lại có nhiều tiền, cậu chỉ cần ngồi hưởng phúc thôi, cậu đứng là đang ở trong phúc mà không biết phúc..... Hắc hắc.....”

Nguyễn Miên Miên cắn răng, “Nếu cậu là mình thì biết liền nha? Để xem lúc đó cậu có còn nói sống trong phúc không? An Tiểu Mễ, cậu sợ thiên hạ chưa đủ loạn hay sao..... Cậu rút cuộc là muốn đến giễu cợt hay là giúp mình nha?!”

“Được được được, mình không nói, cậu tiếp tục nói.....” An Tiểu Mễ cười tủm tỉm lại nhin không được hỏi, “Vì sao từ chức từ không xong? Tổng giám đốc luyện tiếc cậu phải không?!”

Mặt Nguyễn Miên Miên đen lại, “An Tiểu Mễ chết bầm, cậu giễu cợt mình thử xem.....”

Cô bắt đầu đi qua bắt đầu bóp cổ An Tiểu Mễ, tiếng kêu kinh hãi trong phòng làm tất cả người đang ăn cơm đều kinh ngạc nhìn lại, ngay cả người bao cả căn phòng cũng cau mặt nhìn ra bên ngoài xem.

“Cô gái bên ngoài quá điên rồi, mẹ kiếp, nhà hàng Tây này đẳng cấp đúng là quá thấp, loại người nào cũng có thể đến đây ăn cơm, thật không hài lòng.....” Lam Tư Thần vô cùng khó chịu đẩy đồ cả đĩa thức ăn, ngoắc tay kêu người quản lý đến, giận giữ nói: “Ai ở bên ngoài tranh cãi ầm ĩ, bảo các người đi đi.....”

90- Hai cô đang yêu nhau sao?

“Lam thiếu gia.....” Người quản lý có chút khó xử.

Trong lòng Lam Tư Thần đang cực kỳ khó chịu, lại thấy dáng vẻ của người quản lý thế, hấn giận quá nhanh tay đẩy cô gái đó ra, đang ngồi trên bàn cơm đi ra ngoài “Cô không đi thì lão tử đi.....”

Lam Dạ Hiên muốn ngăn hấn cũng không tới kịp, tên tiểu tử Tư Thần này..... Đúng là thiếu kiên nhẫn như vậy.

Lam Tư Thần thoải mái đi ra, một tay giữ chặt tay của Nguyễn Miên Miên, giận giữ khác thường, đang muốn đem hai cô gái thét chói tai này quăng ra bên ngoài, lại bất ngờ phát hiện khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng của An Tiểu Mễ hấn lập tức kinh hãi.....

An Tiểu Mễ vừa mới không ho khan một chút, khuôn mặt nhỏ nhắn nghẹn hồng, giận trừng mắt nhìn Nguyễn Miên Miên, “Miên Miên, cậu thật muốn giết mình sao a? Không phải ăn nhầm hỏa dược chứ?!”

“An Tiểu Mễ.....” Lam Tư Thần kêu sợ hãi.

Bên tai truyền đến giọng nói quen thuộc làm cho An Tiểu Mễ kinh ngạc ngẩng đầu lên, sau đó nhìn thấy gương sáng lạn như ánh mặt trời của Lam Tư Thần, sắc mặt của cô lập tức liền đen lại.....

Mẹ kiếp, Đúng là âm hồn bất tán mà?! Ăn một bữa cơm cũng có thể gặp được, thật sự là nghiệt duyên!!

Lam Tư Thần vui vẻ qua đi, tức giận chuyển hướng về phía Nguyễn Miên Miên, cô gái này dám khi dễ người đàn bà của hấn, hấn có thể buông tha sao, tay lập tức dùng một chút lực siết chặt tay của Nguyễn Miên Miên làm cô đau đến thở ra hơi, “Ồ..... Đau đau đau.....”

Hai mắt cô đầm lệ, cho nên không có phát hiện trong ánh mắt của An Tiểu Mễ và hấn khi đối diện có cái gì đó kỳ lạ, đầu óc đã bị cảm giác đau đớn nhanh chóng thay thế.

An Tiểu Mễ kêu sợ hãi, nhào đầu về phía trước nắm chặt cánh tay của Lam Tư Thần, giận giữ nói: “Mau buông tay, buông tay.....”

Lam Tư Thần kinh ngạc, vội vàng buông tay ra nói: “Cô ta không phải vừa mới muốn bóp chết em sao?!”

An Tiểu Mễ tức giận nói: “Bóp chết tôi tôi cũng chấp nhận, không cần anh phải quản.....”

Lam Tư Thần há to miệng cứng ngắc đứng tại nơi đó, bởi vì An Tiểu Mễ không để ý tới hấn chỉ lo nhìn cánh tay của Nguyễn Miên Miên, Lam Tư Thần nhất thời có loại cảm giác, cứ đứng như vậy bên ngoài phòng ăn..... Thật là kỳ quái a.....

Hắn cố chấp nhìn chằm chằm An Tiểu mẽ, bước chân cũng không di chuyển một chút.

Cô gái này thật nhẫn tâm.....

Lam Dạ Hiên cau mày ra ngoài sợ Lam Tư Thần và các cô gái bên ngoài xảy ra xung đột, bước chân nhanh hơn một chút.

An Tiểu Mẽ buồn bực trừng mắt liếc mắt Lam Tư Thần một cái, biết người này chắc chắn khó đuổi, vội vàng nói: “Anh như thế nào còn không đi? Chán ghét anh nha, đừng quấy rầy tôi và người yêu ở chung một chỗ.....”

[o] a!

Tất cả mọi người đều hoảng sợ, trên trán của Lam Tư Thần giăng đầy mây đen, Hai..... hai cô đang yêu nhau sao?! Chẳng lẽ , chẳng lẽ hắn trở thành bữa cơm dã ngoại của cô ta sao?!

Nguyễn Miên Miên cũng kinh hoàng, ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn An Tiểu Mẽ.....

Lam Dạ Hiên đứng lúc thấy mặt nghiêng của Nguyễn Miên Miên.....

Mọi người trước mặt đều hóa đá ,hai cô gái này..... đồng tính sao?!

91-Cô coi tôi là hàng hóa sao?

Từ trước đến giờ tính cách của An Tiểu Mẽ luôn tùy tiện cầu thả, cô nói một là một không để ý ánh mắt người khác, cho nên cô tuyệt không chột dạ nhìn thẳng vào ánh mắt của Lam Tư Thần, đối mặt với tất cả người đang hóa đá người quản lý cũng không để ý...

Lúc này Nguyễn Miên Miên đang lau mồ hôi lạnh, mặt mặt muốn chết luôn .....

An Tiểu Mẽ lại đây lấy cô làm bia đỡ đạn nha?! Rõ ràng người đàn ông này rất đẹp trai..... Đáng ghét nhất là cô bị mang danh hiệu đồng tính, có đôi khi Nguyễn Miên Miên cũng không biết rõ mình đến cuối cùng có bị đồng tính hay không.....

Ô ô.....

Cô cứng ngắc nhìn thoáng qua người chung quanh, sau đó..... Nhận thấy ánh mắt u ám của Lam Dạ Hiên đang đứng ở một bên, trong lòng của cô đột nhiên trầm xuống.....

Ánh mắt kia..... Thật là đáng sợ.....

Giống như đang nói gặp thần giết thần gặp phật giết phật, Nguyễn Miên Miên chưa bao giờ biết Lam Dạ Hiên cũng có lúc ngang ngược như vậy..... An Tiểu Mẽ cậu chết chắc rồi, nhìn dáng vẻ của Lam Dạ Hiên như là muốn giải quyết xong cậu a, a a, mình chia buồn cho cậu nha.....

An Tiểu Mẽ hoàn toàn không biết mình đã bị ánh mắt tình địch đánh dấu.....

Mà Nguyễn Miên Miên cũng bị Lam Tư Thần cho rằng là tình địch khó giải quyết nhất.....

An Tiểu Mẽ giận trừng mắt nhìn Lam Tư thần, con người của Lam Tư Thần cũng đã muốn phát hỏa, nhất là khi nhìn về phía Nguyễn Miên Miên, vẻ mặt phức tạp rất sống động.....

Ánh mắt hai người đàn ông có thể đốt cháy hết tất cả người ở nơi đây, giống như rồng lửa đang ghen.....

Về mặt của Nguyễn Miên Miên thật sự là có chút cứng ngắc nhưng mà hoàn cảnh hiện tại cũng đủ làm cho cô phiền não , nhất là đối mặt người nhiều như vậy cả chục ánh mắt.....

Nhưng cô buồn bực nhất là vì sao Lam Dạ Hiên ở nơi này?! Vì lại dùng loại ánh mắt này nhìn cô?!

Ô ô, thật sự là làm cô càng thêm buồn bực .....

Nguyễn Miên Miên quyết định phá vỡ tình thế căng thẳng này, kéo Tiểu Mẽ thấp giọng nói: “Chúng mình đổi nơi khác nói chuyện đi, nơi này thật nhiều người nha.....”

An Tiểu Mẽ mở to mắt liếc cô một cái, “Nói cái gì? Có cái gì đâu á ,mình và hắn không có chuyện để nói, Miên Miên chúng ta đi.....”

“Không cho phép đi.....” Lam Tư Thần không phải đang nói chuyện mà là gầm rú một tiếng, giận giữ nói: “Chưa nói rõ ràng quan hệ trước đó của chúng ta, ai cũng không được rời đi nơi này.....”

An Tiểu Mễ nổi giận, “Anh cho là anh là ai a? Tôi ngủ quá nhiều đàn ông, anh cũng là một món hàng trong đó thôi?!”

Mẹ kiếp, chẳng qua là tình một đêm mà thôi, cần gì phải quan tâm hấn nghĩ sao chứ?!

Đáng ghét hơn là hấn dựa vào cái gì xem cô giống như tình nhân của hấn còn muốn quần cô sao? Đúng là nằm mơ giữa ban ngày...

92- Cô thật sự đồng tính sao?

Lam Tư Thần nổi giận, hoàn toàn nổi giận, dưới vẻ mặt kia che giấu nỗi đau vô cùng, nhất là tự tôn của đàn ông bị lăng mạ đến cực điểm.....

Hấn làm sao có thể dễ dàng tha thứ ột cô gái đồng tính đùa bỡn?!

Lúc này, hấn thẹn quá thành giận thô bạo nắm cánh tay và áo của An Tiểu Mễ, giận giữ siết chặt tay cô, “Cô gái, cô không phải một lần mà ba lần khiêu khích tôi, tôi sẽ không bỏ qua cho cô.....”

An Tiểu Mễ cho dù nổi giận cỡ nào cô cũng là con gái, so với sức mạnh của đàn ông, lợi hại nhất của cô không chỉ có cái miệng để mắng đàn ông mà còn có móng tay...

“Anh làm gì?!” An Tiểu Mễ buồn bực, một móng vuốt cong đi qua, lưu loát đung phải trên mặt của hấn, lập tức có một vết máu hiện a.....

Nhưng mà An Tiểu Mễ lập tức liền thấy đau khổ, bởi vì Lam Tư Thần lúc thấy trên mặt mình có vết máu, khóe miệng run rẩy nhanh chóng khiêng cả người cô lên, trong lúc An Tiểu Mễ thét chói tai, rồi bị ôm vào một gian phòng, “Phịch.....” Quăng cô xuống.....

Nguyễn Miên Miên mở to hai mắt nhìn, há to miệng có chút giật mình nhìn, ngay cả muốn ngăn cản cũng phản ứng không kịp.....

Ách, Đối tượng tình một đêm của An Tiểu Mễ chính là người đàn ông này sao?!

Hơn nữa còn quần lấy cô ấy không tha?!

Nguyễn Miên Miên nhìn thấy người đàn ông đó giận giữ đối với An Tiểu Mễ có chút sờn tóc gái, không chừng hấn là muốn giết cô ấy a.....

Nhưng Nguyễn Miên Miên lập tức lo lắng đối với An Tiểu Mễ liền chuyển dời lên trên người mình, bởi vì cô ngẩng đầu nghiêm mặt liền nhìn thấy vẻ mặt giăng đầy mây đen của Lam Dạ Hiên đang đi đến trước mặt cô.....

Một đôi con người như hổ rình mồi, đồng thời cũng có một chút đau thương nhìn Nguyễn Miên Miên.....

Đau thương?!

Nhưng Nguyễn Miên Miên tin tưởng chính mình tuyệt đối là nhìn lầm rồi, cô cũng không muốn chính mình bởi vì sợ hãi mà sinh ra áy náy.....

Cô lập tức cười gượng hai tiếng, “Lam tổng, thật khéo a..... Ha ha..... Anh tại sao lại ở nơi này?!”

Lam Dạ Hiên tay dưới nắm chặt nếu so sánh với vẻ mặt luống cuống của Lam Tư Thần, hấn có vẻ cực bình tĩnh chắc là vì hấn cùng với Nguyễn Miên Miên vẫn chưa tính là có quan hệ, nếu có chắc hấn cũng giống Lam Tư Thần tuyệt vọng cuống bạo .....

Hấn một phen kéo tay cô rời khỏi đại sảnh, cô ngồi với hấn vào bàn ăn khác, hấn cuối cùng thiếu kiên nhẫn hỏi, “Cô..... cô thật sự bị đồng tính sao?!”

Lúc này, Nguyễn Miên Miên nhìn vẻ mặt của hấn bản thân cảm thấy rất muốn cười nha.....

24. Chương 93 - 96

93-Buông ra,đồ khốn kiếp !!!

[o] A! Vì sao hấn lại có vẻ mặt bi thương như trước đó?!

Xem ra những lời An Tiểu Mễ vừa nói ngay cả Lam Dạ Hiên cũng nghe được? Hấn bắt đầu hoài nghi vì sao cô không muốn kết bạn với hấn, không muốn kết hôn thì ra bởi vì cô là người đồng tính.....

Thật ra Nguyễn Miên Miên có chút buồn cười,cô thật sự có một ý nghĩ muốn lập tức gật đầu chấp nhận.....
Đương nhiên, đây chỉ là ý xấu do cô nghĩ thôi, nhưng mà lo lắng hình tượng về sau của mình,cô thật lâu sau không có lên tiếng.....

Xung quanh bọn họ im lặng đến đáng sợ.....

Nguyễn Miên Miên một lúc sau mới nói nhỏ,“Thật ra là hiểu lắm.....”

Trong lòng của Lam Dạ Hiên Một nảy lên một niềm vui sướng khó tả,dường như cứ nhảy nhót trong lòng:“Thật sự?!”

Dáng vẻ này thật sự là mất mặt nha.

Sắc mặt Nguyễn Miên Miên có chút khó xử nói:“Người đó,người đàn ông ban nãy là bạn của anh sao?! Có phải hay không.....” Làm cho hấn giảm cơn tức?! Sau đó giải cứu An Tiểu Mễ đi ra?!

Giống như ăn nhầm thuốc nổ , Nguyễn Miên Miên thực sợ người đàn ông kia nuốt mất An Tiểu Mễ.

Lam Dạ Hiên bình tĩnh nói:“Hấn là em trai của tôi, tuy rằng tính tình có chút nóng nảy nhưng mà yên tâm đi, bạn của cô sẽ không có việc gì.....”

Em trai?! Nguyễn Miên Miên ngạc nhiên, nhất thời một đầu mồ hôi lạnh,Lam Dạ Hiên và Lam Dạ Ảnh có huyết thống giống nhau ,cho nên tính tình cũng không tốt mấy,cho nên..... Nguyễn Miên Miên bắt đầu lo lắng thay cho An Tiểu Mễ, hoặc là nói là lo lắng cho chính mình, không chừng khi người đàn ông kia đi ra, nhất định là lộ ra tình địch a.....

Hấn thản nhiên nhìn cô đột nhiên kéo tay cô nói:“Miên Miên,tôi vẫn như cũ muốn trịnh trọng hỏi cô một câu..... Làm bạn gái của tôi có được hay không không?!”

Bàn tay nhỏ bé của cô bị hấn nắm chặt trong lòng bàn tay, nhìn vẻ mặt khẩn trương và mong chờ của hấn, Nguyễn Miên Miên dường như không nói lại được...

.....

“Anh buông tôi ra,khốn kiếp.....” An Tiểu Mễ tức giận muốn chết ,liều mạng giãy dựa nhưng mà cả người cô đã bị hấn ấn đến phía sau cửa, nụ hôn đè ép ùn ùn kéo tới.....

An Tiểu Mễ giãy dựa , giãy dựa ..... Vả người bị hấn hôn đến mềm nhũn,muôn tan như bụi phấn.....

Cô chỉ là người có cái miệng lợi hại , gặp được đàn ông lợi hại có kỹ xảo cao, cả người cô đều mềm mại xuống giống như đang nằm trên mây.....

Cho nên Lam Tư Thần mang theo đầy ngập lửa giận,lúc phần nộ tiến vào cô, phát hiện vẻ mặt của cô đỏ hồng,hấn cũng hết giận hơn phân nửa, thất lưng vẫn đưa đẩy không ngừng, giả bộ tức giận hỏi cô,“Cô thật sự là người đồng tính sao? Cho dù..... là vậy cô cũng là đàn bà.....tôi vẫn thích....”

94.Hiểu lắm

“Á a.....” An Tiểu Mễ không còn năng lực suy nghĩ, cả người hận không thể hòa tan ở trong lòng của hấn, con người của Lam Tư Thần buồn bã cái gì cũng không muốn nói , chỉ là ôm eo của cô ,nâng cả người cô đang tựa vào cửa chuyển đến trên bàn ăn dài..... Chiến đấu hăng hái không nghỉ.....

Tất cả không khí đều thay đổi, lúc đầu thì đầy mùi thuốc súng bây giờ là tình ý kéo dài, thở gấp không ngừng, An Tiểu Mễ từ con mèo nhỏ giương nanh múa vuốt biến thành người phụ nữ nũng nịu nghe lời.....

“Cô gái hư.....” Lam Tư Thần một mặt thở hổn hển một mặt nổi giận đùng đùng nói:“Xem cô có còn dám mạnh miệng nữa không.....”

“..... A.....” Sắc mặt của An Tiểu Mễ đỏ hồng, nhìn thấy hấn cường tráng có lực tiến công, cảm thấy vô cùng khó chịu.....

Cô chỉ là một cô gái bình thường , đối với thân thể đàn ông cường tráng..... Chỉ là không có biện pháp..... Kháng cự.....

.....

Nguyễn Miên Miên dường như cả người đổ mồ hôi lạnh, sau đó cô lập tức ý thức được, thật sự nếu không nói rõ ràng không chừng về sau càng thêm dây dưa không ngớt.....

“Lam tổng, thật ra tôi.....” Nguyễn Miên Miên trừng mắt nhìn thẳng hấn, mang theo chuyện cấp bách muốn với hấn ,về mặt nghiêm túc kia làm cho Lam Dạ Hiên có chút khó khăn.....

Hấn vội vàng nói tiếp:“Tôi biết,cô không cần phải nói .....”

[o] a!

Chuyện gì.. chuyện gì a?! Nguyễn Miên Miên không nói gì nhìn hấn tiếp tục lời nói của cô,“Thật ra tôi biết chuyện của cô và Lam Dạ Ánh, hấn lợi dụng cô để kích tôi, Miên Miên, không cần bỏ gần tìm xa được không? Làm bạn gái của tôi, tôi sẽ bảo vệ cô.....”

-_-|||

Thoáng cái liền thăng chức bạn gái, Nguyễn Miên Miên thật đúng là không biết nên định nghĩa hai từ này như thế nào nhưng hấn làm sao mà biết cô và Lam Dạ Ánh trong lúc đó có quan hệ ?! Hơn nữa tại sao hấn vừa nói lợi dụng gì đó?!

“Việc đó thì sao?!”Trong lòng của Nguyễn Miên Miên hơi hơi động, không tự chủ được hỏi hấn.

Ánh mắt của Lam Dạ Hiên nặng nề nhìn chăm chăm cô,muốn làm cho cô hết hy vọng hấn nói:“Lam Dạ Ánh vốn là vì tôi nên mới tiếp cận cô..... Hấn biết tôi thích cô cho nên, cho nên.....”.

Về mặt Lam Dạ Hiên đau khổ giống như mình vừa mới tổn thương Miên Miên.

Cả người Nguyễn Miên Miên ngẩn ra, hỏi,“Hấn quả thật là..... Vì anh mới tiếp cận tôi sao?!”

Cô mở to hai mắt nhìn giống như không thể tin chuyện vừa mới nghe, thì ra bọn họ gặp nhau không phải ngẫu nhiên là tất nhiên,thì ra Lam Dạ Ánh đã sớm lên kế hoạch, bằng không hấn làm sao có thể đột nhiên xuất hiện ở nhà cô chứ?!

“..... Phải.” Lam Dạ Hiên nắm chặt tay cô,tay hấn rất ấm

Nhưng mà trong lòng Nguyễn Miên Miên cũng là lạnh lẽo thì ra là thế..... Nhưng mà, vẫn như cũ không biết vì sao,trong lòng của cô đau một chút..... rất chua xót .....

95.Dầm chua mười phần

Nguyễn Miên Miên đột nhiên giống như bị người ta rút hết không khí, một chút sức mạnh cũng không có .

Cô muốn cùng Lam Dạ Hiên muốn nói rõ ràng mọi chuyện nhưng cô cảm giác mình như bị nhốt vào lãnh cung, cái gì cũng không muốn nói,thân thể của cô bây giờ rất là khó chịu a...

Sắc mặt cũng bắt đầu khó coi.

Cô lập tức đột nhiên ý thức được,tại sao mình lại bị hấn ảnh hưởng?! Nguyễn Miên Miên còn muốn nôn cả buổi cơm trưa ra.....

Tại sao có thể như vậy?! Ngay cả chính cô cũng không biết sao lại thế này?! phiền chán quá a.....

Quả nhiên lần đầu của con gái đều là nhớ mãi không quên , hoặc là nói đúng hơn mình lần đầu tiên với đàn ông, lại trúng đồ trúng thối.....

Lam Dạ Ảnh có phải đoán chừng điểm này mới đến tìm cô hay không a?!

Nguyễn Miên Miên thật sự không nghĩ nổi nữa, càng nghĩ trong lòng càng khó chịu, càng khủng hoảng, tay cũng không tự giác kéo tay mình ra.

Con người của Lam Dạ Hiền chợt lóe ra ánh sáng thất vọng và mất mát, sau đó giận giữ rút tay về, hay là cô có điều băn khoăn?! Hoặc là nói, cô thật sự đối với Lam Dạ Ảnh.....

Vừa nghĩ như vậy, hần giống như lần đầu tiên ném vị dấm chua mười phần cho bản thân chua đến chết a.....

“Miên Miên.....” Lam Dạ Hiền bắt đầu nói: “Chuyện của chúng ta để sau hần nói, ngày mai chuẩn bị đi công tác thật tốt.....”

Chỉ cần cô biết được mục đích của Lam Dạ Ảnh, không cần càng lún càng sâu thì tốt rồi.

Hần đối với chuyện của Miên Miên, nhanh chóng không phải hay, hần phải từ từ lấy lòng cô vậy mới có hy vọng thành công....

“..... Ừ.” Nguyễn Miên Miên chần chờ lên tiếng, có người bưng cà phê đến, thản nhiên nhấp một ngụm, thật lâu sau mới nói: “Có thể đi xem bạn của tôi hay không a..... Cũng không biết.....”

Cô thật ra là có chút lo lắng An Tiểu Mễ .

Cũng không biết có phải cả hai đánh nhau, đánh gà chó không yên .....

“Được.....” Lam Dạ Hiền đứng dậy, đi sang một căn phòng khác.

Nguyễn Miên Miên đi theo ở phía sau.....

Hần gõ cửa, “Tư Thần.....” Lam Dạ Hiền khẽ nhíu mày, tiểu tử này, rốt cuộc ở bên trong làm cái gì a?! Sẽ không là xúc phạm tới người ta chứ?! Tất cả chỉ là hiểu lầm .....

Thấy bên trong không phản ứng, hần đánh mạnh lên cửa muốn mở cửa ra, lại phát hiện cửa đã khóa bên trong .

Lam Dạ Hiền sửng sốt, bắt đầu phá cửa , “Lam Tư Thần, em ở bên trong làm cái gì?!”

Nguyễn Miên Miên cũng nóng nảy, nắm chặt cánh tay của hần, lo lắng nói: “Em của anh sẽ không tổn thương bạn tôi chứ?!”

Dáng vẻ lo lắng của cô làm cho Lam Dạ Hiền thật ra ăn dấm chua, nếu như cô có thể có phần lo lắng ở trên người hần thì tốt biết mấy.....

96. Người đàn ông dễ chịu

“Không đâu .....” Lam Dạ Hiền tuy rằng an ủi cô, thật ra đáy lòng cũng không có cách gì, lại bắt đầu phá cửa, hần biết tính tình Lam Tư Thần quả thật là có chút bốc lửa..

“Cô đừng lo lắng, tôi kêu quản lý đi lấy cái chìa khóa khác.....” Lam Dạ Hiền vội vàng đi tìm người quản lý .

Nguyễn Miên Miên có chút lo lắng đem lỗ tai dán tại trên cửa, muốn nghe xem động tĩnh bên trong nhưng mà cái gì cũng nghe không thấy, nơi này cách âm quả thật là tốt lắm, rất tiện cho việc buôn bán đàm phán.....

Chút sau cửa lại đột nhiên mở ra , Nguyễn Miên Miên đang ngồi lập tức đứng lên đi vào cô kinh hoàng hết sức, lại bị một cái bàn tay to thô lỗ nắm chặt cổ áo, cô chưa kịp phản ứng thì nghe được một tiếng “Rầm”...cửa bị đóng lại....

Nguyễn Miên Miên bối rối ngẩng đầu, liền nhìn thấy Lam Tư Thần đang thở hổn hển, một đôi mắt to đầy lửa giận nhìn chằm chằm vào cô.

Cô không có tâm trí đôi co nên nhìn sang An Tiểu Mễ, sắc mặt đỏ hồng, bình tĩnh tự nhiên mặc quần áo, tóc rối loạn, thấy là biết vừa trải qua một trận chiến đấu hăng hái .....

Ngược lại quần áo của Lam Tư Thần thì không chỉnh tề.....

[o] a!

Nguyễn Miên Miên nhìn thiếu chút nữa muốn lòi mắt ra, “Tiểu Mễ, cậu không sao chứ?!”

An Tiểu Mễ thở hổn hển, cũng đảo mắt nhìn qua Lam Tư Thần nổi giận, “Cô đang nhìn ở chỗ nào a?! Ở bên ngoài gỗ cái gì gỗ?!” cả người hắn có vẻ cực kỳ tức giận, trừng mắt nhìn cô giống như là nhìn tình địch.....

An Tiểu Mễ vội vàng giữ chặt hắn, nói: “Anh không được hô to gọi nhỏ với bạn của tôi .....”

“Hiểu lầm, hiểu lầm.....” Nguyễn Miên Miên cười gượng hai tiếng, nói: “Tiểu Mễ hay nói giỡn, anh cũng tin thật sao .....”

[o] a!

Lam Tư Thần ngẩn ra, nghi ngờ nhìn sang Nguyễn Miên Miên một giây, lập tức nhìn thoáng qua An Tiểu Mễ có chút bất an.

An Tiểu Mễ bĩu môi, “Tôi không phải người đồng tính, cũng không có quan hệ gì với anh nha? Đừng làm bộ quan tâm chuyện của tôi như vậy, tôi cũng không tính quen với anh.....”

An Tiểu Mễ đỏ mặt nói ra lời này, hiển nhiên là không có sức thuyết phục.

Lam Tư Thần lại vui sướng ôm chặt cô, nói: “Chỉ cần không phải đồng tính là tốt rồi.....”

An Tiểu Mễ thoáng cái xem thường, muốn đẩy hắn ra đừng có ôm cô nữa, Nguyễn Miên Miên nhẹ nhàng thở ra, xem ra lo lắng của cô là dư thừa ,cô gái An Tiểu Mễ này..... Không biết dễ chịu bao nhiêu, nhất là sau khi được đàn ông khai phá.....

25. Chương 97 - 100

97. Ăn xong liền trở mặt

Cửa đột nhiên bị mở ra , người quản lý liếc mắt nhìn bọn họ một cái, thoáng kinh ngạc cộng thêm kinh hoảng vội vàng đi ra ngoài, Lam Dạ Hiền đẩy cửa vào, nhìn quần áo xộc xệch của bọn họ, không cần nghĩ cũng biết đã xảy ra chuyện gì.....

Sau khi kinh ngạc xong, cổ ý nhìn thoáng qua Nguyễn Miên Miên,.

Nguyễn Miên Miên lập tức nghiêng đầu nghĩ Lam Dạ Hiền đột nhiên nhìn cô như vậy là có ý gì?! Làm cho cô có chút không thoải mái ..... Ngượng ngùng đỏ mặt nghiêng đầu sang nơi khác.....

Lam Dạ Hiền tự suy nghĩ, có phải biểu hiện của hắn quá thận trọng hay không, có lẽ nên giống như Lam Tư Thần, không cần phân minh đem Nguyễn Miên Miên đặt ở dưới thân mình?!

Có phải phương pháp đơn giản nhất mà trực tiếp nhất sẽ biểu diễn được tâm ý của hắn không?

An Tiểu Mễ ho khan một tiếng, đối với tình cảnh như tuyết đối không xấu hổ, cô nhú nhú mày nói: “Tôi muốn cùng Miên Miên đi dạo phố, các anh trở về đi, chuyện kia thì tính sau .....”

Ách.....

Lam Tư Thần lập tức nhảy cẫng lên, cười tùm tùm ôm lấy eo của cô lấy lòng nói: “Tôi cũng muốn đi, tôi và anh hai giúp các cô xách đồ và trả tiền nha...”

An Tiểu Mễ trừng mắt liếc hắn một cái, đẩy hắn ra, “Anh nghĩ rằng tôi nghèo đến nỗi cần đàn ông nuôi sao? Không cần, đi một mình đi, đừng đi theo chúng tôi chán ghét a.....”

[o] a!

Cả người Lam Tư Thần cứng đờ, cô gái này, cô gái này..... Lại trở mặt không nhận hàng a!!

Nguyễn Miên Miên cũng cảm thấy cổ cứng ngắc,sắc mặt An Tiểu Mễ đột nhiên biến đổi cô sẽ không sợ tên Lam Tư Thần này thẹn quá thành giận lại ăn cô thêm một lần nữa?!

Cô đi lên nói:“Chuyện con gái mua vật dụng riêng tư, các người đàn ông không cần đi theo , ha ha.....” Cô cười gượng , thấy Lam Tư Thần không để ý tới cô, vội vàng đem ánh mắt cầu cứu nhìn sang Lam Dạ Hiền.....

Lam Dạ Hiền hiểu ý, kéo Lam Tư Thần đi ra nói:“Miên Miên, buổi chiều đi dạo phố rồi nghỉ ngơi một chút đi, không cần đi làm .....”

“..... Vâng vâng.” Nguyễn Miên Miên vội vàng đáp ứng ,thấy Lam Dạ Hiền lôi Lam Tư Thần đi , mới xoa xoa mồ hôi lạnh, nói:“Rất cực cũng đi rồi .....”

An Tiểu Mễ lại híp con ngươi theo dõi cô,“Nói, cậu và phó tổng của cậu mới lên giường phải không ?! A,phải nói là rất ái muội a.....”

Nguyễn Miên Miên càng đỏ mồ hôi lạnh, trừng mắt nhìn cô một cái, nói:“Cậu ở trong này chơi quá đã đi,mình mới không có giồng cậu .....”

“Thật sự.....” An Tiểu Mễ rõ ràng không tin, neho mắt sắc nhìn chăm chăm cô, nói:“Ai ya, quên kêu hần ở lại giúp chúng ta trả tiền,nếu không..... có tiền, chỉ cần bán mình cho đàn ông, cũng là kiếm được tiền ..... ha ha ha.....”

Sắc mặt cười của cô bạn thân thật xảo quyệt, Nguyễn Miên Miên tức đến đỉnh đầu bốc hỏa.

98.Tim của An Tiểu Mễ đã chết

“An Tiểu Mễ.....” Nguyễn Miên Miên cắn răng nói:“Cậu có biết người đàn ông kia là ai hay không ?!”

“Người nào?!” An Tiểu Mễ không thèm để ý nói.

“Người với cùng cậu là..... cái kia ấy ấy, hần là em của phó tổng.....” Nguyễn Miên Miên cắn răng nói:“Cậu và hần có quan hệ,cậu còn trêu ghẹo người ta để được lợi, người kiếm được lợi là cậu mới đúng.....”

An Tiểu Mễ xốc xếch trong gió, nụ cười ở trên mặt cứ ngắc,cả người hóa đá.

Nói như vậy, cả hai cô đã chọc phải hai anh nhà họ lam, rối rắm quá nha.Nếu xảy ra chuyện gì chẳng phải là hai người đều chạy không thoát.....

Nếu là bắt được một người thì người khác cũng chạy không thoát..... Nghĩ lại thiệt là khủng bố nha.

Nguyễn Miên Miên oán hận nói:“Mình thấy người đàn ông của người cũng không phải dễ chọc , tính tình giận giữ thiệt là bá bạo, nếu là hần về sau tìm không thấy cậu tới tìm mình trút giận,mình làm sao bây giờ a?! An Tiểu Mễ, đến lúc đó nếu cậu mà dám chạy một mình,mình nhất định sẽ giết cậu.....”

An Tiểu Mễ hoàn toàn rớt lại phía sau như là sương đánh quả cà, Nguyễn Miên Miên bên cạnh đi nhanh hơn nửa đoạn.

Nguyễn Miên Miên tròn tròn ánh mắt, nhìn chăm chăm cô,“Cậu quả nhiên là muốn quăng người đàn ông này.....”

“Ha ha.....” An Tiểu Mễ cười gượng hai tiếng, bất đắc dĩ nói:“Cậu có biết mình và hần không thể ở cùng một chỗ .....”

Nguyễn Miên Miên cổ họng khô rang vì quá tức giận, lập tức lại bị đau lòng thay thế,“Tiểu Mễ, cậu có tội gì đâu?! Đời người rất ngắn,cậu thật sự không thể vượt qua sao?!”

An Tiểu Mễ không sao cả cười cười,“Có thể đi tìm bạn trên giường, ta cũng vậy không muốn lâu dài, Miên Miên,cậu đừng quản mình , chỉ cần cậu hạnh phúc thì tốt rồi.....”

“Tiểu Mễ, vậy còn cậu thì sao?! Hạnh phúc của cậu đâu?!” Nguyễn Miên Miên đau lòng nói với cô,“Chuyện đã xảy qua lâu như vậy, cậu không thể quên được sao?!”

An Tiểu Mễ lắc đầu,“Chuyện giống như mới xảy ngày hôm qua rõ ràng ở trước mắt, cả đời này mình sẽ không bao giờ kết hôn, chờ thời gian từ từ trôi qua mà thôi.....”

Viên mắt của Nguyễn Miên Miên lập tức đỏ.

An Tiểu Mễ lại cười cười nói:“Đi , đi đi dạo phố.....”

Trong lòng của Nguyễn Miên Miên không thoải mái, xoay thân mình, bắt đắ dĩ nói:“Dạo cái gì phố a,trời nóng như vậy a.....”Tim của An Tiểu Mễ muốn chết sao?!

*

“Anh hai, anh kéo em đi làm gì?!” Lam Tư Thần vô cùng khó chịu gào thét.

Lam Dạ Hiên lười kéo hắn không buông ra“Em đừng lúc nào cũng đi theo con gái, sẽ làm cho cô ta sợ mà cách xa .....”

Lam Tư Thần chán nản, oán hận nói:“Cô gái kia thật đáng ghét! Ngủ chung một giường xong lập tức không nhận nợ, tức chết em nha .....” Hắn buồn bực không thôi nhưng lại không thể làm gì.....

Mùi vị của cô gái kia thật sự là cuốn hút không thôi..... Nhưng mà tính tình của cô gái thật sự là không dám khen tặng...

99-Ác ma gọi điện tới

“Cô ấy là cô gái mà em nói rất thú vị sao?!” Lam Dạ Hiên tò mò hỏi hắn.

Lam Tư Thần nhăn mặt, “..... Ừ”

Vốn cũng là không phải chuyện lớn nhưng mà Lam Dạ Hiên đã nhìn thấy hắn điên cuồng, hắn ngượng ngùng lên tiếng đàn ông đều là cần phải giữ mặt mũi ,sau khi nhìn hắn ăn một cô gái, lòng tự trọng cũng bị tổn thương.....

Lam Tư Thần giả ho một tiếng, không được tự nhiên nói:“Cô gái này có điểm phiền toái, tính tình thật sự không tốt lắm, em thật sự không muốn làm mất mặt cô ta.....”

Lam Dạ Hiên nở nụ cười nhàn nhạt,con người rạng rỡ sinh quang,“Khó trách! Nhưng bạn của Nguyễn Miên Miên thật đúng là dũng cảm.....” Cửa bị mở ra, mặt cô ấy không hề biến sắc.....

“Đi, không thể lúc nào cũng luôn đi theo con gái ,em sẽ dọa cô ta chạy mất.....” Lam Dạ Hiên cười nói:“Cứ cho các cô ấy đi dạo một mình đi, chúng ta tìm một chỗ ngồi nói chuyện một chút.....”

Lam Tư Thần vốn muốn đi theo cô ta nhưng cũng sợ bị Lam Dạ Hiên giễu cợt, đành phải kiên trì cùng Lam Dạ Hiên đi khỏi.

....

Tính tình Lam Dạ Ảnh vô cùng bực bội không ngừng nhìn lên đồng hồ trên tường,ngồi trên bàn làm việc của Nguyễn Miên Miên ở bộ phận nghiệp vụ, lông mày tuấn tú nheo lại. đầu ngón tay thon dài không ngừng gõ lên mặt bàn, vô cùng tức giận lắm lắm,“Nguyễn Miên Miên, tốt lắm..... Cô lại dám..... đi muộn ba mươi phút .....”

Hắn cuối cùng không thể nhịn được nữa lấy di động ra gọi nhanh cho cô.

Trong lòng có một chút băn khoăn, đừng nói cho hắn biết là cô đang đi ra ngoài với Lam Dạ Hiên,có phải muốn làm hắn tức chết,cô mới cam tâm hay không?!

Nguyễn Miên Miên đang ở đó thử một đôi giày, túi xách ở trong tay An Tiểu Mễ.

Di động trong túi vang lên, An Tiểu Mễ lấy điện thoại trong túi ra hỏi:“Điện thoại, có muốn nghe hay không?!”

Nguyễn Miên Miên tâm tư đặt ở trên đôi giày, không có chú ý An Tiểu Mễ đang nói gì.

An Tiểu Mễ chau mày, nhìn màn hình ghi to bốn chữ,“Ác ma gọi tới.....” Cô lập tức liền nở nụ cười.

.....

Cuộc sống của Miên Miên cũng rất thú vị nha! Cô nhủ vậy, xem ra tổng giám đốc mới của cậu ấy đây.....

Cô đột nhiên có ý xấu đưa điện thoại di động lên ấn phím nghe, tiếp theo cười thật xấu xa nói:“Sao?! Tìm Miên Miên sao?! Cô ta hiện tại đang tắm nha.....”

Lam Dạ Ảnh kinh ngạc liếc mắt lên màn hình một cái, xác định mình không có gọi sai điện thoại, nhú mày lạnh lùng nói:“Cô là ai?! Nguyễn Miên Miên đâu?!”

“Cô ta đang....đang tắm rửa trong phòng...ha ha.....” An Tiểu Mễ cười xảo quyệt,“Chỉ sợ buổi chiều không thể đi làm , cho nên không cần gọi điện thoại tới hỏi thúc cô ta,bye bye nha..ha ha...”

An Tiểu Mễ lập tức cắt đứt điện thoại, dường như không cho Lam Dạ Ảnh có thời gian chất vấn cô, sau đó cười run rẩy hết cả người .

Không biết tên tổng giám đốc kia có suy nghĩ lung tung không a.....chuyện hay..... chuyện hay a.....

100-Không cần giảm giá trị con người

Lam Dạ Ảnh trong chốc lát cảm thấy lộn xộn , nữ..... Nữ ?!

Vì sao giọng nói lại phóng đảng như vậy?! Hơn nữa..... Cái gì..... Đang tắm?!

Lam Dạ Ảnh lập tức không bình tĩnh..... Từ trên ghế đứng lên, phổi dường như muốn nổ tung ..... Giữa trưa mà tắm sao?! Tắm rửa ở nơi nào nha?!

Ở đâu ???.....

“Nguyễn Miên Miên.....” Cô cuối cùng là ở nơi nào?! Lam Dạ Ảnh phát giác chính mình một ngày nào đó nhất định sẽ bị cô ta làm tức chết nhưng mà hần vụn lần không ngờ, hần vì sao tức giận như vậy?!

Hần vốn không phải như thế, hần là người dù cho núi Thái Sơn có sụp đổ mà không hề thay đổi sắc mặt, nhưng mà vì sao cô gái Nguyễn Miên Miên một lần lại một lần khiêu chiến cực hạn của hần.....

Làm cho hần luôn phát cuồng.....

Theo lý thuyết thì cùng với đàn bà ở chung một chỗ không phải là chuyện lớn nhưng mà mấu chốt ở chỗ giọng nói của cô gái kia, làm cho hần không thể không nghĩ tới bọn họ đang làm chuyện gì xấu

Sắc mặt Lam Dạ Ảnh đen xuống, quản lý bộ phận nghiệp vụ đã bị dọa muốn tè ra quần , vì sao, rốt cuộc là vì sao a?! Trong vòng một ngày, rất là nhiều lần .....

“Rầm.....” Lam Dạ Ảnh nghiêm mặt, đứng thẳng lên hăm hăm đi khỏi bộ phận nghiệp vụ .

Cô gái này, cô gái đáng ghét này, dựa vào cái gì ảnh hưởng tình cảm của hần?!

.....

An Tiểu Mễ cầm di động, vụng trộm cười thầm làm cho Nguyễn Miên Miên toát mồ hôi lạnh,cô khó chịu hỏi,“Vừa ai mới gọi điện thoại tới? tại sao cậu lại cười thành như vậy?!”

“Không có điện thoại gọi đến, mình chỉ chơi một trò chơi thôi.....” An Tiểu Mễ vội ứng phó qua loa.

Nguyễn hoài nghi liếc mắt cô một cái, sau đó mang theo hai đôi giày trên tay nói:“Hai đôi này đôi nào đẹp hơn ha?! Phức tạp quá, một đôi đẹp nhưng mà rất cao,còn đôi này cũng hoàn hảo nhưng hơi thấp, có vẻ an toàn.....”

An Tiểu mễ trực tiếp trách móc, đoạt lấy cặp giày đế thấp nhét vào trong tay người bán hàng, nói thẳng với cô:“Cậu sắp tám mươi rồi sao? Mặc loại này thật sự làm xấu đàn bà ,chọn cặp kia.....”

Nguyễn Miên Miên hắc tuyến, thầm nghĩ An Tiểu Mễ thật đúng là không phải người mạnh mẽ bình thường.....

“Đế có phải cao quá không?Mình sợ té ngã.....” Nguyễn Miên Miên lo lắng nói.

An Tiểu Mễ liếc một cái xem thường,“Cậu mà té ngã thì thật là ngu ngốc , con gái mang giày cao gót một mặt là vì duyên dáng nhưng quan trọng nhất là gót giày,lỡ như có đàn ông khi dễ cậu, có thể tháo ra làm vũ khí hoặc là trực tiếp đá một cước,trực tiếp phê tiểu đệ đệ của hần, xem ai còn dám khi dễ đàn bà chúng ta.....”

26. Chương 101 - 104

101. Sự tình phát triển theo phương hướng không thể khống chế

-_-|||

Nguyễn Miên Miên hoàn toàn hết biết nói, cô gái này có nhiều can đảm, “Cậu chính là dùng cách như vậy đối đãi với Lam Tư Thần, cậu cũng không khỏi quá tàn nhẫn .....”

An Tiểu Mễ cười hắc hắc, “Ha ha, đàn bà không ngoan, bị thương chỉ là chúng ta, chuyện giữa nam và nữ trong lúc đó giống như gió thổi, không phải gió đông thổi tới thì bị gió tây áp đảo, Miên Miên, cậu phải học cách khống chế đàn ông, mình so với cậu có kinh nghiệm, cam đoan cậu có thể đem tổng giám đốc của cậu ngoan ngoãn phục tùng”

“Miễn đi, mình không có can đảm như cậu..... Hơn nữa đối với việc thu phục hắn mình không có hứng thú.....” Nguyễn Miên Miên sợ run cả người, chạy đi thử giày so với con thỏ còn nhanh hơn, rốt cục vẫn phải mua cặp cao gót kia, An Tiểu Mễ nói rất đúng thời khắc quan trọng giày cao gót dùng tốt hơn.....

“Sao?!” An Tiểu Mễ từ chối cho ý kiến nhịu mày, cô bạn mình vừa mới chọn bom ả hình, ha ha, trở về sẽ hiểu được vườn mắt ra sao, Nguyễn Miên Miên mua đôi giày cao gót có lẽ sẽ rất nhanh hiểu được công dụng.....

An Tiểu Mễ gian xảo vô cùng mong đợi, vô cùng chờ mong Nguyễn Miên Miên và tổng giám đốc của cô ấy cùng chiến đấu như thế nào ha ha.

Hai cô gái dạo phố xong, đem đồ vật để ở nhà, sau đó thay đổi một bộ quần áo mới tiếp tục đi ra ngoài ăn bữa tối, sau đó thẳng đến quán bar, trên thực tế là An Tiểu Mễ kéo cô đi vào .....

An Tiểu Mễ mỗi khi cô đơn, đều là ở quán bar vượt qua hoặc là kéo Nguyễn Miên Miên giúp đỡ cô.....

Nguyễn Miên Miên chỉ cảm thấy đau lòng, không nói gì thêm.

“Đúng rồi, mẹ và dì nhỏ của cậu sao rồi?! Làm sao ứng phó nha?!” An Tiểu Mễ kinh ngạc hỏi cô bởi vì hồi này về không thấy mẹ Nguyễn ở nhà.

“.....A.” Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ nói: “Đúng vậy, trước kia tổng giám đốc giúp mình ứng phó .....”

An Tiểu Mễ cười quỷ dị, “Sao, cứ như vậy không cần mướn người nhưng vấn đề lớn hơn nữa, cậu không cần rơi vào hai anh em không thể tự thoát ra được, vấn đề này lớn à nha.....”

Nguyễn Miên Miên rợn tóc gáy, càng ngày càng có nhiều mồ hôi lạnh xấp hàng rơi xuống .....

“Còn có a, hắn giả mạo bạn trai của cậu, mẹ cậu không tra khảo sao?!” An Tiểu Mễ cười tủm tỉm nói: “Mình nhìn thấy cuối cùng chắc chắn là hỏng bét.....”

“A a.....” sắc mặt Nguyễn Miên Miên sợ đến trắng, “Để ỉnh chết đi, đáng ghét!!”

“Nếu là thật sự phức tạp như vậy, có lẽ mình có thể giúp đỡ.....” An Tiểu Mễ cười tủm tỉm nói, an ủi cô, Nguyễn Miên Miên vội vàng gật đầu vì tương lai cũng có vài phần lo lắng, mấu chốt vấn đề ở chỗ, cô căn bản không thể khống chế chuyện này phát triển theo phương hướng nào.....

102. Uống rượu sao?!

“Hoặc là dứt khoát chọn đại một người, xong hết mọi chuyện..... Ha ha.....” An Tiểu Mễ trêu ghẹo cô, cười vô cùng sáng lạn.

Nguyễn Miên Miên liếc mắt cô một cái, có chút vô lực nói: “Chọn một người thì sao?! Một người khác sẽ giết chết mình mất, An Tiểu Mễ, cậu nghĩ rằng mình và cậu có thể khống chế hai người kia được sao?! Chạy trốn thật xa mới tốt.....”

An Tiểu Mễ nhún vai, “Lỡ như bọn họ làm cậu không thể chọn thì sao?!”

“Vậy làm cho bọn họ tự giết lẫn nhau cũng tốt lắm, chuyện đó dù sao không liên quan đến mình.....” Nguyễn Miên Miên buồn bực nói: “Muốn tranh thì cứ tranh đi, không hỏi của ý kiến mình, không chừng người chết là mình đó nha, hừ..... Mình cũng không phải hàng hóa chẳng lẽ để bọn họ tranh sao?! Mình thấy chân mình cũng khá dài, cùng lắm thì ba mươi sáu kẻ chạy là thượng sách.....”

“Quên đi, chuyện này do chúng ta tưởng tượng thôi, sự việc sẽ không xảy ra đâu.....” Nguyễn Miên Miên an ủi chính mình nói.

“Theo dự cảm của mình, sắp xảy ra một chuyện không lâu trong tương lai.....” An Tiểu Mễ nhỏ giọng nói, làm cho trong lòng của Nguyễn Miên Miên..... Chỉ mong cái gì cũng không cần xảy ra, chỉ cần cho cô sống bình yên là được rồi, cô chịu không nổi ép buộc như vậy đâu nha.....

Trong lòng bị ảnh hưởng, Nguyễn Miên Miên thật lo lắng, càng nghĩ càng cảm thấy không có biện pháp.....

Uống xong rượu, rồi tạm biệt với An Tiểu Mễ tự mình cô về nhà

Mở cửa, cô không có lực làm rơi giày ra, ngã xuống những túi đồ mua sắm nhắm mắt lại thở dài một hơi.

“Hong học.....” Lam Dạ Ảnh từ chỗ ánh sáng đi ra, hít mũi một cái, cau mày, nói: “Có mùi rượu, cô uống rượu sao?!”

.....

Nguyễn Miên Miên dựng tóc gáy chống ngược lên, cô bị dọa hai mắt lập tức mở to, hoảng sợ thẳng ngời dậy, nhìn người đàn ông đứng ở trước mắt mình, cảm giác cả người lạnh run.....

“A..... Anh vào bằng cách nào? Anh là quỷ sao?! Xuất quỷ nhập thần?! Anh muốn hù chết tôi sao?!” Nguyễn Miên Miên không bình tĩnh, nếu còn xảy ra chuyện như vậy, cô sẽ bị hù chết nha.....

Hu hu.....

“Nguyễn Miên Miên.....” Lam Dạ Ảnh hạn chế phát điên, hấn nghiêng người xuống cả người đè lên người cô nằm xuống giường, “Rầm.....” Vài cái túi mua sắm lập tức rớt xuống, phát ra tiếng vang.....

Lam Dạ Ảnh nheo con ngươi, phát ra tín hiệu nguy hiểm, “Đi với người nào vậy? Nói cho tôi biết, đi uống rượu với ai lại còn trốn việc.....”

Nguyễn Miên Miên tức giận, “Tôi đi uống rượu với ai liên quan gì đến anh? Tôi trốn việc đó, anh có thể làm gì tôi?!”

“Làm gì a?!” Lam Dạ Ảnh nguy hiểm ôm lấy cô khoe miệng cười tà, con ngươi sắc bén đột nhiên nheo lại, nhanh tay kéo hai tay cô ấn đến trên đỉnh đầu, “Làm gì à..... Để tôi làm cho cô xem, đàn bà không nghe lời sẽ bị như thế nào.....”

Xoẹt

Áo của Miên Miên toàn bộ bị xé rách

103. Trừng phạt

Xoẹt.....

Tiếng quần áo bị xé rách vang lên, tất cả đều bị bung ra.

Thân thể của Nguyễn Miên Miên để lộ ở trong không khí, cô tức đến cả người run rẩy..... Hạn không thể lập tức cho hắn một cái tát tai thật mạnh.....

“Lam Dạ Ảnh, anh điên rồi..... Buông..... buông ra.....” Nguyễn Miên Miên còn chưa nói xong, miệng đã bị đầu lưỡi ẩm ướt nóng hổi của hắn bá đạo trượt vào, Nguyễn Miên Miên dường như cảm thấy hít thở không thông.....

Con ngươi của hắn đỏ ngầu mang theo ghen tị và tức giận, bá đạo đến chiếm mùi vị ngọt ngào trong khoang miệng cô, đầu lưỡi trơn trượt ôm lấy đầu lưỡi đầy đặn của cô, cùng với cô chơi đùa, sau đó thì hút mạnh.....

Ngay tiếp theo không khí cũng trở nên nóng rực.....

“A a ..... ưm..... ưm.....” Nguyễn Miên Miên vốn là cực kỳ tức giận vì bị hấn hôn trừng phạt, hơn nữa tay của hấn bắt chấp mọi thứ sờ soạn lên làm cả người cô như bị lửa đốt, cộng thêm tác dụng của rượu, cô lập tức ý loạn tình mê .....

Cô biến thành như vậy giống như đang cổ vũ Lam Dạ Ảnh.....

Hấn vốn rất tức giận chuyện của cô, thấy cô không nhìn mình ,hấn cảm thấy không cam lòng.....

Nhanh chóng cởi hết quần áo hai người, tách hai chân cô ra, nhanh chóng đi vào.....

“A..... đau..... a.....” Nguyễn Miên miên nhanh chóng đỏ mặt, thật là muốn điên rồi.

“Ưm.....” Lam Dạ Ảnh nheo con ngươi, hấp khí, rất thư thái..... từng chút một..... Hấn nhin không được..... giống như con báo rong đuổi con mồi.....

Giường lớn..... Kịch liệt có đung đưa một chút.....

Âm thanh ái muội liên tục thoát ra, nhiệt độ cao .....

Lam Dạ Ảnh thở hổn hển,vùi đầu vào gáy của cô, hung hăng đưa đẩy thân mình, hỏi cô,“Nói cho tôi biết..... Với ai..... Đi ra ngoài?!! Với ai?!”

Mồ hôi dọc theo thân mình chảy xuống, bởi vì kích tình giọng nói của hấn có vẻ không ổn, thật hiển nhiên.....

Hấn tức giận, hấn phần nộ, càng ghen..... Ai có thể giải thích, đàn bà và đàn ông cùng nhau thân mật thì không nói gì,thể nhưng đàn bà cũng..... thật sự là muốn chọc hấn tức chết mà.....

“.....” Nguyễn Miên Miên thở hổn hển, đầu lưỡi hồng phấn mềm mại uống lượn dập dờn, ánh mắt mê ly có chút đáng thương nhìn hấn.....

Lam Dạ Ảnh nóng lên, môi nhin không được lại đè ép đi xuống, bắt đầu hút đầu lưỡi của cô,mút chất mật ngọt thơm ngát đó.....

Đàn bà hư, đã không giải thích còn dám mê hoặc hấn, đáng ghét..... Từ khi nào thì cô có vẻ mặt như thế .....

104-Anh quản tôi nhiều quá

Nhưng mà hấn hết lần này đến lần khác bị cô mê hoặc,vô cùng thích biểu hiện của cô như vậy.....

Vừa không cam lòng, vừa hưởng thụ tâm tình làm Lam Dạ Ảnh mâu thuẫn đến cực điểm, ngược lại biểu hiện động tác của hấn hung hãn mà có lực đưa đẩy thật nhanh,cả người của Nguyễn Miên Miên đều mềm nhũn.....

“A..... A a.....” Nguyễn Miên Miên vặn vẹo cơ thể, mồ hôi ướt đẫm, tên vô lại này lại không có mở điều hòa..... Ô ô.....Cô Nàng cảm thấy mình bị nhiệt độ nóng trong phòng thiêu đốt

Mà nhìn lại trên người Lam Dạ Ảnh, hơi thở của hấn vẫn như cu4 làm cho cô cảm thấy vô cùng kỳ quái, hấn không nóng sao?!

Nguyễn Miên Miên cảm thấy vô cùng buồn bực,trong lòng thấy không công bằng.....

.....

Âm thanh ái muội giằng co thật lâu,một lúc sau trong phòng dần dần bình ổn.....

Lam Dạ Ảnh nằm ở trên người cô, trong lòng càng thêm buồn bực, vốn muốn trừng phạt cô một chút, muốn hỏi cô kết quả là hấn không nhin được mún cướp cơ thể cô.....

Hấn vì bản thân không khống chế được, cảm thấy vô cùng khó chịu.....

Hấn nheo lại ánh mắt, chống một cánh tay ở trên giường, tay kia thì thưởng thức nơi mềm mại trước ngực cô, nhìn đôi môi sưng đỏ của Nguyễn Miên Miên, giọng nói hấn khàn khàn,“Miên Miên..... Nói cho tôi biết, buổi chiều cô đi ra ngoài với ai?”

Hắn chắc chắn đối phương là con gái, nhưng mà hắn hoài nghi cô và cô gái kia có quan hệ..... rắc rối quá.....
Sẽ không phải là.....

Lam Dạ Ảnh đau khổ nheo mắt, đầu không khỏi có chút khấn trương.....

“Vù vù.....” Nguyễn Miên Miên sững sốt một chút, ngẩng đầu liếc hắn một cái, cô biết hắn thật ra lo lắng là cô và người đàn ông nào đi ra ngoài.....

Cô hừ một tiếng, bình tĩnh nói: “Bạn của tôi là con gái.....”

Hắn đương nhiên biết là con gái ..... Sắc mặt Lam Dạ Ảnh lập tức đen thêm vài phần, “Tên là gì?!”

Nguyễn Miên Miên lập tức liếc mắt, hắn đột nhiên nâng cao giọng nói là cô khó chịu, đưa tay đẩy hắn ra, hờn giận nói: “Đàn ông cũng muốn quản, bạn ta là con gái anh cũng muốn quản, Lam tổng, anh quản tôi nhiều lắm rồi đó nha?!”

Sắc mặt Lam Dạ Ảnh đen kịt, vô cùng bức mình nói: “Ai biết cô có phải đồng tính ko a? Tôi có thể không lo lắng sao?!”

[o] a!

Nguyễn Miên Miên có ba gạch thẳng hàng rơi xuống, đuổi đi Lam Dạ Hiên và Lam Tư Thần, lại còn một người tên Lam Dạ Ảnh, cuộc sống của cô không thể hoàn toàn yên tĩnh sao?!

27. Chương 105 - 108

105. Còn không muốn kết hôn ?

Nguyễn Miên Miên thật sự là không thể nhịn được nữa , giận giữ nói: “Anh nha ,anh mới đồng tính ý?! Cả nhà anh mới đồng tính, tại sao cả đám đều cho rằng tôi là người đồng tính?! Nếu tôi và chó mèo ở cùng một chỗ, có phải còn tưởng rằng tôi luyện ái với động vật không a?!”

Vù vù.....

Nguyễn Miên Miên tức giận còn Lam Dạ Ảnh trợn mắt há hốc mồm, ngược lại hắc tuyến rơi thẳng xuống.....

Cô gái này không phải dùng cảm bình thường nha.....

“Khụ khụ.....” Lam Dạ Ảnh trợn tròn mắt, có chút xấu hổ xoay qua đầu nói: “Tôi không phải có ý này.....”

Nguyễn Miên Miên tỉnh táo lại, cũng hiểu được chính mình nói dường như có chút quá đáng , mới nhận thấy được chính mình vừa nói cái gì, nhưng mà cô thật buồn bực, hắn không phải nổi giận sao? Vì sao còn có vẻ mặt này nhìn cô?!

“Miên Miên, không có là tốt rồi.....” Lam Dạ Ảnh dường như nhẹ nhàng thở ra, một bàn tay đưa ra, sờ lên mái tóc mềm của cô, “Tôi chỉ là có chút lo lắng.....”

Lo lắng cô bị người đàn ông khác thích, lại bị con gái khác thích, không phải là một chuyện tình cực kỳ khủng bố sao ..... Hắn không chỉ đối phó với tình địch nam, còn phải ứng phó tình địch là nữ, việc này đối với hắn cũng quá tàn khốc.....

“Ách.....” Nguyễn Miên Miên có chút không thích ứng hắn đột nhiên mềm giọng lắm lắm....

Cho nên cô muốn trốn xa một chút, về mặt có chút cứng nhắc nói: “Đã khuya ,anh cần phải trở về nha?!”

Lam Dạ Ảnh trầm mặc , đối với thái độ của cô cảm thấy có chút bị kích, nhìn chằm chằm ánh mắt cô vụt sáng nhưng không dám nhìn hai mắt của mình, dường như đang trốn tránh cái gì.....

Hắn đột nhiên hạ quyết định quyết tâm, nắm chặt tay cô nói: “Miên Miên, ở bên cạnh anh làm bạn gái của tôi được không?! Làm người phụ nữ của tôi..... Tôi sẽ cho cô hạnh phúc .....”

Tim của Nguyễn Miên Miên nhảy dựng, lập tức bình tĩnh trở lại, vẻ mặt bình tĩnh một cách thần kỳ, “Anh muốn nói là..... kết hôn sao?!”

“..... Ừm” Lam Dạ Ảnh cam chịu dường như gật đầu, “Tôi sẽ lấy việc kết hôn để làm điều kiện đầu tiên cùng cô kết giao, có thể chứ?!”

Nguyễn Miên Miên đầu tiên là ngần ngại, nhưng mà trên mặt cũng không biểu hiện gì, thật lâu sau mới nói, “Nhưng mà tôi còn chưa muốn lập gia đình.....tôi độc thân lâu ngày, ngược lại đối với hôn nhân không có mong đợi.....”

106Tôi sẽ nghĩ lại

Nói hường thụ là giả, Nguyễn Miên Miên dù sao cũng có chút chột dạ, nguyên nhân thật ra ở chỗ, cô chưa từng trải qua việc thật tình thích một người đàn ông nào, hơn nữa đối với Lam Dạ Ảnh mặc dù có duyên tình một đêm, cô còn không có biết rõ cô có vị trí như thế nào với hắn, đặc biệt hắn là tổng giám đốc của cô.....

Quan hệ rối loạn làm cho trong lòng cô bất an.

Một nữ thư ký và tân nhậm tổng giám đốc có quan hệ ái muội, nói ra cũng sẽ không xuôi tai.....

“Miên Miên.....” Lam Dạ Ảnh có chút lưỡng cuiông, khẩn trương nói: “Cô suy nghĩ một chút cũng không được sao?! Điều kiện của tôi cũng không kém, hơn nữa tôi..... thừa nhận tôi thật thích cô..... Cô còn bằng khoảng cái gì, nói cho tôi nghe một chút.....”

Thay vì cùng với cô vòng quanh, không bằng liền kết hôn.....

Hắn là thật sự không ngại cùng với cô ở chung quá cả đời, cô là người duy nhất làm cho hắn có ý muốn kết hôn.....

Nguyễn Miên Miên ngần ngại, trầm mặc thật lâu sau, mới nói: “Nhưng mà, tôi còn chưa nghĩ ra, nhất là chúng ta trong lúc đó quan hệ như vậy, nếu không có tình yêu, sau khi kết hôn cũng không lâu dài.....”

“Miên Miên.....” Lam Dạ Ảnh không hiểu có chút ử rữ, “Đối với tôi..... cô thật sự không có một chút cảm tình sao?!”

Nguyễn Miên Miên thấy mặt hắn để gần mình, vội vàng bối rối quay đầu sang nơi khác, coi thường chính mình trong lòng có một chút dao động, nói: “Lam tổng..... Chúng ta chỉ là quan hệ cấp trên cấp dưới, hướng hồ, tổng giám đốc và nữ thư ký có quan hệ ái muội nói ra cũng không xuôi tai nha?! Tôi cũng không muốn người ta chê cười.....”

“Nguyễn Miên Miên.....” Lam Dạ Ảnh trợn tròn ánh mắt, “Cô đừng tìm đại một cái cớ, cô nói đi, muốn thời gian suy nghĩ bao nhiêu nói đi, tôi sẽ chờ.....”

Lam Dạ Ảnh dường như là cắn răng nói xong những chữ này.

Hắn có thể chờ nhưng mà hắn duy nhất không xác định được là, hắn phải đợi bao lâu thời gian mới được?! Hắn có thể đợi một thời gian dài nha

Hắn không phải chờ không nổi, mà là sợ đợi không được đáp án hắn muốn.....

Nguyễn Miên Miên ngần ngại, nhìn hắn cháp nhất, ngần ngại nói: “Nếu như anh muốn biết đáp án cũng được, nhưng tôi có thể đại khái tiết lộ cho anh, chúng ta trong lúc đó..... là không quá khả năng.....”

“Cô đã đưa ra đáp án trước, tôi sẽ cho cô thay đổi chủ ý .....” Ánh mắt của Lam Dạ Ảnh lóe sáng.

Nguyễn Miên Miên bĩu môi, “Có lẽ đi..... Tôi sẽ nghĩ vài ngày.....”

Mặc dù trong lòng cô đã có đáp án.....

107-Đi công tác

“Anh về trước đi.....” Nguyễn Miên Miên nén tình cảm trong lòng cho nên nói chuyện không được tự nhiên.

Lam Dạ Ảnh lại làm bộ như không có nghe, vô lại đưa tay áp lên, nói: “Đêm nay tôi ngủ ở chỗ này.....”

Tim của Nguyễn Miên Miên đập mạnh và loạn nhịp, ngủ ở chỗ này?!

Về mặt của cô có chút cứng ngắc, lơ như ngày mai tỉnh dậy..... cô muốn dọn dẹp đồ đạc đi công tác, như vậy..... Người đàn ông đã man này, giải thích vài câu hẳn sẽ nghe theo sao?!

Lam Dạ Ảnh nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, lòng mảy mòi nhả lại, còn tưởng rằng cô đang lo lắng ình lại trên giường sẽ tiếp tục hành hạ cô.....

Lam Dạ Ảnh cười, “Yên tâm đi, cô cũng mệt mỏi, chúng ta nghỉ ngơi sớm một chút.....”

Cho dù trong lòng rất muốn nhưng thấy cô lo lắng thân thể mình, hẳn cũng không hy vọng cô cho rằng hẳn là người đàn ông có dã tâm.....

Nguyễn Miên Miên suy nghĩ thật lâu sau, mới mơ hồ ngủ đi trong đầu có điểm hỗn loạn, đặc biệt đối với những chuyện đã xảy ra gần nhất, bao gồm chuyện Lam Dạ Ảnh thổ lộ và Lam Dạ Hiền thích cô.....

Đêm đó, cô nằm mơ phát hiện chính mình đứng ở vách núi đen, một bên một là Lam Dạ Hiền một bên là Lam Dạ Ảnh cả hai đều kéo cô, cuối cùng cô giật khỏi tay bọn họ, lại phát hiện chính mình rớt xuống vách núi đen.....

“A.....” Nguyễn Miên Miên một đầu mồ hôi lạnh rơi xuống, từ trên giường kích động ngồi dậy, cảm giác chân thật, cảnh trong mơ thật đáng sợ....

Thật sự sẽ xảy ra sao?! Có phải hay không hai người đều không cần, cuối cùng chính mình muốn rớt xuống vách núi đen?!

Cô xoa mồ hôi lạnh rơi xuống, quay đầu xem, Lam Dạ Ảnh cũng đã đi rồi, ra giường có chút lạnh lẽo, Nguyễn Miên Miên buồn bực, xem ra đã đi lâu rồi, chẳng lẽ nửa đêm đi sao?!

Cô cũng không muốn nghĩ nhiều, đứng lên đi đánh răng, sau đó cầm túi đi ra cửa.....

Vừa mới vào cửa công ty, mông còn chưa kịp ngồi nóng, Lam Dạ Hiền liền hấp tấp đi đến, con người rạng rỡ sinh quang nhìn cô, “Chuẩn bị tốt chưa? Chúng ta xuất phát.....”

“Ừ.....” Nguyễn Miên Miên gật đầu, cố ý bỏ qua ánh mắt có vàng sáng mong đợi của hẳn.

Cô cúi đầu, mang đại vài bộ quần áo, liền đi theo phía sau Lam Dạ Hiền xuất phát, dù sao cũng không ở lâu chỉ có vài ngày, mấy bộ quần áo là đủ rồi, mang nhiều ngược lại sẽ mệt chết khiếp.....

Cả người Lam Dạ Hiền đều toả sáng, đây là cơ hội có thể ở chung với Nguyễn Miên Miên cùng một chỗ, hẳn muốn nhân cơ hội đem lòng của cô giữ lại.....

108.-Oan gia là không thể buông tha

Lên máy bay hơn một giờ là đến, Nguyễn Miên Miên xuống máy bay liền đi theo Lam Dạ Hiền bận rộn lo công việc, nói ra lúc công tác thì không hay lắm, quả thật trong lòng Nguyễn Miên Miên biết, hẳn có tư lợi nhưng mà chuyện công tác Lam Dạ Hiền luôn luôn cẩn thận từng chút, cho nên, hôm đó trải qua sự thành thạo trong đàm phán, lập tức liền ký được hợp đồng.....

Lam Dạ Hiền cầm bản giao kèo nhìn cô cười thần bí, kề sát vào tai cô nói: “Hiện tại công tác hoàn thành, chúng ta có thể ở nơi này một hai ngày mới trở về, buổi tối chúng ta có thể đi dạo phố.....”

“Ak.....” Nguyễn Miên Miên ngẩn ngơ, hắc tuyến rơi đầy đất, rốt cuộc là tới đây ký hợp đồng hay là đến đây chơi a?!

Trên thực tế là Lam Dạ Hiền sớm tính toán trước một chút.

“Nhưng, buổi trưa chúng ta phải tham gia một tiệc rượu chúc mừng, chẳng qua là họp mặt chúc mừng ký xong hợp đồng, theo tôi tham gia đi.....” Lam Dạ Hiền nở nụ cười như hoa, dùng ánh mắt mong chờ nhìn cô.....

Nguyễn Miên Miên một đầu mồ hôi lạnh rơi xuống dưới, “Tôi có thể nói không đi sao?!”

Cô tự giễu cười, bộ phận nghiệp vụ đâu có liên quan hẳn tự nhiên muốn cô đi cùng, đáng lý không nên mang cô đến, thật sự rất kỳ quái, cô nàng chẳng qua là một nhân viên nhỏ trong công ty thôi. Nếu Nguyễn

Miên Miên không thể nghĩ đến lúc này, cô thật là ngốc nha, Lam Dạ Hiên không thích dùng hắc, không cần nói cũng hiểu.....

Nói đến đây ở nơi đàm phán này, cô ngay cả nói cũng không mở miệng, chỉ là chuẩn bị một chút tài liệu, không cần ngước đầu lên nhìn mặt người khác.....

Lam Dạ Hiên hiểu ý cười, trực tiếp giữ chặt tay cô, “Đi, đi mua quần áo.....”

“Mua quần áo?!” Nguyễn Miên Miên ngạc nhiên.

“Đương nhiên là quần áo để dự tiệc rượu giữa trưa.....” Lam Dạ Hiên nói như là đương nhiên, Nguyễn Miên Miên nghe không hiểu ra sao nha, giữa trưa nói là tiệc rượu, thật ra không phải là bữa ăn sao?! Có cần phải ăn mặc trang điểm xinh đẹp sao?!.....

Nhưng mà, bị Lam Dạ Hiên lôi kéo, về mặt cô cô nhăn nhó, rốt cục cũng chọn xong quần áo và trang điểm, sau đó, chờ cô xuất hiện ở buổi tiệc giữa trưa, cô mới biết được, cô mặc sáng ngời và xinh đẹp đến cỡ nào, bởi vì, hắc gặp được tên xấu xa Dương Kiến Trữ.....

Cô đổ mồ hôi lạnh không nói gì, thế gian này luôn buồn cười, oan gia là không thể buông tha .....

Mà cô có đàn ông theo đuổi, cô nghĩ đàn ông có tiền là không thể tin tưởng .

Mặc dù Dương Kiến Trữ vừa thấy cô, đầu tiên là sợ run một chút, sau đó lập tức biểu hiện trình độ da mặt dày của mình thoải mái đi đến..... Quả thực vô liêm sỉ.....

28. Chương 109 - 112

109-Trả thù tâm

Nguyễn Miên Miên suy nghĩ miên man, hắc còn ỉnh còn mị lực vô hạn có phải hay không? Trời ơi Đã bị cô bỏ, còn tự cho là đúng dám đi đến phía cô sao?!

Hắc hắc là giống như cầu thì đúng hơn, tốt nhất không cần xuất hiện ở trước mắt cô, vừa rồi đụng phải cô đáng lý mặt mày nên xám xịt chạy trốn mới phải..... nhưng hắc còn dám tới nói chuyện cô, mẹ kiếp.....

Lam Dạ Hiên hòa nghi nhú mày quay đầu lại nhìn hai mắt bọn họ, Dương Kiến Trữ không chú ý tới người đàn ông bên cạnh cô, trong ánh mắt của hắc chỉ còn lại có một mình Nguyễn Miên Miên điểm lệ, “Miên Miên, cô tại sao lại ở nơi này, thật khéo nha.....”

Về mặt đối trá kia thật đáng chết.

Khóe miệng của Nguyễn Miên Miên cô rút, cô tuyệt không chờ mong sau khi chia tay người yêu lại gặp mặt ở bữa tiệc. Cho nên cô nhìn cũng không muốn nhìn liếc mắt hắc một cái nói: “Đúng là khéo ý, nếu biết anh ở trong này tôi có chết cũng sẽ không vào, gặp một người như vậy..... Thật sự là không có ý nghĩa cực kỳ.....”

Về mặt Dương Kiến Trữ cứng đờ, lập tức nói: “Miên Miên, cô nghe tôi giải thích.....”

“Giải thích cái gì?!” Nguyễn Miên Miên khinh thường vẫn lờ hắc không tha, “Bạn gái của anh đâu?! Không phải là quảng anh rồi chứ?! Đúng rồi, lần trước tôi còn đụng phải người đó, hình như là đang khoát tay cánh tay tên đàn ông khác, nhưng thôi..... Loại đàn ông như anh thì bất cứ cô gái nào cũng đều lựa chọn rồi đi.....”

“Miên Miên.....” Dương Kiến Trữ không ngờ cô ngày thường luôn dịu dàng, bây giờ miệng lại trở nên độc ác như vậy, trong lúc nhất thời có chút sượng mặt.

“Chuyện quá khứ nhắc tới làm gì?!” Dương Kiến Trữ lúc này mới chú ý tới người đàn ông bên cạnh cô, về mặt hắc cực kỳ quái dị, đột nhiên tiến lên từng bước nói: “Miên Miên anh có thể nói với em một mình được không?!”

“Một mình?!” Nguyễn Miên Miên vốn muốn ngăn chặn lời hấn nói, nhưng mà nhìn vẻ mặt thiên biến vạn hóa của hấn, lại muốn chĩnh hấn một chút, Nguyễn Miên Miên cũng hoài nghi chính mình, có phải đối với người phản bội cô đang có ý trả thù tâm?!

Cô khi nào trở nên nhỏ mọn như thế.

Cô quay đầu nhìn Lam Dạ Hiên nói:“Em nói với anh ấy hai câu.....”

Nhất thời cảm giác tay người bên cạnh hơi căng thẳng, Nguyễn Miên Miên xoa dịu nhìn hấn cười,“Không có quan hệ, chỉ là nói nói mấy câu mà thôi.....” Trong con mắt ý xấu hiện lên, làm cho Lam Dạ Hiên thật muốn nghĩ những điều mình thấy đều là ảo giác.....

Hấn cuối cùng gật gật đầu, tuy rằng đối Dương Kiến Trữ tràn ngập đề phòng.

110-Dĩ nhiên là chung một phòng với Lam Dạ Hiên

Dương Kiến Trữ kéo Nguyễn Miên Miên sang nơi khác, vừa liếc mắt xem xét Lam Dạ Hiên đang nhìn mình chằm chằm, hỏi cô,“Cô và người đàn ông ấy xảy ra chuyện gì?! Thích gần người giàu có rồi sao ?!”

Dương Kiến Trữ quả thực không thể tin được,những trường hợp như vậy không phải người bình thường là có thể vào, hấn cũng tốn một số tiền lớn mới có thể vào nơi này để quen biết với người xã hội thượng lưu .....

“Miên Miên,cô có biết sắc đẹp quyến rũ như vậy cần phải suy nghĩ thật kỹ,đừng để cho người khác đùa bỡn , cuối cùng trở nên vô cùng đáng thương.....” Dương Kiến Trữ ra vẻ người tốt nói xong, làm cho khóe miệng của Nguyễn Miên Miên co rút, quả nhiên là miệng chó không thể giống ngà voi.....

Cô thật sự không thể giải thích, mẹ và dì nhỏ lúc trước làm sao có thể giới thiệu một người như thế cho cô quen biết.....

Hấn nha ,chỉ là vừa được tiến thêm thước khôn kiếp.....

“Dương Kiến Trữ.....” Nguyễn Miên Miên rốt cục nhận không được ngăn chặn câu chuyện của hấn, bước chân lùi lại cách xa hấn xa một chút, ghét nhất là hấn vừa nói xong liền muốn áp sát lên người cô, chán ghét a.....

“Anh đúng là miệng chó không mọc ra ngà voi, đó là chính là cấp trên của tôi.....” Nguyễn Miên Miên đã rất tức giận nhưng mà khi nói lời này cô không thấy lo lắng,lại không có cảm giác bị hấn nói trúng tim đen,làm cô vô cùng không thoải mái.

Trả thù tâm..... Chỉ là như vậy thôi,cô thật ra không muốn tuyệt tình, không bằng..... ngăn cái miệng của hấn một chút.....

“Cấp trên?!” Dương Kiến Trữ cười lạnh một tiếng,“Cô đang nghĩ gì tôi còn không biết sao?! Tôi và cô ta cũng là quan hệ cấp trên cấp dưới .....”

“Đó là do anh có lòng toan tính? Đáng tiếc anh cũng là bị người khác đùa bỡn xong quăng, giống như ăn xong kẹo cao su rồi bỏ.....” Nguyễn Miên Miên đột nhiên cười gian xảo“Nhưng cô ta là người có mặt mũi,tôi có một món đồ quan trọng không bằng anh đi cầm uy hiếp?! Hoặc là tôi trực tiếp dụ cô ta vào lưới..... Tôi đoán, nhà cô ta nhất định là rất đẹp..... Không chừng trong lúc tức giận sẽ mượn người giết anh, ha ha.....”

Mặt của Dương Kiến Trữ tái đi, đối với tính cách người đàn ông kia, ít nhiều gì cũng hiểu một chút, nếu thật sự dám uy hiếp cô, cô quả thật là cái gì cũng dám làm .....

Hấn lập tức khẩn trương chạy lên phía trước nói:“Cô nói vậy là ý gì?!Trong tay cô có cái gì?!”

Nguyễn Miên Miên liền nở nụ cười, bướng bỉnh nhún mày,“Không có gì, chỉ là ở trong này nói thì thiếu lễ độ một chút, nơi này dù sao còn rất nhiều người, tôi cũng không muốn làm hỏng không khí nơi này..... A, nói thật ra thì anh nhớ ngày đó chứ..... Tôi về nhà, sau đó nghe được tiếng..... Cũng rất tự nhiên mở đi động ra,quay được quá trình quá khích của cả hai, ha ha.....”

Về mặt của Nguyễn Miên Miên nhất định là sinh động cực kỳ,cô bởi vì vừa thấy mặt Dương Kiến Trữ dần trắng lên, đột nhiên cảm thấy thật thú vị.

Tốt xấu gì xem như cũng báo được thù, Lửa hận trong lòng cũng giảm xuống không ít.....

“Cô nói cái gì?!” Về mặt của Dương Kiến Trữ có chút dữ tợn , hần đi tới nhanh chóng giữ chặt tay cô, “Cô muốn thế nào?!”

Nguyễn Miên Miên thản nhiên nở nụ cười, không thú vị nói: “VẬY anh hiện tại đang làm cái gì? Dám chọc giận tôi, tôi thật sự sẽ post lên trên mạng, sau đó lấy tên của anh viết một đoạn nói về ý đồ vợ vét tài sản, anh đoán xem..... Cô ấy sẽ tin anh giải thích sao?!”

“Cô.....” Sắc mặt Dương Kiến Trữ có chút trắng bệch, nếu quả thực như thế, hần nhất định..... sẽ vào tù a. Nguyễn Miên Miên này, hần không dự đoán được, tính tình của cô thế nhưng cất dấu ý tưởng đáng sợ như vậy.....

“Miên Miên, cô.....” Dương Kiến Trữ cảm giác đầu có chút choáng váng, “Cô, cô thật sự muốn làm như vậy sao?!”

Nguyễn Miên Miên nhú mày, thản nhiên nở nụ cười, “Chỉ cần anh không đến quấy rầy tôi, tôi sẽ xem như không có đoạn phim này thôi, nhiều lắm là lúc không có việc gì lấy ra thưởng thức một chút mà thôi, yên tâm tôi sẽ không muốn mạng của anh .....”

“Miên Miên.....” Chân của Dương Kiến Trữ như nhũn ra, vẻ mặt kiêu ngạo ban nãy của hần đã sớm biến mất không thấy , “Có thể xóa bỏ đoạn đó không?! Miên Miên, xóa được không?! Xin cô đó .....”

Một mặt nói tay cũng hành động giữ chặt cánh tay của cô, động tác dùng sức níu kéo còn về mặt thì cầu xin.

Lam Dạ Hiên rút cục nhìn không được , một bước như bay tới nói: “Anh làm cái gì?!”

Hần kéo Dương Kiến Trữ ra, đem Nguyễn Miên Miên ôm vào trong lòng.

Nguyễn Miên Miên dường như có thể nghe được tiếng tim đập trong lòng ngực hần nhảy lên khác thường..... Cô ngẩng mặt, vừa vặn nhìn đối diện với mắt hần, đoán chừng hần xem Dương Kiến Trữ làm tình địch .....

Nguyễn Miên Miên đột nhiên có chút đồng tình với Lam Dạ Hiên, hần không mệt mỏi sao?! Đầu tiên là Lam Dạ Ảnh, tiếp theo là An Tiểu Mễ, hiện tại dĩ nhiên là bạn trai trước của cô.....

“Miên Miên.....” Dương Kiến Trữ thật cẩn thận nhìn Lam Dạ Hiên, lại tiếp tục cầu xin Nguyễn Miên Miên, bởi vì hần lo lắng lại không dám bước lên phía trước.....

Nguyễn Miên Miên cười cười, nói: “Anh đi đi, tôi sẽ không lấy vật đó ra uy hiếp của anh nữa, chỉ cần anh rời xa tầm mắt của tôi là được, tôi sẽ vĩnh viễn không đụng đến đoạn đó.....”

Dương Kiến Trữ cắn chặt răng, con người hiện lên tia kiên định, hần thật chán ghét cảm giác người ta uy hiếp, nhất là đàn bà, di động sao ?!

Ở nơi này càng lâu thì càng gặp nguy hiểm!!

Hần oán hận cắn chặt răng, không cam lòng quay đầu rời đi.

Nếu đã như thế này, hần sẽ bắt tay vào việc đoạt lấy di động, hần không thể chừa hậu hoạn.....

Cả người Lam Dạ Hiên cứng ngắc cuối cùng thả lỏng , hần cúi đầu nhú mày, nói: “Cô tại sao đến đâu cũng làm cho ta sợ chết khiếp?! Cô thật đúng là có bản lĩnh quấy nhiễu mọi việc.....”

Nguyễn Miên Miên cười vô tội, phát giác không có gì để nói.

Hần nói những lời này càng giống như cô có thể trêu chọc tình địch .....

Tiệc rượu đúng là nhằm chán , cô và Lam Dạ Hiên và những người này nói đủ chuyện trên trời dưới đất, trên thực tế là Lam Dạ Hiên vẫn không có buông ra tay cô, bằng không cô đã sớm chạy đến nào đó ăn cái gì.....

Không chừng là vì Lam Dạ Hiên không muốn cô gặp mặt người kia, ghen tuông thường rất thô bạo .....

Tiệc rượu rốt cục chấm dứt, Nguyễn Miên Miên nhẹ nhàng thở ra, kiên trì nói: “Nghe các người nói lời đối trá thổi phồng cho nhau, nghe đến mệt mỏi luôn nha.....”

Lam Dạ Hiền cười nhẹ, nuông chiều nói: “Chúng ta trở về khách sạn thay đổi quần áo, sau đó đi ra ngoài dạo phố được không?! Bằng không ở khách sạn nghỉ ngơi cũng được.....”

“Ack, được đó.....” Nguyễn Miên Miên g gật đầu, nói: “Tôi muốn nghỉ ngơi trước, tôi thật sự là quá mệt mỗi chân lại đau, hơn nữa ban ngày cũng không có gì để đi dạo, không bằng buổi tối đi chơi chợ đêm.....”

Lam Dạ Hiền tươi cười có chút quý dị, vội vàng gật đầu.....

Làm cho Nguyễn Miên Miên như lọt vào trong sương mù, nhưng mà..... Chờ cô trở lại khách sạn, cô liền hóa đá, bởi vì cô rất cục biệt vì sao Lam Dạ Hiền muốn cười như vậy, bởi vì hần xảo quyết chỉ đặt một gian phòng, tức là nói, hần muốn cùng với cô ở cùng một chỗ..... a.....

111-Lam Dạ Ảnh rơi từ trên trời xuống

Nguyễn Miên Miên da đầu run lên, trong lúc bất chợt nghĩ đến Lam Dạ Ảnh..... Có thể hay không dừng nghĩ đến.....

Ai ai..... Nguyễn Miên Miên bất đắc nghĩ tới cô làm sao có thể đột nhiên nhớ đến hần..... Thật là rất kỳ quái, đồ ruồi nhặng ấy..... Cô tốt nhất không bao giờ gặp nữa.....

“Không có phòng khác sao?!” Vẻ mặt của Nguyễn Miên Miên đau khổ hỏi.

Con người đen bóng của Lam Dạ Hiền lóe sáng, người đó kiên định lắc đầu nói: “Không còn.....”

“.....” Nguyễn Miên Miên nói không ra lời, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?! Nhất định phải ở cùng một chỗ sao?!

Cô dừng một chút nói: “Tôi đi tìm khách sạn khác.....”

Lúc đi ra, lại bị Lam Dạ Hiền nhanh chóng kéo lại nói: “Nơi này cách thành phố rất xa, nơi này là bờ biển, cô không thích nơi này sao?! Lát nữa chúng ta có thể đi tới bờ biển bơi lội.....”

“Tôi không mang áo tắm.....” Nguyễn Miên Miên không muốn đi.

Lam Dạ Hiền cười quý dị, “Bên kia có bán.....”

“.....” Trên đầu của Nguyễn Miên Miên có một đám quạ đen bay qua, nhất thời có một loại cảm giác vô cùng khó chịu, chắc là hần sớm sắp xếp mọi chuyện.....

“Lam Dạ Hiền.....” Nguyễn Miên Miên mở to hai mắt nhìn, trịnh trọng hỏi hần, “Có phải anh đã sớm lên kế hoạch hay không?! Anh không phải là cố ý chỉ đặt một phòng thôi phải không?! Tôi không tin lúc anh đặt thì không có hai phòng.....”

Lam Dạ Hiền sững sốt, vẻ mặt tức giận, “Ở trong lòng cô, tôi chỉ là người như thế sao?!”

[o] a!

Ách, đây là tình trạng gì đây nha?! Oan uống cho hần?! Oan oan oan quá nha!.....

Nhưng mà Nguyễn Miên Miên luôn cảm thấy lạ lạ chỗ nào ý, nhưng lại không biết đó là cái gì..... Chỉ có thể chôn sâu ở trong đáy lòng.

Lam Dạ Hiền bị ánh mắt của cô nhìn đến cả người không thoải mái, cổ họng khản trương muốn bốc hỏa, hần đương nhiên biết mình muốn làm cái gì.....

Hần đương nhiên biết, hần muốn ở chỗ này hoàn thành đại sự nhưng mà không may là ánh mắt của Nguyễn Miên Miên giống như con dao nhỏ cắt cả người hần...

Hần vội vàng nói: “Đi, mau trở về phòng thay áo tắm, chúng ta đi ra bờ biển phơi nắng ánh mặt trời.....”

Hần cũng thật thông minh, không dám nói, trở về phòng ngủ trưa..... sợ cô lại muốn đi nơi khác.....

Thật sự là có chút thấp hèn.....

Nguyễn Miên Miên bị hần kéo đi mua áo tắm, trở lại phòng thay đồ lại bị hần gây loạn ở trước cửa phòng.....

Căn phòng mặc dù rất lớn..... Cho là ở chung một chỗ nhưng mà ở một cái dưới mái hiên, khó tránh khỏi có chút không thích hợp nha.....

Trong lòng của Nguyễn Miên Miên phức tạp nghĩ tới nghĩ lui, bất đắc dĩ phải đến bờ biển, nhào vào trong nước chơi đùa, dần dần cũng là quên mất lo lắng.....

Cho đến khi mệt mỏi trở về phòng, mới phát hiện có điều quỷ dị, phòng này giống như có người vừa vào.....

Nguyễn Miên Miên hoảng hốt nói:“Anh xem lại có mất thứ gì không a?!”

Lam Dạ Hiên cả kinh, cau mày nhìn hợp đồng hoàn hảo, cũng không có người động vào hợp đồng, hấn nói lỏng tay, vội hỏi Nguyễn Miên Miên,“Cô có mất có gì không???.....”

“Điện thoại của tôi.....” Nguyễn Miên Miên tìm khắp nơi không thấy ,cô vội vàng lấy điện thoại bàn gọi cho di động mình, lại nói là tắt điện thoại.

Con người của cô như phát lửa, buồn bực nói:“Tên đáng ghét, đúng là quá bỉ ổi dám trộm điện thoại của tôi, đáng ghét.....”

“Cô có biết là ai không?!” Lam Dạ Hiên thật ra cũng không thoải mái, nhất là ở trong phòng vip của khách sạn, đột nhiên phát hiện có người đi vào, may mắn mục tiêu của hấn không phải là hợp đồng.....

“..... Ừm.” Nguyễn Miên Miên kéo dài câu nói:“Đáng ghét,tên đáng ghét, ...”

Cô buồn bực đến cực điểm, bởi vì bản thân không chép thêm một bản dự bị,đáng đời nha!!! Bằng không,cô nhất định lập tức đi trả thù hấn một chút.....

“Có phải cái tên giữa trưa hay không.....” Lam Dạ Hiên cụng lên cơn tức giận.

“Ừm.....” Nguyễn Miên Miên có chút uể oải,“A a, điện thoại của tôi không có, cơm chiều cũng không muốn ăn.....”

Lam Dạ Hiên trầm mặc thật lâu sau,“Cô chờ một chút, ở trong phòng nghỉ ngơi đi, ta đi ra ngoài có việc.....”

“Được.....” Nguyễn Miên Miên chán nản ngã nhào lên trên sofa,còn nện lên ghế vài quả đấm.

Lam Dạ Hiên đầu tiên là đi xuống khách sạn trước sau đó cùng quản lý màn hình giám sát, sắc mặt của hấn lạnh xuống dưới, nói:“Báo cảnh sát đi, kẻ trộm như vậy không thể dung túng, dám trộm di động của bạn gái tôi , phải tìm cách lấy nó về.....”

“Dạ.....” Mồ hôi lạnh của quản lý chảy ròng ròng, đối với chuyện không hay xảy ra trong khách sạn, khó tránh khỏi sau này có chút tai tiếng.

Hấn vội vàng đi làm .

Lam Dạ Hiên cười lạnh một tiếng, trong lòng tương đối khó chịu.....

Khách sạn này phục vụ có phải quá kém cỏi hay không.....

Quản lý lập tức chạy lại nói:“Không bằng, chúng tôi cho các vị ở đây miễn phí ba ngày,được không? Bù lại những thiếu sót của chúng tôi.....”

Lam Dạ Hiên quay đầu nhìn hấn liếc mắt một cái, gật đầu,“Được.....”

Điều kiện đó cũng tốt có thể sẽ ở đây với Nguyễn Miên Miên trong vài ngày, nếu là cô biết có thể ở đây miễn phí, nhất định là sẽ vui lắm?!

Bản tính của đàn bà là vậy.....

Quản lý lúc này mới yên tâm rời đi, nếu bọn họ ở khách sạn cao cấp này,nếu xảy ra chuyện gì không hay thì khách sạn sẽ có vết nhơ,danh tiếng cũng hỏng,sau này còn ai dám đến đây chứ?

Quan trọng là Lam Dạ Hiên là người xã hội thượng lưu, ảnh hưởng của hấn cũng rất lớn .....

Lam Dạ Hiên ở bên ngoài đợi, quản lý đã mang theo di động của Nguyễn Miên Miên đến, đưa hai tay nói:“Người đã bắt được , di động vẫn tốt không bị hư hao gì.....”

Lam Dạ Hiền kinh ngạc nhận lấy, thản nhiên nhìn hấn nói:“..... Ừm, liền giao cho cảnh sát xử lý đi.”

“Bởi vì số tiền không lớn, cho nên chỉ tạm giữ một chút, sẽ thả người .....” Quản lý cung kính nói xong, liền quay đầu rời.

Lam Dạ Hiền kinh ngạc, người đó..... Vì sao muốn trộm điện thoại của cô chứ a?!

Chẳng lẽ di động này có gài gì đó?!

Trên thực tế quả thật là như thế, Dương Kiến Trữ lấy di động ra, lập tức xóa bỏ mấy thứ quay hấn bên trong ..... Tuy rằng trả giá một chút làm kẻ trộm nhưng mà để trừ bỏ hậu hoạn, rất đáng giá .....

Xem ra cô gái Nguyễn Miên Miên này..... sau này ít chọc cô thì tốt hơn, thật sự là có lòng dạ sâu xa. Đáng ghét nha .....

Lam Dạ Hiền cầm di động trở lại tầng cao nhất, vừa mở cửa phòng ra, đã bị tình cảnh trước mắt làm hoảng sợ , đặc biệt là một đôi mắt tràn ngập phẫn nộ, Lam Dạ Ảnh..... Tại sao ở đây?! Tại sao còn tìm được nơi này?!

Vẻ mặt của Nguyễn Miên Miên đau khổ, nhìn thấy hấn trở lại.....

Soàn soạt.....

Sắc mặt Lam Dạ Ảnh hoàn toàn đen,giận giữ nói:“Cô, cô tại sao..... Cùng hấn ở chung một phòng!!”

Giọng nói như là muốn giết người, tràn ngập phẫn nộ và ghen tuông.

112-Ba người lúng túng ở chung một chỗ

Vẻ mặt của Lam Dạ Hiền cũng lạnh xúông, sắc mặt cứng ngắc đi qua, đưa di động cho Nguyễn Miên Miên, không mặn không nhạt nhìn Lam Dạ Ảnh nói:“Chúng tôi đi công tác, Lam tổng giám đốc,tại sao anh lại theo đến nơi này? Đừng nói là cũng đến đây bàn công việc nha?!”

Nguyễn Miên Miên ở giữa bọn họ, nhìn ánh mắt hai người đang giằng co, nhất thời cảm thấy vô cùng đau đầu.....

Cô cố gắng nhẫn nhịn không được bộc phát.

Cô cúi đầu đùa nghịch di động một chút, quả nhiên..... những thứ cô lưu đều không thấy .

Cô hiện tại rất muốn chửi mẹ kiếp, cái tên Dương Kiến Trữ chết tiệt,cô tốt nhất không gặp được hấn bằng không nhất định đánh cho hấn rã rời đây đất, mẹ kiếp,trong lòng vô cùng bức bối, bị hấn phá rối cơm cũng ăn không vô nữa.....

“Cô ấy là bạn gái của tôi.....” Lam Dạ Ảnh cười lạnh nói:“Bạn gái của tôi và người đàn ông khác đến nơi đây còn ở chung một chỗ,cậu nói tôi có thể không tới đây quản sao?!”

“Phải không?!” Lam Dạ Hiền cũng không nhường bước hỏi vặn lại,“Nhưng mà, Nguyễn Miên Miên chưa từng nói anh là bạn trai của cô .....”

—|||

Nhất thời, hai người đàn ông,bốn con mắt theo dõi vẻ mặt của cô.

Nguyễn Miên Miên nhất thời vô cùng đau đầu, hận không thể lập tức leo cửa sổ lý nhảy xuống.....

“Các anh nhìn tôi làm cái gì?!” Nguyễn Miên Miên cảm giác sồn tóc gáy buông di động .....

“Miên Miên,em nói xem những điều chúng ta cần làm đều đã làm phải không ?!”Giọng nói của Lam Dạ Ảnh cực kỳ không tốt,bạn gái của hấn cũng dám cùng Lam Dạ Hiền chạy tới đây, thật sự là muốn chọc hấn tức chết , trong lòng của hấn có thể tốt hơn sao?!

Nguyễn Miên Miên đầu đầy hắc tuyến, bắt đắ dĩ nói:“Các anh rõ ràng là anh em, làm sao có chuyện gì đều phải kéo tôi ra?! Đối với các anh mà nói tôi mới là người ngoài?! Các anh có cái gì không biết thì từ từ nói chuyện, tôi đi trước.....”

Nói xong liền muốn rời khỏi.

Lam Dạ Ảnh một đầu hắc tuyến bắt được áo của cô, giận giữ nói:“Em muốn chạy trốn cũng trốn không thoát.....”

“Miên Miên.....”Đầu của Lam Dạ Hiên cũng đầy hắc tuyến, đối với phản ứng của cô cảm thấy dở khóc dở cười.

Hắn lập tức lại dời đi tầm mắt nhìn sang Lam Dạ Ảnh nói:“Anh không cần làm Miên Miên khó xử, chuyện của các người tôi đều biết, nhưng mà..... tôi không quan tâm,chuyện tôi để ý là Miên Miên thích người nào, yêu thương người nào? Những điều khác không quan trọng.....”

Lam Dạ Ảnh cứng người,tay nắm chặt lại.

Hắn không quan tâm cô từng thuộc về ai, thật sự khó đối phó, huống chi Lam Dạ Hiên hay anh em của anh,Hiên là người hiền lành nên thích đánh vào tâm lý đối phương.....

Ánh mắt phần nộ của bọn họ nhất thời chạm lẫn nhau cùng một chỗ vô cùng chấp nhất,không ai không nhận thua,họ đang tìm nhược điểm củ đối phương,lúc này thật là....

Nguyễn Miên Miên nhìn ánh mắt bọn họ, sợ run cả người, cảm giác vô cùng lạnh..... thật lạnh nha.....

Nhưng mà, Nguyễn Miên Miên cảm thấy không thể để tinh thần suy sụp, càng là như vậy, cô càng bị động, không bằng đem quyền chủ động cầm đến.....

“Khụ khụ.....”Cô đỏ mặt ho khan một tiếng, hắng giọng một cái nói:“Hai người đừng trừng mắt nhìn, vậy để quyền quyết định cho tôi đi?!”

Xoát.....

Hai cặp mắt nồng đậm cùng nhìn lại lại đây, hai người đàn ông đồng loạt nhìn chăm chăm cô, giống như đều đang nói, nếu là không chọn tôi,xem những ngày sau này cô có sống tốt không.....

Nguyễn Miên Miên run rẩy hai cái, hai đàn ông đều vô cùng khó đối phó.....

Thật sự là đáng ghét!! Cô vô cùng buồn bực cúi đầu,“Hiện tại..... bây giờ, tôi đến giờ còn chưa nghĩ thật ra mình thích ai...”

Hai người đàn ông nhẹ nhàng thở ra.

“Chờ tôi suy nghĩ xong rồi tính sao, việc đó..... Cũng có khả năng hai người các anh tôi đều không thích.....” Nguyễn Miên Miên kiên trì nói xong. Liền cảm giác không khí lại khấn trương lên.

“Miên Miên,cô thích ai?!”

“Miên Miên,cô dám?!”

Hai người đàn ông phát hoàn hỏa, lại liếc nhau, trong lòng cũng không giống nhau.

Lam Dạ Hiên lo lắng là người đàn ông giữa trưa cái kia,giờ thì Lam Dạ Ảnh vô cùng phần nộ ,cô dám ngay cả mình cũng chướng mắt, rất mất mặt nha!

Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ bĩu môi, cũng biết hai người bọn họ sẽ có phản ứng như vậy.....

“Tốt lắm, tôi chỉ nói có thể nói như vậy.....” Nguyễn Miên Miên lại nói:“Nhưng mà, các anh cũng chuẩn bị đi.....”

Nguyễn Miên Miên cảm thấy dũng khí của mình tăng lên rất nhiều.

Khi hai người đàn ông ở cùng một chỗ, lá gan của cô vô cùng ngang ngược nhưng mà bất luận ở cùng người nào một mình cô chắc chắn bị một trong hai người khi dễ....

Thật sự thực là bi kịch.....

Cho nên đối với việc Lam Dạ Ảnh đã đến, hai bọn họ giằng co, cô không thể không đau đầu . Dù sao bọn họ gần như muốn đánh nhau, cũng không liên quan đến cô,coi như cô chưa giác ngộ đi.....

Cho nên ba người bọn họ hình thành một trạng thái giải di. Lúc ăn cơm, ba người ở cùng một chỗ..... Sau đó, hai người đàn ông tranh nhau gấp rau cho cô, mà Nguyễn Miên Miên có chút khó khăn, căn bản là cô không biết ăn đồ ăn của ai, tình huống này hai đàn ông giống như hờ hững mỗi, cô rốt cục nhìn không được nổi giận, quát to một tiếng, “Không cần lại gấp rau cho tôi, tôi có tay mà tôi sẽ tự gấp.....”-

—|||

Lam Dạ Ảnh và Lam Dạ Hiên đều không thú vị bữa ăn, cuối cùng không cam lòng trừng mắt đối phương. Nguyễn Miên Miên cúi đầu ăn, nhắm mắt làm ngơ.....

Chỉ có một phòng a... một phòng.....

Buổi tối ngủ chỗ nào mới là vấn đề chính .....

Nguyễn Miên Miên đang đầu, nghĩ đến hai người đàn ông đều đi theo cô, cô liền bất đắc dĩ và luống cuống, “Chúng tôi đi ra ngoài đi dạo phố đi.....” Có kéo dài thêm một ít thời gian.....

Ít nhất là bây giờ không cần ở chung một phòng ba người trừng mắt nhau, vô cùng xấu hổ a.....

Trên cơ bản tâm trạng vui chơi cũng không có, ba người đành gác lại tâm tư của mình rồi đi dạo phố, mua một ít quần áo trở về, sau đó..... Bị kịch tiếp tục phát sinh .....

Trong phòng này có duy nhất một phòng ngủ, bên cạnh có một gian phòng nhỏ, còn lại chỉ có một chiếc ghế sofa lớn có thể ngủ.....

Nguyễn Miên Miên lập tức quay đầu nói: “Tôi ngủ ở phòng nhỏ, còn lại hai người tự quyết định đi.....”

“Miên Miên, tôi đi theo cô.....” Lam Dạ Ảnh chủ động đi vào phòng với cô, Nguyễn Miên Miên đầu đầy hắc tuyến, tên đàn ông này..... tự vạch áo cho người xem lưng, thật sự là đáng ghét.....

Cô quay đầu lại, hung tợn trừng mắt hắn, “Anh ngủ phòng khách cho tôi.....”

Ách.....

Lam Dạ Ảnh ngẩn người, đột nhiên bị ánh mắt hung mãnh ngăn lại, Lam Dạ Hiên cũng khẩn trương nhìn chăm chăm cô, hẳn thực sự cô sẽ đi theo Lam Dạ Ảnh.....

Nguyễn Miên Miên quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn bọn họ, sau đó chạy nhanh vào phòng đóng cửa lại, đầu đầu không thôi, nhưng, cuối cùng là tạm thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, ngày mai nhất định phải trở về.....

Cô thật sự chịu không nổi ba người cùng nhau ngủ một gian phòng.

Cô tức đến phát điên .....

Lam Dạ Ảnh quay đầu lại nhìn Lam Dạ Hiên, cười lạnh, con người lợi hại xẹt qua một chút tinh quang, hẳn sẽ thắng vừa rồi hẳn nhìn thấy Lam Dạ Hiên vừa mới khẩn trương.....

Tập đoàn Lam thị, hẳn đã làm chủ, muốn đánh đánh quân địch phải bắt đầu từ bên trong.....

29. Chương 113 - 116

113-Tôi không phải mèo mà là Hồ vương tử

Nguyễn Miên Miên mang theo lo lắng lơ mơ đi ngủ.

Nhưng mà đến buổi tối, cô bị một cái gì xù lông làm co thức tỉnh, cô mở đèn bàn trước giường, nhìn thấy trước ngực mình có một con vật nhỏ bé tròn tròn hai mắt....

“Mèo..... mèo con.....” Nguyễn Miên Miên cảm thấy rợn tóc gáy.

Cô rõ ràng không có mang con mèo này đến đây nhưng mà nó lại làm sao có thể xuất hiện ở trong này?! Thật đáng sợ.....

Nguyễn Miên Miệt thật sự nghĩ mình đang nằm mơ .....

Mà con mèo này một chút giác ngộ cũng không có, ngược lại dùng sức chui vào trong lòng cô, dùng sức chà chà hai điểm trước ngực cô, hấn ỷ vào cô không có phát giác sự tồn tại của hấn, cho nên, mới dùng sức chiếm tiện nghi của cô.....

Mà Nguyễn Miên Miên có chút kỳ quái, suy nghĩ của cô cũng không biết bị mang về phía nào,vừa rồi cô còn cảm thấy thực quý dị, hiện tại..... Hiện tại..... người cô không hiểu sao lại choáng váng .....

Sau đó, trước mắt của cô xuất hiện một mảnh quý dị không gian, cả người cô như là bị hút vào một không gian khác.

Tất cả đồ vật trong phòng gì đó đều không thấy .....

“Meo meo.....” Khi Nguyễn Miên Miên tỉnh táo lại phát hiện không thấy mèo con .....

Nguyễn Miên Miên nhìn cảnh sắc chung quanh núi xanh nước biếc, cảm thấy rất quý dị, mà nơi này cũng có núi thật sự bởi vì cô nhìn tường rào cách đó không xa....

Giống như cái cung điện mà cô đang bị lạc trong đó.....

Nguyễn Miên Miên bừng tỉnh cơn mộng bất lực đi phía trước .....

Sau đó đột nhiên nhìn đến hai người con gái đi về hướng này ,Nguyễn Miên Miên ngây ngẩn cả người, đột nhiên mở to hai mắt nhìn, bởi vì hai cô gái kia trên đầu, rõ ràng có một đôi lỗ tai thỏ và một đôi lỗ tai mèo.....

Cô kinh ngạc tiêu rồi, hai người kia cũng là nhìn cô chằm chằm sau đó liếc mắt một cái, khinh thường bĩu môi, cô gái thỏ nhìn cô gái mèo nói:“Loại giống như bà lão này, vương tử sẽ không coi trọng, nhất định là nhầm rồi.....”

Nguyễn Miên Miên như lọt vào trong sương mù.

Bà lão...lão?! Là nói cô sao?!

Điên rồi.....

Miêu nữ khinh thường ngấm cô liếc mắt một cái,“Cô năm nay bao nhiêu tuổi ?! Muốn làm vương phi của vương tử chúng ta, phải trẻ tuổi xinh đẹp.....”

“Tôi, tôi hai mươi sáu.....” Nguyễn Miên Miên trả lời qua loa, lập tức lo lắng hỏi,“ Vương tử các người là ai?! Tôi vì sao lại ở chỗ này?!”

Miêu nữ cũng không trả lời lời của cô, chẳng qua phối hợp với cô gái thỏ nói:“Nói như vậy, hai mươi sáu tuổi đã rất lớn , ít nhất ở trong loài người là như thế..... Thật là không hiểu, vương tử điện hạ làm sao có thể coi trọng một bà lão loài người nhỉ?!”

Nguyễn Miên Miên nổi giận, bà lão, bà lão..... Cứ kêu cô là bà lão là có ý gì chứ?!

Nhưng mà cô ráng nén cơn giận giữ, không mở miệng.

Cô gái thỏ lại liếc mắt cô thêm một cái,“Cô đi theo chúng ta.....”

Nguyễn Miên Miên do dự một chút rồi theo đi.

Đi theo các cô ấy, cảnh tượng đột nhiên trong nháy mắt biến hóa, gian phòng cung đình đã không thấy , trong vòng một giây nơi này thế nhưng lại biến thành giống như một hang động thần tiên, Nguyễn Miên Miên chốc lát hoảng hốt.....

“Cô đi vào đi, vương tử ở bên trong chờ cô.....” Cô gái thỏ và cô gái mèo nói xong liền bỏ đi.

Nguyễn Miên Miên quay đầu nhìn, lại phát hiện đã s ồm không thấy bóng dáng hai người đó.....

Cô đành phải kiên trì đi vào, đèn hai bên hai bên đều rất sáng, cô đi xuống mấy bậc thang, sau đó mới nhìn đến một bãi đá thật lớn, phía trên thạch đài treo một viên dạ minh châu cực lớn làm trong sơn động càng sáng rực hơn.

Trên thạch đài có một người, thân thể đang nghiêng ở trên đó ăn nho, thấy không rõ mặt lắm.....

“Anh, anh là ai.....” Nguyễn Miên Miên nuốt nuốt nước miếng, “Vì sao muốn dẫn tôi tới nơi này?!”

Người nọ đột nhiên ngồi dậy, từ trên giường làm bằng ngọc thạch nhảy xuống, gương mặt tà mị..... Rất quen thuộc nha..... A a..... Nguyễn Miên Miên che miệng lại, kêu sợ hãi một tiếng, lui về phía sau từng bước, là, là Lam Dạ Ảnh.....

Nhưng mà quần áo của hắn thật kỳ quái.....như là ở trang phục cổ trang thường thấy ở tivi.....

Ánh mắt tà mị kia, cô đương nhiên nhận ra.....

“Anh, anh.....” Nguyễn Miên Miên đầu lưỡi giống như thắt lại, nói không nên lời .....

“Ái phi của ta, gọi cô đến đương nhiên là cùng ta song tu.....” Lam Dạ Ảnh tà mị cười xấu xa, từng bước một tới gần cô.....

“Song, song tu?!” Nguyễn Miên Miên ngẩn ngơ, bị từ này làm cho trợn tròn mắt, giống như trong phim..... gặp quý a, nam nữ song tu, người đàn ông đến hấp hết tinh lực của người nữ..... Cuối cùng khô héo mà chết.....

Thật đáng sợ, Nguyễn Miên Miên muốn quay đầu bỏ chạy nhưng mà chân đột nhiên ngừng lại, cố gắng mấy cũng không động dậy, cô muốn khóc cũng khóc không được, “Sao lại thế này?!”

Ngón tay tà ác của Lam Dạ Ảnh nâng cằm của cô nói: “Đương nhiên là muốn cô và tôi song tu, yên tâm đi, tôi sẽ không hút khô máu của cô nhưng song tu là rất có lợi cho công lực tăng nhiều nha.....”

“Anh, anh cuối cùng là cái gì a, là quỷ hay là yêu quái.....” Nguyễn Miên Miên bị dọa đến đổ mồ hôi lạnh đều rơi xuống, cả người đều hiện ra trạng thái ngu ngơ.....

“Tôi sao..... Ha ha.....” Lam Dạ Ảnh cười cực tà ác, “Tôi là mèo, cô không phải thường xuyên gọi tôi là mèo sao?!”

“Miêu, Miêu vương?!” Cả người của Nguyễn Miên Miên đổ mồ hôi lạnh.

“Trên thực tế, cô lầm rồi.....” Lam Dạ Ảnh nâng cằm của cô lên để sát vào môi của hắn, cảm giác lạnh lẽo như băng xâm nhập vào làm Nguyễn Miên Miên rợn tóc gáy, “Nguyễn Miên Miên, cô không được chạy trốn khỏi lòng bàn tay của tôi, hiểu chưa?! Không ai có thể thoát khỏi lòng bàn tay của Hồ vương tử được.....”

Hồ, hồ ly?!

Hồ vương tử?!

Trò chơi giả dối như vậy a.....

Trời ơi, Nguyễn Miên Miên xem chút ngất xỉu, khi hắn nói xong môi của hắn vũng vàng mứt chặt cánh môi của cô, nhưng cô lại không động dậy, không động dậy ..... Không động dậy .....

“Anh, a...a..... anh là tên bị viêm cánh, đáng ghét, buông.....” Nguyễn Miên Miên không lựa lời nói, trên thực tế, hắn chẳng những không có mùi lạ, trên người ngược lại rất thơm.

Những bất mãn còn lại của Nguyễn Miên Miên đều bị hắn hút vào miệng, người cũng không biết xảy ra chuyện gì, đã bị hắn ôm lên giường đá rồi.....

Sương khói mờ mịt phát tán ra làm Nguyễn Miên Miên có loại cảm giác rất quen thuộc, ngoại trừ cảnh tượng không giống thường ngày, thân thể bọn họ dường như rất quen thuộc, giống như vô cùng thuần thực đã làm vô số lần .....

“A..... a a.....” Thân thể của Nguyễn Miên Miên đều mềm nhũn, cả người xụi lơ ở dưới thân hắn, giống như gồi lên trên bông, loáng thoáng nghe thấy hắn nỉ non, “Miên Miên..... Làm bạn gái của tôi..... Ở ta bên người tôi làm vương tử phi..... Ta thề, sau này chỉ có một mình cô là người phụ nữ của tôi, được không?!”

Hắn thuận thực đưa dị vật vào thân thể cô làm Nguyễn Miên Miên cả người mềm nhũn.....

Cô không phải vừa mới thật sợ hãi sao?! Nhưng mà, vì sao đưng đến nơi quen thuộc và cùng hắn kích tình, cô không hề sợ hãi?!

Thật sự là chuyện tình quỷ dị.....

Nguyễn Miên miên mơ hồ ngồi xuống phía trên đám mây, một lần lại một lần, cô chỉ nhớ rõ chính mình lao lên trên người đàn ông, giống như dây leo quấn lên thân cây tử đằng, thật thoải mái, thật thoải mái.....

Sau đó, ở lại trong tiên cảnh đường như không muốn tỉnh lại.....

114.Nhiều năm như vậy...

Nguyễn Miên Miên mở mắt, sau đó liền ngầy ngẩn cả người, nơi này..... Là căn phòng hiện đại, không sai, hôm qua cô ngủ ở đây...

Nhưng mà cảnh tượng kia giống như hiện rõ trước mắt, rõ ràng không giống như là cảnh trong mơ..... Chẳng lẽ cô nằm mơ thật sao?! Thật sự là kì quái.....

Nguyễn Miên Miên há hốc mồm bởi vì cô vừa nhắc chân, phát giác có phía dưới rất đau giống như là mới quan hệ xong.....

Cô lập tức ngẩn ngơ, tối hôm qua..... Rõ ràng cô..... Nhưng mà, nếu là không có kịch liệt vận động, cô tại sao lại đau như vậy?! Ngủ riêng một mình không có thể đột nhiên đau chân nha?!

Sau đó, cô thử chuyển động toàn thân, thật sự vừa chua xót vừa đau, cô vuốt đầu tóc mình, xóc chân lên đi tìm mèo con lại phát hiện, căn bản là không có con mèo nào hết.....

Nguyễn Miên Miên ngẩn ngơ, nói về con mèo kia thật là vô cùng quỷ dị.....

Không hiểu làm sao sau khi cô nhất được, sau đó thường xuyên mất tích không rõ lý do, nghĩ đến lời nói tối hôm qua của Lam Dạ Ảnh, còn có kia lời nói của cô gái thỏ và cô gái mèo, cái gì hồ vương tử, cái gì không phải mèo.....

Cô mặc xong quần áo đi ra, liền nhìn thấy tư thế kỳ quái của hai người đàn ông ngồi trên sofa, đang ngồi xem tivi?!

Cái gì?! Xem tivi?!

Nguyễn Miên Miên con người thiếu chút nữa phóng ra, xem ra hai người bọn họ cũng không phải trời sinh đối địch, chỉ cần không có cô ở đó.....

Hai người đồng thời nhìn đến cô, Lam Dạ Ảnh lập tức nói:“Miên Miên đến ăn bữa sáng, tôi vừa gọi là bữa sáng tối, cô thích ăn món trung hay món tây, tất cả đều có.....”

Nguyễn Miên Miên lại nhìn sang ánh mắt của Lam Dạ Ảnh đang ngồi đối diện, hắn nhìn cô mỉm cười quỷ dị, vẻ mặt thỏa mãn còn cười tủm tỉm làm Nguyễn Miên Miên ngẩn ngơ.....

Nhìn kỹ cô thật sự phát hiện, ánh mắt của hắn và con mèo kia rất giống nhau đều màu xanh biếc.....

Rất quỷ dị.....

Nguyễn Miên Miên một đầu mồ hôi lạnh xuống dưới.

Lam Dạ Ảnh đi lại kéo cô,“Cô ngốc, đến ăn bữa sáng.....”

Nhìn một màn hài hước vừa rồi, Nguyễn Miên Miên cảm thấy vô cùng khủng bố, thật sợ bên trong có máu tanh chờ cô.

Cô nhịn không được tò mò hỏi,“Các anh tối hôm qua ngủ như thế nào?!”

Lam Dạ Ảnh ngấm cô liếc mắt một cái,“Còn cô? Cô ngủ ngon không?!”

“Ack, tốt lắm.....” Nguyễn Miên Miên dùng sức gật đầu, đâu chỉ là ăn no a, ăn ăn ăn no.....rất rất rất là no....

Lam Dạ Ảnh cúi đầu không nói chỉ tiếp tục ăn bữa sáng, trên miệng mang theo nụ cười quý dị, hần phát hiện từ sau khi ở cùng với cô một chỗ, tu vi của cô thật sự tinh khiết, xem ra, song tu là thật có hiệu quả.....

Nguyễn Miên Miên nhìn Lam Dạ Ảnh vừa nhìn sang Lam Dạ Hiên, cuối cùng không nói gì, đem lời nói nuốt vào trong bụng, hỏi,“Chúng ta hôm nay cần phải trở về sao.....”

Rất xấu hổ!!

Tình trạng như vậy!!

“..... Ừm.”

“Phải.....”

Hai người đồng thời trả lời, mồ hôi lạnh của Nguyễn Miên Miên chảy ròng ròng,cô hiện tại đột nhiên rất muốn nhào vào trong lòng của An Tiểu Mễ cùng cô trò chuyện.

Nhanh chóng sắp xếp hành lý, hành trình quý dị ba người là ngồi cùng chiếc xe lần trước, chỗ ngồi cũng rất kỳ lạ, bởi vì mặc kệ là ai lái xe, Nguyễn Miên Miên đều không thể ngồi kế bên người lái, cuối cùng tình trạng còn kinh hơn, hai người đàn ông ngồi ở phía trước, cô ngồi một mình ở phía sau.....

Cô thật ra rất mệt mỏi, sau đó thấy bọn họ đều mặt lạnh cho nên không nói lời nào,cô cũng đỡ phải dong dài , bởi vì tối hôm qua không ngủ được chỉ chốc lát sau liền nằm ở chỗ ngồi ngủ mê.

Lam Dạ Ảnh lái xe rất chậm, không để cô thức tỉnh.

Lam Dạ Hiên nhíu mày, Miên Miên mệt lắm sao?! Không hiểu.....

Hai người đàn ông nhìn nhau liếc mắt một cái, Lam Dạ Hiên theo dõi hần, nói:“Công bằng cạnh tranh đi, tốt nhất là không nên giở thủ đoạn, sẽ làm Miên Miên khó xử.....”

Lam Dạ Ảnh lại cười quý dị, công bằng?! Tình yêu có hai chữ công bằng sao?!

Nhưng vẫn đáp ứng trước, ngầm nhớ đến tối hôm qua, cũng không sai..... Hần lập tức nở nụ cười tà tà, nói:“Được, tôi không ngại nhưng cậu phải hiểu, trong lòng của Nguyễn Miên Miên tôi đã có một vị trí rất quan trọng, chỉ là cô không chịu thừa nhận mà thôi.....”

Sắc mặt của Lam Dạ Hiên trong nháy mắt u ám.....

Biểu tình khác nhau, tâm tư hai người cũng không giống nhau.....

Ước chừng đây là lần đầu tiên ngồi ở cùng trên một chiếc xe, hơn nữa còn lấy thân phận tình địch, bọn họ luôn đối địch từ mọi phía.....

Hai giờ sau, cuối cùng cũng về tới.

Nguyễn Miên Miên không bao giờ nghĩ đến ngu ngốc đó nữa, vội vàng mún tìm An Tiểu Mễ, cùng cô ấy đi ăn cơm chiều . Đối mặt hai người kia,cô thật là có chút đau đầu.....

Lam Dạ Ảnh nhìn thấy cô bỏ chạy, lập tức nói,“Đừng đi chơi muộn , phải nhớ về nhà sớm một chút.....”

Sau cái ót của Nguyễn Miên Miên lập tức rút xuống một loạt hắc tuyến,cô dường như muốn điên mất, hần sợ thiên hạ không loạn sao,cô cũng không quay đầu lại nhanh chóng chui vào xe An Tiểu Mễ.

Sắc mặt Lam Dạ Hiên thoáng lạnh đi, bọn họ..... Ở cùng một chỗ?!

An Tiểu Mễ cười hắc hắc,“Cậu thật là diễm phúc nha?! Có hai mỹ nam làm bạn còn cùng cậu đi công tác, cậu chiếm tiện nghi cả hai.....”

“Cái này không phải diễm phúc a, mà là mún lấy mạng già của mình.....” Nguyễn Miên Miên xoa lên cái trán, sau đó hoàn toàn nhẹ nhàng thở ra.

An Tiểu Mễ nhíu mày, nghiêng người nhìn cô,“Cậu còn chưa cùng Lam Dạ Hiên lên giường sao? Bằng không cả hai cùng.....”

Nguyễn Miên Miên thoáng cái rùng mình, “An Tiểu Mễ, cậu thật đáng ghét, đáng ghét, mình mỗi ngày đối mặt với hai người bọn họ, một ngày nào đó đầu hói hết sau đó thì chết, ngày nào cũng tra tấn làm mình tổn thọ mười năm a.....”

“Khanh khách.....” An Tiểu Mễ cười khoa trương, “Có nghiêm trọng như vậy không? Ha ha, xem ra, cậu và Lam Dạ Hiên không có tiền triển.....”

“Tôi không muốn có tiền triển, hận không thể rời đi anh em bọn họ.....” Nguyễn Miên Miên cắn răng nói, cô thật sự là chịu đủ, ánh mắt bọn họ dường như muốn ăn thịt người.....

An Tiểu Mễ nhún mày từ chối cho ý kiến, “Đáng tiếc, mình thấy hai người bọn họ sẽ không có ai buông tay, cậu khiến cho bọn họ tranh giành đi, ai thắng thì cậu với người đó.....”

“Mình là phần thưởng sao?!” Nguyễn Miên Miên trừng cô.

An Tiểu Mễ cười khanh khách, “Chẳng lẽ không đúng sao?! Nếu cho cậu chọn, cậu sẽ càng đau đầu, không bằng đem vấn đề này giao cho bọn họ, dù sao một mình cậu cũng không xong.....”-

—|||

Nguyễn Miên Miên quyết định cái gì cũng không nói, cô bạn này..... Thật sự là làm cho cô có đôi khi không thôi, có đôi khi, lại làm cho cô đau lòng không thôi.

“Đúng rồi, còn người tên Lam Tư Thần có còn quán lấy cậu không a?!” Nguyễn Miên Miên nói: “Mặc dù còn trẻ tuổi nhưng xem như cũng tốt lắm, cậu cũng nên lo lắng một chút, tuổi con người trôi qua rất nhanh, cậu cũng không thể không chế...”

“Miên Miên.....” sắc mặt An Tiểu Mễ trầm xuống “Không được nhấn tới hấn nha?!”

Không khí có chút cứng ngắc, Nguyễn Miên Miên từ đầu đến cuối chỉ là thở dài một hơi, thật là đáng tiếc, lại thêm một tiếng thở dài: “chuyện xảy ra nhiều năm như vậy, cậu cần gì ám ức cho đến bây giờ?!”

An Tiểu Mễ không hé răng nhưng mà ánh mắt đau buồn của cô không thể che giấu.

Nhiều năm như vậy vẫn chưa thoát khỏi sao?! Nguyễn Miên Miên thở dài một hơi, cảm thấy vô cùng đáng tiếc.....

115-Đồng ý nghe chuyện xưa sao

Cùng An Tiểu Mễ ăn cơm tối, tuy rằng nói nói cười cười nhưng mà Nguyễn Miên Miên có thể cảm giác được đến bi thương của cô, cô không lừa được người khác mà Nguyễn Miên Miên cũng biết mình khó có thể bị lừa.....

Cô rất hiểu tính cách của An Tiểu Mễ, bất luận xảy ra chuyện gì đều thích giấu ở trong lòng không chịu nói ra, nếu cứ như vậy có ngày sẽ bị bệnh thôi...

Không phải thân thể bệnh mà là trong lòng của cô đang bệnh, càng ngày càng nghiêm trọng, nghiêm trọng đến cô căn bản không có năng lực tự chữa lành, hoặc là nói căn bản là không thể khỏi hẳn.....

Nguyễn Miên Miên trong lòng như là thêm buồn phiền, cô và An Tiểu Mễ tình huống có chút tương tự, An Tiểu Mễ là vì trong lòng một vết thương từ hồi xưa lưu lại cho đến bây giờ, cô không chịu nói rõ ràng nguyên nhân, đến tận cùng là lựa chọn của mình quá cao hay là vẫn không có người thích hợp.....

Bất kể như thế nào, còn sót lại thì là còn sót lại, không thể viện cớ.....

Nguyễn Miên Miên cuối cùng thở dài một hơi, không có nói gì thêm.

“Buổi tối không có việc gì sao?!” An Tiểu Mễ nhìn cô cười nói: “Không bằng đi tham gia buổi tiệc gặp mặt đi.....”

Nguyễn Miên Miên kinh ngạc tránh liếc mắt cô một cái, cười cười, nói: “Được.....”

Mỗi khi trong lòng của An Tiểu Mễ đau khổ cô đều muốn đến một nơi thật náo nhiệt. Có một câu nói rất đúng, chỉ có ở trong lòng khổ sở mới muốn đến nơi vui vẻ. Một câu nói rất đúng, hoan lạc là một cái nhóm người cô đơn, cô đơn là một nhóm người hoan lạc.....

Nhưng mà có phải là trải qua náo nhiệt thì không cảm thấy cô đơn?!

Cô thật ra muốn hỏi An Tiểu Mễ, nhưng mà ở trong lòng cô đã muốn có đáp án.....

Đi phòng lớn ktv bình thường, thật nhiều nhiều người đã đứng ở nơi đó , cả trai lẫn gái, đều là những người tốt nghiệp đại học ,mấy người này cũng không giống như học ở trường học bình thường, cô và An Tiểu Mễ chỉ là uống lên chút rượu, An Tiểu Mễ lên hát, sau đó nghe các cô gái khác tán gẫu công việc của mình, chồng và con trong gia đình

“Miên Miên.....” Một cô gái cuối cùng chú ý rất đến cô, mọi người đều biết, Nguyễn Miên miên là có tiếng tính tình dịu dàng có thể nói chuyện, mà An Tiểu Mễ không chỉ là cộp me, không có người con gái nào dám trêu cô ,bằng không, nếu chọc giận cô , An Tiểu Mễ thật sự một lấy ly rượu quăng lên người đối phương, đừng nhắc tới phụ nữ,ngay cả đàn ông cũng không chịu nổi.....

Nguyễn Miên Miên ngược lên,nhìn thấy cô gái ngày trước ở đối diện phòng cô, nhìn cô nói toạc móng heo,“Hiện tại có bạn trai chưa?! Khi nào thì kết hôn a?!”

Nguyễn Miên Miên cười nhẹ,cô ghét nhất bị người khác hỏi cô câu có, chỉ là cô không muốn kết hôn?!Cô chùng nào thì kết hôn? Cô có đàn ông không.....

“Không có.....” Nguyễn Miên Miên giận giữ , nếu không phải vì An Tiểu Mễ, cô sẽ không đến nơi này, cô chán ghét các buổi gặp gỡ của bạn học cũ,nhất là có ý một khoe sự nghiệp của mình và chồng con của họ....

“Ha ha.....” Cô gái kia quả nhiên cười đến run rẩy hết cả người , nhìn chằm chằm cô nói:“Tính đi tính lại thì Miên Miên cô cũng coi như nhập vào hàng ngũ thừa nữ , tại sao lại không có đối tượng? Không gặp được người thích hợp sao?! Có muốn giới thiệu cho không.....”

An Tiểu Mễ bình tĩnh , một dây thần kinh bị động vào,cô khó chịu cảm một ly rượu liền hắt lên trên mặt cô ta, cười lạnh nói:“Người nha chẳng qua chỉ là nói chuyện một người đàn ông héo tàn, sinh một đứa con sút môi, có một xí nghiệp bán sản phẩm trong nước gần phá sản, dựa vào cái gì mà dám so với Miên Miên, thừa nữ thì làm sao?! Thừa nữ ít nhất có tiền so với cô tới ngày ở nhà sinh đứa nhỏ ,ít nhất Miên Miên chọn quyền lực cô đừng không ăn được bồ đào thì nói bồ đào còn xanh.....”

Tất cả mọi người kinh hãi, căn bản không biết thần kinh của An Tiểu Mễ bị va chạm vào chỗ nào, căn bản không có chọc tới cô ta?!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đi lên khuyên, nhưng mà cô gái kia làm sao có thể chịu được tức giận như vậy, không chịu ngồi xuống muốn ra tay,“An Tiểu Mễ,tôi nhìn cô thật lâu rồi nha .....”

Cô gái kia bối rối nghiêm mặt, trừng mắt nhìn cô,về mặt càng dữ tợn hơn.....

Cô quơ móng tay muốn cào mặt,“Tôi và Nguyễn Miên Miên nói chuyện thì có liên quan gì đến cô?! Cô đừng động bất động liền cho ta giả bộ trình tiết liệt nữ, cô lúc trước gây ra tai nạn xe cộ cho Vĩ cũng không phải là như vậy sao ,cô bị mẹ Vĩ ột cái tát cũng không phải là như vậy sao .....”

Nguyễn Miên Miên vừa nghe cũng giận,cô vốn là người có tính tình dịu dàng, vừa nghe thấy cô gái kia dám mắng bạn mình, bị chọc tức, khí huyết dâng lên, tiến lên cho cô ta một cái tát,“Đó là ngoài ý muốn, cô nhắc lại thử xem.....”

Cô gái kia chóiang váng, có chút nổi điên muốn đi lên đánh nhau cô,“Tôi và các cô liêu mạng.....”

Mọi người khuyên cũng khuyên không được, ba cô gái ở trong phòng đánh ngổn ngang , ít nhiều đều bị chút thương..... Thật vất vả mọi người khuyên được, lớp trưởng trước kia khó xử nói:“Ồ đây rối loạn quá, các bạn..... Hay là đi về trước đi, chúng ta sẽ khuyên nhủ cô ta.....”

Nguyễn Miên Miên gật đầu, An Tiểu Mễ chỉ là bình tĩnh quay đầu bước đi.....

Cô biết tính cách mình bất thường, không làm cho người ta vui, An Tiểu Mễ đã sớm biết.....

Nguyễn Miên Miên vội vàng theo đi ra, giữ chặt tay cô liền đem cô ôm vào trong lòng mình“Lời của cô ta cậu không cần để ý, không cần tức giận, không phải lỗi của cậu,không phải lỗi của cậu nha.....”

An Tiểu Mễ tiếng khóc do đè nén cảm xúc, cuối cùng lại từ từ lớn tiếng, nước mắt giống như mưa không ngừng chảy ra ngoài, Nguyễn Miên Miên đau lòng giống có cái dùi đâm vào trong lòng.

An Tiểu Mễ khóc mệt mỏi, Nguyễn Miên Miên đỡ cô lên xe đưa cô trở về nhà, cho cô nằm xuống nghỉ ngơi, buổi tối còn uống nhiều rượu, men rượu bốc lên làm cô ngủ say....

Nguyễn Miên Miên lau mặt cho cô, ngồi trong chốc lát, đang chuẩn bị về nhà thì chuông cửa lại đột nhiên vang .

Cô vội vàng mở cửa ra, vừa vặn nhìn thấy mắt đỏ hồng của Lam Tư Thần đi vào, nhìn thấy cô cũng sửng sốt.

“Tiểu Mễ sao rồi?!” Lam Tư Thần nhìn thoáng qua bên trong.

“..... Ừm, cô ấy say.” Nguyễn Miên Miên gật đầu, lại thêm một người si tình nhưng mà tim của Tiểu Mễ không biết bao giờ mới được giải thoát đây ?

Lam Tư Thần lén lút đi vào phòng ngủ, nhìn cô một cái rồi nhỏ giọng nói: “Tôi bị cô ấy tra tấn điên rồi.....”

Ánh mắt chứa chan tình cảm, giọng nói ai oán có chút tủi thân.....

Nguyễn Miên Miên sửng sốt, không tiếng động lui đi ra ngoài, thật lâu sau Lam Tư Thần mới đi ra, Nguyễn Miên Miên nhìn hẩn cười nhẹ, “Anh đối với cô ấy thật lòng sao?!”

Lam Tư Thần gật đầu, “Trong lòng của tôi cũng rất phức tạp, tôi nghĩ..... lúc tôi đi không thể vào nhà ,nhất định không thể nhìn thấy cô.....

“Tôi kể cho anh nghe chuyện xưa, anh có đồng ý nghe không?!” Nguyễn Miên Miên dịu dàng hỏi hẩn.

Lam Tư Thần cảm thấy chuyện đó có liên quan đến An Tiểu Mễ , cho nên chủ động gật đầu.

Ánh mắt của Nguyễn Miên Miên trở nên bi thương nhìn về phía xa, giọng nói thản nhiên kể lại tình hình lúc đó.....

116. Hồ vương tử chủ động

Ánh mắt của Lam tư thần dần dần không nhìn xe chạy, bị Nguyễn Miên Miên đem vào một đoạn tình cảm ngây ngô lưu luyến.

Nguyễn Miên Miên nhìn thẳng phía trước nhưng mà ánh mắt cũng là không có đích , giọng nói có chút thản nhiên đau thương.

“Tiểu Mễ và Vĩ là cặp tình nhân người người hâm mộ, nhưng mà sau đó không lâu bởi vì một hiểu lầm, chỉ là có một cô gái xen vào, làm cho trong lòng Tiểu Mễ sinh ra oán hận, mà Vĩ cũng không giải thích, hoặc là nói căn bản xử lý việc này không thành thực, trong lúc tức giận Tiểu Mễ nói chia tay với Vĩ.....” Nguyễn Miên Miên dừng một chút, lại nói: “Vĩ đương nhiên rất đau đớn, bí mật tìm tôi, kêu tôi giải thích với Tiểu Mễ nhưng mà Tiểu Mễ lại quyết tâm không quay đầu lại..... Sau đó.....”

Lam Tư Thần dừng một chút giống như có thể cảm nhận được đau thương vô hình của An Tiểu Mễ.....

“Sau đó, Vĩ bởi vì thương tâm quá độ, gây ra tai nạn xe cộ..... qua đời.....” Nguyễn Miên Miên đột nhiên cúi đầu thấp xuống, “Tiểu Mễ vẫn không thể tha thứ chính mình..... Cô cảm thấy chính mình gây nên nhưng mà chuyện đó chỉ là ngoài ý muốn, nhiều năm như vậy nhưng cô ta không chịu buông tha chính mình..... Tự dày vò lòng mình, nhưng mà tôi lại không thể thay thế được.....”

“An Tiểu Mễ.....” Trong lòng Lam Tư Thần đau xót, rốt cục hiểu được vì sao cô ấy vẫn đẩy hẩn ra rất xa, trong lòng của cô có nhiều vết thương, tự trách và thương tâm, thậm chí hy sinh nửa đời hạnh phúc của mình, để gánh vác tội lỗi không phải do chính mình gây ra.....

“Sau đó, mẹ Vĩ đến đây tát Tiểu Mễ vài cái tát, rồi đi.....” Nguyễn Miên Miên thở dài, “Cô cho rằng chính mình gây nên ,Tiểu Mễ thật sự cho rằng mình phải chịu tất cả tội lỗi, cô phải gánh vác cho đến già..... Cô ta thường nhìn tôi nói, cô chỉ là đang chờ già đi, đang chờ thời gian trôi qua mà thôi, cô thường nói..... Vì sao thời gian lại trôi qua chậm như vậy?!”

Lam Tư Thần hốc mắt hơi hơi ươn ướt, cắn răng, “Cô gái này quả thật rất ngốc.....”

Nguyễn Miên Miên lắc đầu, vẻ mặt có chút đau thương, “Tôi có lúc nhìn cô ta, trong lòng cảm thấy cô đã lớn tuổi, rõ ràng khát vọng hạnh phúc, lại luôn đẩy người đó ra xa, lòng tôi rất đau..... Lam thiếu gia, anh thật lòng sao? Sẽ yêu thương cô ấy sao?! Lúc cô ấy kháng cự từ chối, anh có thể bao dung cho cô hay không? Cô ấy có chút quật cường, thậm chí xấu tính nhưng mà lòng của cô ấy rất tốt, cô ấy là một người đáng giá nhất trên thế giới.....”

“Tôi sẽ.....” Lam Tư Thần gật đầu, “Tôi không để cô gái ngốc này tiếp tục đau khổ nữa.....”

Đặc biệt là loại người dần dần thích tự trừng phạt chính mình, nhiều năm như vậy cũng nên buông xuống rồi.

Nguyễn Miên Miên và hần đều trầm mặc một hồi lâu, Nguyễn Miên Miên mới nói: “Anh hôm nay ở chỗ này sao?! Tôi về nhà trước.....”

“..... Ừm, cô đi thông thả.” Trong con ngươi của Lam Tư Thần đau xót và đau lòng.

Nguyễn Miên Miên do dự một chút, cuối cùng cái gì cũng không nói, mặc vào giày đi xuống thang máy về nhà.

Cô thật ra vừa rồi muốn nói, tình cảm của hai người không cần quá kịch liệt, cô sợ Tiểu Mễ sẽ phản kháng càng mạnh mẽ hơn, ngược lại sẽ làm bị thương lẫn nhau, nhưng mà..... Có lẽ, chỉ có mãnh liệt mới biết được An Tiểu Mễ có còn năng lực yêu hay không.....

Nguyễn Miên Miên đứng trong thang máy, gửi tin nhắn cho An Tiểu Mễ, “Cậu thật ngốc, đã lớn tuổi như vậy, buông đi. Bên cạnh cậu lại có một người đàn ông tốt, cậu hãy quý trọng.....”

Cửa thang máy vừa mở, lời nhắn vừa gửi xong, đầu cũng không ngẩng lên liền đụng vào ngực của một người và ngửi thấy hơi thở nam tính của người đó.

Nguyễn Miên Miên nhú mày, đành nhìn hần một cái, nói: “Anh như thế nào lại tới nữa?!”

Sắc mặt của Lam Dạ Ảnh có chút nham hiểm, “Cùng cô gái kia chơi đến bây giờ mới trở về?!”

“..... Ừm, cô ta uống rượu, tôi đưa cô ấy về nhà.” Nguyễn Miên Miên vòng qua hần, mở cửa ra, Lam Dạ Ảnh đương nhiên thoải mái đi vào, Nguyễn Miên Miên liếc một cái, nói: “Tôi thật ra muốn hỏi anh, hiện tại đã trễ thế này, anh chạy đến nhà của tôi làm cái gì?!”

Lam Dạ Ảnh cười lưu manh, “Đương nhiên là cùng nhau ngủ với cô, tôi rất muốn ngủ.....”

“Anh.....” Nguyễn Miên Miên tức giận dậm chân, “Nhà anh không phải rất lớn sao? Cố tình chạy đến nơi này làm gì nha? Có ý gì nha?”

“Có ý ôm cô ngủ, cực kỳ muốn.....” Lam Dạ Ảnh ngáp một cái, ngồi xuống trên giường, sau đó nghiêng mình nhìn cô.

Nguyễn Miên Miên chán nản, không để ý tới hần, vội đi thay quần áo, hai người cũng không nói gì, hồi lâu Nguyễn Miên Miên mới hỏi hần, “Đợi bao lâu rồi?!”

“..... Thật lâu, đau lòng không?!” giọng nói của Lam Dạ Ảnh cực kỳ du côn làm cho Nguyễn Miên Miên muốn đánh hần.

Người đàn ông đó ngáp một cái, cũng thật sự là làm cho người ta không nói được lời nào.

Nguyễn Miên Miên cũng ngồi vào trên sofa, nhìn mắt hần, hồi tưởng lại cảnh tối hôm qua, đột nhiên bất ngờ hỏi hần, “Tối hôm qua, anh có nằm mộng hay không?!”

“Sao?!” Lam Dạ Ảnh cười hắc hắc, “Cô nói cái gì mộng, mộng xuân sao?! Nam nhân vật chính nhất định là tôi.....”

“Xấu xa, tôi có hỏi anh đâu.....” Nguyễn Miên Miên ghét nhất là dáng vẻ du côn không đứng đắn của hần.

“Nếu.....” Ngón tay của Lam Dạ Ảnh quần sợi tóc của cô, xấu xa hỏi cô “Nếu, không phải mộng thì sao?!”

Nguyễn Miên Miên sững sốt, đột nhiên có cảm giác sờn tóc gáy, “Nói hươu nói vượn! Nhất định là mộng.....”

“Vậy cô nói xem, trong mộng đã xảy ra chuyện gì?! Tôi hôm qua kịch liệt như vậy, hôn nhiều như vậy, chân có đau không?!”

[o] a!

Miệng của Nguyễn Miên Miên há to, cô che miệng lại theo dõi hần, nhìn chăm chăm hần giống như quái vật, “Anh, anh nói là..... Cô gái thỏ và cô gái mèo là có thật anh là..... Hồ ly?! Là con mèo mà tôi nhặt được?!”

Trời ơi , hiện tại Nguyễn Miên Miên cảm thấy khí huyết của mình đang dâng lên, xúc động muốn học máu.

Cô không phải là..... Cùng một động vật..... Yêu quái?!

Khóc ròng

~~Muốn chết quá.....

“Đúng vậy, nhưng tôi nói lại lần nữa, tôi là hồ vương tử, không phải mèo nha.....” Lam Dạ Ảnh khinh thường bĩu môi, “Đừng đem tôi và cái giống đê tiện đó gộp chung làm một.....”

Đẳng cấp..... Giống?!

Nguyễn Miên Miên mở to hai mắt, hoàn toàn nghẹn lời , thật sự, dĩ nhiên là thật sự.....

Lam Dạ Ảnh thấy cô bị dọa liền muốn bỏ chạy, nhanh chóng giữ chặt tay cô, kéo lại trong lòng mình, thấp giọng nói: “Làm vương tử phi của tôi đi, thế nào?! Hồ ly cũng không dọa người đâu nha?!”

“Anh, anh.....” Nguyễn Miên Miên cảm giác cả người phát run, cô thể nhưng..... và hần lên giường vô số lần, như vậy, dĩ nhiên là hần là một động vật nhỏ, thật sự muốn chết a.....

“Tôi không tin, người biến cho ta xem.....” Nguyễn Miên Miên quát.

Lam Dạ Ảnh buồn bực bĩu môi, đoán chừng cũng chỉ có cô mới dám ra mệnh lệnh với hần , nhưng hần cũng chỉ nguyện ý bị cô mắng, tất nhiên là tự ngược bản thân.....

Lam Dạ Ảnh mặc dù không cam lòng, đành phải biến thân thành hồ, bởi vì muốn cho cô biết người đàn ông trong lòng cô rốt cuộc là ai?! Hần muốn đem cô vào thế giới riêng của hồ ly.....

30. Chương 117 - 120

117-Cùng hồ cộng miên

[o] a!

Nguyễn Miên Miên nhìn đúng là con “Mèo” cô nhặt về, hoàn toàn trọn mắt há hốc mồm, thật sự, dĩ nhiên là thật sự..... Cô đã đem một yêu quái về nhà a, dẫn hồ vào nhà a, mà đã đánh mất thân thể và tim.....

Nguyễn Miên Miên đau lòng.

Mèo con nhảy vào trong lòng của cô, hai tay cọ xát, ánh mắt màu xanh nhìn chăm chăm cô, “Hiện tại tin chưa?!”

Có thể nói!! Có thể nói..... Nguyễn Miên Miên cảm thấy chính mình không thể hô hấp, đau khổ quá, mèo có thể nói, đã nói lên..... Hần chính là Lam Dạ Ảnh.....

Trời ơn, cô thật sự cùng hồ cộng miên .

Nguyễn Miên Miên ngã xuống trên sofa, một chút đau xót ở đáy mắt không thể che giấu, “Anh ,anh lại..... Thật là mèo sao?!”

Biết được hần đột nhiên là dân tộc khác, Nguyễn Miên Miên đột nhiên cảm giác vô cùng thương tâm. Nhưng lại đau lòng khó nhin,cô che ngực, hỏi chính mình,cô có phải thật sự lên lút động tâm hay không, ngay cả chính cô cũng không biết?! Cho nên,khi biết được hần là dân tộc khác, mới có thể thương tâm như vậy.....

Nguyễn Miên Miên ngay cả chính mình cũng kinh ngạc, ngoại trừ sợ hãi việc không thể tin ra,cô thể nhưng cảm thấy thương tâm.....

Lam Dạ Ảnh biến thành dáng vẻ loài người, ngồi ở bên cạnh cô, thản nhiên cười,“Miên Miên,tôi biết ngay từ đầu cô sẽ khó có thể chấp nhận nhưng mà tôi thật sự muốn phong cô làm hồ Vương phi, qua mấy ngày nữa, tôi muốn thừa kế vương vị, tôi hy vọng cô và tôi có thể ở cùng một chỗ.....”

Nguyễn Miên Miên sợ hãi ngẩng đầu, nhìn ánh mắt hần dịu dàng như nước,“Không, không được..... Tôi mới không cần ở cùng miêu nữ thỏ nữ ở cùng một chỗ nha.....”

Bọn họ là..... Là yêu quái a?! Hơn nữa tràn ngập thù địch.

Một chút thất vọng lướt qua đáy mắt của hần, Lam Dạ Ảnh dừng lại một chút, hỏi,“Vậy cô muốn tôi ở lại thế giới loài người sao? Vậy thì làm đàn bà của tôi, tôi là Lam Dạ Ảnh, nhà họ Lam về sau cũng là của tôi,cô về sau sẽ là Lam phu nhân.....”

Nguyễn Miên Miên ngẩn ra, hỏi,“Vậy Lam Dạ Hiên và Lam Tư Thần cũng là hồ ly?!”

Trời ơi..... An Tiểu Mễ bên kia.....

Sắc mặt Lam Dạ Ảnh trầm xuống,“Cô gặp qua bọn họ ?!”

Nguyễn Miên Miên chẳng quan tâm việc khác liền gật đầu.

Lam Dạ Ảnh lắc đầu,“Không phải, bọn họ là người.....”

“Bọn họ không biết anh.....” Nguyễn Miên Miên muốn chứng thực cho hần thì Lam Dạ Ảnh gật đầu, cô kỳ quái hỏi,“Vậy mấy người rõ ràng là anh em.....”

Lam Dạ Ảnh cười lạnh,“Cô không biết trên đời này còn có người cùng cha khác mẹ sao?!”

Nguyễn Miên Miên kinh ngạc há miệng to,“Rốt cuộc ai là kẻ thứ ba,là mẹ anh hay là mẹ hần a?!”

Lam Dạ Ảnh lạnh lùng liếc mắt cô một cái,“Tuổi của tôi lớn nhất,cô nói đi?!”

“Sao a.....” Nguyễn Miên Miên ngu ngốc dường như gật gật đầu, nhìn Lam Dạ Ảnh chột lóc lên bi thương và thù hận,“Vậy cha anh biết mẹ anh là..... Hồ tiên sao?!”

Lam Dạ Ảnh hừ lạnh một tiếng,“Hần đương nhiên biết, nếu không phải như thế, hần mới sẽ không cưới cô gái kia,ông già đáng ghét,vậy mà mẹ tôi yêu ông ấy, tôi.....”

Lời chối còn lại hần không muốn nói nhưng mà Nguyễn Miên Miên có thể biết tình hình phức tạp cỡ nào.

Thật ra cô cảm thấy hần thật đáng thương, vừa sinh ra, mẹ hần liền tận mắt thấy cha của hần người đàn bà khác, vừa sinh ra đã là hồ tiên,dù cho có muốn cũng không thể thay đổi?!Bởi vì trong lòng có yêu, ngay cả hận cũng không thoát mái.....

Lam Dạ Ảnh lạnh lùng hừ một tiếng,“Mẹ nhìn thấy tôi càng lớn, càng muốn làm phu nhân chính thức của ông ấy , cô có biết , hồ tộc của chúng tôi có thể sống mấy trăm hơn một ngàn năm nhưng mà loài người không đợi được, mẹ tôi không muốn đợi đến hần thành người sắp chết,sợ không kịp , hừ, một ông lão già nua thì có gì tốt .....”

Nguyễn Miên Miên không nói gì, nhân loại có sinh lão bệnh tử, đối bọn họ mà nói là đều không thể tưởng tượng được?!

Cô đột nhiên kinh ngạc, nghĩ đến chính mình lập tức sẽ già đi, chết đi, mà hần vẫn như vậy,A..... Thật là kỳ quái!! Cô sợ hãi, càng cảm thấy bọn họ không thích hợp.

Sau này sẽ kinh khủng đến cỡ nào?!

Nguyễn Miên Miên hóa đá .

Lam Dạ Ảnh ôm lấy cô, giống như đoán được suy nghĩ của cô, “Cô gái ngốc, tôi sẽ cho cô và tôi cùng già đi, tuyệt đối không để cô rời tôi trước.....”

“Sao?!” Nguyễn Miên Miên đỏ mặt lạnh.

Trong ánh mắt của Lam Dạ Ảnh tất cả đều là mê luyến, câu nói tiếp theo, không nói, trên tay hắn có một viên đan dược, đây là viên thuốc mẹ muốn đưa cho Lam Thiên uống, mẹ hắn vốn muốn cùng Lam Thiên sống cho đến già nhưng mà cho đến khi hắn muốn kết hôn với người khác, bà mới tỉnh táo lại.....

Mang theo hắn trở về yêu giới nhưng mà ba mươi năm đi qua, mẹ hắn vẫn yêu quên không được..... Muốn thừa dịp hắn chưa có đi gả một lần, có thể làm người phụ nữ chân chính của hắn.

Trước kia Lam Dạ Ảnh không biết, mẹ hắn vì sao cố ý như thế, vì sao có một đại tiên nhóm điếu theo đuổi của cũng không chịu, lại chú ý đến một người phàm, mà hắn lại gặp được Nguyễn Miên Miên, cũng dần dần hiểu được, trên đời này nhiều việc cần lý do, nhưng mà tình cảm thì không có.....

Giống như một vị độc dược, mẹ hắn lâm vào trong đó không thể tự kiềm chế, yêu say đắm, không có cách nào đi ra, rất đau..... Cũng rất ngọt ngào.

Nhưng mà, Lam Dạ Ảnh không muốn biến thành như vậy, hắn muốn giữ chặt Miên Miên, cho nên hắn muốn lựa chọn thi thố, làm cho chính mình mau chóng tiến vào lòng của cô.....

Nguyễn Miên Miên bị ánh mắt của hắn nhìn mà mặt đỏ bừng bừng, đó là một ánh mắt cương quyết rồi lại dịu dàng như nước, giống như có năng lực hấp dẫn cô đi vào.....

“Nhưng mà.....” Nguyễn Miên Miên có chút luống cuống nói, “Tôi cảm thấy, anh đi phá rồi gia đình người ta quả thật không tốt, huống hồ, cô gái kia là vô tội nha.....”

Lam Dạ Ảnh nhíu mày, “Bà ta vô tội, nhưng mà Lam Thiên không phải, Lam Dạ Hiền không phải.....”

[o] a!

Lam Dạ Ảnh cười lạnh một tiếng, “Lam Thiên và Lam Dạ Hiền đều biết mẹ tôi tồn tại, đáng tiếc.....” Lam Dạ Ảnh hừ lạnh một tiếng, nói: “Tôi phải phải giúp mẹ tôi hoàn thành tâm nguyện, khiến cho Lam Thiên phải chịu hậu quả.....”

Cả người của Nguyễn Miên miên nổi da gà. “Anh tính làm gì?! Anh muốn trả thù như vậy, làm cho tôi cảm thấy sợ hãi, đây vốn là ân oán đời trước, anh không cần tham gia, tôi tin là mẹ anh cũng không bằng lòng thấy anh như vậy, bà ấy sẽ đau lòng.....”

Lam Dạ Ảnh không hé răng, nhất thời nhắc đến mẹ, hắn liền chán nản, mẹ hắn hết lần này đến lần khác không chịu đi phá rồi bọn họ, rõ ràng chính mẹ muốn trả thù người đàn ông kia.

Nguyễn Miên Miên thấy hắn có chút buông lỏng vội khuyên nhủ: “Anh cần gì chứ? Không cứ quẩn luyến nhau, với lại không phải cùng mẹ, dù sao hai người cũng là anh em cho nên không cần tranh cãi tiếp.....”

Lam Dạ Ảnh đột nhiên nở nụ cười, “Cũng được chỉ cần cô chấp nhận kết hôn với tôi, theo tôi về thế giới hồ ly.....”

“Cái gì?!” Nguyễn Miên Miên nghẹn lời, ánh mắt bắt đầu trốn tránh, “Tôi còn chưa nghĩ tới, huống hồ ai muốn gả cho anh chứ.....”

Là hồ ly a, hồ ly.....

Lam Dạ Ảnh đột nhiên ôm lấy thân thể mềm mại của cô, cười tủm tỉm xoa bụng của cô cười nói: “Có lẽ trong bụng của cô đã có con của anh, anh không thể để cho con của anh lưu lạc bên ngoài được nha?! Kết hôn đi?!”

118. Chúng ta cùng nhau tra tấn cuộc sống đi

- _|||

Nguyễn Miên Miên hắc tuyến, đây là điều logic sao?! Không nói.....

Hơn nữa hơn nữa, Nguyễn Miên Miên lập tức cảm giác sắp có việc lớn xảy ra , bởi vì nếu là thật sự có con..... Rốt cuộc nó là hồ ly hay là người a?! Hay là nửa người nửa hồ?!

Vẻ mặt của Nguyễn Miên Miên đau khổ, thật là rối rắm a .....

Lam Dạ Ảnh đoán được suy nghĩ của cô, buồn cười nói:“Yên tâm đi, sẽ là hình người, sẽ không có sinh ra một con hồ ly.....”

Nguyễn Miên Miên bối rối nhìn hắn một lúc , một câu nói của Lam Dạ Ảnh đã lấp hết lo sợ của cô,“Nhưng mà cha của anh là người, gien trung gian ?có loại gien hai thế hệ, có thể xuất hiện một gien biến dị hay không, như nửa người nửa hồ ý?!”

Lam Dạ Ảnh thiếu chút nữa hộc máu mà chết.....

Hắn cắn răng,nắm lấy cổ áo của cô, sau đó ôm ngang cô đi đến trên giường trách móc:“Ngủ, không được dong dài.....”

Nguyễn Miên Miên ngậm miệng, cảm giác trong lòng vẫn như cũ là lạ .

Cô suy nghĩ,trong lúc đó con người có phải chỉ có giải tỏa bí mật mới có thể tín nhiệm lẫn nhau, hơn nữa, đã không có bài xích tâm?!

Cô và Lam Dạ Ảnh thật sự giống như gần hơn, có cái gì ở bên trong tâm mạc rề rẩy mằm.Tuy rằng, đối của thân thể và thân phận của hắn, vừa mới bắt đầu có chút sợ hãi .

Khi An tiểu mê tỉnh lại,liền nhìn thấy Lam Tư Thần nằm ở bên người cô,cô sửng sốt một chút,có chút hoảng hốt, ngày hôm qua rõ ràng cô và bạn học uống rượu, tại sao hắn đột nhiên xuất hiện ở trong này?!

Cô hoạt động một chút, đầu đau quá.....

Ngày hôm qua không phải Nguyễn Miên Miên đưa cô trở về sao?!

Cô cầm lấy di động nhìn thời gian, vừa thấy liền ngây ngẩn cả người, mở ra thấy tin nhắn của Nguyễn Miên Miên, cái gì quý trọng người bên cạnh?! Lam Tư Thần.....

An Tiểu Mê tức giận, khó chịu từ trên giường nhảy xuống, tên đàn ông xấu xa này dám mua chuộc Nguyễn Miên Miên , thật sự là chán ghét!!

Tay đột nhiên bị giữ chặt,cô lại bị một lực mạnh túm lấy kéo lên giường,cô vừa ngẩng mặt, liền thấy được ánh mắt hồng hồng của Lam Tư Thần.....

An Tiểu Mê sửng sốt một chút, lập tức phát hỏa nói:“Đầu của anh bị hỏng rồi? Buông, nhà của tôi không phải là nơi anh giở trò lưu manh.....”

Lam Tư Thần cười hi hi hi tay nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lên, nhìn đáng vẻ cô giương nanh múa vuốt, hắn cười nói:“Vẫn là này đáng vẻ tiểu mèo hoang,ai ya, thật là không dễ nhìn nha.....”

Dễ nhìn?!!

An Tiểu Mê hắc tuyến,“Anh nha , cả nhà anh mới dễ nhìn sao, lão nương cũng không phải vật phẩm, có thể dùng từ đó để hình dung tôi sao?!”

“Được được.....” Lam Tư Thần thấy cô giãy dụa lợi hại, giận giữ đến đỏ mặt tía tai , vội vàng buông cô ra,An Tiểu Mê một cước đá qua, giận dữ nói:“Người kỳ quái, cút khỏi nhà của tôi.....”

Người kỳ quái?!

Lam Tư Thần hắc tuyến, làm bộ không có nghe thấy, ngược lại không tức giận còn ngọt ngào nói:“Say rượu, đau đầu sao? Tôi gọi đồ ăn bên ngoài bán, thuận tiện làm canh giải rượu cho cô,cô lại đây uống một chút đi, đầu sẽ không đau nữa .....”

An Tiểu Mê kinh ngạc đi đến phòng khách, nhìn đầy bàn đầy đồ ăn, có chút đau đầu,“Anh cũng không cần lãng phí như vậy nha, quả nhiên là công tử nhà giàu cho nên không biết cuộc sống khó khăn cỡ nào.....”

Lam Tư Thần chỉ là thản nhiên cười cười, “Tôi đau lòng mới gọi đồ ăn tới , đặc biệt nhìn cái tủ lạnh trống không của cô, tủ lạnh nhà cô để trưng sao?! Đợi lát nữa, chúng ta đi ra ngoài mua đồ ăn trở bỏ đầy vào đó, còn có..... Tuy rằng gia đình bối cảnh của tôi hơi lớn nhưng mà, cũng không thể nói tôi là người chỉ biết sống phóng túng như đại gia, hiểu chưa?! Tôi cũng sẽ kiếm tiền .....”

An Tiểu Mễ liếc mắt, không muốn quan tâm hẳn.

Lam Tư Thần có chút phẫn nộ , muốn nói cái gì lại phát hiện cô căn bản không có nghe , hần thở dài một tiếng nói: “Đem cái này uống trước đi, đối với thân thể tốt lắm .....”

“ỪM.....” An Tiểu Mễ cũng không khách khí, trực tiếp lấy tới đây uống.

Lam Tư Thần một mặt ăn, một mặt nhìn cô, thật lâu sau, mới nhẹ giọng nói: “Tiểu Mễ, sau này..... Có thể để tôi đến chăm cô hay không, chuyện xưa của cô tôi nghe Nguyễn Miên Miên nói qua , tôi có thể lo cho cô thật tốt, cô như vậy lòng tôi đau lắm.....”

“A.....” An Tiểu Mễ trầm mặt, ném cái chén giận dữ nói: “Anh quản nhiều quá rồi đấy, Miên Miên đâu? Ai bảo cô ta nói cho anh nghe?! Dù cho nói cho anh thì thế nào? Chuyện của tôi thì mình tôi chịu, không cần anh tới quan tâm.....”

Lam Tư Thần nhanh chóng giữ chặt cánh tay kích động của cô, lớn tiếng nói: “An Tiểu Mễ, tôi biết cô kích động, đừng sống mãi cuộc sống như vậy được không? Nếu cô muốn tra tấn chính mình, không bằng đến tra tấn tôi, hoặc là chúng ta cùng nhau tra tấn chính mình, được không?!”

“Không cần, anh quản nhiều lắm, Anh Lam hãy đi khỏi nhà của tôi, tôi không muốn nhìn thấy anh nữa.....” An Tiểu Mễ giận giữ cả người run rẩy, cô rơi lệ đầy mặt, hần không đi, Lam Tư Thần lại cố chấp ôm chặt cô, thật chặt , hần thật sự rất đau lòng.....

An Tiểu Mễ giãy dụa như thế nào cũng không thoát ra, dường như tức đến điên rồi, há miệng thật to cắn lên bờ vai của hần , Lam Tư Thần thét lớn một tiếng, không động đậy vẫn ôm chặt cô

Mắt của An Tiểu Mễ đỏ hồng, thật lâu sau, cơn tức mới tan đi, sau đó bị đau khổ bao phủ, cô khóc lớn, thật lớn.....

“Hu hu.....” An Tiểu Mễ lớn tiếng khóc nức nở, “Anh thật là hừ, anh cho là..... Anh không né, tôi sẽ đau lòng sao, tôi sẽ không, tôi sẽ không.....”

“Nhưng mà tôi sẽ, Tiểu Mễ.....” Lam Tư Thần bị thương nói.

“Hu hu.....” An Tiểu Mễ thật sự thực thương tâm, đem áp lực vài năm trước toàn bộ khóc trên người hần, cô mang theo tiếng khóc nức nở nói, “Anh chảy máu.....Hu...hu.....”

Khốn kiếp, dám sử dụng khổ nhục kế..... Rõ ràng biết là cô nói năng chua ngoa nhưng trong lòng mềm mại a, đàn ông đáng ghét.....

.....

“Miên Miên, anh yêu em.....” Lam Dạ Ảnh ở bên tai cô nỉ non, lông mi của Nguyễn Miên Miên rung rung một chút, nghe thấy Lam Dạ Ảnh cúi đầu tiếng cười ở truyền đến bên tai, “Anh biết em giả bộ ngủ, mau đứng lên , nói cho anh biết, nói cho anh biết, em có yêu anh hay không?!”

Nguyễn Miên Miên bị hần ồn ào không ngủ được, đành phải mở mắt, ai oán nhìn hần.

Cô không muốn nói, mặt xấu hổ có chút đỏ hồng.

“Hừ hừ.....” Lam Dạ Ảnh liền nở nụ cười, nói: “Cho dù em không thương anh, anh cũng không quản, dù sao anh muốn em ở chung một chỗ ..... Em nhất định phải lấy anh, hiểu chưa?! Đem cái này ăn.....”

Nguyễn Miên Miên nghi hoặc hé miệng, nuốt vào, có chút đắng, cô cau mày, “Không phải là đường, còn đắng nữa là cái gì a?!”

“Cái này là chuyên tình đan, em ăn cái này, từ nay về sau chỉ yêu có một mình anh, ha ha.....” con người Lam Dạ Ảnh lóe lên ý trên chọc.

Nguyễn Miên Miên giận giữ, “Anh, anh.....” Cô đỏ mặt

Lam Dạ Ảnh, cười ha ha không ngừng, “Nha đầu ngốc.....”

119. Thiên kiếp

Trên đời này chỉ có vong tình thủy làm gì có chuyên tình đàn, lừa gạt một chút cô sẽ ti, chẳng qua là thuốc trường sinh bất lão, hần muốn cho cô mãi mãi ở với hần, sẽ không già, sẽ không chết.....

Hiện tại dáng vẻ này của cô thật nhỏ bé, sinh mệnh con người thật ngắn, hần sợ sẽ mất đi cô.....

Nguyễn Miên Miên tức giận không chịu nổi, cô biết lý do gì khiến khiến cho cô uống chuyên tình đàn nhưng cô cũng xác định chính mình đối với hần là có tình cảm, là yêu sao?!

Không cách nào phủ nhận, bộ dáng lo âu đột nhiên xâm nhập vào đầu của cô, sau đó suy nghĩ thêm cô mới phát hiện.....

Bi kịch hơn là, cô làm sao có thể gả ột con hồ ly a? Hu hu.....

“Miên Miên, anh muốn đưa em đến hồ giới gặp hồ vương một lần, chính là ông nội anh, còn có mẹ anh nữa.....”
Lam Dạ Ảnh cười hỏi cô.

Sao?!

Nguyễn Miên Miên do dự, sau một lúc lâu, hỏi hần, “Hồ vương sẽ tức giận không? Nói như vậy, con gái mình thích nhân loại, cháu trai mình lại coi trọng nhân loại, có khi nào ông ấy sẽ giết em không?!”

Lam Dạ Ảnh xì một tiếng liền nở nụ cười, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đau khổ kia, hần buồn cười nheo mắt nhỏ của cô một cái, nói: “Ông ngoại của anh rất sáng suốt em yên tâm đi.....”

Khuôn mặt nhỏ nhắn Nguyễn Miên Miên có chút lo lắng, cô đột nhiên cảm giác chính mình hình như có chút bằng lòng?! Ách, theo lời hần nói cô nheo mắt lại, không có hé răng.

Phong vân biến hóa, thậm chí không có gì báo trước, không gian liền chuyển đổi.

“A.....” Nguyễn Miên Miên há to miệng, “Giống như ngày đó nằm mộng thấy anh.....”

Lam Dạ Ảnh chỉ cười nhạt không nói, cô ngốc còn tưởng rằng ngày đó chỉ là mộng, ngốc ngốc a.....

Con người của Nguyễn Miên Miên tràn ngập ngạc nhiên, cô đột nhiên khó nói: “Nếu anh về sau muốn chạy trốn khỏi em, chỉ cần vào nơi này là em sẽ không phải là không tìm thấy anh sao.....”

Ánh mắt của Lam Dạ Ảnh nheo lại, cười xấu xa nói: “Đúng vậy đúng vậy, về sau, em chọc giận anh, anh sẽ chạy đến nơi đây, hừ hừ, làm em lo lắng đến chết luôn.....”

Nguyễn Miên Miên trừng mắt liếc hần một cái, trong lòng âm thầm khó chịu, hừ hừ, đến lúc đó không biết là ai lòng như lửa đốt đây.

“Anh đừng có vui vẻ nha, đến lúc đó nếu anh không trở về, quá mười ngày cũng đừng trở về tìm em!” Nguyễn Miên Miên kích thích hần nói.

Lam Dạ Ảnh bị chọc tức, trợn tròn con người, vù vù thở hổn hển, “Được! Em đúng là nhẫn tâm, lại..... dám kích thích anh như vậy?!”

Nguyễn Miên Miên hừ hừ cái mũi, không nói lời nào chỉ là đắc ý cười cười.....

“Dáng vẻ em thật sự rất vên váo, cũng thật giống như là một tiểu hồ ly, không sai, không sai..... Ha ha.....”
Lam Dạ Ảnh cười quái dị giễu cợt cô.

Sắc mặt của Nguyễn Miên Miên cứng đờ, lông mày dựng thẳng, “Anh nói gì a, anh mới là hồ ly, đại hồ ly tinh.....”

Lam Dạ Ảnh cũng không tức giận, dù sao cô nói là sự thật, “Anh chỉ hồ ly tinh có câu dẫn tới em hay không a?!”

Nguyễn Miên Miên chau miệng, Lam Dạ Ảnh thật đáng ghét a, dáng vẻ này rất đáng đánh đòn a.

“Anh đừng nghĩ đến địa bàn của anh là có thể muốn làm gì thì làm.....” Nguyễn Miên Miên không được tự nhiên xoay đầu sang nơi khác, trong lòng có chút khó chịu.....

Lam Dạ Ảnh cười khanh khách, lấy tay nhéo nhéo cái miệng nhỏ nhắn của cô, cười hớ hớ nói: “Nha đầu ngốc!”

Nha đầu?!!

Cô đã sắp hai mươi sáu tuổi, không phải nha đầu gì đâu a..... Giận!!

Đối diện có hai nha đầu đã đi tới, cười tủm tỉm nói: “Tham kiến vương tử điện hạ.....”

Lam Dạ Ảnh ôm cô, phát tay áo, “Đứng lên đi.....”

Nguyễn Miên Miên chú ý xem, không ngờ là miêu nữ và thỏ nữ, cô có chút ai oán, tại sao lại là hai cô ấy?! Các cô ấy có phải là người của hắc không a?! Thật sự là chán ghét.....

Quả nhiên, hai nữ cô gái kia như có như không trừng mắt nhìn cô một cái, Nguyễn Miên Miên thiếu chút nữa ngất xỉu đi, hai..... hai người này cũng quá kiêu ngạo đi?! May là còn có Lam Dạ Ảnh ở trong này.

Quả nhiên là con thỏ và con mèo bị hắc làm hư.....

Nguyễn Miên Miên không cam lòng yếu thế trợn mắt trở lại, hai cô gái kia bị thái độ của cô làm cho sững sốt một chút, nhìn lẫn nhau nhàu nhàu liếc mắt một cái, sau đó cúi đầu nói: “Vương tử điện hạ, hồ vương gọi điện hạ trở về.....”

“..... Ừm.” Lam Dạ Ảnh cười ôm eo của cô, nghĩ đến cô đang khấn trương, an ủi nói: “Không có việc gì, ông ngoại anh rất sáng suốt, em không cần lo lắng.....”

Không lo lắng mới là lạ?!

Nguyễn Miên Miên đành nhìn hắc một cái, không nói đầu xa gần nhất hai nha đầu cứ kia bài xích cô, cô có thể tin tưởng, hồ vương sẽ thích cô sao?

Tiến vào một gian sơn động xa hoa, Lam Dạ Ảnh và cô đi vòng vo vài cánh cửa, mới vào được đại sảnh, hồ vương ngồi ở mặt trên nhìn người ấy một chút cũng không có già nua, đây là điều mà Nguyễn Miên Miên đã dự kiến trước.

“Tôn nhi tham kiến ông ngoại.....” Lam Dạ Ảnh cung kính gọi một tiếng, sau đó cười nói: “Ông ngoại, đây là Nguyễn Miên Miên, tôn nhi muốn kết hôn cô ấy làm phi tử.....”

Sắc mặt Hồ vương đại biến, con người như mũi khoan theo dõi chăm chăm Nguyễn Miên Miên, làm Nguyễn Miên Miên lập tức bị hù đến ngất đại, ông nha, ông không phải là một lão hồ ly sao? Hồ ly ở sơn động xa hoa, dù xa hoa mấy cũng là sơn động.....

Ông là một lão hồ ly cổ chấp, muốn so nhân lực nhân lực với tôi sao?! Nguyễn Miên Miên lập tức tăng lên thêm can đảm, đón nhận ánh mắt thăm hỏi như đao của ông, thẳng tắp nhìn lại ông ấy.

Hồ vương có chút giật mình, sau đó liền nở nụ cười nhạt, “Nha đầu kia, là người sao.....”

Là người thì sao?! Là hồ ly!! Hồ ly.....

Hồ vương đột nhiên thú vị để ý ánh mắt của Nguyễn Miên Miên, nha đầu kia trông mắt quay tròn chuyển động, hắc đường như có thể biết cô đang suy nghĩ cái gì, chỉ là không nói ra.....

“Đúng vậy, Miên Miên là người.....” Lam Dạ Ảnh cười nói.

Hồ vương gật đầu, “Cháu ở nhân giới một thời gian quá dài, quen biết một hai người đàn bà cũng không ngạc nhiên, chỉ là một loài người nhỏ bé mà có tư cách làm phi tử chúng hồ sao, Ảnh nhi, cháu cho rằng các trưởng lão sẽ đồng ý cô ấy sao?!”

Hồ vương nhíu mày, sắc mặt đột nhiên thay đổi, một chút nháy xuống tới trước mặt cô sắc mặt xanh mét, nhanh chóng nắm cổ tay của Nguyễn Miên Miên, sắc mặt đại biến, giữ chặt Lam Dạ Ảnh nói: “Cháu đem trưởng sinh đan cho cô ta ăn sao?!”

Lam Dạ Ảnh gật đầu, ánh mắt thực kiên định, “Tổ phụ, con thật sự thích cô ấy.....”

Nguyễn Miên Miên sợ hãi, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, nhìn xem này, lại nhìn xem cái kia, cảm thấy sắc mặt bọn họ thực không thích hợp, lại nói không nên lời chỗ nào không đúng.....

Hồ vương nhìn vẻ mặt Lam Dạ Ảnh cương quyết như thế, cũng ngại ngần cả người, “Cháu, cháu.....” Cuối cùng đành phải thở dài một hơi, “Việc này..... Đều là ý trời a.....”

Ánh mắt của Lam Dạ Ảnh thật sự kiên định, hần cười cười, nói: “Tổ phụ, không có việc gì, cháu mới ba mươi tuổi, cái gì thiên kiếp, cháu không tin.....”

Con người của Hồ vương khôi phục bình thường theo dõi hần, “Cháu vốn chỉ là con của người và hồ, huyết thống không ổn định, thiên kiếp sẽ đến trước tiên, cháu có thể vượt qua sao?!”

120. Ghen tuông thù địch, nguy cơ tứ phía

Lam Dạ Ảnh gật đầu, “Cháu sẽ không có việc gì.....”

Hồ vương nhìn thoáng qua Nguyễn Miên Miên, lại nhìn thoáng qua Lam Dạ Ảnh, “Thôi, thôi, cùng lắm thì ông lại đến nơi Lão Quân xin thêm một viên trở về.....”

Chẳng qua là, xin thêm đan dược của ông lão ấy không phải chuyện dễ?! Lúc trước Lão Quân cũng là xem nể mặt Ảnh nhi mới cho.....

Lam Dạ Ảnh thấy dáng vẻ hồ vương đau đớn, đành phải nói: “Ông ngoại, ông nghỉ ngơi một hồi đi, cháu và Miên Miên ra ngoài trước.....”

“..... Ừm.” Hồ vương gật gật đầu.

Lam Dạ Ảnh đưa Nguyễn Miên Miên đi ra, Nguyễn Miên Miên thở mạnh một hơi, “Dọa chết khiếp em.....”

“Thế nào?! Ông ngoại không dọa em sợ chứ?!” Lam Dạ Ảnh cười tủm tỉm hỏi cô.

Khóe miệng của Nguyễn Miên Miên co rút, không dọa người?! Thiếu chút nữa dọa em chết khiếp, được chưa?!

“Đúng rồi, tại sao không thấy mẹ anh?!” Nguyễn Miên Miên kinh ngạc hỏi hần.

Sắc mặt Lam Dạ Ảnh đau khổ, bất đắc dĩ nói: “Mẫu thân thật lâu trước đó lên núi bế quan tu luyện, đoán chừng là bị thương nặng, đối hần tuyệt vọng nên đem tất cả tinh lực đều đặt vào chuyện luyện công? Nhưng ngày mai, mẫu thân sẽ xuất quan..... Ngày mai chúng ta có thể nhìn thấy mẹ anh.....”

Nguyễn Miên Miên thở dài một hơi, tuy rằng Lam Dạ Ảnh rất nói sơ qua nhưng mà thân là một người phụ nữ, cô cũng có thể hiểu nỗi đau của người ấy, người đàn ông bà yêu, không biết có yêu bà hay không, còn cười một cô gái khác chăm sóc cả đời, trong lòng của bà ấy nhất định rất là đau khổ..... có thể không bỏ xuống được, làm sao bây giờ?!

Nếu là cô thì cô cũng chỉ có lựa chọn cách rời đi?!

“Đúng rồi, ông ngoại anh nói thiên kiếp, thiên kiếp cái gì a?!” Nguyễn Miên Miên thấy kỳ quái hỏi hần.

Lam Dạ Ảnh thần nhiên cười, ôm cô sát vào người, ngồi xuống nơi nào đó, nói: “Mỗi một vị hồ tộc, đến thiên kỉ nhất định đều có thiên kiếp, tục ngữ nói chỉ là ngũ lôi oanh đỉnh.....”

“Ôi.....” Nguyễn Miên Miên mở to hai mắt nhìn, không thể tin nhìn hần, thoáng cái nắm chặt tay hần.

Lam Dạ Ảnh nắm tay cô đi, nói: “Không cần sợ hãi, anh sẽ không có việc gì, anh tuy rằng đạo hạnh hơi ít nhưng mà cũng không có biện pháp, bởi vì chỉ có vượt qua thiên kiếp, mới có thể thuận lợi kế thừa vị trí hồ vương.....”

Thiên kiếp, chỉ có người trong hồ tộc trải qua thiên kiếp mới có thừa kế ngai vị.

“Ngũ lôi oanh đỉnh, đáng sợ lắm sao?!” Nguyễn Miên Miên sợ hãi, “Đạo hạnh của anh có cao không? Bộ tộc Hồ ly làm sao có hình pháp tàn khốc như vậy.....”

Lam Dạ Ảnh cười nhạt, nha đầu này không chừng là thật sợ hãi, thiên kiếp cũng không phải là hình phạt của bộ tộc hồ ly tự đề ra, mà là ý trời.....

“Anh a..... Ừm, có ba mươi năm đạo hạnh.....” Lam Dạ Ảnh cười nhạt nói.

“A?!” Nguyễn Miên Miên quỳnh quáng, nhảy dựng lên, nói:“Không thể nào, chỉ có ba mươi năm, có làm hay không a?Anh,anh có thể vượt qua được sao?! Có thể chết hay không a?!”

Lam Dạ Ảnh nhú nhú mi,“Anh có thể hiểu, em đang lo lắng cho anh sao?!”

Nguyễn Miên Miên nóng nảy, vỗ mạnh vào tay hắn,“Nói mau , có thể mất mạng hay không? Giả sử trốn đến loài người thì sao?!”

“Thiên lôi sẽ đi theo ta đến nhân gian, sẽ gây họa cho nhân gian .....” Lam Dạ Ảnh lắc đầu,“Không chỉ không thể trốn, hơn nữa, còn phải tìm một đỉnh núi không người, đến đó nhận thiên kiếp, bởi vì chỉ có vượt qua thiên kiếp, mới có thể tính là hồ tiên, mới có tư cách về sau đứng hàng tiên ban.....”

“Không thể trốn?!” Nguyễn Miên Miên trắng mặt,“Vậy anh..... Không phải.....”

Không phải chết chắc rồi sao?!

Nguyễn Miên Miên sợ hãi cả người run rẩy , thì ra..... Làm hồ ly cũng có nhiều chuyện phiền phức như vậy , không phải chỉ có nhân loại mới có phiền não.....

Lam Dạ Ảnh an ủi cô, nói:“Sẽ không có việc gì , cô gái ngọc, anh sẽ ở bên cạnh em cả một đời.....”

Nguyễn Miên Miên trong lòng nói thầm,anh nha chỉ sợ anh sống không tới lúc đó.....

Lam Dạ Ảnh thật ra cũng không nói gì,cho cô ăn tiên đan, thật ra là viên thuốc đó cho chính hắn ăn , bởi vì thích cô, cho nên hắn cho cô ăn.....

Nếu có tiên dược kia, hắn có thể bình yên vượt qua thiên kiếp, không có cách nào bởi vì đạo hạnh hắn thật sự quá nhỏ bé, mẹ vốn muốn cho cha hắn ăn giờ chuyển đến tay hắn, đều là ý trời.....

Lam Dạ Ảnh thấy cô thật sự lo lắng cho hắn, cười hớ hớ nói:“Khoảng cách thiên kiếp còn có một đoạn thời gian, không cần lo lắng.....”

Nguyễn Miên Miên bĩu môi, hừ một tiếng nói:“Em mới không lo lắng,em đoán là anh đã biết ba mươi năm tu luyện, mới không tin tưởng như vậy đúng không.....”

Lam Dạ Ảnh hắc tuyến.

Nguyễn Miên Miên bị hắn kéo đến hắn phòng của hắn, Nguyễn Miên Miên hỏi hắn,“Mẹ của anh đạo hạnh bao nhiêu a?!”

“Một ngàn hai trăm năm.....” Lam Dạ Ảnh nói lạnh nhạt, Nguyễn Miên Miên nghe về sợ hãi, quả nhiên..... Sống một ngàn hai trăm năm lão yêu quái, thật đáng sợ.....

Đáng tiếc, đạo hạnh có thể tu luyện thành tiên, nhưng mà, tình yêu, tình yêu, yêu và hận..... Nhân cảnh giới, cũng không có thể tu luyện, quả nhiên là nhìn không ra a.

Đến tẩm cung của hắn, Nguyễn Miên Miên ngậm miệng,không hé răng bởi vì nơi đó không chỉ có hai nha đầu thổ nữ và miêu nữ, còn có những người khác.....

Ôi.. là một hang thổ và mèo a, nhìn ánh mắt hồng thổ nữ và móng tay thật dài miêu nữ, thật sợ các cô ấy chạy đến cắn và cấu cô.....

Cho đến tới phòng ngủ, Nguyễn Miên Miên mới nhẹ nhàng thở ra,“Thật đáng sợ, nữ nhâncủa anh sao.....”

Lam Dạ Ảnh bật cười,“Các cô ấy chỉ là hầu hạ cuộc sống ông ngoại anh là hạ nhân mà thôi,em không cần để ý các cô, nếu là em không thích,anh sẽ đổi người khác.....”

“Thôi đi, thay đổi các cô ấy không phải là đám người na ná đến sao, hơn nữa đắc tội các cô ấy, có lẽ không tốt đến mạng của em.....” Nguyễn Miên Miên cười khổ mà nói.

“Các cô ấy sẽ không tổn thương em, các cô ấy đều là cô gái quý tộc của các tộc khác trúng tuyển vào, chuyên ở trong này hầu hạ nữ nhân hồ vương tộc, nếu không phải gặp gỡ em, không chừng hồ vương tử phi cũng sẽ do các cô ấy.....” Lam Dạ Ảnh cười tủm tỉm nói.

Nguyễn Miên Miên nhìn xem thường, không trách được, các cô ấy có một vẻ mặt muốn ăn em, thật quá đáng sợ a.....

“Không trách được đâu.....” Nguyễn Miên Miên nói: “Thì ra em là cái đinh trong mắt thành các cô ấy.....”

“Em ghen tị?!” Lam Dạ Ảnh cười thật quỷ dị.

Nguyễn Miên Miên lập tức phủ nhận nói: “Không có nha, hừ, em mới không có ăn dấm chua, nhưng thật ra anh không phải đối với Lam Dạ Hiền thật có khúc mắc sao?!”

Lam Dạ Ảnh cũng bị cô làm ghen cái chết khiếp, hàm hừ bẻ ngang cô lên, “Không được lảm lời! Về sau không được nhắc tên hắn.....”

Sắc mặt của Nguyễn Miên Miên quỳnh quáng, “Là anh nói trước, chán ghét.....”

31. Chương 121 - 124

121- Hạ độc

Sáng sớm hôm sau, Lam Dạ Ảnh liền kéo Nguyễn Miên Miên đi đến cung điện mẫu thân, nói là cung điện không bằng nói là các vách núi bao quanh làm thành hang động có vẻ đặc sắc giống như ở đại điện, nói không chừng ở lại trong này, cũng có một thú vị khác.....

Một người phụ nữ, phong thái yểu điệu, vừa nhìn thấy Lam Dạ Ảnh đi tới, ánh mắt đều tỏa ánh sáng, “Ảnh nhi, đã trở lại sao?! Lam Thiên thế nào? Ông ấy có nhận con không?!”

“..... Ừm.” Lam Dạ Ảnh nhẹ nhàng lên tiếng, hắn đã thành thói quen, mẫu thân vẫn không ngừng nói về Lam Thiên như vậy, như là ngoại trừ hắn bên ngoài thế gian này đã không có đàn ông bình thường khác.....

Nguyễn Miên Miên im lặng không nói gì, sau đó nghe Lam Dạ Ảnh, nói: “Ông ấy đã nhận con, hơn nữa đem công ty giao cho con, mẹ, mẹ yên tâm đi, con sẽ giúp mẹ thuận lợi gả cho ông ấy .....”

Người phụ nữ không hé răng, thở dài một hơi, “Mẹ như vậy..... Có phải rất bá đạo hay không, hắn đã có gia đình.....”

[o] a!

Nguyễn Miên Miên trừng lớn con ngươi, không thể tin bịt kín miệng, “Lam Dạ Ảnh, anh thật sự muốn chia rẽ gia đình của Lam Dạ Hiền sao? Anh sẽ gây thù rất nhiều, hơn nữa gia đình người ta hoàn hảo, anh tính làm gì.....”

Người phụ nữ nghe tiếng trả lời nhìn qua, thấy được cô, có chút sững sờ, “Cô là con gái loài người? Là cô đã uống đan dược của Ảnh nhi sao?!”

Ánh mắt người phụ nữ đó có chút sắc bén.

Lam Dạ Ảnh vội vàng kéo cô ra phía sau, nhú mày nói: “Mẫu thân đừng câu nệ, Ảnh nhi cũng có.....”

Người phụ nữ thấy con mình bảo vệ cô gái đó vẻ mặt có chút ngẩn ngơ, thật lâu sau, mới chậm rãi thu giọng nói sắc bén, thở dài một hơi, nói: “Chẳng lẽ..... Đây là vận mệnh của mẹ con chúng ta sao?!”

Sắc mặt của bà có chút bi thương, cô vĩnh viễn cũng không thể nhận được yêu thương, mà Ảnh nhi có khả năng.....mấy ngày nữa là tới thiên kiếp.....

“Mẫu thân, con sẽ không có việc gì .....” Lam Dạ Ảnh vội vàng an ủi mẹ.

Nguyễn Miên Miên cũng không có ý gì, nói đến thì bà mới là người đáng thương nhất, là người ở cùng Lam Thiên đầu tiên, sau đó lại bị kẻ đến sau vượt lên trên.

Nhưng mà, Nguyễn Miên Miên vẫn như cũ thấy thật phức tạp, không phải là vấn đề của hai người đàn bà, mà là tên đàn ông kia..... Lam Thiên thật quá hồ đồ.

Người phụ nữ đó thật lâu sau mới dời đi lực chú ý trên người Nguyễn Miên Miên nói, cười nhạt nói:“Tôi cũng không nói thêm cái gì , dù sao Ảnh nhi muốn kết hôn với cô, tóm lại,cô phải bảo vệ con tôi.....”

“Bảo vệ?!” khóe miệng của Nguyễn Miên Miên run rẩy, bây giờ sao?!

Bây giờ sao a?!

Mồ hôi rơi ròng ròng.....

Lam Dạ Ảnh cũng lên nở nụ cười, hướng ánh mắt xấu xa nhìn cô, làm cho Nguyễn Miên Miên run rẩy.

Mẹ hẳn lại không cam lòng thở dài,“Quá mấy ngày nữa,mẹ và phụ vương đi lên thiên giới tìm Lão Quân xin thêm một viên tiên đan,con nha,đừng .....”

Lam Dạ Ảnh lên cười,“Có mẫu thân ở đây, Ảnh nhi không sợ .....”

Mẫu tử hai người nói trong chốc lát,Lam Dạ Ảnh mới kéo Nguyễn Miên Miên đi ra.

Nguyễn Miên Miên buồn bực ,“Mẹ anh nói cái gì nha? Cái gì bảo em phải bảo vệ cho anh a? Anh bảo vệ em mới đúng,em đánh cách mấy đều không lại anh.....”

Ánh mắt của Lam Dạ Ảnh sáng bóng,“Ý bảo vệ của mẹ không phải là bảo vệ bình thường, mà là chỉ..... em phải sinh cho anh một đứa con ngoan,và yên tâm làm vương phi của anh.....”-

—|||

Khóe miệng của Nguyễn Miên Miên run rẩy, có..... Có loại này giải thích sao?! Lần,lần đầu tiên cô nghe nói.....

“Tốt lắm , đừng nói chuyện ngoài lề nữa , chúng ta về tắm cung đi.....” Lam Dạ Ảnh nói xấu xa xong, vẻ mặt cực kỳ lém lỉnh.

Nguyễn Miên Miên không thể nhịn được nữa, một cái phẩy nhẹ trên mí mắt, mà người ở bên ngoài nhìn lại thấy cực bất nhả, một đám nha đầu ngồi không yên, phần nộ nói:“Loại con gái này thật đáng ghét, thế nhưng, dám đánh vương tử.....”

Các cô đỏ mặt, vừa thẹn vừa giận,tuy giận mà không dám nói gì, ít nhất là ở trước mặt của Lam Dạ Ảnh không dám.

Hai cái nha đầu liếc nhau, ánh mắt sắc bén theo dõi Nguyễn Miên Miên.

Nếu như vậy không bằng tiên hạ thủ vi cường.

Nguyễn Miên Miên về tới tắm cung, sau đó, một tiểu nha đầu bưng lên hai chén trà, Nguyễn Miên Miên lấy chén trà đến trước uống...

Lam Dạ Ảnh cũng không để ý,đưa trà lên, nhấp hai hai ngụm rồi để xuống.

Hai cô gái kia chờ Nguyễn Miên Miên, nhưng mà..... cô thế nhưng không hề phản ứng?!

Không hề phản ứng?!

Hai cô gái kia ngây ngẩn cả người, thuốc này có thể độc chết một con heo , thế nhưng cô ấy..... cô ấy không hề phản ứng?! Đúng là không có thiên lý?!

Các cô có chút nghi hoặc, theo lý thuyết, con gái loài người sẽ không chịu được loại thuốc độc này a?! Chẳng lẽ thể chất của cô có cái gì đó đặc biệt hơn?!

Đoán chừng chỉ có các cô gái ấy mới dám hạ độc .

Lam Dạ Ảnh nâng con ngươi lên, tập trung vào hai cô gái kia, ánh mắt lợi hại như vậy, dĩ nhiên cảm thấy hai cô gái kia có vấn đề, hần đột nhiên bay vọt đến, nhanh chóng ném hai người ra ngoài phòng, hần phi thân ra, cả giận nói: “Các có mưu mô gì?!”

Hai cô gái kia giật mình, vừa rồi rõ ràng..... Không có lộ ra sơ hở a.....

Hai cô gái nhanh chóng đứng lên, quỳ trên mặt đất, thật cẩn thận nói: “Nhóm Nô tỳ thật sự không có mưu đồ, cầu xin vương tử điều tra rõ.....”

Lam Dạ Ảnh hoài nghi nhìn mắt các cô, qua sát trong mấy hai cô ấy căn bản không giống như là gạt người, tìm hần đập thật nhanh.

Nguyễn Miên Miên sợ hãi, vội vàng chạy ra, hỏi hần, “Làm sao vậy? Tại sao sau khi uống trà thì tức giận?!”
Trà?!

“Miên Miên, em có cảm giác không thoải mái sao?!” Lam Dạ Ảnh kinh hãi, bị dọa đến đổ mồ hôi lạnh.....

Nguyễn Miên Miên nghi hoặc lắc đầu, nói: “Em không sao a, làm sao vậy?!”

Lam Dạ Ảnh lo lắng, “Mau truyền Thái y, đáng ghét.....”

Hần vội vàng đỡ Nguyễn Miên Miên vào, người chỗ này vội vàng nhìn xem, một mặt lại nóng lòng chờ Thái y, Nguyễn Miên Miên bị hần nói đầu có chút choáng váng.

Hai nha đầu kia sợ hãi, hai tay run rẩy.....

Thái y dẫn lão lại đây, Lam Dạ Ảnh diên rồi liền nói, “Mau, mau xem cho cô ấy, có trúng độc hay không?!”

Nguyễn Miên Miên và lão Thái y đều sửng sốt một chút, hai nha đầu kia chân mềm thêm vài phần, vội vàng dập đầu, “Vương tử điện hạ, chúng tôi không phải cố ý, ô ô, tha cho chúng tôi đi.....”

Nghe các cô ấy nói như vậy, Lam Dạ Ảnh, Nguyễn Miên Miên và lão Thái y đều choáng váng.

Nguyễn Miên Miên bị dọa đến khóc rống lên, “Hu hu, tôi còn không sống được bao lâu, mà các cô đã hạ độc với tôi a, ô ô, tôi không muốn chết sớm như vậy a, Hu hu hu.....”

“Mau nhanh chóng giải độc cho cô ấy.....” sắc mặt của Lam Dạ Ảnh có thể dùng từ trắng bệch để hình dung, ngược lại càng xanh mét, phần hện tiến đến, một người một cước đá đến trên người hai nha đầu kia, “Hai tiện nhân kia, dám hạ độc với Miên Miên.....”

122. Mang thai

“Vương tử điện hạ..... hu hu.....” Sắc mặt hai cái nha đầu trắng bệch, bị dọa dường như chảy cả nước mắt.

“Kéo bọn họ ra ngoài.....” Lam Dạ Ảnh hét lên một tiếng, vội vàng lại chạy đến bên người Nguyễn Miên Miên an ủi cô, “Không có việc gì, Miên Miên, không có việc gì, không cần lo lắng a, anh nhất định sẽ không để em xảy ra chuyện gì.....”

Trong lòng hần thật ra cũng không dám chắc, tay run nhẹ, thật sợ Miên Miên xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, hần nhất định không thể tha thứ chính hần.....

Thật lâu sau, Thái y quan sát cô một chút một chút, thật cẩn thận nói: “Vương tử điện hạ, vị cô nương này không đáng lo ngại, ly trà mặc dù có độc nhưng mà vào trong thân thể, lại vô hình hóa giải bên trong, ta nghĩ..... Có phải bởi vì trước đó uống giải độc hoàn hay không?!”

Lam Dạ Ảnh sửng sốt, vui sướng nói: “Ta đã biết, là viên trường sinh đan.....”

Thái y biến sắc, “Trường, trường sinh đan?!”

“..... Phải.” Lam Dạ Ảnh không muốn nói nhiều, “Đoán chừng về sau cô ấy sẽ không trúng độc, nghe nói ăn trường sinh đan, sẽ không trúng độc là thật sao?!”

Thái y sợ run rẩy một chút, sau đó gật đầu, nói: “Chỉ sợ là của mạng của cô ấy, ngay cả diêm vương muốn nhận cũng nhận không được.....”

“Vậy là tốt rồi.....” Lam Dạ Ảnh cực vui sướng gật đầu.

Thái y muốn nói lại thôi, trong lòng âm thầm buồn bực, vương tử điện hạ thật đúng là không tiếc sao, một viên trường sinh đan là chí bảo mà vương tử điện hạ lại cho cô ấy ăn.....

Lam Dạ Ảnh khoát tay áo, ý bảo hần lui xuống đi, hần chỉ là nắm chặt tay Nguyễn Miên Miên, cúi đầu hôn trán của cô, nói: “Không có việc gì, không có việc gì.....”

Hần cũng hoàn toàn nhẹ nhàng thở ra.

Nguyễn Miên Miên nghe bọn họ nói, cũng đại khái hiểu được, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì, hu hu, vừa rồi cô thiếu chút nữa mất cái mạng nhỏ của mình, thật đáng sợ.....

Nhưng, bọn họ nói gì mà trường sinh đan?! Là chỉ trường sinh bất lão đan sao?!

Là viên thuốc đen thui mà hôm qua Lam Dạ Ảnh cho cô ăn sao?! Một giọt mồ hôi lạnh dọc theo trán của cô rơi xuống dưới, tiên đan chỉ là tiên đan a.....

Biết mình không có việc gì, Nguyễn Miên Miên cũng nhẹ nhàng thở ra, tốt quá...tốt quá, nhưng thiếu chút nữa một cái mạng nhỏ đã mất đi, suy nghĩ một chút thật đúng là nghĩ mà sợ.....

Thái y thấy Lam Dạ Ảnh không rảnh quan tâm hần, một giọt mồ hôi lạnh nhanh chóng rơi xuống dưới, nói: “Vương tử điện hạ, còn có một việc muốn nói.....”

“Sao? Cái gì?!” Lam Dạ Ảnh không hề giận quay đầu lại, ánh mắt sắc bén theo dõi hần.

Thái y giật mình, vội vàng nói: “Điện hạ, vị cô nương này..... Có, có thai .....”

[o] a!

Lam Dạ Ảnh và Nguyễn Miên Miên đồng thời kinh sợ, “Thật vậy không?! Thật vậy không?!” Lam Dạ Ảnh kích động cực kỳ, cao hứng dường như nhảy dựng lên, giữ chặt tay Thái y nói: “Ông xác định rồi sao? Đã bao lâu?!”

Thái y kích động cái trán đổ mồ hôi lạnh, không, phải nói là bị Lam Dạ Ảnh kích động trên trán nhanh chóng đổ mồ hôi lạnh, “Đúng vậy, một tháng.....”

“Miên nhi, Miên nhi của anh.....” Lam Dạ Ảnh quay đầu lại, đem Nguyễn Miên Miên đã sớm ngây người ôm vào trong lòng, cười tủm tỉm nói: “Em mang thai, cho nên phải làm mẹ, anh cũng muốn làm cha, biết không?! Rất vui nha?!”

Nguyễn Miên Miên trong lòng tràn đầy phức tạp, “Làm mẹ?!”

Trong lòng đột nhiên không hiểu nảy lên một cảm giác hạnh phúc, cảm giác như vậy là hạnh phúc sao?! Có cực cực cảm giác thật hạnh phúc.....

Tay không tự giác xoa bụng, thật sự là kỳ diệu, nơi đó thể nhưng có một tiểu sinh mệnh .....

Thái y có chút rối rắm, giật miệng, còn nói: “Điện hạ..... theo kinh nghiệm của lão thần thì.....”

“Cái gì?!” Lam Dạ Ảnh đang đắm chìm trong vui sướng, nhìn Thái y nở khuôn mặt tươi cười nhưng làm Thái y sợ hãi, vội vàng nói: “Theo kinh nghiệm của lão thần, cô ấy có thể sinh đôi.....”

[o] a!

Lam Dạ Ảnh mặt đã sớm cười thành một đóa hoa, giờ càng cao hứng cười toe tóe, “Thái y, ông thật sự là một Thái y tốt a, ha ha.....”

Trán của Thái y toát ra mồ hôi lạnh, đây, đây là chức trách của ông.

“Tôi sẽ kêu tổ phụ ban thưởng cho ông.....” Lam Dạ Ảnh cười khanh khách nói: “Nhanh đi chuẩn bị thuốc dưỡng thai, dưỡng thai quan trọng hơn.....”

“Dạ.....” mặt già nua của thái y rối rắm, vội vàng đi xuống, tuy rằng thân thể đã ăn tiên đan, không có khả năng xuất hiện trở ngại, nhưng mà vương tử điện hạ đã căn dặn thì không ai dám vi phạm.

“Sinh đôi sao?!” Ánh mắt của Nguyễn Miên Miên vô cùng thích thú, vẻ mặt thì vui sướng.

“Anh đã nói rồi, bụng em đã có con của anh , quả nhiên bị anh đoán trúng, nay lại sinh đôi,em không thể không kết hôn với anh nha?!” Lam Dạ Ảnh cười hi hi uy hiếp cô,“Nếu bụng lớn mặc áo cưới sẽ rất khó xem .....”-

—|||

Nguyễn Miên Miên một đầu hắc tuyến, bắt đắc dĩ nói:“Hay là sớm làm đi, mẹ em bên kia.....”

“Chúng ta ngày mai phải đi gặp mẹ em.....” Lam Dạ Ảnh cao hứng nói.

Nguyễn Miên Miên không được tự nhiên giật, khuôn mặt nhỏ nhắn rồi rầm nói:“Có một việc,em chưa nói với anh.....”

“Sao? Cái gì?!” Mặt của Lam Dạ Ảnh như trước sáng lạn như ánh mặt trời.

“Việc kia..... Mẹ em nghĩ Lam Dạ Hiên là bạn trai em,nếu anh đột nhiên trở về, em không biết giải thích như thế nào!!” Nguyễn Miên Miên cúi đầu khó khăn nói ra từng chữ.

Trời.....

Sắc mặt của Lam Dạ Ảnh nháy mắt đen kịt,như bão táp đêm trước.....

Nguyễn Miên Miên lập tức rút lui cổ, khó khăn nói:“Em cũng không có cách khác, lần trước là hiểu lầm.....”

“Đã xảy ra cái gì anh không biết sao?!” Sắc mặt Lam Dạ Ảnh có thể dùng than đen để hình dung .

“Chuyện,chuyện là như vậy.....” Nguyễn Miên Miên bắt đắc dĩ đem tất cả sự việc trước đó nói cho hắn biết.

Lam Dạ Ảnh nheo con ngươi rất nguy hiểm, nhìn chăm chăm cô,“Thời điểm lúc đó,tại sao không nghĩ đến tìm anh làm bạn trai thể thân cho em?!”

“Ách.....” Nguyễn Miên miên đỏ mặt lạnh, thời điểm đó,cô còn không có nghĩ tới muốn cùng hắn xuất hiện.

“Cho nên nói, thời điểm lúc đó,anh còn là người xa lạ, so ra thì thua Lam Dạ Hiên?!” Lam Dạ Ảnh ghen tuông nồng đậm chua chua ,Nguyễn Miên Miên bắt đầu thấy đau

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Nguyễn Miên Miên nhăn lại, vẻ mặt đau khổ nói:“Ai a, bụng đau, con đá em một cước.....”

Lam Dạ Ảnh lập tức hoảng, giúp cô nằm xuống giường rồi chạy nhanh,“Anh đi kêu Thái y.....”

Nguyễn Miên Miên nhanh chóng giữ chặt hắn,“Ai nha,nếu anh nghiêm mặt với chúng em, cục cưng sẽ đá em .....”

Sắc mặt Lam Dạ Ảnh có chiều hướng tốt, nhưng mà thật khó khăn nói:“Cố của em không thành thật nha.....” Cái gì con đá em, rõ ràng mới một tháng, còn chưa có thành hình nữa nha?!

“Ha ha.....” Nguyễn Miên Miên cười gượng hai tiếng, không nói. Chẳng qua là cười lấy lòng.

Lam Dạ Ảnh thở dài một hơi, bắt đắc dĩ nói:“Sau này anh muốn em cam đoan, chuyện gì đều phải nói cho anh biết, để anh thay em gánh vác, được không?!”

“.....ỪM.” Nguyễn Miên Miên dịu dàng gật đầu.....

123.Mẹ Nguyễn tức giận

Sau khi Nguyễn Miên Miên nghỉ ngơi,Lam Dạ Ảnh bình tĩnh dọn dẹp tắm rửa một chút,thật không dám tưởng tượng, nếu hắn không có cho Miên Miên uống đan dược kia đan, chỉ sợ lúc này đã một xác ba mạng .....

Những cô gái trong cung không thể giữ lại nữa.....

Hắn căn dặn người đưa các cô ấy ra khỏi cung điện, trở lại trong tay các quý tộc coi như là không có lỗi với các cô ấy .....

Về phần chăm sóc cho cô, hẳn giao cho người mà thấy cho là thân tín nhất , từ nhỏ ở bên người chăm sóc mẹ của hẳn.....

Sáng sớm ngày thứ hai, chờ Nguyễn Miên Miên ngủ đủ giấc,Lam Dạ Ảnh mới đưa cô về nhân giới, vừa tới nhà, vừa mở điện thoại di động ra, một loạt mớ hồi sắp xếp theo thứ tự rơi xuống dưới,A..... Rất nhiều tin nhắn chưa trả lời a.....

Dường như ở hồ giới không có tín hiệu?!

Lúc này thoát nhìn, thật sự rất dọa người a, trước tiên là tin của An Tiểu Mễ.Cô đã bị mẫn đến muốn cháy khét,An Tiểu Mễ tức giận, nói cô không nên đem sự tình nói cho Lam Tư Thần, hiện tại cô càng khó thoát khỏi hẳn .....

Nguyễn Miên Miên không nói gì, sau đó gửi lại tin nhắn: Mình mang thai , là sinh đôi nha.

Sấm sét đánh trúng người An Tiểu Mễ.

An Tiểu Mễ lập tức điện lại , quát:“Cậu nha , muốn chưa lập gia đình mà làm mẹ sao?!”

Nguyễn Miên Miên đổ mồ hôi lạnh,“Không có a,mình chuẩn bị kết hôn .....”Cô liếc mắt một cái, ở phòng bếp Lam Dạ Ảnh đang chuẩn bị nước, hạnh phúc nở nụ cười.

An Tiểu Mễ liếc mắt,“Cậu thật sự không có gạt mình?! Yêu hẳn sao?!”

“..... Ừm.” Nguyễn Miên Miên cắn môi, gật gật đầu.

“Ừm?! Ừm chính là yêu sao.....” An Tiểu Mễ không thể làm gì thở dài,“Quên đi, kết hôn đi, kết hôn đi, bây giờ chỉ còn lại một mình ta cô đơn ở trên đời .....”

“Tiểu Mễ.....” Nguyễn Miên Miên khuyên cô:“Cậu thì sao..... Không lo lắng một chút cho Lam Tư Thần đi?! Mình thấy hẳn tốt lắm, hơn nữa rất lương thiện hiểu ý người khác, tuy rằng..... Ừm, tính tình có điểm táo bạo nhưng mà hẳn yêu cậu a, mình xem ra cậu nên cho chính mình một lần cơ hội đi, cũng cho hẳn một lần cơ hội, đời người cơ hội không phải lúc nào cũng có .Tiểu Mễ, không cần bỏ lỡ rồi sau này hối hận, lúc trước cậu cùng bỏ qua Vĩ cho nên mới như vậy.....”

An tiểu mễ thật lâu sau không có hé răng,“Mình lo lắng cậu bụng lớn nên muốn vội vã kết hôn đi,mình làm phù dâu của cậu.....”

Nguyễn Miên Miên cười xấu xa,“Mình không hy vọng cậu làm phù dâu,mình hy vọng chúng ta cùng nhau làm cô dâu.....”

An Tiểu Mễ cứng lại, nghẹn ở nơi nào, thật lâu sau không có hé răng.

“Cậu ngày hôm qua đi nơi nào ?!” An Tiểu Mễ cúi đầu hỏi cô, cả người như là đã không có khí lực.

Nguyễn Miên Miên cười gượng hai tiếng,“Chỉ là..... Chỉ là..... Đi cmột chút, di động hết pin..... Ha ha.....”

Cô làm sao dám nói cho An Tiểu Mễ biết Lam Dạ Ảnh là hồ vương tử?! Hu hu,lúc đó còn không long trời lở đất sao?!

“..... Ummm.” An Tiểu Mễ thở dài một tiếng, cau mày, dường như có chút thả lỏng.

“Tiểu Mễ.....” Nguyễn Miên Miên có ý sâu xa nói:“Mình hy vọng cậu đừng bỏ lỡ, đời người có mấy cái sáu năm, cậu đã trừng phạt chính mình, đem chính mình đóng kín sáu năm .Tiểu Mễ, mình hy vọng cậu hạnh phúc, làm một người đàn bà hạnh phúc.....”

An Tiểu Mễ không mấy để ý thở dài một tiếng,“Miên Miên, cậu nghỉ ngơi thật tốt,con gái mang thai không thể nói di động nhiều quá , mình tắt trước,cậu chú ý nghỉ ngơi.....”

Điện thoại cuối cùng cắt đứt.

Nguyễn Miên Miên cúi đầu nhìn điện thoại, cười khổ một chút.Chỉ mong cô bạn ngố này không cố chấp nữa , không cần lại lãng phí thời gian.....

Tiếng của Lam Dạ Ảnh vang ở bên tai, hắn đã muốn đổi gọi cách xưng hô gọi cô là vợ yêu , Nguyễn Miên Miên nghe thấy rất vui ,“Vợ yêu, mau đứng lên ăn cháo .....”

“..... Ừm.” Nguyễn Miên Miên gật đầu, mỉm cười hỏi,“Anh nấu cái gì?! Không nghĩ tới anh cũng biết nấu ăn .....”

Lam Dạ Ảnh cười hớ hớ nói:“Lam sao không biết, về sau anh cũng muốn bắt chước a, bằng không làm sao có thể chăm sóc ba bảo bối a.....”

Nguyễn Miên Miên liếc mắt,“Chỉ mong anh nấu đừng quá khó ăn.....”

Lam Dạ Ảnh cười tủm tỉm,“Em phải chịu khó một chút, về sau anh sẽ học hỏi đầu bếp.....”

Nguyễn Miên Miên ngồi vào bàn cơm, Lam Dạ Ảnh muốn hoàn toàn là một nam nhân vật phụ, cầm lấy bát đũa đưa cho cô,“Ăn nhanh đi, vợ yêu.Thử xem mùi vị thế nào?!”

Nguyễn Miên Miên không đành lòng khi nhìn thấy ánh mắt chờ mong của hắn, ăn một miếng.Tuy rằng mùi vị không phải là ngon lắm, nhưng mà còn có thể chấp nhận ăn thêm một miếng nữa, cô lập tức an ủi nói:“Ừm, không sai , tuy rằng cần phải cải thiện thêm, vì cho tài nghệ nấu ăn của anh tiến bộ vượt bậc, về sau phòng bếp tất cả đều giao cho anh .....”

Lam Dạ Ảnh đỏ mặt hơi lạnh không nói gì, cũng ngồi xuống thường ăn thử một miếng, nhú nhú mồm,“Có phải hơi nhạt hay không?!”

“À không.....” Nguyễn Miên Miên lắc đầu, vẻ mặt cực kỳ vô tội.

Sao?!

Lam Dạ Ảnh nghĩ là phụ nữ mang thai khẩu vị rất khác không giống với bình thường nha, huống chi mặn nhạt cũng có điểm khác nhau .

Ăn cơm xong, liền lái xe đi về nhà mẹ của Nguyễn Miên miên, dọc theo đường đi, Nguyễn Miên Miên đều lo lắng, lo lắng nếu giải thích không tốt mẹ sẽ giết cô, bởi vì cô lại dẫn theo một người đàn ông khác trở về, hu hu hu.....

Quả nhiên,khi bọn họ đến,chuyện Nguyễn Miên miên lo lắng rốt cục thành sự thật.

Mẹ Nguyễn nhìn người đàn ông cao lớn anh tuấn phía sau Nguyễn Miên Miên, ngẩn ngơ, phát giác căn bản không phải là tên Lam Dạ Hiền lần trước,bà lập tức ghen tức ,“Miên Miên,con..... con lại thay đổi?!”

Mẹ Nguyễn dường như muốn nổi sấm , tức giận và kinh sợ từ đáy lòng dâng lên.

Lam Dạ Ảnh hắc tuyến, đầu của Nguyễn Miên Miên có chút đau, lại không thể nói là lần trước lừa mẹ,cô lập tức liền cười tủm tỉm lấy lòng nói:“Mẹ, lần trước người kia không hợp nên chia tay .....”

“Cái gì?!” Mẹ Nguyễn tức giận, nha đầu kia, lại dám thay đàn ông như thay quần áo. Bà vừa vào, sắc mặt con gái bà đều đỏ,bà từ trong phòng lấy ra một cây chổi lông gà, hướng Nguyễn Miên Miên mà đánh,Lam Dạ Ảnh nóng nảy, vội vàng kéo nói:“Mẹ, không cần đánh Miên Miên .....”

Tiếng hét của mẹ Nguyễn như sấm dội đến.

“Con, con.....”Mặt mẹ Nguyễn tái xanh,“Các con lại dám.....”

“Chúng con muốn kết hôn .....” Sắc mặt của Nguyễn Miên Miên có chút trắng bệch, trốn phía sau Lam Dạ Ảnh núp roi.

Mẹ Nguyễn nghe thế ngã xuống ghế sô pha,“Thật sự?! Miên Miên, hai con thật sự yêu nhau sao?!”

Nghàn vụn lần bởi vì cái gì khác mới muốn kết hôn.....

Quả nhiên, mẹ Nguyễn đã đoán trúng.....

Nguyễn Miên Miên đột nhiên nghiêm mặt,“Ngoài ra...con.... Mang thai .....”

Mẹ Nguyễn khí huyết dâng trào, thiếu chút nữa hôn mê, “Miên Miên..... con quả nhiên.....” Bà đặt tay lên trán, không chừng ở trong tiềm thức của bà, cho rằng là Miên Miên đã phản bội Lam Dạ Hiên, sau đó quen với người đàn ông trước mắt này.....

Tự gây nghiệt không thể sống a.....

Về mặt của Nguyễn Miên Miên vô cùng đau khổ nói: “Mẹ, không phải như mẹ nghĩ đâu như vậy đâu, mẹ, con muốn kết hôn, mẹ không vui sao?!”

124-Là con gái phải phân rõ phải trái

“Vui, đương nhiên vui.....” Mẹ Nguyễn lập tức đau lòng, “Nhưng mà, con không thể tự dằn vò mình. Miên Miên, con gái phải có tự trọng.....”

--|||

Nguyễn Miên Miên không nói gì, điểm nào nói cô không có tự tôn chứ.

Thấy mẹ cô còn muốn cãi nhãi, Lam Dạ Ảnh vội vàng, nói: “Mẹ, con sẽ đối với Miên Miên thật tốt.....”

Lại là một câu mẹ, làm mẹ Nguyễn không nói được một câu, mẹ Nguyễn nhìn hẩn một cái, sắc mặt đau buồn một lúc lâu mới nói: “Cậu sẽ chăm sóc Miên Miên được chứ?! Cậu yêu nó sao sao?!”

Lam Dạ Ảnh nhìn nòng nàng về phía Nguyễn Miên Miên, “Đương nhiên yêu, rất yêu nữa nha.....”

Mẹ Nguyễn không nói gì, thật lâu, mới thở dài một tiếng nói: “Kết hôn đi, dù sao đứa bé cũng không có tội, mẹ cảnh cáo hai con, hôn nhân không phải chuyện đùa. Các con không cần lại làm khổ mình. Kết hôn sinh sống thật tốt, sau khi sinh con, mẹ sẽ giúp các con.....”

“Ách.....” Lam Dạ Ảnh buồn bực một chút, nói: “Nhưng mà sinh hai đứa, mẹ chăm sóc cũng quá mệt mỏi.....”

“Hai đứa.....” Mẹ Nguyễn da mặt con rút, càng thêm im lặng.

Nguyễn Miên Miên an ủi mẹ, nói: “Chúng con sẽ sống thật tốt, đến lúc đó mẹ chấp nhận tội con, được không? Mẹ, con không phải bị ép buộc.....”

Mẹ Nguyễn thở dài một tiếng sau đó gật đầu.

Sau đó, bà biết được Lam Dạ Ảnh là anh của Lam Dạ Hiên. Mẹ Nguyễn như bị sét đánh, tiết mục hai anh em tranh giành một người đàn bà, thế nhưng người đó lại là Nguyễn Miên Miên, bà cũng không biết rốt cuộc là nên vui hay là nên buồn.....

“Các con sau này xảy ra mâu thuẫn thì sao?!” Mẹ Nguyễn lo lắng hỏi.

“Không đâu, chúng con sau này không có ở chung một nhà, không có tiếp xúc, tự nhiên không có mâu thuẫn.....” Lam Dạ Ảnh cười nhạt nói.

Mẹ Nguyễn vẫn lo lắng như cũ, “Nhưng mà, các cậu không phải làm chung một công ty sao?!”

Lam Dạ Ảnh cười tủm tỉm nói: “Con cũng chuẩn bị rời khỏi công ty, con có thể làm các chuyện khác. Về phần công ty thì giao cho Lam Dạ Hiên tiếp nhận đi.....”

Nguyễn Miên Miên kinh ngạc nhìn hẩn một cái.

Mẹ Nguyễn gật đầu, nói: “Như vậy cũng tốt, tránh hiềm nghi, vợ lại là bạn gái trước của em mình, nói ra hơi khó nghe a. Hơn nữa gặp mặt thế nào cũng xấu hổ..... ít gặp mặt thì tốt hơn.....”

Trên trán của Lam Dạ Ảnh nổi đầy gân xanh, tuy rằng mẹ Nguyễn là vô tâm nói ra, nhưng mà vừa nói đến cái gì bạn gái trước, mặc dù không có chuyện gì nhưng trong lòng hẩn có chút không thoải mái, ánh mắt ai oán của hẩn nhìn sang Nguyễn Miên Miên một chút....

Nguyễn Miên Miên bất đắc dĩ thở dài, nhìn cũng không dám nhìn Lam Dạ Ảnh một cái, ánh mắt này giống như muốn giết người a.....

Lam Dạ Ảnh nghiêm mặt lập tức chuyển sang cười, “Mẹ, yên tâm đi, trong lòng con có chừng mực.....”

Thấy hắn nói như vậy, mẹ Nguyễn cũng không nói nhiều. Dù sao, bạn gái trước của em mình, trong lòng hắn thế nào cũng có một cây gai, việc này cũng do ý trời

Mẹ Nguyễn ở mãi cho đến bọn họ kết hôn, thấy con gái mình hạnh phúc, Lam Dạ Ảnh đối với con bà vô cùng tốt, mới chậm rãi buông khúc mắc.

Ăn cơm xong, Nguyễn Miên Miên thừa dịp mẹ Nguyễn không chú ý, kéo Lam Dạ Ảnh sang một bên hỏi, “Anh thật sự quyết định rời khỏi công ty không cạnh tranh nữa sao?! Anh không phải nói.....”

Lam Dạ Ảnh đến nắm tay cô, cười nhạt nói: “Có em là đủ rồi, anh nghĩ đối với Lam Dạ Hiền cũng không thể quá tuyệt tình, bằng không, hắn thẹn quá thành hận, anh có em, công ty thì cho hắn đi.....”

Nguyễn Miên Miên không nói gì, nghi hoặc nhìn hắn, đã thông suốt rồi sao.

“Anh và mẫu thân đã nói qua .....” Lam Dạ Ảnh đột nhiên nói thêm một câu, làm cho Nguyễn Miên Miên giật mình, “Nói chuyện cái gì?!”

“Mẫu thân đã cẩn thận suy nghĩ, quyết định không gả cho Lam Thiên nữa, đối với chúng ta như vậy, đối với bọn họ cũng không tốt, mẫu thân tuy rằng khó có thể dứt bỏ, nhưng mà mẫu thân nói, loại cảm tình này, có rất nhiều loại khả năng là có duyên không phận, sẽ không cưỡng cầu .....” Lam Dạ Ảnh đau lòng nói.

“Anh nói là, không phá gia đình của Lam Dạ Hiền nữa sao?!” Nguyễn Miên Miên kinh ngạc hỏi hắn.

Lam Dạ Ảnh gật đầu, “Anh tính là sau khi hoàn toàn rời khỏi Lam gia. Sau này, anh với em tiêu điều tự tại, không muốn bị những thứ này trói buộc.....”

Nguyễn Miên Miên lập tức liền nở nụ cười, nghịch ngợm sờ đầu của hắn nói: “Cực cứng ngoan, ngoan quá nha, ha ha.....”

Lam Dạ Ảnh đầu đầy hắc tuyến. Cẩn trọng nói: “Trong bụng em mới là cực cứng, anh là người lớn, là cha của đứa nhỏ.....”

Nguyễn Miên Miên cười vô hại, “Mẹ em nói, người đàn ông lớn cỡ nào cũng là cực cứng, cực cứng lớn, ha ha.....”

Lam Dạ Ảnh hoàn toàn không nói gì, “A, anh muốn đi đến công ty báo cáo một chút. Còn nữa, em đừng quên, em còn phải nói chuyện với Lam Dạ Hiền.....”

Nguyễn Miên Miên cứng lại, đứng im tại chỗ.

Lam Dạ Ảnh lắc đầu, nói: “Không bằng để anh nói.....”

“Vậy các anh có đánh nhau không a?!” Nguyễn Miên Miên yếu ớt hỏi.

“Em cho rằng hắn đánh thắng được anh sao?!” Lam Dạ Ảnh tròng mắt liếc cô một cái.

“Không có.....” Nguyễn Miên Miên thật sự trả lời của hắn nói, Lam Dạ Ảnh cho cô một cái liếc.

“Hôn sự của chúng ta anh muốn tuyên bố, có cả chuyện em mang thai.....” Lam Dạ Ảnh thản nhiên nói.

Nguyễn Miên Miên rút lui cổ, xin tha thứ cho sự nhất gan của cô, cô quả thật là làm sao dám đi đối mặt với Lam Dạ Hiền, hơn nữa nghĩ đến làm chung với hắn lâu vậy mà còn chưa có tia lửa, cô liền cảm thấy đau ...

Từ sau khi đi công tác trở về, hắn đoán chừng không có gọi điện cho cô?!

Ai.....

“Chúng ta cùng nhau nói với anh ấy, vậy anh..... không cần xúc động a, không cần cùng anh ấy đánh nhau.....” Nguyễn Miên Miên cẩn thận nói.

Lam Dạ Ảnh hoàn toàn hết chỗ nói, “Anh ngây thơ như vậy sao?!”

Có, vô cùng có.....

Ánh mắt của Nguyễn Miên Miên làm cho Lam Dạ Ảnh tương đối im lặng, hắn tức giận hừ một tiếng, chuyển qua thân mình, xoay người đi mặc kệ cô.

Nguyễn Miên Miên đang muốn trêu chọc hấn một chút, lại phát hiện dì nhỏ đến đây.

Khi nhìn thấy Lam Dạ Ảnh, khi nghe tin tức thế liền khiếp sợ, hoàn toàn bị sấm sét đánh trúng.....

Lam Dạ Ảnh và Nguyễn Miên Miên hai mặt nhìn nhau.Trời ơi, vừa muốn đến giải thích.

Lam Dạ Ảnh nhẹ nhàng hạ giọng, giọng nói lạnh nhạt:“Rốt cuộc..... Lam Dạ Hiên gặp qua người nhà em bao nhiêu lần?!”

Nguyễn Miên Miên thoáng cái rùng mình,“Không nhiều lắm, không nhiều lắm..... Chỉ có hai người, khi đó dì nhỏ dẫn em đi xem mắt,vừa lúc.....”

“Hừ, xem ra em đi xem mắt rất nhiều lần sao?!” trong lời nói của Lam Dạ Ảnh không hề dịu dàng .

Nguyễn Miên vừa nghe cũng nổi giận,“Hừ, trong cung anh oanh oanh yến yến mới nhiều nha,em thiếu đều chút nữa bị độc chết.....”

-_-|||

Lam Dạ Ảnh thiếu chút nữa cắn đầu lưỡi của mình, tự biết đuối lý, quả nhiên..... Quả nhiên đàn bà không phân rõ phải trái cũng có ích , cô gái này không thềm để ý xung quanh, cô thường nói các câu làm người ta nghẹn chết.....

Lam Dạ Ảnh biết điều lập tức liền ngậm miệng,không dám nói thêm câu nào.....

32. Chương 125 - End

125.Đương nhiên là thật lòng

Không đợi đến lúcNguyễn Miên Miên đi tìm Lam Dạ Hiên.Lam Dạ Hiên đã điện thoại đến đây.Nguyễn Miên Miên ngẩn người nhìn ánh mắt Lam Dạ Ảnh như hổ rình mồi, thật cẩn thận nghe.

“.....” Giọng nói của cô hơi nhỏ, sợ chạm phải thần kinh ghen tuông của người kia.

“Miên Miên, là Miên Miên sao.Cô rốt cục đã nhận điện thoại,hai ngày này cô đã đi đâu a ? Điện thoại cũng không nhận, trong nhà cũng không có người, làm cho tôi lo muốn chết .....” Giọng nói của Lam Dạ Hiên tràn ngập hưng phấn từ đầu bên kia điện thoại truyền tới, làm cho Nguyễn Miên Miên đổ mồ hôi lạnh,cô vội hỏi:“Tôi không sao, chỉ là ra khỏi nhà mấy ngày.....”

“A? Thì ra là cô đang ở nhà, không trách được, bác gái có khỏe không? Dì nhỏ có khỏe không? Có muốn tôi đến đón cô hay không?!” Lam Dạ Hiên thần nhiên hỏi.....

Một bên kia, ánh mắt của Lam Dạ Ảnh đã có thể giết người.

Mồ hôi lạnh của Nguyễn Miên Miên chảy ròng ròng,“Không cần,cả buổi chiều đều ở nhà tôi đột nhiên muốn đến công ty,tôi có chút việc muốn cùng anh nói chuyện.....”

Trong lòng của Lam Dạ Hiên đột nhiên có một dự cảm không rõ, hấn lập tức đè nén xuống, nói:“Vậy cũng tốt.....”

Sau đó lại thử thăm dò hỏi,“Ai..... Ở bên cạnh cô?!”

Thật ra hấn chỉ muốn hỏi cô một câu, có phải cô ở cùng với Lam Dạ Ảnh hay không, hô hấp đột nhiên có chút khấn trương.

“Ảnh đang ở bên cạnh tôi.....” Nguyễn Miên Miên cẩn thận mỗ lời.

Lam Dạ Hiên cứng người lại đau lòng ,Ảnh?! Cô ở gọi hấn là Ảnh,cô còn chưa gọi mình một tên riêng biệt, hơn nữa cô đã cho hấn về nhà cô.Lam Dạ Hiên đương nhiên biết đây là đại diện cho cái gì,hấn không phải là đồ gốc.....

“Miên Miên.....” Lam Dạ Hiên chỉ cảm thấy dù có thiên ngôn vạn ngữ đều nói không ra được. “Buổi chiều hôm nay..... Cô có chuyện quan trọng cần nói với tôi sao? Là chuyện gì?!”

Hắn thật sự, thật sự rất muốn hỏi rõ cô mọi chuyện.....

Nguyễn Miên Miên dừng một chút, nói:“Buổi chiều rồi nói, chúng tôi chuẩn bị xuất phát, sẽ tới văn phòng của anh .....” Nguyễn Miên Miên không do dự, trực tiếp cắt đứt điện thoại, nhìn Lam Dạ Ảnh đang như hổ rình mồi.

“Thật đáng ghét a!” Giọng nói của Nguyễn Miên Miên có chút vô lực.....

“Ừm, nhưng em gọi Ảnh thật là dễ nghe, về sau gọi nhiều thêm một chút.....” Lam Dạ Ảnh cười lưu manh nói.

Nguyễn Miên miên đỏ mặt lạnh, thật lâu sau, mới chế nhạo nói hắn:“Sau này em chỉ gọi anh là Ảnh, không gọi anh là ông xã đâu .....”

[o] a!

Lam Dạ Ảnh ngẩn ngơ, lập tức nói:“Không được, hay là gọi anh là ông xã đi, bà xã.....”

Hai người đều yêu nhau đều có nhiều JQ a. Thế này mới giống vợ chồng, mới có thể tuyên bố quyền sở hữu nha.....

Lam Dạ Ảnh đến gần người cô, làm cho Nguyễn Miên Miên vừa thấy khó khăn vừa ngọt ngào. Như vậy mới giống cuộc sống của vợ chồng thật sự.....

Sau khi ăn cơm trưa với mẹ Nguyễn và dì nhỏ xong hai từ biệt. Nguyễn Miên miên và Lam Dạ Ảnh lại lái xe trở về. Lam Dạ Ảnh sợ cô quá mệt mỏi, cho nên lót tấm chăn ở ghế phụ, để cho cô nằm ngủ say, hắn lái xe, cả con đường bốn bề yên tĩnh.....

Trước đó vốn muốn đón mẹ Nguyễn và dì nhỏ qua , nhưng mà các người muốn chờ thêm một chút, muốn đem việc trong nhà đều chuẩn bị cho tốt lại muốn đến giúp chuyện hôn lễ của Miên Miên.....

Nguyễn Miên Miên và Lam Dạ Ảnh đành bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn để hai người họ lo chuyện hôn lễ. Con gái đều có dáng vẻ này , luôn mọi việc trở nên trễ nãi, cảm thấy chính mình rời đi trong nhà sẽ loạn đến chết.....

Nguyễn Miên Miên đành phải dặn dò hai người, mọi chuyện vặt vãnh có thể gọi quản gia giúp đỡ, cùng nhau giúp cô tổ chức hôn lễ, dù sao, cô thật sự không có kinh nghiệm, chọn tới chọn lui sẽ mệt chết....

Có mẹ và dì nhỏ cùng nhau giúp đỡ mọi việc sẽ thuận lợi hơn nhiều .....

Không phải cô muốn nhanh, chỉ là cục cưng trong bụng không thể đợi nữa..... Hu hu, cô cũng không dám nghĩ đến cảnh bụng phình to, lúc đó mặc áo cưới sẽ ra sao a.....

Xe chạy vững chắc cho đến Lam thị, đến đó đã hơn ba giờ, Lam Dạ Ảnh thấy cô ngủ, không đành lòng đánh thức cô dậy, mãi cho đến cô ngủ thẳng một giấc rồi tự nhiên tỉnh, phát giác đã tới dưới công ty, mới chất vấn Lam Dạ Ảnh, “Anh tại sao không gọi em dậy nha.....”

Trong giọng nói tràn đầy oán trách.

Lam Dạ Ảnh cười khanh khách, “Cục cưng không cho anh đánh thức, đúng là đồ đại lười nha, ha ha.....”

Nguyễn Miên Miên nổi giận, hận không thể cắn hắn một cái.

Xuống xe, vào thang máy đến trên lầu, trên đường đi rất nhiều người chăm chú nhìn. Nguyễn Miên Miên cảm giác cả người không tự nhiên, nhất là bàn tay ấm áp của Lam Dạ Ảnh đặt lên lưng cô, làm cho cô bị nhiều ánh mắt dòm ngó, thật làm người ta buồn bực a.....

Nhưng mà nghĩ đến phải lên tầng cao nhất nói chuyện với Lam Dạ Hiên cô cảm thấy vô cùng lo lắng.....

Nguyễn Miên Miên liền cảm thấy đầu đặc biệt đau. Cuối cùng cũng đến tầng cao nhất, Nguyễn Miên Miên yếu ớt nhìn Lam Dạ Ảnh liếc mắt một cái, tìm kiếm giúp đỡ, Lam Dạ Ảnh giữ chặt eo nhanh chóng an ủi của cô.....

Thật ra không chỉ là tôi nói chuyện bọn họ muốn kết hôn, còn có chuyện Lam Dạ Ảnh muốn rời khỏi tập đoàn Lam thị .

Cho nên phải đến không thể trốn tránh.....

Mở cửa ra Lam Dạ Hiền vừa nhìn thấy bọn họ hai người đồng thời xuất hiện, sắc mặt tái xanh, lại nhìn thấy ở trên eo của Nguyễn Miên Miên có một bàn tay lớn ôm chặt, dù có ngốc đến đâu chẳng nữa, hắn cũng biết đã xảy ra chuyện gì!?

“Miên Miên, cô.....” Lam Dạ Hiền không thể tin.

Doãn thư ký vừa thấy không thích hợp, lập tức chạy ra ngoài, tránh gặp đại chiến sắp xảy ra nơi này. Vì tránh cho trở thành vật hi sinh, vẫn là trốn càng xa càng tốt.....

“Lam tổng, tôi có chuyện muốn nói với anh.....” Nguyễn Miên Miên nói nhẹ nhàng: “Em muốn kết hôn với Lam Dạ Ảnh kết hôn, hơn nữa..... em cũng mang thai.....”

Một câu đánh thẳng Lam Dạ Hiền xuống địa ngục.

Hắn lão đảo từng bước, ánh mắt không di chuyển nhìn chăm chăm cô, “Cô tới..... để nói cho tôi biết điều này.....”

Thật ra hắn sớm đoán được, nhưng mà, hắn không tin, sự thật lại vô tình như thế.

“..... Phải! Thật xin lỗi.” Nguyễn Miên Miên cảm thấy thật có lỗi nói.

“Miên Miên.....” Ánh mắt của Lam Dạ Hiền phức tạp, “Cô có biết hắn chỉ là vì trả thù tôi hay không, mới ở với với cô. Hiện tại, hắn muốn kết hôn với cô chỉ vì muốn đả kích tôi mà thôi. Miên Miên, cô không nên bị lừa.....”

Hắn có chút kích động, vẻ mặt có chút phẫn nộ theo dõi Lam Dạ Ảnh.

Lam Dạ Ảnh đón của ánh mắt giận giữ của hắn, thản nhiên nói: “Tôi không loại trừ trước kia nhưng hiện tại tuyệt đối không phải, tôi và Miên Miên là thật lòng, Lam thị của cậu tôi không có hứng thú, tôi hiện tại chỉ muốn cùng Miên Miên kết hôn, có cuộc sống thoải mái, đối với tranh quyền đoạt lợi tôi không có tâm tình. Lam thị vẫn ở trong tay cậu, tôi tới là chính muốn nói cho cậu điều này.....”

Lam Dạ Hiền không thể tin quay đầu nhìn Nguyễn Miên Miên, “Miên Miên, nói cho tôi biết, là thật sao? Cô thật sự..... Thật sự tin tưởng hắn?! Cô không tin hắn sẽ lừa gạt cô sao? Hắn là vì đả kích tôi, cái gì buông tha cho Lam thị, hắn chỉ là cố ý nói như vậy mà thôi.....”

Nguyễn Miên Miên kiên định nói: “Tôi tin tưởng anh ấy, anh ấy sẽ buông tha cho Lam thị cũng là thật tình, không phá hoại gia đình của anh cũng là thật sự, Lam tổng.....”

126. không cần tìm việc

Lam Dạ Hiền lão đảo từng bước, ngã xuống trên ghế sofa, trong đáy lòng cay sè và đa nghi. Nếu vì Miên Miên, hắn cũng nguyện ý buông tha cho Lam thị a, Miên Miên cô có biết không?!

Nhưng mà ánh mắt của cô kiên định như vậy, đối với Lam Dạ Ảnh thâm tình như vậy làm sao có thể gạt được người khác. Lam Dạ Hiền là thật đã bị kích thích, cả người run rẩy, đau đớn.....

“Miên Miên, cô vẫn kia tin chắc sao?! Tin tưởng hắn?! Nếu tôi nói với cô, vì cô tất cả cái khác tôi đều có thể cho Lam Dạ Ảnh thì sao?!” Lam Dạ Hiền ngắt đầu, ồ ồ đau khổ hỏi cô.

Nguyễn Miên Miên lắc đầu, “Thật xin lỗi, tất cả chuyện của công ty và bên ngoài đều không liên quan.....”

Lam Dạ Hiền nhìn ánh mắt kiên định của cô, đột nhiên chán nản cúi đầu nhưng mà, nhưng mà, thật sự rất không cam tâm. Hắn tức giận xoay người nhìn lại Lam Dạ Ảnh, phẫn nộ hỏi hắn, “Vậy còn anh thì sao?! Anh là thật sự sao?! Cô ấy hết lòng yêu anh như vậy, anh có thể không phụ cô ấy? Còn yêu quý cô ấy sao?!”

Lam Dạ Ảnh gật gật đầu, “Tình yêu của tôi so với cậu không hề thiếu.....”

Môi của Lam Dạ Hiền run rẩy, cuối cùng thật sự một câu cũng không nói ra được.

Hắn cứ như vậy nhìn hai người bọn họ bên nhau, cảm giác mình thành người ngoài.Trong lúc đó giữa hai người bọn họ hẳn thật sự mủn chen vào một chút cũng chen không lọt sao?!

Lam Dạ Ảnh đỡ Nguyễn Miên Miên,vẫn thật cẩn thận, thật cẩn như vậy thận làm cho ánh mắt Lam Dạ Hiên rất đau, rất đau, đau đến ngay cả tâm đều đau .....

“Nếu là như thế này,tôi đây chúc phúc các người.....” Lam Dạ Hiên cười khổ, miễn cưỡng nói mặc dù hẳn thật sự thực không cam lòng.

Lam Dạ Ảnh quay đầu nhìn hắn một cái,“Cảm ơn lời chúc của cậu.Hôn lễ của chúng tôi sẽ cử hành rất nhanh,tôi hy vọng cậu có thể tới tham gia,tôi là thật tình .....”

Lam Dạ Hiên cười khổ gật đầu,“Chúc mừng các người.....”

Ánh mắt của hắn ngược lại chuyển hướng về bụng của Nguyễn Miên Miên, nơi đó..... Đã có một tiểu sinh mệnh sao?!

Ha ha, hẳn thật sự thua tất cả a.....

Lam Dạ Ảnh giật giật miệng, cuối cùng cứng ngắc nói,“Tôi đã muốn quyết định rời khỏi Lam thị và nhà của cậu.Tôi và mẹ của tôi sau này cũng không tới quấy rầy các người.....”

Lam Dạ Hiên chỉ là cười khổ lắc đầu, trong lòng hắn chua xót là ai có thể lý giải cảm động lúc này đây ?!

“Chúng tôi..... Đi trước .....” Nguyễn Miên Miên nhìn hắn, thật sự là có chút áy náy,cúi đầu nói.

“..... Ừ.” Lam Dạ Hiên uể oải trả lời một tiếng, khoát tay, ý bảo bọn họ có thể đi rồi.....

Nguyễn Miên Miên đi theo Lam Dạ Ảnh ra khỏi văn phòng, nhanh chóng thở dài một hơi,“Ảnh,em cảm giác thật áy náy.....”

Lam Dạ Ảnh cười xấu xa không nói,“Em áy náy nhưng mà anh có thể nhẹ nhõm thở dài một hơi.Lần này,em có thể yên tâm làm bà xã của anh .....”

Nguyễn Miên Miên liếc mắt, vào thang máy,cô đang nói đông hắn nói tây.....

Không biết tại sao cô cảm thấy thật có lỗi với Lam Dạ Hiên?! Thật là.....

“Đúng rồi, cả cha của anh,anh muốn mời ông ấy tới không?!” Nguyễn Miên Miên đột nhiên hỏi hắn.

Lam Dạ Ảnh trầm mặt xúông nói:“Anh sẽ mời ông ấy tới và mẹ cũng tới,để cho bọn họ gặp một lần mặt, đem mọi chuyện nói rõ ràng cũng tốt.....”

Nguyễn Miên Miên đem những lời còn lại đều nuốt vào trong bụng, vốn cũng muốn hỏi, muốn hay không mời mẹ của Lam Dạ Hiên, nghĩ lại cô không dám hỏi.....

Mời như thế nào a?! Hai phe không phải rất khó xử sao?!

Gia sử là Lam Dạ Hiên, hẳn không đến, bọn họ cũng không thể miễn cưỡng người nhà hắn.....

Lam Thiên nhất định phải mời , kết hôn, ít nhất cha mẹ đều phải ở đây, không có gì tốt hơn.....

Lúc đi ra ngoài vừa vặn An Tiểu Mễ gọi điện thoại đến,muôn cùng với bọn họ cùng nhau ăn cơm.

Nguyễn Miên Miên cười nói:“Cùng nhau đi, không ngại mình mang theo một người chứ?!”

An Tiểu Mễ liền nở nụ cười,“Nha đầu chết tiệt kia, muốn kết hôn sẽ dẫn người đến giới thiệu chứ.....”

“Ha ha.....” Nguyễn Miên Miên vui cười nói:“Mình đương nhiên cũng không để ý cậu dẫn người đến.....”

An Tiểu Mễ dừng một chút, nói:“Quên đi,cậu sợ mình là người trung gian sao,mình sẽ đưa một người đi.....”

“Ừ.....” Nguyễn Miên Miên liềm mạt gật đầu,“Vay đưa Lam Tư Thần đi thì tốt.....”

An Tiểu Mễ liền cắt đứt điện thoại, đuôi lông mày của Nguyễn Miên Miên.Nếu cô đoán không sai.An Tiểu Mễ và Lam Tư Thần cũng đã chậm rãi phát sinh tình cảm, là con gái làm sao có thể ngăn cản được đàn ông cường tráng như vậy bá đạo như vậy.....

Không chừng An Tiểu Mễ mạnh miệng như thế nhưng thân thể và tâm, đã sớm bán đứng cô ấy rồi!'

“Em tại sao lại cười gian xảo như vậy a?!” khóe miệng của Lam Dạ Ảnh run rẩy nhìn cô.

“Hi hi, bạn tốt của em, chính mắt thấy bạn mình tu thành chính quả, em có thể không vui sao?!” Nguyễn Miên Miên cười nói, trong lòng thật ra rất vui. Phải đi nói chuyện với Lam Dạ Hiên cô cảm thấy quá đau khổ, nhưng mà cùng bạn bè ăn cơm lại là chuyện cực hạnh phúc.....

Lam Dạ Ảnh nhìn xem thường, bắt đắ dĩ bị cô kéo đi vào nhà hàng.

Lúc này đây, cố ý đặt riêng một phòng, cô vừa ngồi vào chỗ của mình thì An Tiểu Mễ liền đưa Lam Tư Thần đến, một màn vui nhộn đã xảy ra, hai người đàn ông hai ánh mắt giao nhau trong nháy mắt, toàn thân hai người đều cứng ngắc, ngay cả mặt mũi da đều cứng ngắc .....

.....

An Tiểu Mễ không biết đã xảy ra chuyện gì, nhúu nhúu mày chỉ là cảm thấy có chút kỳ quái.

Nguyễn Miên Miên trong lòng không yên, a, nguy rồi, đã quên bọn họ là hai anh em a, xong rồi, cô lén nhìn sang An Tiểu Mễ một chút. An Tiểu Mễ giật mình, cũng không hé răng, coi như không có việc gì xảy ra ngồi xuống uống trà.

Nguyễn Miên Miên sốt ruột nhìn nhìn hai người, vội vàng kéo Lam Tư Thần ngồi xuống, cười nói: “Hai người biết nhau sao a?!”

“A.....” Khóe miệng lạnh bạc của Lam Tư Thần giương lên, châm chọc nói: “Đối với anh trai tốt, tôi làm sao có thể không biết? Nhưng mà hiện tại chúng tôi cùng làm chung tập đoàn Lam thị.....”

An Tiểu Mễ cũng không đảo mắt nhìn hấn, chỉ là lạnh nhạt nói: “Nếu ai phá hủy ăn không khí buổi cơm, liền cút ra ngoài cho tôi.....”

Lam Tư Thần cứng lại lời muốn nói đều ở trong miệng, buồn bực muốn chết, ai oán nhìn thoáng qua An Tiểu Mễ, nhưng mà An Tiểu Mễ hoàn toàn không giúp hấn.

Lam Dạ Ảnh cười nhẹ, cũng không muốn cùng hấn xảy ra khúc khúc, cười trừ, cùng với Nguyễn Miên Miên gọi món ăn.

“Tiểu Mễ.....” Lam Tư Thần bắt đắ dĩ nói, “Cô có biết hấn là không? Hấn và tôi là kẻ địch sống chết.....” Hấn tiếp theo lại trừng mắt nhìn Nguyễn Miên Miên một cái, cô gái này lại dám ở cùng Lam Dạ Ảnh, Dạ hiên đã bị quăng sao?!

An Tiểu Mễ liếc mắt, cố ý nói thẳng ra mặt, “Hấn là chồng của bạn tôi, con của hai người đó cũng là con nuôi của tôi.....”

“A.....” Lam Tư Thần hít một ngụm khí lạnh, ánh mắt phức tạp nhìn sang Lam Dạ Ảnh, không tiếp tục tranh cãi nữa.

An Tiểu Mễ nếu nói sáng tỏ như vậy, làm cho hấn không cần gây phiền toái cho chồng của người khác.

127. Hôn lễ khúc quân hành

Nhưng mà Lam Tư Thần thật sự thực khó chịu, bất bình dùm Lam Dạ Hiên..... Đã đoạt công ty còn đoạt đàn bà, về sau ba ba cũng sẽ bị người đàn bà kia đoạt mất a.

Hấn chịu đựng phần nộ ăn cơm thật là muốn ghen a.

Cho nên sau khi hấn ăn cơm xong, lập tức bỏ chạy đến chỗ Lam Dạ Hiên. Ai biết, dáng vẻ của Lam Dạ Hiên suy sút ngồi ở trong văn phòng ngăn người, chữa thương vì tình.....

Lam Tư Thần thật sự là không nói gì cực kỳ tức giận, “Anh, anh có biết ?!”

Hấn thật sự là quá mức nhanh mồm nhanh miệng, “Em hôm nay giữa trưa nhìn thấy bọn họ, hơn nữa, thể nhưng..... Còn cùng hấn ngồi cùng bàn ăn cơm.....”

Lam Dạ Hiên là người thông minh, vừa nghe liền hiểu được.

“Thật không?!” Lam Dạ Hiên cười khỏ.

Lam Tư Thần nóng nảy, “Anh, anh không muốn đoạt cô ấy lại sao?!”

Lam Dạ Hiên cười khỏ một tiếng, “Đoạt? Đoạt như thế? Lòng của cô ấy ở trên người hần, cô ấy có bầu, cô ấy lập tức sẽ cùng hần kết hôn, anh đoạt như thế nào ?!”

“Anh.....” Lam Tư Thần tức giận nói: “Vậy anh sẽ nhận thua sao?!”

“Anh cũng không muốn nhận thua, nhưng mà còn có biện pháp gì?!” Lam Dạ Hiên có chút chán nản nói: “Anh cũng không muốn nhận thua, anh cũng muốn tranh nhưng mà anh phát hiện Lam Dạ Ảnh là thật lòng, anh cần bản cũng đã nghĩ đến, hần chỉ là vì trả thù tâm, vì trả thù nhà chúng ta..... Nhưng mà, hần vì muốn ở chung với Nguyễn Miên Miên, cái gì cũng buông tha, buông tha cho công ty, nhà chúng ta, mẹ con bọn họ cũng sẽ không chen vào.....”

Lam Tư Thần ngây ngẩn cả người, một lúc lâu không có hé răng.

Lam Dạ Hiên cúi đầu xuống dưới, cười khỏ mà nói: “Đúng vậy, có Miên Miên, có phụ nữ âu yếm..... Mấy chuyện khác đều không quan trọng, một người phụ nữ có thể thay đổi tất cả, nhưng mà, cô ấy..... ngay cả tâm của anh cũng lấy đi rồi.....”

“Anh.....” Lam Tư Thần vịn bờ vai của hần, “Có em ở đây.....”

Nhưng mà cho dù anh ủi đến cỡ nào, Lam Tư Thần vẫn nhớ rõ khi chính mình vì An Tiểu Mễ phát điên bất lực, một người phụ nữ..... Đủ để lấy đi tất cả tâm tư của hần.....

Tương lai của hần, tất cả của hần..... Thậm chí đều muốn cho cô làm chủ.

Lam Tư Thần phát hiện có An Tiểu Mễ, hần cái gì cũng không để ý, cái gì cũng không muốn tranh cãi. Một người phụ nữ..... Có thể thay đổi tất cả, có thể thay đổi cuộc sống chính mình.....

Trong ba anh em, Lam Dạ Ảnh thật hạnh phúc, Lam Tư Thần ít nhất cũng chiếm được An Tiểu Mễ khiến cô chú ý đến mình, chỉ có Lam Dạ Hiên quản lý phần gia nghiệp, rất mệt rất khổ, nhìn cô gái mình yêu gả cho chính anh em của mình. Trong lòng chắc chắn rất khó chịu, chỉ có chính hần mới biết.....

Nếu có thể lựa chọn, hần tình nguyện lựa chọn có thể bảo vệ cô gái mình yêu, là hần ra tay quá muộn, hay là trước kia rất có thể đã bị người ta đến trước.....

Tất cả đều chậm, tới trễ là không thể挽 hồi.....

Khi Lam Thiên biết được tin tức này, cũng khiếp sợ, ông không thể tin gần gũi, nói: “Ảnh nhi thật sự buông tha cho .....”

“..... Phải” Lam Dạ Hiên chỉ là lên tiếng, cũng không để ý tới người lên lầu.

Lam Thiên còn muốn hỏi hần chuyện kết hôn, thấy Lam Dạ Hiên không có gì tâm tình nói chuyện, ông kiên quyết nuốt lời nói vào trong lòng, cuối cùng ông thật xin lỗi ba người con, cũng thật xin lỗi hai người phụ nữ kia.....

Nhưng mà, nếu Ảnh nhi muốn từ bỏ.....

Lam Thiên không biết nên vui mừng hay là khổ sở.....

Theo thông thường, ba người con không cần tranh cãi nữa, ông hần là rất vui mới đúng nhưng mà trong lòng vì sao có mùi vị chua xót, con dâu tương lai kia, hần còn chưa có gặp qua.....

Hần làm cha mà đối với Ảnh nhi thật sự xa lạ, thậm chí không có tư cách và quyền lợi yêu cầu con làm cái gì, ví như cha con bình thường hay khắc khẩu, gặp nhau, ăn cơm nói chuyện.....

Ngay cả con muốn kết hôn, con dâu hần còn chưa có gặp mặt.....

Lam Thiên thở dài, hần là người cha thất bại..... Không xứng làm cha người ta.....

Hay là ông chủ động gọi điện thoại cho Lam Dạ Ảnh, hần làm cha ít nhất phải gặp mặt con dâu Nguyễn Miên Miên nói chuyện chút.....

Tặng Nguyễn Miên Miên một cái hồng bao thật to và lễ vật.

Nhưng mà,sắc mặt Lam Dạ Ảnh vẫn không mặn không nhạt , cho nên Nguyễn Miên Miên cũng rất bất an nói.....

Cuối cùng đã gặp mặt, Nguyễn Miên Miên mới nhẹ nhàng thở ra, cảm giác người nhà, cảm giác không khí tương đối cứng nhắc.....

Mẹ Nguyễn và dì nhỏ rót cục đến , ngày kế tiếp, là ngày chọn áo cưới, chọn nhẫn cưới..... Tuy rườm rà mà ngọt ngào,Lam Dạ Ảnh vẫn sợ cô mệt , cho nên vẫn khuyên cô nghỉ ngơi một chút.....

Rót cục..... Đến ngày hôn lễ.....

Nguyễn Miên Miên thở dài một hơi, nói:“Cuối cùng có thể kết hôn , khi kết hôn liền báo cáo kết quả công tác .....” Cô hài lòng nhìn bụng của mình, cười tủm tỉm nói:“Ừm, hoàn hảo bây giờ vẫn chưa nhìn thấy, xem ra hôn lễ thật trọn vẹn.....”

Lam Dạ Ảnh bị cô trêu chọc nở nụ cười,“Đúng vậy,em là một cô gái hai mươi sáu tuổi rất cục có thể gả ra ngoài, hơn nữa,sau này..... Em vẫn dừng lại ở tuổi hai mươi sáu tuổi này, sẽ không già, sẽ không xấu, cũng sẽ không biến trẻ tuổi.....”

Nguyễn Miên Miên liếc mắt,“Anh đáng ghét quá nha, có người sẽ không già sao ?!” mặt mày Cô lại lập tức thay đổi. Nói cũng đúng, em là thừa nữ cũng có thể già ra ngoài,sau này sẽ không ai có thể nói em già ha ha.....”

Mẹ Nguyễn nhìn con gái mình xinh đẹp nước mắt của bà và dì nhỏ lập tức kích động chảy xuống,“Con gái ngoan, cuối cùng cũng có thể gả ra ngoài.....”

Những ngày chuẩn bị hôn lễ,Lam Dạ Ảnh đối với con gái bà rất tốt, ở trong mắt bà và dì nhỏ cũng cuối cùng cũng yên lòng .....

“Mẹ, đừng khóc ,sau này chúng ta sẽ ở cùng một chỗ.....” Nguyễn Miên Miên cười hì hì nói,“Con còn muốn mẹ giúp con giữ cháu.....”

Thấy con gái an ủi bà, mẹ Nguyễn cũng nín khóc mỉm cười .

Thật lâu sau, rót cục hôn lễ bắt đầu.....

Một đôi người mới yên lặng nhìn chăm chú vào lễ đường, Lam Thiên ở dưới nhìn,nước mắt chảy xúng..... Không biết vì sao, nói không rõ được cảm giác lúc này.....

Lam Dạ Hiền không có đi vào, hần chỉ là bên cạnh lễ đường, đứng xa xa nhìn, bên kia phong cảnh tuyệt đẹp, thật náo nhiệt, lại làm trong lòng hần càng thêm mê lương.Nếu đây là kết cục, tôi cũng chúc phúc các người.....

Lam Dạ Hiền xoay người, chỉ thấy được bóng lưng cô độc.....

Lam Tư Thần nhìn dáng vẻ ca ca,bàng hoàng thật lâu.....

Hần đưa An Tiểu Mễ đến, nhưng mà lại đau lòng nhìn bóng anh hai cách xa náo nhiệt, càng gần một phần,trong lòng sẽ càng đau?! Muốn an ủi đều là phí công.....

Hần bất đắc dĩ thở dài một tiếng, quay mặt đi xem phù dâu An Tiểu Mễ, hần không thể cùng anh hai thở dài, hần với An Tiểu Mễ nhất định cũng có thể hạnh phúc cùng một chỗ, lấy điều kiện kết hôn để lấy kết cục hạnh phúc, tựa như hôn lễ long trọng lúc này.....

Hần và An Tiểu Mễ đều có thể có được.....

128.Đại kết cục

Lam Thiên gặp được mẹ của Lam Dạ Ảnh, hai mắt đầy dứa cùng nhau nói chuyện đi, nửa đời trước quá quýt si mê, có phải sẽ chấm dứt như vậy hay không.....

Hồ vương hóa thân đi đến nhìn thoáng qua Ảnh nhi, lại nhìn con gái của mình và Lam Thiên.Cuối cùng không đợi ăn xong tiệc rượu liền rời khỏi.

Làm một người cha ngoài việc đến nhìn cháu mình hạnh phúc , nhưng mà con gái mình trong lòng ông là một cây gai, chỉ là con gái ông cố chấp, không nên thích tên đàn ông Lam Thiên này.....

Ba mươi năm đau khổ , kéo dài đến bây giờ.....

Ai.....yaaaaaaaa

....

“A a..... Rốt cục đã xong.....” Nguyễn Miên Miên thở mạnh một hơi, mở miệng hít to một ngụm khí, “Chuyện quan trọng nhất trong đời người đã hoàn thành .....”

Lam Dạ Ảnh cười nhẹ, “Chuyện quan trọng tiếp theo là cái gì?!”

“A, đương nhiên là em bé .....” Nguyễn Miên Miên cười tủm tỉm nói: “Không biết con mình sau này giống em hay là giống anh nhỉ?!” Cô lại nhú nhú mày, luống cuống nói: “Lỡ như sinh hai tiểu hồ ly thì làm sao bây giờ? Sẽ hù chết mẹ và di nhỏ a .....”

Sắc mặt Lam Dạ Ảnh thay đổi, khóe miệng co rút, “Nha đầu này chỉ biết suy nghĩ miên man, cái gì hồ ly không phải hồ ly , chán ghét a, em đã gả cho hồ ly . Còn muốn ghét bỏ giống ông xã em sao?!.....”

“Giống?!” Sắc mặt của Nguyễn Miên Miên có chút rối rắm, cuối cùng bất đắc dĩ nói: “Hắc hắc, quả thật là, anh không giống em lắm.....”

“Miên nhi.....” Lam Dạ Ảnh đột nhiên kéo mặt cô, cắn răng tiến đến, đẩy ngã cô ở trên giường, “Hừ hừ, mặc kệ em, em hiện tại là bà xã của anh, là đồ ăn của anh , anh hiện tại sẽ nếm thử mùi vị mới mẻ của bà xã a, hắc hắc.....”

“Khanh khách.....” sắc mặt của Nguyễn Miên Miên đỏ bừng, bị hấn làm cho có chút ngứa, cô vội vàng đẩy hấn ra, “Không cần , ngứa..... Rất ngứa, ông xã tha em đi.....”

“Không tha.....” khóe miệng của Lam Dạ Ảnh mang theo ý cười xấu xa, nhào lên, chuẩn bị hưởng đại tiệc . Nguyễn Miên Miên cười khanh khách lại trốn không thoát, bị Lam Dạ Ảnh mang theo vị rượu hôn lên môi cô, tiếng cười khanh khách biến thành tiếng nức nở rên rỉ.....

Dục vọng đang sôi trào đột nhiên bị tiếng gõ cửa cắt đứt.....

Lam Dạ Ảnh tức giận hét lớn, “Ai?!”

Ánh mắt đỏ hồng, phía sau cánh cửa kia ai dám rầy hấn, không muốn sống nữa hay sao?!

Phía sau cửa truyền đến tiếng nói của mẹ Nguyễn, có chút thử thăm dò nói: “Các con không nên rung động mạnh..... Cần thận đứa nhỏ.....”

[_]

Lam Dạ Ảnh và Nguyễn Miên Miên đều ngây ngẩn cả người.

“Mẹ, chúng con sẽ chú ý .....” Lam Dạ Ảnh vội vàng đáp ứng rồi, sắc mặt có chút khó khăn.

Nguyễn Miên Miên ở hấn dưới thân lén cười, nhìn sắc mặt ông xã mình, cô cười giống tiểu hồ ly.

“Vậy, vậy con...phải chú ý a.....” Mẹ Nguyễn lo lắng.

Nghe tiếng bước ngoài cửa xa dần, Nguyễn Miên Miên rốt cục nhịn không được nở nụ cười, nhất là nhìn thấy trên mặt của Lam Dạ Ảnh chưa thỏa mãn dục vọng, liền cảm thấy khô hài.....

“Chúng mình sẽ nhẹ nhàng một chút.....” Lam Dạ Ảnh cười vô cùng xảo quyệt.

Nụ cười trên mặt của Nguyễn Miên Miên cứng ngắc, “Nhưng mà, nhưng mà..... Trong bụng có em bé nha, mẹ nó nói, anh không nên đi vào a?!”

Lam Dạ Ảnh cười quỷ dị, “Không có việc gì , con của anh nhất định rất cường hãn, yên tâm đi, anh sẽ thật cẩn thận , bọn họ cũng sẽ không chuyện .....”

“Anh.....” mặt của Nguyễn Miên Miên đỏ giống mặt đào, bị Lam Dạ Ảnh phúc hắc nghẹn một câu đều nói không được, thì ra, đàn ông là phúc hắc như thế, khi có chuyện quan trọng, ngay cả đứa nhỏ cũng không để ý.....

“Miên nhi, đợi lát nữa em phải rên nhỏ thôi nha, bằng không.....” Lam Dạ Ảnh cười xấu xa, “Đợi lát nữa mẹ lỡ như cầm chìa khóa xông vào thì.....”

“Sao.....” Nguyễn Miên Miên nhanh chóng che miệng lại, khóc không ra nước mắt.

Trời ơi,có muốn cô sống hay không?! Hu hu.....

“Ách..... A.....” mặt của Nguyễn Miên Miên đỏ bừng, thoáng cái đã muốn xông vào , một chút hành hạ lý trí của cô, làm cho lý trí của cô chậm rãi biến mất, lại không thể nhớ mình không thể kêu to, loại này cảm giác mới lạ này, cuối cùng..... cảm thấy thật kích thích a.....

Lam Dạ Ảnh mang theo nụ cười xấu xa, rong ruổi ở trên người cô.Hắn không phải không để ý, mà là sớm mở ra kết giới,người bên ngoài sớm không nghe được thanh âm thanh bên trong, nhưng mà Miên Miên không thể không chế âm thanh, làm cho hắn cảm giác hắn và cô như thế mới phù hợp, hắn vì cô sắp điên mất rồi.....

Cục cưng có một viên tiên đan hộ thể, làm sao có việc gì được chứ?!

Có việc mới là lạ .....

Một đêm không ngủ, đêm tân hôn..... Triều miên khôn cùng.....

.....

An Tiểu Mễ lôi kéo Lam Tư Thần đi uống rượu.Cô đột nhiên rơi lệ đầy mặt, hôm nay nhìn thấy Nguyễn Miên Miên hạnh phúc,cô cũng có cảm giác rất hạnh phúc, có phải..... cô cũng hy vọng mình cũng có thể hạnh phúc?!

“Tiểu Mễ.....” Lam Tư Thần sợ hãi, vội vàng kéo cô lại an ủi nàng nói:“Làm sao vậy?! Tiểu Mễ.....”

“Hu hu.....” An Tiểu Mễ nhào vào trong lòng hắn khóc, nói:“Anh sẽ chịu lấy tôi sao?! Tôi nhìn thấy Miên Miên lập gia đình , tôi cũng muốn kết hôn...a..... Tôi, tôi cũng muốn hạnh phúc còn sống, hạnh phúc sinh cục cưng.....”

Lam Tư Thần mừng rỡ như điên,“Tiểu Mễ,Tiểu Mễ..... Anh đồng ý,anh một ngàn lần đồng ý, còn em thật sự sao? Anh mặc kệ, nếu em nói muốn gả cho anh,anh nhất định phải lấy em,Tiểu Mễ, Anh sẽ cho em hạnh phúc .....”

An Tiểu Mễ nhào vào trong lòng hắn,hắn hôn lên môi, hiện tại.....Cô thầm nghĩ chỉ muốn người đàn ông này ôm vào lòng, cảm nhận hắn dịu dàng hôn cô.....

Có lẽ, đây là cảm giác hạnh phúc.

Cô muốn buông ra, buông ra tất cả những chuyện đã qua. Sau đó, giống như lời Miên Miên,có cuộc sống hạnh phúc,cùng người mình yêu sống đến già.....

Lam Tư Thần dường như rơi nước mắt, hắn hôm nay tâm tình hắn rất trầm trọng , vì ba ba, vì anh hai, nhưng mà, hiện tại..... Hắn dường như quên đi tất cả phiền não, đơn giản chỉ vì cô gái này nói một câu: Anh đồng ý lấy em sao?!

Cô chỉ muốn lập gia đình.

Tuy rằng cô cũng chưa nói một câu,em yêu anh.

Nhưng mà,Lam Tư Thần nếu là hắn nói, hiệu quả là giống nhau , hắn chỉ cần có được cô, về sau..... Cô về sau sẽ từ từ yêu mình, không muốn xa rời mình .....

Hai người kích tình hôn nồng nhiệt trong quán bar, hai trái tim dần dần hoà vào một chỗ.....

Lam Tư Thần đem chiếc nhẫn mấy dạo phố ngày trước hắn mua lén lút đeo vào ngón áp út của cô, như vậy, sau khi cô tỉnh rượu,cũng không thể chối cãi.....

Nhỏ vừa mới tốt, may mắn,hắn thừa dịp cô ngủ đã thử đo tay cô.....

An Tiểu Mễ,Lam Tư Thần nhất định sẽ làm em hạnh phúc , tuyệt không không làm em tủi thân và tổn thương, sáu năm đi không thể quay lại, còn lại sáu mươi năm, anh sẽ chăm sóc em,mãi không rời .....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thang-nu-pk-tong-tai-luu-manh>